

@Books_Kitob hamda @Yosh_Kitobxonlar telegram kutubxona tarmoqlari tomonidan...

Jon Green

Yulduzlar aybdor

Ester Earlga bag'ishlangan

To'fon ko'tarildi. Lola gollandiyalik

okeanga burildi:

- Kamonchi, yana birlashmoq, zaharlamoq,

yashiruvchi

hushtak

tugaydi

va

orqaga chekinish, hamma narsani o'zi bilan olib ketish!

- Va bu nima? - deb so'radim men.

- Suv, - javob qildi gollandiyalik. - Va vaqt.

Piter van Xouten. Qirollik azoblari

Muallifdan

Bu romanni eslatuvchi sifatida shunchalik jozibali emas

fantastika samarasidir. Men u bilan birga keldim.

Sinashdan na kitoblar, na kitobxonlar foyda ko'rmaydi

faktlar ishning asosini tashkil etadimi yoki yo'qligini aniqlang. O'xshash

urinishlar uydirma syujetlarning ahamiyati g'oyasini buzadi, ular

bizning biologik fundamental dogmalarimizga bog'liq bo'lishi mumkin

turi.

Hamkorligingizga umid qilaman.

1-bob

O'n yettinchi qishimning oxirida, onam meni tushkunlikka solishga qaror qildi,

chunki men kamdan-kam hollarda uyni tark etaman, yotoqda ko'p vaqtimni o'tkazaman,

xuddi shu kitobni qayta o'qing, ozroq ovqatlaning va ortiqcha narsadan voz keching

o'lim haqidagi fikrlar uchun vaqt.

Agar siz saraton kasalligi haqida risola, veb-sayt yoki maqolani o'qigan bo'lsangiz, bilasiz

mualliflar depressiyani onkologiyaning yon ta'sirlaridan biri deb atashadi.

Aslida, depressiya saraton kasalligining yon ta'siri emas. Tushkunlik

o'lishning yon ta'siri (saraton ham o'lishning yon ta'siri. Ha va

umuman, deyarli hamma narsani ushbu toifaga kiritish mumkin). Ammo onam qaror qildi

meni doktorga, doktor Jimga olib boring, buni tasdiqladi

Men haqiqatan ham sholga chalinganman, allaqachon klinik

depressiya, shuning uchun dori-darmonlarni to'g'rilashim kerak

va har hafta qo'llab-quvvatlash guruhining yig'ilishlarida qatnashishimni majbur qil.
Qo'llab-quvvatlash guruhi ishtirokchilar tarkibidagi doimiy o'zgarish bilan ajralib turdi,
ularning onkologiyasi haqida tushkunlikning turli bosqichlarida bo'lganlar.
Nima uchun kompozitsiya o'zgaragan? Va bu o'lishning yon ta'siri.
Har qachongidan ham tushkunlikka tushgan qo'llab-quvvatlash guruhiga tashriflar. Uchrashuvlar
chorshanba kuni tosh episkop cherkovining podvalida o'tdi,
Uning poydevori xoch shaklida edi. Bir doira ichida o'tirdik
o'rtada - to'siqlar kesishadi va yurak bor edi

Iso

Men bunga faqat bosh Patrik sababgina e'tibor qaratdim
o'n sakkiz yoshdan oshgan xonada qo'llab-quvvatlovchi guruhlar va yagona guruh;
la'nati uchrashuvlar har bir Isoning yuragi haqida biz kabi,
yosh saraton kasalligi bilan kurashuvchilar, Masihning qalbida, muqaddas joy yo'q
topish va bularning barchasi.

Ammo Isoning qalbida nima sodir bo'ldi: olti, olti yoki
o'n kishi bilan biz ixtiyoriy ravishda nogironlar aravachasiga kirdik yoki bordik
limonad bilan tosh pishiriqlarni chaynash, ishonchli doirada o'tirish va
minginchi marotaba ular Patrikning uning zerikarli etaklarini tinglashdi
moyak saratoni paydo bo'ldi va hamma o'ladi deb o'yladi, lekin u o'lmadi va hozir ham
ro'yxatdagi yuz o'ttiz ettinchi cherkov podvalida bizning oldimizda o'tirgan
Amerikaning eng katta shaharlari, katta yoshli, ajrashgan, odatlanib qolgan
video o'yinlar

holda

do'stlar

sudrab borish

baxtsiz

mavjudligi

7-sahifa

uning saraton o'tmishidan zo'rg'a harakat qilard edi
martabasini yaxshilamaydigan magistr diplomini olish
istiqbollar, barchamiz kabi, qutqarish qilichi ostida yashaymiz
bu saraton tuxumlarini tashlab ketganda, ko'p yillar oldin sog'ingan
dunyoda faqat eng rahmdil jon hayotni nima deb ataydi.

Siz ham omadli bo'lishingiz mumkin!

Keyin tanishdik: ism, yosh, tashxis, kayfiyat. "Mening ismim

Hazel, "Men o'zimni tanishtirdim, u menga kelganida. - O'n olti.

Qalqonsimon bezdagi birlamchi lokalizatsiya qari va eski, ammo ta'sirli
o'pkada metastazlar. Xayol - xafa bo'!

Hamma gapirishiga imkon berganda, Patrik har doim kimdir biron bir narsani xohlaysizmi, deb so'raydi
baham ko'rish. Va dumaloq masturbatsiya boshlandi: hamma kurash haqida g'ijirlashdi
va g'alaba, vazn yo'qotish va sintigrafiya natijalari. [\[1\]](#) Gotta uni Patrikka topshiradi
o'lpon: u bizga o'lim to'g'risida gapirishga ruxsat berdi. Ammo ko'pchilik
ular terminal bosqichida emas edilar va etib borishlari kerak edi
Patrik kabi yoshi yaqinlashmoqda.

(Bu kuchli raqobat mavjudligini anglatadi: hamma harakat qilmoqda
nafaqat saraton kasalligidan, balki har bir kishidan omon qolish. Qabul qilaylik
asossiz ravishda, lekin ular sizga aytganda, yigirma imkoniyat bor
yuz besh yil davomida siz oddiy matematikadan foydalanasiz
siz beshta tarjimadan birini olasiz, shundan so'ng atrofga nazar tashlab, o'ylaysiz:
Men bu sudraluvchilarning to'rttasini o'tirishim kerak.)

Qo'llab-quvvatlash guruhining yagona kompensatsion komponenti edi

Ishoq ismli bola, yuzi qip-qizil, yuzi och sariq

sochlar bir ko'zga osilgan.

Uning ko'zlarida muammo bor edi. Ishoq aql bovar qilmaydigan narsaga ega edi

saraton kasalligining noyob shakli. Bolaligida unga bitta ko'z tashlangan va u qalin kiyingan edi
Uning ko'zlari chinakam va oynavand edi
g'ayritabiiy darajada ulkan, go'yo butun bosh soxta ko'z kabi va
haqiqiy ko'z senga qarar edi. Mening kamdan-kam tashriflarimdan tushunishimcha
Ishoqning qo'llab-quvvatlash guruhi, ruhiy tushkunlik uning hayotiga xavf tug'dirdi
qolgan ko'rish organi.
Ishoq bilan men xo'rsinib gaplashdik. Qachondir kimdir
saratonga qarshi parhezlar yoki ostraklangan kaputlar haqida
akula fin, u menga qaradi va ohista xo'rsindi. Men zo'rg'a
- dedi u ko'zini pipiratib va xo'rsinib.
Umuman olganda, qo'llab-quvvatlash guruhi yordam bermadi: bir necha hafta ichida men
Men u erga bormasligim uchun oyoqlarim bilan jang qilishga tayyorman. O'sha chorshanba qachon

8-sahifa

Men Avgust Uoters bilan uchrashdim, qo'limdan kelganini qildim va qildim
onam bilan men divanda o'tirgan paytda sayohatdan qochib bo'lmaydi
va o'tgan yilgi "New Top Model" marafonining uchinchi seriyasini tomosha qildi
Amerika ", men ko'rganman, lekin hali ham qaradim.
Men : Men qo'llab-quvvatlash guruhiga borishni rad etaman.
Onam : Depressiyaning alomatlaridan biri bu unga bo'lgan qiziqishni yo'qotishdir
turli tadbirlar.
Men : Xo'sh, men Amerikaning eng yaxshi modelini tomosha qilaman. Bu ham kasb.
Onam : Bu passiv mashq.
Men : Mayli, iltimos!
Ona : Hazel, siz deyarli kattalarsiz. Siz kichkina bola emassiz. Sizga
siz do'stlar orttirishingiz, uyingizni tark etishingiz, hayotingizni o'tkazishingiz kerak.
Men : Agar siz kattalar singari harakat qilishimni istasangiz, meni bu erga yubormang
qo'llab-quvvatlash guruhi. Soxta guvohnoma olganim yaxshiroq
klublarga boraman, aroq ichaman va olaman
xesh.
Oyim : Birinchidan, ular xeshni qabul qilishmaydi ...
Men : Ko'rdingizmi! Agar menda soxta hujjatlar bo'lsa, buni bilardim!
M va M A : Agar qo'llab-quvvatlash guruh uchun boryapmiz.
Men : Aaaaaaaa!
Ona : Hazel, siz hayotga loyiqsiz.
Men bunga e'tiroz bildirmadim, garchi qanday qilib hali ham tushunmagan bo'lsam ham
bir guruhga tashrif buyurishni "hayot" tushunchasiga bog'lash mumkin. Ammo borish uchun
kelishilgan holda, "Eng yaxshi modellar" ning bir yarim seriyasini yozib olish huquqini sotib olish,
Men sog'inaman
Xuddi shu sababga ko'ra qo'llab-quvvatlash guruhiga borishga rozi bo'ldim
bir yarim yillik ma'lumotga ega bo'lgan barcha hamshiralarga ish bilan ta'minlashga ruxsat berdi
meni ekzotik ismli dorilar bilan: ota-onam uchun. Bundan ham yomoni
onkologiya bilan o'smir bo'lish uchun, faqat bitta narsa bor: u bilan bola bo'lish
onkologiya.
Biz to'rt daqiqadan beshgacha cherkovning orqa tomoniga bordik.
Bir necha soniya davomida men kislorod solingan idishda haydashga urindim -
shunchaki vaqtni o'ldirish uchun.
- Yordam?
- Yo'q, rahmat, - dedim men.
Yashil idishning og'irligi atigi bir funtga teng, bundan tashqari menda ham bor
temir trolley, uni birga olib borish uchun. To'p orqali shardan ichkariga
Men daqiqada ikki litr kislorod olaman - shaffof naycha

9-sahifa

bo'yin orqasida bifurkatlar, quloqlarga yopishadi va tagida qayta ulanadi
burun teshigi. Balona nayrangli naycha kerak, chunki o'pka ham yo'q
fig o'z vazifalarini bajara olmaydilar.

"Men seni yaxshi ko'raman", dedi mashinadan tusharkan onam.

- Men ham seni. Oltitagacha haydang.

"Do'stlar orttiring", deb onam menga tushayotgan oynadan eslatdi
podvalga yurdi.

Liftga bormadim: liftda faqat qolganlargina foydalanishgan
bir necha kun yashang. Zinadan tushib, cookie faylini oldim, quydim
bir limonad "Dixie" krujkasida va atrofga o'girildi.

Yigit menga qarab turardi.

Men uni hech ko'rmaganman. Lanky va ingichka, ammo zaif emas, u
plastik kresloda o'tirdi. Qisqa tekis dengiz floti

qizil sochlar. Mening tengdoshim, yoki ehtimol bir yosh katta, u chekkada o'tiradi
najas juda noqulay holatda, bir qo'lning yarmi ichkariga kiradi
qora jinsi cho'ntagi.

Darhol ming kamchiliklarimni eslab, ko'zlarimni yumdim. Men qarib qoldim

Ilgari zo'rg'a kiyingan va hozir juda ko'p kiyingan jinsi shimlar
kutilmagan joylar va men allaqachon rok tasmali sariq futbolka

yoqmayapti. Mening sochlarim sahifaga kesilgan va men ularga ahamiyat bermayman

tarash Mening yonoqlarim bor, ishonmayman, hamster kabi - yon ta'sir

steroidlar. Umuman olganda, men oddiy odamga o'xshayman

bosh o'rniga shar. Qalnlari haqida hali ham eslay olmayman

buzoqlar va to'piqlar. Shunday bo'lsa-da, men beixtiyor notanish odamga qaradim. U

hali ham mendan ko'zlarini uzmadi.

Birinchi marta "ko'zlarim bilan ko'rish" iborasi menga keldi.

Men Ishoqning yonida o'tirdim, yangi stuldan ikkita stul. Qisqartirish, men
ishonch hosil qildi: hali ham qarab turibman.

Mayli, bemalol aytaman: u chiroyli edi. Yomon tomosha qilishga urinmoqda
shafqatsiz, va eng yaxshi, juda noqulay, va eng yomoni kabi
haqorat qilishga urinish. Ammo kelishgan ... Hmmm.

Men uyali telefonimni chiqarib oldim: beshgacha bitta. Sekin-asta aylaning
o'n ikki dan o'n sakkizgacha bo'lgan baxtsiz qalblar bilan to'ldirilgan va

Patrik qisqa ibodat qildi: "Xudo, menga ruhiy quvvat ber

men o'zgartira olmaydigan narsani qabul qilish uchun muvozanat, nimani o'zgartirish uchun jasorat

boshqasini farqlash uchun mening kuchim va donoligim. " Gay

baribir menga qaradi. Men o'zimni qizarib ketayotganimni his qildim.

Yaqinda men to'g'ri strategiya orqaga qarab ketishga qaror qildim. Ichida

Axir, bolalar nigohga monopoliya sotib olishmagan. Menman

yangisini boshdan-oyoq ko'rishdi, Patrik esa minginchi marta

uning qiziqishi yo'qligini tan oldi va fikrlar raqobati yuzaga keldi.

Ko'p o'tmay yigit kulimsiradi va ko'k ko'zlarini yashiradi. U yana qaradi

Men g'oliblik men bilan qolishini ko'rsatuvchi belgi sifatida qoshlarimni ko'tardim.

- U qisdi. Patrik davom etdi. Vaqt keldi

o'zingizni tanishtiring.

"Ishoq, bugun boshlashingiz mumkinmi?" Bilaman, siz qiynalasiz

vaqt.

Ishoq rozi bo'ldi. - Mening ismim Ishoq, men o'n yetti yoshdaman.

Ko'rinishidan, ikki hafta ichida men operatsiya qilaman, shundan keyin men

Men ko'r bo'lib qolaman. Men shikoyat qilmayman, ko'plari bundan ham yomoni, ammo,

Ko'rdingizmi, ko'rlik - bu shunchaki ... Meni qo'llab-quvvatlaydi

qiz. Va do'stlar. Masalan, Augustus. - U yangisini bosh irg'adi

endi uning nomi paydo bo'ldi. Ishoq gapini davom ettirdi:

uyning buklangan qo'llariga qarab. "Va bu erda sizga yordam bermaysiz."

- Biz bormiz, Ishoq, - dedi Patrik. - Ishoq bizni tinglasin.

yigitlar.

Va biz hammamiz takrorladik:

"Biz u erdamiz, Ishoq."

Bu Mayklning navbati edi. U o'n ikki yoshda va leykemiya bilan kasallangan. Unda har doim leykemiya bo'lgan, ammo u yaxshi (aytganidek. Aslida u.) liftga tushib ketdi).

Lida o'n olti yoshda va kimga qarashga loyiq, kelishgan

bu uning ustida. Lida qadimgi yordam guruhidir, u uzoq remissiyaga ega

appendikulyar saraton - bu shunday bo'lib chiqadi. U qanday qilib aytdi

qo'llab-quvvatlash guruhining har yig'ilishida o'zini his qilganini bildirdi

kuchli. Menga burun teshigidagi kislorod naychalari xuddi shunday tuyuldi

kibr bilan maqtanish.

Yangi kelgan bilan yana besh kishi gaplashdi. U lablarining chetida tabassum qildi

uning navbati bo'lganida. Uning ovozi past, tutunli va

ajablanarli sexy.

"Mening ismim Avgust Vater", deb o'zini tanishtirdi. - Men o'n yetti yoshdaman

Bir yarim yil oldin menda ozgina osteosarkoma kasalligi bo'lgan va bu erda

Men bugun Ishoqning iltimosiga binoan kelaman.

- O'zingizni qanday his qilyapsiz? - so'radi Patrik.

- Oh, ajoyib! Avgust Uoters og'zining bir burchagida tabassum qildi. -

Men faqat tepaga ko'tariladigan rolikli poyezdda ketyapman, do'stim.

Mening navbatim keldi.

"Mening ismim Hazel, men o'n olti yoshdaman." Qalqonsimon saraton kasalligi

o'pkada metastazlar. Yaxshi, nima.

Uchrashuv qizg'in davom etdi: janglar hisoblanib, janglar oldindan

yo'qolgan urushlar g'alaba qozondi, umidni mahkam tutdi, kaltaklandi va

maqtovg'a sazovor ota-onalar do'stlarning jiddiyligini tushunmasliklariga rozi bo'lishdi

muammolar. Ko'z yoshlar to'kdi, tasalli berildi. Na Avgust, na men

Patrik aytmaguncha bir og'iz ham gapirmadi.

- Avgust, ehtimol siz ham o'zgalar bilan bo'lishishni xohlaysiz

qo'rquvlar?

- Mening qo'rquvim?

- Ha.

"Men esdan chiqishdan qo'rqaman", deb javob qildi u darhol. - Qanday ko'r

qorong'ulikdan qo'rqqan maqollar.

- Xo'sh, shoshildingiz, - dedi Ishoq jilmayib.

- Qo'ng'iroq qildimi? - dedi Avgust. - Men xuddi mol kabi ko'rman

boshqalarning his-tuyg'ulari.

Ishoq kulib yubordi, lekin Patrik aqlli barmog'ini ko'tarib dedi:

"Avgust, iltimos, oldingizga qaytib boring va kurashingiz." Siz aytdingiz

unutib qo'yishdan qo'rqasizmi?

- U aytdi, - javob qildi Avgust.

Patrik sarosimaga tushdi.

"Hech kim, biron bir narsaga javob berishni xohlaydimi?"

Men uch yildan beri oddiy maktabga bormadim. Ota-onam mening ikki farzandim

eng yaxshi do'st. Uchinchi eng yaxshi do'st - bu men haqimda bilmaydigan muallif

mavjudligi. Men juda chekinaman, birinchilardan bo'lib chiqolmayman.

Ammo bu safar men to'satdan gapirishga qaror qildim. Men kaftimni ko'tardim va

Patrik darhol rozi bo'lmagan zavq bilan dedi:

- Hazel!

Men uning fikriga ko'ra, o'zini qo'llab-quvvatlovchi guruhning bir qismi bo'lganimni oshkor etdim.

Men ko'zlari moviy moviy bo'lgan Avgusta Vaterga qaradim.
go'yo u orqali siz nimanidir ko'ra olasiz.
"Vaqt keladi, - dedim men, - hammamiz o'lganimizda. Hammasi shu. Keladi kimdir hatto o'sha paytda bo'lganini eslaydigan odamlar qolmaydigan vaqt nimadir qildi. Aristotelni yoki uni eslaydigan hech kim qolmaydi Kleopatra, sizni eslatmaslik uchun. Biz qilgan, qurgan, yozdi, ixtiro qildi va kashf etdi, unutiladi. Bularning hammasi, - men qo'l silkitdim to'plangan - izziz yo'qoladi. Ehtimol, bu vaqt yaqin orada keladi ehtimol undan million yil oldin, lekin biz qulashdan omon bo'lsak ham Quyosh, abadiy insoniyat mavjud bo'lolmaydi. Oldin vaqt bor edi tirik organizmlar o'zlarining mavjudligini qanday anglaganliklari, keyinroq vaqt o'tadi

12-sahifa

bizni. Va agar siz unutilmaslikning muqarrarligi haqida xavotirda bo'lsangiz, men sizga buni taklif qilaman boshqalar kabi bu qo'rquvni e'tiborsiz qoldiring.

Men yuqorida aytib o'tilgan uchinchi eng yaxshi do'stim Butrusdan bilib oldim van Xouten, germita yozuvchisi, "Qirollik yordami" ning muallifi menga ikkinchi Injil. Buni tushunish uchun faqat Piter van Xouten edi bu o'lishni anglatadi va b) hali o'lmagan.

Tugatganimdan keyin uzoq sukut saqlandi. Avgustusning yuzi tabassum loyqa - lablar kabi miniatyura dumi emas menga qarab turgan bir noz-ne'mat bola va haqiqiy bola ham yuziga keng.

- Jin ursin, - dedi Avgustus ohista. - Xo'p, jin ursin, berasan.

Qo'llab-quvvatlash guruhining yig'ilishi yakuniga qadar biz jim bo'ldik. Oxirida hamma narsa odatdagidek, qo'llar birlashdi va Patrik ibodatni o'qiy boshladi.

- Rabbimiz Iso Masih, biz saraton kasalligiga qarshi kurashdik bu erda tom ma'noda yuragingizda. Sen va faqat yolg'iz sen bizlarni biz kabi bilasan o'zimizni bilish; sinovlar paytida bizni hayotga va nurga olib bor.

Biz Ishoqning ko'zlari, Maykl va Jeymi qoni, Avgustning suyaklari uchun ibodat qilamiz.

Hazelning o'pkalari haqida, Jeymsning tomoqlari haqida. Bizdan davolanishingizni so'raymiz sevgingizni va Xudoning tinchligini hamma narsadan ustunligini his qiling tushunish. Biz bilgan va sevgan kishilarning xotirasini qalbimizda saqlaymiz va abadiy uyga sizning oldingizga qaytib kelganlar: Meri va Kad, Yusuf va Xaili, Obigayl va Andj Jellin, Teylor va Jabriel ...

Ro'yxat uzoq edi. Bilasizmi, dunyoda o'liklar juda ko'p.

Patrik qichishayotganda, qog'ozdagi nomlarni o'qib chiqing, chunki ro'yxat eslashning iloji yo'q, men ko'zlarimni yumib o'tirdim taqvodorlik bilan sozlang, ammo ixtiyoriy ravishda o'sha kunni tasavvur qiling. mening nomim ushbu ro'yxatga tushganda, oxirida, hech kim tinglash.

Patrik tugagach, biz ahmoq mantrani birgalikda takrorladik - bugun hayotdagi eng yaxshi kun sifatida yashash va uchrashuv tugadi.

Avgustus Vater otilib, bola o'rnidan turib o'rnidan turdi mening oldimga. Uning oyog'i xuddi tabassum singari egilgan edi - u cho'kib ketdi.

- Isming nima? - deb so'radi u.

- Hazel.

- Yo'q, mutlaqo.

- Xo'sh, Hazel Greys Lancaster.

Avgustus nimanidir aytmoqchi bo'lib, Ishoq paydo bo'ldi.

- Kutib turing, - so'radi Avgust va barmog'ini ko'tarib, o'girildi Ishoq: "Eshiting, bu siz tasvirlaganingizdan ham battarroqdir."

13-sahifa

- Aytdim sizga, hasrat.
- Xo'sh, nega bu erga kelding?
- Bilmayman. Ko'rinishidan yordam beradi.
Augustus unga quloq solib so'radi: men eshita olmayapman.
- Doim yuradimi? - Men Ishoqni eshitmadim, ammo Avgust
javob berdi: - Biz o'ylashimiz kerak. - Bir lahzagina u Ishoqning yelkalarini qisdi va keyin
undan yarim qadam orqaga chekindi. "Hazelga shifokorning aytganini ayting."
Ishoq pishiriq bilan stolga suyanib, menga katta ko'zlarini tikdi.
- Bugun ertalab men klinikaga borib, jarrohga o'lishim kerakligini aytdim,
Men ko'r bo'lishga rozi bo'lganimdan ko'ra. Va u men tanlashim kerak emasligini payqadi. Menman
javob berdi: ha, tushundimki, taqdirni biz emas, balki shunchaki aytyapman
Agar menda tanlov bo'lsa, tirik ko'rdan o'lishga rozi bo'lardim.
buni tushunganim uchun menda yo'q. Va u aytadi: xushxabar
siz o'lmapsiz Va men unga aytdim: rahmat, amaki, ko'z saratoni yo'qligini tushuntirdi
o'ldiradi Oh, qanday ajoyib bir omad, siz kabi fikr giganti,
operatsiyadan oldin tushing.
"G'alaba uning qo'lida edi", dedim men. - Kasal bo'lish ham kerak bo'ladi
jarroh bilan uchrashish uchun ko'z saratoni.
- Qani, davom eting. Mayli, ketishim kerak. Monika kutmoqda. Men faqat qarab turaman
uni, men qila olaman.
- Ertaga jazo choralari bormi? - so'radi Avgust.
- Ha. - Ishoq orqasiga o'girilib, zinadan yugurib sakrab tushdi
ikki bosqich orqali.
Avgust Uoters menga yuzlandi.
"To'g'ri" dedi u.
- Rostdanmi? Men tushunmadim.
"Biz tom ma'noda Isoning yuragidamiz", dedi u. - Men ichkaridamiz deb o'yladim
cherkov podvalida va biz tom ma'noda Isoning yuragidamiz.
"Kimdir unga aytishi kerak", - dedim men kulib. - Bu xavfli -
yurakdagi saraton kasalligi bo'lgan bolalarni saqlash uchun.
"Men unga o'zim aytaman", - deb va'da qildi Avgust. - Ammo, afsuski, men
yuragida qotib qolgan bo'lsa, u meni tinglamaydi.
Men kuldum. U menga qarab, bosh chayqadi.
- Nima? - deb so'radim men.
"Hech narsa", deb javob berdi u.
- Nega menga bunday qaraysiz?
Avgustus bir oz jilmayib qo'ydi.
"Siz go'zal ekansiz." Men chiroyli odamlarga qarashni yaxshi ko'raman.
Biroz oldin men o'zimni oddiy quvonchlardan mahrum qilmaslikka qaror qildim

14-bet

borligi. - Bir oz pauza bo'ldi, Avgust u engdi. -
Ayniqsa siz hamma narsani tugashini isbotlaganingiz qanchalik go'zal ekanligi haqida o'ylaysiz
unutish
Men yo baqirdim, xo'rsindim va yo'taldim.
- Men bo'yamayman ...
"Siz Natali Portmanga ikki mingu ikkitaday o'xshaysiz." Natali kabi
"" V "filmidan Portman Vendetta degan ma'noni anglatadi."
"Men sizni hech qachon ko'rmaganman", dedim.
- Rostdanmi? - deb so'radi u. - Chiroyli qornli qiz tanimaydi
ma'murlar va bir yigitga oshiq bo'lish - yurish muammosi. Bu men qancha
Ko'ryapman, to'g'ridan-to'g'ri o'zingizning tarjimai holingiz.
Har bir bo'g'in noz-karashma qildi. Rostini aytsam, u haqiqatan ham meni ishga tushirdi. Menman
va u yigitlar meni yoqishganini bilmas edi - yaxshi, haqiqiy hayotda.
Yonidan bir qiz o'tib ketdi.

- Qandaysiz, Elis? - deb so'radi u.

U jilmaydi va g'o'ldiradi:

- Salom, Avgust.

"Qutlug' Kechqurun bolalar", deb tushuntirdi u. Xotira

katta tadqiqot klinikasi deb nomlangan. - Qayoqqa ketyapsan?

- Bolalar bog'chasiga, - men kutilmaganda ingichka ovoz bilan javob berdim. U boshini qimirlatib qo'ydi.

Gap yaqinlashayotganga o'xshardi. - Xo'sh, - deb boshladim beparvo.

Isoning tom ma'noda yuragidan chiqadigan zinapoyaga bosh egib egildi

arava g'ildirakchada qoldi va ketdi. Avgustus orqada ohista turardi. - ko'rishguncha

Keyingi safar?

"" V "Vendetta degan ma'noni anglatadi," esladi u.

"Mayli", dedim. - Ko'raman.

- Yo'q, men bilan. Mening o'rnimda ", dedi u. - Endi.

Men to'xtadim.

- Men sizni zo'rg'a bilaman, Avgust Uoters. Agar siz manyak bo'lsangiz

bolta bilan?

U boshini qimirlatib qo'ydi.

"Halol javob, Hazel Greys" - U yelkalarini qisib, meni quvib etdi

va orqangizni to'g'rilang. U shunchaki o'ng oyoq'iga bir oz yiqildi, lekin

ishonch bilan va bir tekisda, aniqlaganimdek, protezda yurdim. Osteosarkoma

odatda oyoq-qo'llarni oladi. Keyin, agar u sizga yoqsa, oladi

qolganlari.

Men asta-sekin uning orqasidan pastga, yuqoriga ko'tarildim

qadamlar - o'pkamning doirasidan tashqarida.

Isoning yuragidan biz yoqimli yangi bahorda to'xtab turish joyiga bordik

15-bet

havo va juda qattiq kun yorug'ligi ostida.

Onam to'xtash joyida bo'lmagan, bu g'ayrioddiy edi - u deyarli

meni har doim kutmoqda. Atrofga nazar tashlab, jingalakning balandligini ko'rdim

qoramag'iz Ishoqni cherkovning tosh devoriga bosdi va juda tajovuzkor

uni o'pdi. Hammasi etarlicha yaqin edi va men eshitdim

zararli tovushlar. Ishoq: «Doim?» - va qiz

javob berdi: "Har doim".

To'satdan yonimda paydo bo'lib, ohista ohangda dedi:

- Ular nazokatli his-tuyg'ularning ommaviy ifoda etilishiga ishonishadi.

- Va "har doim" qaerda?

Chinqirgan tovushlar yanada balandlashdi.

- Bu ularning chiplari. Ular har doim bir-birlarini sevishadi. Muallif:

mening kamtarona bahoim, ular o'tgan yil bilan xabar almashishdi

"har doim" so'zi to'rt million marta.

Yana ikkita mashina Maykl va Elisni olib ketishdi. Faqat biz qoldik

Avgust bilan - tezda Ishoq va Monikani tomosha qiling

davom etdi, go'yo diniy binoning devoriga. U qattiq ushladi

ko'kragini ko'kragiga qo'ydi, kaft esa harakatsiz bo'lib qoldi

barmoqlar atrofida shovqin-suron. Qizig'i shundaki, yoqimli? Men bunday deb o'ylamagan edim

ammo men yaqinda bu sababga ko'ra Ishoqni qabul qilmoqchi bo'ldim

u ko'r bo'ladi. Ochlik bo'lsa, his-tuyg'ular quvonishi kerak va haqiqatan ham.

"Siz oxirgi marta kasalxonaga borishni qanday tasavvur qilganingizni tasavvur qila olasizmi?"

- dedim. "So'nggi marta mashina haydash ..."

Menga qaramasdan, Avgust shunday dedi:

"Hazrat Greys, siz meni barbod qilyapsiz." Men tomosha qilyapman

uning juda jo'shqin noqulayliklarida yosh ishtiyoq!

"Men uning ko'karishi bo'ladi deb o'ylayman", dedim.

- Ha, siz uni hayajonlantirmoqchi ekanligini tushunolmaysiz

mammologik tekshiruv. - Avgust Uoters qo'lini cho'ntagiga qo'ydi va tashqariga chiqarib yubordi, bunga ishonmang, bir quti sigaret. Paketni ochib, ichkariga sigareta qo'ydi og'iz.

"Siz jiddiymisiz?" - deb so'radim men. - Ajoyib deb o'yladimmi? Voy xudo mening, siz shunchaki hamma narsani buzdingiz!

- Bu nima? - so'radi u menga qarab. Yoqilmagan og'zining tubsiz burchagidan sigaret osilib turardi.

- Hamma narsa aql va jozibadan mahrum bo'lgan yigit bo'lganida, hech bo'lmaganda birinchi qarashda, menga nomaqbul tarzda qarash, meni savodxonlik to'g'risida noto'g'ri talqin qilinayotganligini bildiradi aktrisalar, sizni uyiga kino tomosha qilishga taklif qiladi, ammo u erda gamartiyasiz

odam, va sen la'nat, saraton saratoni borligiga qaramay, siz berasiz tamaki kompaniyasiga boshqasini olish imkoniyati evaziga pul saratonning bir turi. Ey Xudo! Sizni ishontirib aytaman: mumkin emas chuqur nafas oling juda SHITY PIECE! Siz meni butunlay ko'ngli qolgan.

- Hamartiya nima? - so'radi u hanuzgacha sigaretasini lablari bilan ushlab turarkan. Iyagi qisildi. Afsuski, uning go'zal irodasi bor iyak

"Muvaffaqiyatsiz kamchilik", dedim va yuz o'girib. Men ko'chib o'tdim yo'lning yon tomonida, Avgust Waterni qoldirib, ko'chada eshitdi mashina joyidan tushib ketdi. Ona, yana kim. Do'stlar orttirishimni kutmoqdaman. Menda g'alati bir tuyg'u bor edi - umidsizlikning yarmi qahr-g'azab ichkaridan toshib Men bu tuyg'uni aniq aytmayman Men shuni aytishim mumkinki, ko'pchilik bor edi; Men bir vaqtning o'zida o'p'moqchi edim Augustus Waters va o'pkalarini nafas oladigan sog'lomlarga almashtiring. Menman trolleybusda shar bilan bog'langan sirg'alib chiqqan trotuarning chetida turardi kislorod yadroga mahkum kabi. Onasi allaqachon yaqinlashganda, men kimdir qo'limni ushlaganini his qildi.

Men qo'limni tortdim, lekin orqamga o'girildim.

"Agar ular yoqilmasa, o'ldirishmaydi", dedi onasi Augustus yo'l chetida tormozlandi. - Ammo men umrimda birortasini ham yoqmaganman. Bu shunday metafora, qarang: siz tishlaringizda o'lik axlat bor, lekin siz unga halokatli taqdirini amalga oshirish imkoniyatini bermaysiz.

- Metafora? Men shubhalanardim. Onam dvigatelni o'chirmasdan kutdi.

«Metafora», deb tasdiqladi Avgust.

- Siz metafora asosida xulq-atvor chizig'ini tanlaysiz rezonansmi? Men taklif qildim.

"Ha", u samimiy va samimiy tabassum qildi. - Men juda

Metaforalarga ishonib, Hazel Greys.

Men mashinaga o'girilib stakanga urdim. U cho'kdi.

"Men Avgust Uoters bilan kinoga boraman", dedim. - Iltimos men uchun New Top Model seriyasining qolgan qismini yozing.

2-bob

Avgustus Waterni dahshatli ravishda haydang. Ikkala to'xtash va start ham shu erda olingan uni o'tkir nigohi bilan. Toyota SUV sekinlashganda, men Men kamar ostidan deyarli uchib ketdim va u gazni bosganda men urdim boshni to'sib qo'yish. Men asabiylashaman - men mashinada o'tiraman g'alati yigit, men uning uyiga ketyapman, o'zimni hech qaerda his qilmayman

yaxshi o'pka o'rindiqqa qarab parvozlarni bashorat qilish uchun o'z vaqtida aralashadi, ammo Avgustus shunchalik hayratda qoldiradigan mashinani haydab yubordiki, boshqa hech narsa haqida o'ylamayman qila olmadi.

Avgust kuni sukunatda bir milya yurdik

tan olishga qaror qildi:

- Uch marta imtihondan o'ta olmadim.

- Ha, bo'lishi mumkin emas.

U bosh irg'ab kuldi:

- Men eski protezni pedalda qanchalik yaxshi bosishini his qilmayman, lekin men chap oyog'imdan haydashni o'rganmadim. Shifokorlar buni eng ko'p aytadilar Amputatsiya muammosiz ishlaydi, lekin ... men emas. Men uni to'rtinchi marta olishga bordim, Men axlatni his qilyapman. - Bir yarim mil oldinda, qizil chiroq yondi. Avgust meni uchburchak kamar quchog'iga tashlab, tormozlarni urish

xavfsizlik. - Meni kechiring, Xudo ko'radi, men yumshoqroq harakat qildim. Xo'sh, oxirida

Men sinovdan endi shubha qilmadim - yana muvaffaqiyatsiz bo'ldi va o'qituvchi shunday dedi:

"Sizning haydash uslubingiz yoqimsiz, ammo, qat'iy aytganda, xavfli emas."

- Men rozi bo'lmayman, - dedim men. - Biror joy borga o'xshaydi saraton bonusi.

Saratonga qarshi bonuslar - bu bolalarga berilgan imtiyozlar yoki sovg'alar

ular onkologiyani olishadi, ammo sog'lom emas: avtoulavli basketbol

championlar, bepul uy vazifasi (kamaytirilmaydi)

kechikish), haydovchilik guvohnomasi va boshqalar.

- Ha, - tasdiqladi Avgust. Svetofordan yashil rang yondi. Menman

jahldorlikka tayyor bo'ldi. Avgustus gazga urildi.

- Bilasizmi, lekin oyoqlari bo'lmaganlar uchun avtomobillar ishlab chiqariladi qo'lda boshqarish bilan, - men xabar berdim.

- Bilaman, - Avgustus rozi bo'ldi. - Balki keyinroq. - U xo'rsindi,

go'yo u bu "ter" ning borligiga amin emas edi. Osteosarkoma

Endi ular muvaffaqiyatli davolanishmoqda, ammo hamma narsa bo'ladi.

Sizning umr ko'rishingizni aniqlash usullari mavjud.

suhbatdoshni to'g'ridan-to'g'ri so'ramasdan. Men klassikani sinab ko'rdim:

- Maktabga borasizmi?

Qoida tariqasida, agar ota-onalar bunga ishonishsa, sizni maktabdan olib ketishadi sen kayuk.

- Ha, - javob berdi u. - Shimoliy markazga. To'g'ri, bir yil orqada qoldim o'ninchi. Siz-chi?

Yolg'on gapirish vasvasasiga tushdim - yuradigan jasadni kim xohlaydi, lekin men baribir haqiqatni aytdim.

- Yo'q, ota-onam uch yil oldin olib ketishgan.

- Uch yilmi? - hayron bo'lib so'radi u.

Men mo'jizamning tarixini batafsil bayon qildim: o'n uchda,

Menga to'rtinchi darajadagi qalqonsimon saraton tashxisi qo'yildi (men Avgustga aytmadim tashxis birinchi hayzdan uch oy o'tgach amalga oshirilgan.

Bu kabi tafsilotlar paydo bo'ldi - tabriklayman, siz qizsiz, endi mumkin o'lib). Bizga bu ish davolab bo'lmasligini aytishdi.

Men jarrohlik amaliyotidan o'tdim, "bo'yin tolasini tubdan kesish"

nomi kabi "yoqimli". Keyin ta'sir kursi. Keyin kimyo

o'pka metastazlariga qarshi. Metastazlar pasayib ketdi, keyin yana

o'sgan. O'sha paytda men o'n to'rt yoshda edim. O'pka to'la boshladi

suyuq. Men betonga o'xshash jasadga o'xshardim: qo'llar va oyoqlar shishgan, teri

qichqirgan, lablari doimo ko'k edi. Bu dori bor edi

nafas olishning iloji yo'qligidan qo'rqishlariga ozgina bo'lsa ham imkon berishdi va ular uni menga quyishdi

butun litr CVC orqali o'nlab boshqa dorilar bilan birga.

Saraton eksudatining, ayniqsa undan keyin, bo'g'ilishi juda yoqimsiz bu kateter bilan bir necha oy. Men nihoyat bilan momaqaldiroq qildim reanimatsiya bo'limida pnevmoniya. Oyim tiz cho'kdi karavot yonida va takrorladi: "tayyormisan, bolam?" - dedim - ha, tayyor, dadam meni sevishini takrorladi va ovozi deyarli titramadi, chunki men uzoq o'tirdim va men ham uni sevishimni takrorladim va barchamiz qo'llarimni ushlab tursam, nafasimni ushlab tura olmasdim va o'pkam ishlayverib, Men o'rimdan turishga urinib, piqillab o'rimdan turdim ular havo bilan to'ldirishlari mumkin edi va men hayron bo'ldim o'pkalarining umidsiz o'jarligi va ular xohlamaganlari uchun g'azablendi shunchaki taslim bo'ling, va onam hamma narsa yaxshi ekanligini va men bilan hammasi yaxshi ekanligini aytdi bu yaxshi bo'ladi, va dadam yig'lashdan o'zini tiyish uchun juda ko'p harakat qildi muvaffaqiyatsiz (vaqti-vaqti bilan), u butun vujudini burishtirdi, xonada kichik zilzilani keltirib chiqaradi. Men xohlamaganimni eslayman meni uyg'otishdi.

19-sahifa

Hamma meni keyingi dunyoga piyoda borishga qaror qildi, ammo mening onkologim Doktor Mariya o'pkasidan suyuqlikni chiqarib yubordi va tez orada harakat qildi pnevmoniya bilan AOK qilgan antibiotiklar.

Men kelganimda, tajriba guruhlaridan biriga tushib qoldim

Nogironlar uchun saraton respublikasi mashhurdir. Eksperimental

dori falanksifor deb nomlandi: uning molekulari taxmin qilinishi kerak edi

saraton hujayralariga yopishadi va ularning o'sishini sekinlashtiradi. Yetmish

Phalanxiphorus bemorlarning foiziga yordam bermadi. Va bu menga yordam berdi - ichkaridagi o'smalar o'pka kamaygan.

Va ular endi o'smaydilar. Viva, falanksifor! O'tgan bir yarim yil ichida

metastazlar deyarli o'smadi, meni o'pkada qoldirdi

to'g'ri nafas olish qobiliyatiga ega, ammo u cheksiz davom etishi taxmin qilinmoqda

kislorod va kunlik iste'mol qilish vaqti

phalanxifhora.

Albatta, mening saraton mo'jizam menga biroz vaqtni sotib oldi

(qancha, hech kim aytmaydi). Ammo Avgust bilan suhbatda

Waters bilan men istiqbollarni eng pushti ranglar bilan bo'yadim

mo'jiza miqyosini ziynatlab.

"Keyin yana maktabga borasiz", - deya xulosa qildi u.

"Aslida, men bormayman", dedim men. - Men allaqachon sertifikat oldim. Menman MSSda o'qiyman.

Bu bizning mintaqamizdagi yagona kollej edi.

- Talaba, - Avgust Uoters bosh iring'adi. - Aurani tushuntirgan narsa shu stipendiyalar.

U menga kulib yubordi. Men uni hazil bilan his qilib, yelkasiga tashladim chiroyli elastik mushaklar.

Shinalarning shovqini ostida biz gipsli xiyobonga aylandik

sakkiz fut balandlikda. Suv uylari birinchi chapda edi -

mustamlaka tarzida ikki qavatli. Biz yo'lga tushdik

haydash yo'li.

Avgustusni uyga kirdim. Eshik ustidagi yog'och plitalar

"Uy - yurak bu erda" kursivida gravür bilan o'ylash endigina boshlangan edi:

shunday gaplar bilan butun uy to'ldi. "Yaxshi do'stlar qiyin

topish va unutish mumkin emas", - deya ishontirdi devor ilgich.

"Haqiqiy sevgi qiyin paytlarda tug'iladi", dedi igna bar

eski mebel bilan jihozlangan yashash xonasida. Avgustus mening ko'zlarimga tushdi.

"Ota-onalar ularni daldali deb atashadi", - deya tushuntirdi u. - Ular shu erda

hamma joyda.

Ota-onasi uni Gus deb atashdi. Ular oshxonada enchiladalarni pishirishdi (lavabo ustiga pufakchali ilib qo'yilgan vitray stakan harflar "Oila abadiy"). Ona tovuqni tortillaga va otasiga qo'ydi krepni yuvib, stakanga soling. Ular yo'q Men kelganimdan hayratda qoldim, agar maqsadga muvofiq deb hisoblagan bo'lsam: agar Avgust menga ruxsat bersa maxsus his qilish, bu juda ham shunday degani emas biznes. Balki u har kuni kino tomosha qilish uchun qizlarni uyiga haydab chiqarar va shodlantirmoq.

"Bu Hazel inoyatidir", deb u meni tanishtirdi.

"Faqat Hazel," Men tuzatdim.

- Xazel, yaxshimisan? - so'radi ota Gus. U baland bo'yli, deyarli shunga o'xshash edi Gus va teridan. Uning yoshidagi erkaklar kamdan-kam hollarda.

"Hech narsa", dedim.

"Ishoqning qo'llab-quvvatlash guruhi qanday?"

- Ajablandim, - javob berdi Gus.

"Xo'sh, siz har doim ham hamma narsadan norozisiz", - dedi onasi. - Hazel, va u erda sizga yoqadimi

Javobni qanday sozlashni o'ylab, bir soniya jim qoldim

Avgust yoki uning ota-onasi yoqdimi?

"Ishtirokchilarning aksariyati juda sezgir", dedim men.

nihoyat.

- Aynan shu munosabat bilan biz Qutlug' Kechlikda oilalarda uchrashdik, Gus u erda yotganda, otasi o'rtoqlashdi. - Hamma juda mehribon edi va jasur. Qorong'i kunlarda, Xudo bizning hayotimizga eng yaxshisini yuboradi odamlar.

- Aksincha, menga bir fikr va mavzu bering, bu iborani kashta qilish va bajarish kerak

- deb baqirdi Augustus. Dadamga yoqmadi, lekin Gus uni quchoqladi

uzun bo'ynini bo'yniga o'rab dedi:

- Shunchaki hazil qil, dadajon. Men sizning la'natingizni qadrlayman. Tan oling ochiq o'tish davri yoshiga xalaqit beradi.

Ota faqat ko'zlarini ochdi.

- Biz bilan kechki ovqat qildingizmi? - deb so'radi Gusning onasi, petite sichqonchaga o'xshash qoramag'iz.

- Ehtimol, - javob berdim men. "Mening uyimga soat o'nda." Va men, bu emas go'sht iste'mol qiling.

- Muammo yo'q, keling, krep-sabzavotlarni vegetarian qilib olaylik, -

- dedi u.

"Siz hayvonlarni juda yaxshi ko'rasizmi?" - so'radi Gus.

- Men o'limga olib keladigan o'lim sonini kamaytirishni istayman

javobgarlik "deb tushuntirdim.

Gus biror narsaga javob berish uchun og'zini ochdi, lekin fikrini o'zgartirdi.

Onasini to'ldirishga shoshilgan pauza:

"Menimcha, bu juda yaxshi."

Ular bugungi enchiladalar haqida bir oz gaplashdilar

Suvli suvlar, siz yordam bera olmaydigan krep-imzolar

eri ham Gusdan o'ndan kechikmay kelishini talab qiladi va qanday qilib

instinktiv ravishda bolalari o'nga etib bormaydigan odamlarga ishonmang va

men maktabda bo'laman ... - "U allaqachon kolleжда," Gus aralashdi, "va ob-havo

Mart oyi uchun bu mutlaqo g'ayrioddiy va bahorda hamma narsa ko'rinadi

ilgari yangi, va ular mendan hech qachon kislorod to'g'risida so'rashmagan

g'ayrioddiy va yoqimli bo'lgan balon yoki tashxis, keyin esa Augustus e'lon qildi:

"Hazel va men ko'ramiz" V Vendetta degani. " Men uni ko'rsatmoqchiman film ikki baravar, Natali Portman ikki minginchi yil namunasi.

"Mehmonxonadagi televizor sizning xizmatigizda", dedi u hayajon bilan. otasi

"Nega podvalda yo'q?"

Otasi kuldi:

- Majburiy. Mehmonxonaga boring.

"Ammo men Hazel Greysning podvalini ko'rsatmoqchiman", deb ta'kidladi Augustus.

"Faqat Hazel," Men tuzatdim.

"Faqat Hazelning podvalini ko'rsating, - dedi otam, - va keyin turing va mehmonxonada filmingizni tomosha qiling.

Avgustus yonoqlarini pirpiratdi, oyoqqa turdi va eshaklarini otib tashladi oldinga protez.

- Yaxshi, - g'o'ldiradi u.

Men zinapoyadan gilamcha bilan ulkan yo'lga tushdim

uyning ostidagi xona. Ko'z darajasida xona atrofida yugurib chiqqan tokcha edi

basketbol sovg'alari bilan to'ldirilgan: o'ndan ortiq plastik

sakrashda to'pni boshqaradigan yoki ishlayotgan erkaklarning zargarlik buyumlari

ko'rinmas savatga tashlang. Rafda va imzolangan to'plar va

hiyla-nayranglar.

"Men basketbol o'ynardim", deb tushuntirdi Gus.

- Men buni juda muvaffaqiyatli ko'rmoqdaman.

- Ha, men oxiriga bormaganman, lekin krossovkalar va ko'ptoklarning barchasi saraton kasalligi.

bonuslar. - U televizorga ketdi, u erda DVD va video o'yinlar tog'i

U xuddi piramidaga o'xshab, engashib Vendetta chiqardi.

- Aytishim mumkinki, men oq tanli hindistonlik bo'lganman, -

22-sahifa

- dedi u. - Yo'qotilgan to'pni tashlash san'atini qayta tiriltirish menga juda yoqdi

o'rtacha masofadan statik holatda Ammo bir kun men

mashqlarni ketma-ket bajarish - Shimoliy sport zalida jarima maydonchasi oldida turish

markaziy, tokchani shardan uloqtirdi va birdan tushunishni to'xtatdi, chunki

nega men sferik jismlarni toroidal orqali tashlayapman

ob'ekt. To'satdan menga juda ahmoqlik qilayotganday tuyuldi. Menman

gilamchalarni qayta-qayta payvandlab, bolalarni esladi

Bir necha oy davomida dumaloq teshik bilan pichoqlashdi va qaror qildilar: basketbol - jami

xuddi o'sha bema'nilikning ko'proq aerobik versiyasi. Bu safar men juda ko'p vaqt oldim

o'tkazib yubormadim - savatchada ketma-ket sakkizta gol urdim

natija, lekin to'p tashlashda men o'zimni ikki yoshli bolakay kabi his qilardim. Va bilan

O'shandan beri, negadir, to'siq haqida o'ylay boshladim. O'zingizni yomon his qilyapsizmi?

Ishlov berilmagan karavotning burchagiga o'tirdim. Men hech narsaga ishora qilmadim, shunchaki

Uzoq vaqt turishimga to'g'ri kelganda charchayman. Men yashash xonasida turardim, ular ham bor edi

zinapoyalar, keyin yana turishdi

juda ko'p, lekin men hushidan ketishni xohlamadim. Men esankirashni esladim

g'olib davri xonimi.

"Yaxshi", deb ishontirdim. - qildim. Bilan ishlaydigan vositalar

to'siqlar?

- Ha. Sababini bilmayman. Men sho'ng'in poygalari haqida o'ylashni boshladim

yo'llardagi bu shubhali to'siqlar. Menga shunday bo'ldi

yuguruvchilar o'zlarini o'ylashadi - agar bu to'siqlarni olib tashlasalar, ishlar tezroq kechadi.

- Tashxisdan oldin bo'lganmi? - deb so'radim men.

- Xo'sh, bu ham. - U og'zining yarmini jilmayib qo'ydi. - kun

mavjud to'ldirilgan erkin zarbalar tasodifan mos tushdi

mening ikki kunimning oxirgi kuni. Amputatsiyani tayinlash o'rtasida va operatsiya hafta oxiri o'tkazildi. Men hozir buni tushunaman
Ishoq his qiladi.
Men bosh irg'adim. Avgustus suvlari menga yoqdi. Menga haqiqatan ham juda yoqdi. Menga Uning hikoyasini o'zi tugatmagani menga yoqdi. Men unga yoqdi ovoz. Menga uning ijro etilganligi juda yoqdi erkin zarbalar. Menga u kafedraning doimiy ishlaydigan professori ekanligi yoqdi Yengil assimetrik tabassum va - masofadan turib
O'rganish - Ovoz bo'limi, bu mening terim bir narsaga aylandi shunchaki teridan ko'proq. Va uning ikkita ismi borligi menga yoqdi.
Menga har doim ikkita nomli odamlar yoqdi - qanday qilishni tanlashingiz mumkin
Qo'ng'iroq: Gus yoki Avgust. Men o'zim hamisha Hazel, invariant bo'lganman
Hazel
- Aka-ukalaring bormi? - deb so'radim men.

23-bet

- Qani? - deb so'radi u o'z o'yini aniq o'ylab.
- Siz bolalar o'yinini tomosha qilish haqida gaplashdingiz ...
- Yo'q. Jiyanlari bor, opa-singillardan, ular ancha katta.
Pa-up, Yuliya va Marta necha yoshda?
- Yigirma sakkiz!
- Ular yigirma sakkizda. Ular Chikagoda yashaydilar. Ikkalasi juda turmush qurishdi salqin advokatlar. Yoki bank xodimlari, esimda yo'q. Senda bormi aka yoki singil?
Men boshimni chayqadim.
- Hikoyangiz nima? - so'radi u karavotda o'tirarkan xavfsiz masofa.
- Men allaqachon aytgandim. Menga tashxis qo'yish menga ...
- Yo'q, tibbiy tarix emas. Sizning hikoyangiz. Qiziqishlar, sevimli mashg'ulotlar, ehtiroslar, homila va shunga o'xshash narsalar.
"Hm", deb o'yladim.
- Siz o'zingizni aylanib o'tganlardan biri deb aytmang o'z kasalligi. Men bularning ko'pini bilaman. Bu shunchaki qo'llardan pastga tushmoqdalar. Saraton - bu tobora ortib borayotgan biznes, Nega endi unga muddatidan oldin topshirib qo'yasiz?
Menga shunday tuyulgan bo'lsa kerak. Qanday qilib bilmasdim Avgustga o'zingizni yaxshi yoritib bering, qanday moyilliklar va sevimli mashg'ulotlari mening foydamga va to'satdan menga kelgan sukunatda aytadi Menga unchalik qiziq emasdek tuyuldi.
- Men eng oddiyman.
- Men harakat paytida rad etaman. Sizga nima yoqishini o'ylaysizmi? Birinchi narsa paydo bo'ladi aql.
"Xo'sh ... o'qish."
- Siz nima o'qiyapsiz?
- Bu shunday. Arzon romanlardan nufuzli nasr va she'riyatgacha. Nima qo'lga tushmoq.
- Siz she'r yozasizmi?
"Bu hali etarli emas edi!"
- Xo'sh! - xitob qildi Avgust Vater. - Hazel Greys, siz Amerikada she'r o'qishni afzal ko'rgan yagona o'spirin ularni yozing. Bu menga juda ko'p narsalarni aytib beradi. Siz juda ko'p yaxshi kitoblarni o'qidingiz katta harfli kitoblar?
- Mayli, ehtimol.
- Va sizning eng yaxshi ko'rganingiz nima?
- Hm, - deb javob berdim.

Mening sevimlilarim orasida, podshoning azob-uqubatlari keng marjaga olib keladi, lekin men u haqda odamlarga gapirishni istamayman. Ba'zan siz kitob o'qiysiz va u kirishingiz uchun sizni deyarli evangelistik g'ayrat bilan to'ldiradi
ishonch - buzilgan dunyo hech qachon o'zgarmaydi
insoniyat uni o'qimaydi. "Qirolicha
"kasallik", men bu haqda baland ovozdagi gapirishni istamayman: bu kitoblar juda maxsus, noyob va sizning afzalliklaringizni e'lon qiladigan sizga o'xshash ko'rinadi xiyonat.

Hatto bu ajoyib yozilgan asar ham emas. Shunchaki
Muallif Piter van Xouten meni g'alati va aql bovar qilmas darajada tushunadi.
"Royal Ailment" bu mening kitobim, xuddi mening tanam mening tanam va o'zimmiki fikrlar mening fikrlarim.

Qaror qilib, Avgustga dedim:

- Va mening sevgilim, ehtimol "Qiroli Ailment".

"Zombi bormi?" - deb so'radi u.

- Yo'q, - deb javob berdim.

- Va hujum samolyotimi?

Men boshimni chayqadim:

"Bu kitob bu haqda emas."

Avgustus jilmayib qo'ydi.

- Men bu g'aroyib kitobni zerikarli sarlavha bilan o'qiyman, unda ham

Hujum guruhlari yo'q, deya va'da berdi u. Men darhol afsuslandim oshkoralik. Avgustus choyshabning yonidagi kitoblar to'plamiga o'girildi.

U qog'oz varag'iga qog'ozni olib, yozib qo'ydi

sarlavha sahifasida bag'ishlanish, quyidagicha:

- Men evaziga so'ragan narsalarimning barini o'qing mening sevimli video o'yinimga asoslangan unutilmas roman.

U menga «Tongning bahosi» kitobini berdi. Men kulib, uni oldim. Bizning qo'llarim kitobga yopishib, tegdi, Avgust esa mening qo'limdan ushladi.

- Sovuq, - dedi u barmog'imni rangi bilagimga bosib.

"Bu kislorodning etishmasligi bilan bog'liq", deb xulosa qilishga qaror qildim.

"Men bilan tibbiy tilda gaplashganda, men uni juda yaxshi ko'raman." -

Avgustus o'rmidan turdi va meni tortdi, u bizgacha qo'lini qo'yib yubormadi zinapoyaga chiqdi.

Biz bir necha dyuym masofada o'tirib filmni tomosha qildik.

O'zinni xuddi o'rta maktabdagi kabi his qilib, qo'llarimni divanga qo'ydim o'rtamizda ishora qilib, - agar Avgustus uni silkitsa qarshi emasman. Ammo u ham harakat qilmadi. Film boshlanganidan bir soat o'tgach, ota-onasi kirib kelishdi

bizga divanda yeygan enchiladalarni olib keldi. Pancakes va ich juda mazali ekanligi isbotlandi.

Film Natali uchun jasorat bilan o'layotgan niqobli qahramon haqida edi

U hali ham qassob bo'lib chiqdi, juda chiroyli va unchalik emas

mening shishgan steroid yuzimga o'xshamaydi.

Kreditlar tugagach, Avgust shunday dedi:

- Ajoyib, to'g'rimi?

"Ajoyib", deb rozi bo'ldim, lekin bu haqda o'ylamagan edim. Bu uchun film o'g'il bolalar. Bolalar nega bizni yoqtirishlarini kutishlarini tushunmayapman ularning filmlari. Biz ularni ayollar kinosi bilan taqqoslashini kutmaymiz. - menga uyga borish vaqti. Ertalab ma'ruza.

Avgustus kalitlarni qidirayotgan paytda men divanda o'tirdim. Uning onasi menga quloq tutdi

va aytdi:

"Menga ham bu juda yoqadi."

Men televizordagi hayajonga beixtiyor qarab turganimni angladim, farishtani tasvirlab, "Og'riqsiz, qanday qilib quvonchni bilishimiz mumkin?"

(Bu dalil dalilning ahmoqligi va chuqurligi yo'qligi)

Ko'p asrlar oldin "azob-uqubatlar haqida o'ylab ko'ring" suyaklarga ajratilgan; i Brokkolining mavjudligi aslo mumkin emasligi haqidagi eslatma bilan cheklanib qolaman shokolad ta'miga ta'sir qilmaydi.)

- Ha. Ajoyib fikr.

Uyga ketayotib, men yo'lovchiga Augustusni yuborib, rulda o'tirdim o'rindi. U o'zining sevimli "Feverish Shine" guruhini sahnalashtirdi.

Qo'shiqlar yaxshi edi, lekin men ularni birinchi marta tingladim va ular menga yanglishdilar Augustus qanday yoqdi. Men uning oyog'iga, aniqrog'i unga qaradim

protezning ko'rinishini tasavvur qilishga urinib, oyog'i joylashgan joy. Men qilmayman

Men bu haqda o'ylashni xohlardim, lekin negadir men o'yladim. Va u, ehtimol, o'yladi mening kislorod tsilindrim haqida. Men allaqachon tushunganman - kasallik qo'zg'atadi va Endi men buni avgust oyida shubha qildim.

Uyim tashqarisida tormozlaganimda, Avgustus stereoni o'chirib qo'ydi. Ichida havoda taranglik. Ehtimol u o'pish haqida o'ylagan.

menmi yoki yo'qmi va men buni xohlaysizmi yoki yo'qmi deb shoshilib qaror qildim. Men bilan o'pdim bolalar, lekin bu mo'jizadan ancha oldin edi.

Men qo'limni avtoturargohga olib keldim va Avgustda jilmaydim. U juda yaxshi edi kelishgan. Go'zallik bolalar uchun majburiy emas, lekin u haqiqatan ham chiroyli edi.

"Hazel Greys" dedi u. Mening ismim yangi va yangradi

ajablanarli darajada chiroyli. - Siz bilan haqiqatan ham tanishish

zavq

"Sizga ham xuddi shunday, janob Uoters", men jasorat bilan emas, balki o'yinni qo'llab-quvvatladim

26-sahifa

unga qarang. Uning nigohiga dosh berolmadim

suv kabi ko'k, ko'z.

"Sizni yana ko'rsam maylimi?" - pora bilan so'radi

ovozda hayajon.

- Albatta, - jilmadim.

- Ertaga? - deb so'radi u.

"Sabr, chigirtka", deb maslahat berdim. - Siz xohlamaysiz

aftidan juda bosimli.

"Men xohlamayman, shuning uchun ertaga taklif qilaman", dedi Augustus. - Istadim

bugun yana ko'rish uchun, lekin men tun bo'yi va katta kutishga tayyorman

ertangi kunning bir qismi. - Men tikilib qoldim. - Jiddiylik bilan.

- Siz meni umuman tanimaysiz, - dedim orqamdan olib

markaziy konsoldan kitob. "O'qishni tugatgandan keyin qo'ng'iroq qilaman."

"Sizda mening telefonim yo'q", deb eslaydi u.

"Siz uni sarlavha sahifasida yozganingizga shubha qilaman."

Avgustus bema'ni tabassum qildi.

- Va siz aytasiz, biz bir-birimizni yaxshi bilmaymiz!

27-sahifa

3-bob

Tong narxini o'qishdan kech qolmadim (buzib yuboraman)

o'qimaganlar uchun zavq: tong bahosi - qon). Albatta, bunday emas

"Qiro'l Ailment", lekin bosh qahramon, katta serjant Maks Mayhem, menga

Garchi u mening hisob-kitoblarimga ko'ra kamida yuztasini o'ldirgan bo'lsa ham, menga juda yoqdi

ikki yuz sakson to'rt sahifada o'n sakkiz kishi.

Shuning uchun payshanba kuni ertalab kech uyg'ondim. Onamning siyosati meni hech qachon uyg'otmadi: uchun standart talablardan biri kasal kasbiy pozitsiyalari - ko'p uxlash, shuning uchun birinchi Men bir lahzaga hech narsani tushunmadim, go'yo hissiyot bilan kurashgandek uyg'onib ketdim Onamning qo'llari uning yelkasida.

"Bu deyarli o'nga yaqin", dedi u.

"Uyqu saraton kasalligiga qarshi kurashmoqda", deb javob berdim. - Men o'qidim.

- Bu qiziq kitob bo'lishi kerak, - dedi oyim pastga qarab karavot tizzalari va meni katta to'rtburchaklar burama men Filip deb atagan kislorod konsentratori (u nimadir Filippga o'xshash edi).

Onam meni ko'chma sharga ulab, buni eslatdi menga darslar.

- Bu bola sizga aytdimi? Birdan u hech qanday sababsiz so'radi bu.

"Bu sovuq yaralarni anglatadimi?"

- Siz gaplashyapsiz Kitob, Hazel, "bu" kitob degan ma'noni anglatadi.

- Ha, u menga kitobni berdi.

"Men unga darhol yoqqaningizni ko'rdim", dedi onam ko'tarib qoshlar, go'yo bunday xulosa noyob onani talab qiladi instinkt. Men silkitdim. - Ko'ryapsizmi va qo'llab-quvvatlovchi guruh mavjud foyda.

"Siz shosse bo'ylab soatlab kutganmisiz?"

- Ha. Men bilan ishim bor edi ... Mayli, yangi kunni kutib olish kerak, yosh xonim.

- Oyim. Kutish Kurash. C. Saraton.

"Azizim, lekin u erda ma'ruzalar bor." Buning ustiga bugun ... - Glee onamning ovozida aniq eshitildi.

- Payshanba?

- Yodingizdami?

- Men esimda yo'q, lekin nima?

- Yigirma to'qqizinchi mart, payshanba! U tom ma'noda qichqirdi yuzida aqldan ozgan tabassum.

"Sanani bilganingizdan juda xursandmisiz?" Men uning ohangiga baqirdim.

- Hazel! Bugun sizning o'ttiz uchinchi tug'ilgan kuningiz!

- Oh, - dedim men.

Onasi har qanday vaziyatda qanday qilib infiltratsiya qilishni juda yaxshi biladi ta'til. Bugun daraxt kuni! Keling, daraxtlarni quchoqlaymiz va pirojniy olamiz!

Kolumb hindularga chechakni olib keldi, ushbu tadbir sharafiga sayr qiling!

- Xo'sh, o'ttiz uchinchi peshin bilan tabriklayman.

"Bunday maxsus kunda nima qilishni xohlaysiz?"

- Sinfdan uyga qaytib, jahon rekordini o'rnatdi

"Infernal oshxonasi" mavzularini doimiy ravishda ko'rish.

Mening to'shagim ustidagi tokchadan onam moviy, yumshoq ko'k ayiqni,

Men bir yarim yildan beri bo'lganman, qachon qo'ng'iroq qilish mumkin?

ranglar bo'yicha do'stlar.

- Kaitlin yoki Matt bilan kinoga bormoqchimisiz yoki boshqa kishi bilanmi? qachondir?

Bu mening do'stlarim bilan.

Menga kutilmaganda fikr yoqdi.

- Darhaqiqat, - dedim men. - Men Kaitlinning xabarini tashlayman, xohlamaydi u darsdan keyin savdo markaziga boradimi.

Oyim qornini ushlab turgan ayiqni jilmayib qo'ydi.

"Ammo savdo markaziga borish hali ham yaxshi emasmi?"

- Men yoqimli va yomon bo'lmagan narsani bilmasligimdan juda g'ururlanaman, -

- deb javob berdim.

Men Kaitlinni yozdim, dush qabul qildim, kiyinib oldim va onam meni oldiga olib bordi

Frederik Duglas haqidagi ma'ruza uchun Amerika adabiyoti deyarli bo'sh

tomoshabinlar. Uxlamaslik juda qiyin edi. Boshlanishidan qirq daqiqa o'tgach

Bir yarim soatlik ma'ruza Kaitlindan xabar oldi:

"Men hayratda qoldim. Yarim tug'ilish bilan tabriklaymiz. Kastleton soat 15.32 da yaxshimi? "

Kaitlinning hayoti, unga ko'ra bo'yash kerak bo'lgan og'ir hayotga ega

daqiqa. Men javob berdim:

"Ajoyib. Men qahvaxonalarda qaerdaligini kutmoqdaman "

Sinfdan onam meni o'zim joylashgan savdo markazidagi kitob do'koniga olib bordi

Midhem Night Tong va Mayhem uchun birinchi rekvizimni sotib oldi

"Tong bahosi" ning davomi. Katta oziq-ovqat sudida men dietani qabul qildim

Koks. Soat uch yigirma bir edi.

29-bet

Bolalar majmuasida qaroqchi shaklida o'ynayotgan bolalarga qarash

kema, men o'qidim. Ikki bola tinimsiz tinimsiz ko'tarilishdi

xuddi shu tunneldan o'tib, yana Augustus Water va

uning mavjud to'ldirilgan bo'sh to'plari.

Onam ham qahvaxonalarda, burchakda yolg'iz o'zi o'tirar edi

Men uni ko'ra olmayotganday tuyuldim, biftek va pishloqli sendvich yedim va uning ichiga yaproq qo'ydim

ba'zi qog'ozlar. Ehtimol tibbiy. Qog'ozlar tubsiz jar edi.

Piyoda uyidan o'ttiz-o'ttizda men qat'iy qadam bilan yurdim.

Kaytlin. Qo'limni ko'targanimda u meni ko'rdi. Juda oq miltillaydi

yaqinda to'g'rilangan tishlari bilan Kaitlin menga qarab yurdi.

Tog'-kul rang palto tizzalariga juda yaxshi qorong'i o'tirdi

ko'zoynaklar yuzning katta yarmini qoplagan. Men bilan quchoqlashib yurish

Kaytlin ularni boshining tepasiga itarib yubordi.

"Sevgilim, - dedi u ingichka inglizcha talaffuz bilan, -

Qandaysan?

Odamlar uning urg'usini g'alati yoki yoqimsiz deb topmadilar. Kaytlin -

yigirma besh yoshli eng aqlli britaniyalik sotsialit, tasodifan

Indianapolisdan kelgan o'n olti yoshli o'quvchining jasadida ushlandi. Hammasi bilan

bu iste'foga chiqdi.

- Yaxshi. Qandaysiz?

"Men allaqachon bilmayman." Xun? - Men bosh iring'adim va uni uzatdim

bir shisha. Kaitlin somon ichdi. - Siz emasligingizdan juda afsusdaman

maktabga boring. Ba'zi bolalar shunday deyishardi

qutulish mumkin.

- Siz kimsiz? Masalan? Men qiziqib qoldim.

Kaytlin boshlang'ich maktabdan bilgan beshta bolani chaqirdi,

lekin ularni kattalardek tasavvur qila olmadi.

- Men Derek Vellington bilan anchadan beri tanishganman, -

u o'rtoqlashdi, lekin uzoq davom etishi dargumon. U hali ham shunday

bola ... Ammo men haqimda etarli. Hazelgradda nima yangiliklar?

"Hech narsa", dedim.

- Salomatlik hech narsa emasmi?

- Ha, hammasi haliyam davom etmoqda.

- Phalanxifor! U hayajon bilan jilmayib yig'ladi. - hozir

siz abadiy yashay olasiz!

- Xo'sh, abadiy emas, - dedim men.

"Umuman olganda yana nima yangilik?"

Men ham bir bola bilan uchrashganimni aytmoqchiman
hech bo'lmaganda u bilan film tomosha qildi va Kaitlinning burnini shu bilan artib oling

mendek shunday bema'ni, bema'ni va bo'yi past odam qodir
qisqasi, bolaning mehrini qozon. Ammo men maqtanchoq edim
maxsus narsa yo'q, shuning uchun men shunchaki silkitdim.

- Bu nima o'zi, menga rahm qilib ayting-chi? - so'radi Kaytlin
kitobga.

- Qani, fantastika. Men ozgina olib ketdim. Bu kitoblar seriyasi.

- Xayratdaman. Xo'sh, do'konga boraylikmi?

Biz poyafzalga bordik. Kaitlin men uchun tanlov qilishni boshladi
ochiq barmog'i bilan balet kvartiralari, ular takrorlaydi: "Ular sizning oldingizga boradilar." Men esladim,

Kaitlin o'zini hech qachon sandal kiymaydi, chunki u uni yomon ko'radi

Oyoqlarning ikkinchi barmoqlarini hisobga olsak, ular juda uzun. Mumkin

ikkinchi oyoq barmog'i - bu ruhning derazasi yoki boshqa narsa

muhim. Shunday qilib, men unga mos keladigan sandallarni tanlaganimda

terining terisiga qarab, u ikkilandi: "Ha, lekin ..." - bu "ularda"

hamma mening dahshatli ikkinchi barmoqlarimni ko'radilar. " Men aytdim:

- Kaitlin, siz mening do'stlarim dismorfiyadan aziyat chekmoqda

oyoq barmoqlari.

- Qanday qilib? - so'radi Kaytlin.

- Xo'sh, oynaga qarasangiz, aslida u erda yo'qligini ko'rasiz

biznes.

- O, - dedi u. "Siz ularga yoqasizmi?" - U oldi

javonlar chiroyli, lekin aqlli Meri Janes, va men bosh qimirlatdim. U topdi

O'Ichamimni kiyib, kiyib oldim va yo'lakdan yurib, menga qarab

qiya ko'zgudagi oyoqlar. Keyin kaitlin mensimaganni ushlab oldi

belbog'li poyabzal.

- Ularga borish haqiqatan ham mumkinmi? Siz o'lishingiz mumkin! - deb xitob qildi ayol

lekin u qisqa to'xtadi va menga go'yo go'yo gaplashganday aybdor qarab qo'ydi

o'lgan odam oldida o'lim jinoyatdir.

"Buni sinab ko'ring", dedi Kaytlin noqulaylikni engillashtirishga urinib.

"O'lim yaxshiroq", men rad qildim.

Oxir-oqibat, hech bo'lmaganda biron narsa sotib olish uchun bir juft tufli oldim va

Endi Kaitlinga o'xshab poyabzal bilan tokchalarning skameykasida o'tirdi

shaxmat o'yinchisi kontsentratsiyasi bilan poyabzal tanlab, yo'lak bo'ylab yuguradi.

Yarim tunda tong otishini va o'qishni xohlardim, lekin men

Men bu muloyim emasligini angladim, shuning uchun Kaitinga qaradim. U

Bu ish o'ljani yopiq oyoq barmoqlari bilan siqib, menga qaytib keldi

"Bularmi?" - deb so'radim va men bu haqda aqlli bir narsa aytishga harakat qildim

modellari. Oxir oqibat u uchta juftlik sotib oldi, men o'zim uchun to'ladim

tufli va u taklif qildi:

- Xo'sh, antropologiyada?

"Ehtimol uyga qaytaman", - dedim rad etdim. - Men charchagan narsam.

- Ha ha albatta. Tezroq uchrashishimiz kerak, azizim. - oldi

Meni yelkasidan o'pdi, ikkala yonoqlaridan ham o'pdi va torayib yurib ketdi

kalçalar.

Ammo men uyga bormadim. Men onamdan meni soat oltida olib ketishini so'radim va hozircha

u, mening hisob-kitoblarimga ko'ra, savdo markazida yoki to'xtab turish joyida bo'lgan

ikki soat shaxsiy erkinlik bor edi.

Men onamni yaxshi ko'raman, lekin uning doimiy yaqinligi ba'zan meni majbur qiladi

tushunarsiz asabiylashish. Va Kaitlin, men ham juda yaxshi ko'raman, lekin uch yil ichida Tengdoshlar bilan normal aloqada bo'lmasdan, men ulardan uzoqlashdim va ko'prikdan o'tdim hosil bo'lgan tubsizlikni tashlamang. Maktabdagi do'stlar albatta xohlashdi menga saraton kasalligini davolashda yordam bering, ammo tez orada bu ularning ichida emasligiga amin bo'ldim quvvat. Birinchidan, mening saratonim hech qachon o'tib ketmaydi. Shuning uchun, men tez-tez qilganim kabi, og'riqlar va charchoqni rad etdim Kaitlin va boshqalar bilan uchrashuvlar. Sizga rostini aytsam, bu doim meni xafa qiladi. Oddiy odam kabi doimiy nafas ololmaslik azob chekadi o'pkalarga o'z ishlarini bajarishlarini eslatib turing, muqarrar ravishda qabul qiling yirtish, timalish, og'riq bilan tanish kislorod og'rig'i etishmovchilik. Shuning uchun, qat'iy aytganda, men yolg'on gapirmadim, lekin shunchaki tanladim haqiqatlardan biri. Irlandiya suvenirleri do'koni orasidagi skameykaga qarab, Siyoh qalamlari imperiyasi va beysbol qopqoqli kiosk - at Kaitlin savdo markazining bu qismi hech qachon ko'rinmaydi, - o'qishni boshladim "Yarim tunda quyosh chiqadi". Ushbu kitobdagi jasadlar va jumalarning o'zaro bog'liqligi edi bittadan bittasiga, va men matndan ajralib chiqmasdan aylanib chiqdim. Menga katta serjant Maks Mayxam yoqdi, ammo ozchilik bo'lsa ham individual, menga uning sarguzashtlari davom etgani yoqdi. Har doim tugatilishi kerak bo'lgan yomon odamlar ham bor edi, yaxshilari ham saqlanishi kerak edi. Oxiriga qadar yangi urushlar boshlandi eskilar. Men bolaligimdan serial badiiy adabiyotni o'qimaganman va abadiy yashayman fantastika qiziqarli bo'lib chiqdi. Midhight Dawn Mayheim tugashidan yigirma sahifa u juda og'ir vaqtni boshdan kechirgan - garovdagi odamni qutqarib, o'n etti marta jarohat olgan (Amerika va sarg'ish) dushmanidan. Ammo o'quvchi sifatida men tushkunlikka tushmadim. Urush u holda davom etadi. Ehtimol - ha, albatta, - uning jamoasi haqida ketma-ketliklar paydo bo'ladi: kichik serjant Manny Loco, Xususiy

Jasper Jeks va boshqalar.
Men pigtail egilgan kichkina qiz tiz cho'kayotganda o'qishni deyarli tugatgan edim mening oldimga kelib, so'radi:
"Buruningda nima bor?"
Men javob berdim:
- U kanula deb ataladi. Naychalar menga kislorod beradi, yordam beradi nafas olish.
Onasi uni silkitib, yoqimsiz baqirdi: "Jeki!" - lekin men ishontirdi: "Hech narsa, hech narsa", chunki unda aslida hech narsa yo'q savol yo'q edi.
Jeki so'radi:
"Menga ham nafas olishga ruxsat bera olasizmi?"
- Bilmayman, harakat qilib ko'ring! - Qulog'imdan sharlarni olib, qo'ydim Jeki naychani burniga tiqdi.
"Hiqildoq", u kulib yubordi.
- Bilaman.
"Menga nafas olishim osonroq", dedi u.
- Ha?
- Ha.
- Xo'sh, - dedim men, - trubkangizni sizga berishimni xohlardim.
Usiz qilolmayman!
Men allaqachon kislorod etishmovchiligini his qildim va qachon harakat qilsam ham nafas olardim Jeki menga naychalarni berdi. Men ularni tezda bog'lab qo'yilgan futbolka ostiga tushirdim quloqlari va uchlarini burun teshiklariga yopishtirdi.

"Meni sinab ko'rishga imkon berganingiz uchun rahmat", - dedi Jeki.

- Muammo yo'q.

"Jeki", onasi yana qo'ng'iroq qildi va bu safar men to'xtamadim kichkina qiz.

Katta serjant Maks Mayxam afsuslangan kitobga qaytib bordim o'z mamlakatiga faqat bir umr bera oladi, lekin unutilmaydi

Menga juda yoqdi chaqaloq.

Kaitlin bilan bog'liq muammo shundaki, men hech qachon tabiiy ravishda yoqolmayman oldin, u bilan suhbat. Faqat oddiy aloqani o'ynashga urinishlar mazlum. Qolgan kunlar davomida men bilan gaplashish niyatida bo'lgan har bir kishiga, O'zini noqulay his qilaman va afsuslanaman ehtimol, Jeki kabi bolalar hali bilmaganlar bundan mustasno hayotning.

Bir so'z bilan aytganda, men yolg'iz bo'lishni yaxshi ko'raman. Bechora oqsoqol bilan yolg'iz Serjant Maks Mayxam, u, keling, u tirik qolmaydi

33-bet

o'n etti o'q jarohatlaridan keyin!

(Yana aytaman, o'qimaganlarning zavqini buzishga ijozat bering: u omon qoldi.)

34-bet

4-bob

Men juda erta yotdim. Bolajon ichki kiyimda va

T-ko'ylak, men to'shak ostiga chiqdim - ikki kishilik, yostiq bilan, dunyodagi mening sevimli joylarimdan biri - va bu minginchi marta boshlandi "Qirolik kasalligi" ni qayta o'qing.

"Ailment" da Anna ismli qiz (uning nomidan) haqida hikoya qilinadi rivoyat qilgan) va uning bir ko'zli onasi, professional lolalar bilan to'lgan bog'bon. Ona va qiz normal hayot kechirishadi Annaga qadar Kaliforniyadagi kichik shaharchada o'rta sinf qon saratonining noyob shaklini oladi.

Ammo bu saraton kasalligi haqidagi kitob emas, chunki saraton kasalligi haqidagi kitoblar bu juda xavfli. Haqida kitoblarda saraton kasal xayriya xayriya tashkil ochadi va pul yig'adi saraton kasalligiga qarshi kurashish uchun. Xayriya bilan shug'ullanib, bemor buni ko'radi insoniyat asosan yaxshi, va umumbashariy muhabbat ichida yuvinadi va qo'llab-quvvatlash, chunki u saraton kasalligini davolash uchun mablag 'qoldiradi. Va Tsarskoye Kasallik "Anna saraton kasalligiga chalingan va xayriya tashkil etishga qaror qiladi saraton kasalligiga qarshi kurash uyushmasi juda ko'p narsitsizmga imkon beradi saraton kasallari uchun Anna jamg'armasi deb nomlangan fondni tashkil qiladi, vabo bilan kurashmoqchi bo'lganlar. "

Anna hamma haqida juda ochiqchasiga, hech kimga o'xshamaydi: boshidan va oxirgi sahifada u o'zini mutlaqo to'g'ri deb hisoblaydi yon ta'siri. Onkologiya bilan kasallangan bolalar asosan ikkinchi darajali shafqatsiz mutatsiyaning oqibatlarini va shu tufayli Yerdagi hayot shunday rang-barang Hikoya rivojlanib borgan sari, Anna yomonlashadi - saraton va davolanish raqobatlashadi, uni kim tezroq tugatadi, keyin esa Annaning onasi Anna chaqiradigan gollandiyalik lolalar savdogariga oshiq bo'ladi Lola gollandiyalik. Lola gollandiyalik katta pulga ega va saraton kasalligini davolash haqida juda g'alati g'oyalari; Aftidan, u Anna yaramas va hatto gollandiyalik ham emas, lekin gollandiyalik golland va uning o'zi onasi uylanmoqchi va Anna yangi aqldan ozish kursini boshlashga tayyor davolash, jumladan sudraluvchi bugdra va mishyak mikdozalari,

rivoyat yarim jumlada uziladi.

Men bu adabiy qurilma ekanligini bilaman va shuning uchun qisman men shuning uchun

Men bu kitobni yaxshi ko'raman, lekin qandaydir tarzda romanni o'qish yoqimli

tugaydi. Va agar u tugata olmasa, davom eting

cheksizlik serjant Maksning sarguzashtlariga o'xshaydi

Mayhem.

Men bunday final o'lim yoki o'limning yomonlashishini anglatishini tushunaman

Anna holatini, va notekis ibora vaqtini anglatadi

singan hayot, lekin kitobda Anna-dan tashqari boshqa belgilar mavjud va

Menga nima bo'lganini bilmaslik adolatsiz tuyuldi. Orqali

Men Piter van Xoutinga noshirdan nima deb so'rab o'nlab xat yubordim

keyinroq sodir bo'ladi: gollandiyalik lolalar laganbardorga aylanadi,

Anna onasi unga uylanadimi, qizning ahmoqona hamsteri bilan nima bo'ladi?

onasi yomon ko'radigan, Annaning qiz do'sti maktabni tugatadimi, lekin

van Xouten mening xatlarimga javob bermadi.

"Qirol Aylment" - bu Piter van Xoutenning yagona kitobi. Bularning barchasi haqida

ma'lum - kitob chiqqanidan keyin u shtatlardan Gollandiyaga ko'chib o'tdi

va shu paytdan beri xafagarchilik bo'lib kelgan. Anchadan beri men ishladim deb umid qilgandim

Gollandiyada sodir bo'layotgan voqealar haqida

Ehtimol, Annaning onasi va gollandiyalik lolalar bu erga ko'chib ketishgan

yangi hayot - ammo "Royal Ailment" chiqqandan keyin o'n yil o'tdi

yillar va van Xouten blog xabarlaridan boshqa hech narsa chop etmadi. Men qila olmayman

abadiy kuting.

Bu safar men kitobni o'qiyotganda, Avgust Vaterlarni tasavvur qildim

xuddi shu so'zlarning ko'zidan yuguradi. U romanni yoqadimi yoki yo'qmi, deb o'yladim

beparvolik bilan kitobni bema'ni deb ataydi. Va'dangizni eslab

"Tong bahosi" ni o'qiyotganda qo'ng'iroq qilish uchun men sarlavha sahifasini ochdim

telefon raqami va xabar terilgan:

Tong narxidagi xulosa: juda ko'p jasad va juda oz

sifatlar. Sizga "qirollik kasalligi" nima yoqadi?

Javob bir daqiqadan so'ng keldi:

- Esimda bor, siz o'qiganingizday qo'ng'iroq qilishga va'da bergan edingiz, emas xabar yozing. "

Men qo'ng'iroq qildim.

"Hazel Greys," u salom berib telefonni oldi.

- Xo'sh, shunday qilib o'qidingizmi?

"Hali oxirigacha emas." Mana, olti yuz ellik bir varaq, menda

atigi yigirma to'rt soat edi.

- Xo'sh, hozir qayerdasan?

- To'rt yuz ellik uchda.

- Va?

"Men o'qishni tugatmagunimcha fikrlarimni saqlab turaman." Ammo kerak

Tan olishim kerak, men sizga "tong bahosini" berganimdan xijolat bo'lganman.

- Buning keragi yo'q, men Mayhem uchun Requiem-ni o'qiyapman.

- Qani, seriyaga ajoyib qo'shimcha. Eshiting, savdogar

lolalar - hünirini? Undan noxush tebranish chiqadi.

"Men aytmayman", dedim.

"Agar u ideal jentlmen bo'lmasa, men uning ko'zlarini siqib chiqaraman."

- Demak, sizga yoqdimi?

"Men takrorlayman, men o'z fikrimni aytaman." Seni qachon ko'raman?

"Siz podshoning anjumanini o'qimaguningizcha umuman yo'q"
- dedim notanish ayyorlikdan zavqlanib.
"Keyin osib qo'yaman va o'qishni boshlayman."
- Kiring, keling, - dedim men va bosgandan keyin chiziq o'limga aylandi jim.
Flört men uchun yangi edi, lekin menga yoqdi.
Ertasi kuni kollejda yigirma Amerika she'riyati bo'yicha ma'ruza bo'lib o'tdi birinchi asr. Keksa bir ayol ma'ruza o'qib, bir yarimni boshqardi
Silvia Plath haqida bir nechta satrlarni keltirmasdan gapirish uchun soatlab Plat
Kolledan chiqqanimda, onam ishchi bilan mashinada o'tirar edi chiqish qarshisidagi motor.
- Siz bu erda doim kutganmisiz? - deb so'radi u qachon shoshilib silindri aravani mashinaga tortishga yordam bering.
- Yo'q, men quruq tozalashdan narsalarni olib, pochta bo'limiga bordim.
- Keyin?
"Menda bir kitob bor", deb javob berdi u.
"Va men o'zim bilan birga hayotimga muhtojman", dedim kulimsirab. Ona harakat qildi orqaga tabassum, lekin tabassum zaif edi.
Bir soniyadan keyin so'radim:
- Film kerakmi?
- Albatta. Biz nimani tomosha qilamiz?
- Keling, o'tirishingiz mumkin bo'lgan joyga boring va keyingisini kuting film.
Onam orqamdagi eshikni yopdi, mashinani aylanib o'tib, g'ildirakning orqasida qoldi. Bizlar Kastletondagi kinoteatrga bordi va 3D film haqida tomosha qildi gaplashish gerbils. Aytgancha, kulgili.
Filmni tark etgandan so'ng, men uyali telefonni yoqdim va birdaniga to'rtta oldim Avgustusdan kelgan xabarlar:
"Sizning kitobingizda yigirma yoki undan ortiq sahifa yo'q deb ayt."
"Hazel Greys, aytingki, bu roman oxiri emas."

37-bet

"Xudoyim, ular turmush qurganmi yoki yo'qmi?! Xudo, Xudo, bu nima o'zi!
"Men tushunganimdek, Anna vafot etdi va hammasi shu bilan tugadi? Shafqatsiz Iloji bo'lsa, menga qo'ng'iroq qiling. Umid qilamanki, hammasi joyida ».
Uyga kelib, orqa hovliga bordim, zanglagan joyga o'tirdim to'qilgan ko'cha stul va Avgustus chaqirdi. Bulutli kun edi
Toza ob-havo sizni qamrab olganday tuyulganda, Indiana shtatiga xosdir.
Bolalarimning hovli ho'l va ho'l edi.
Avgustus uchinchi signalni eshitdi.
"Hazel Greys" dedi u.
- "Royal ..." ni o'qish shirin taomiga xush kelibsiz - Men
- trubkada baland ovoz bilan pichirlagan ovozni eshitganda to'xtadi. - Nima qilyapsan? - xijolat tortdi meni.
- Men hech narsa emasman, - dedi Avgust. - Ammo Ishoq bunga o'xshaydi dekompensatsiya. - Telefonda o'lim qichqirig'iga o'xshash ovoz eshitildi yaralangan hayvon. Gus Ishoqni ko'ndirdi: "Do'stim, Hazeldan kelgan do'stim guruhlarni qo'llab-quvvatlash yaxshiroq bo'ladimi yoki yomonmi? Ishoq, menga quloq sol! - Bir daqiqadan so'ng, Gus so'radi: - Siz mening uyimga bir necha daqiqaga borishingiz mumkin yigirma yilda?
"Albatta", dedim va qo'ng'iroqni tugatdim.
Mening uyimdan Avgustgacha bir tekisda haydash uchun bir necha daqiqa kerak bo'ladi beshta, lekin siz to'g'ridan-to'g'ri haydashga qodir emassiz, chunki Dam olish bog'i bizning oramizdadir.
Barcha jug'rofiy noqulayliklar uchun men Holiday Park-ni yaxshi ko'raman. Qachon i

kichkina edi, men dadam bilan Oq daryoda ajoyib narsalarni kutib turdim
meni havoga uloqtirgan payt, u shunchaki meni otib yubordi
men o'zim, va uchishda men qo'llarimni ko'tardim, dadam ham qo'llarini yoydi, men esa
hech kim meni ushlayotganini ko'rди va men va dadam juda qo'rqib ketishdi
Men juda xursand bo'lib, oyoqlarimni o'rib suvga tushdim va bexosdan paydo bo'ldim.
va oqim meni orqaga tortdi va men: ko'proq, dadajon, yana!
Eski qora Toyota Sedan yonidagi uyda to'xtadim.
Men tushunganimdek, Ishoqqa tegishli edi. Katya shar bilan karavot
Eshikka kirib, taqillatdim. Gusning otasi ochdi.
"Faqat Hazel" dedi u. - Seni ko'rganimdan hursandman.
- Avgust, mendan kelishingizni so'radi.
- Ha, ular podvalda Ishoq bilan birga, - qichqirdi. - Bu shunday
Ishoq, - otasi Gus g'amgin bosh chayqadi. - Sindi bunga dosh berolmadi va
sayr qilishga qaror qildi. Bu tovushlar ... - o'yladi u. - Mayli, ehtimol
pastda kutish. Sizga bir balon olib kelasizmi?
- Yo'q, men buni hal qila olaman. Rahmat, janob Uoters.

"Mark," u tuzatdi.

Men pastga tushishdan biroz qo'rqardim - tinglashni yoqtirmayman
murosasiz tortishuvlar. Ammo men tushdim.

- Hazel Greys, - dedi Augustus qadamlarimni eshitib. - Ishoq, to
Qo'llab-quvvatlash guruhidan Hazel bizga tushadi. Hazel, ehtiyot bo'ling
Eslatib o'tamiz: Ishoqning psixoz kasalligi bor.

Avgustus va Ishoq polda bir xil o'yin stullari orqasida o'tirishdi.
dangasa L-harf, pastdan yuqoriga qarab go'zal o'lchamdagi televizorda.
Ekran chap tomonda Ishoq va o'ngda Avgust o'rtasida bo'lindi. Ular edi
askarlar va zamonaviy bombardimon ko'chalar bo'ylab yurishgan - men
Dawn Rates dan shaharni tan oldi. Yaqinlashganda, men hech narsani sezmadim
g'ayrioddiy: ulkan ekranning porlashi bilan yoritilgan ikki yigit,
odamlarni o'ldirib ko'rsatish.

Ular bilan gaplashgandan so'ng, men Ishoqning yuzini ko'rdim. Ko'z yoshlari oqardi
Uning qizargan yonog'i uzluksiz oqayotgan edi
og'riqlar. U hatto menga qaramadi - u ekranga qaradi va baqirib yubordi.
masofadan boshqarish pultidagi tugmachalari bilan

- Hazel, yaxshimisan? - so'radi Avgust.

- Yaxshi, - deb javob berdim. - Ishoqmi?

Jimlik. Ishoq mening borligimni bilishini ko'rsatmadi. Ko'z yoshlar
yonog'ini egib, qora futbolka ustiga tomizdi.

Avgustus ekranga qarab, menga qaradi.

"Siz ajoyib ko'rinasiz", dedi u. Men eski kiyimda ozgina edim
tizzalar ostida. - Qizlar kiyimlarni faqat kiyish kerak, deb o'ylashadi

Tantanalar, lekin menga: bir yigitga boraman,

asabiy tushkunlikni boshdan kechirayotgan bir yigit bilan

Ko'zni ko'rish degan ma'noni anglatadi va menga la'nati, men unga ko'ylak kiyaman!

"Shu bilan birga, - dedim men, - Ishoq menga hatto qaramaydi. U
uning Monikasiga ham oshiq.

Bu fojiali yig'lab yubordi.

"Nozik mavzu", deb tushuntirdi Augustus. - Ishoq, bilmayman

siz, lekin men old tomondan bizni chetlab o'tishayotganini aniq bilmayman

u yana menga o'girildi: - Ishoq va Monika endi yurmaydilar

jinsiy tashvish, lekin u bu haqda gapirishni xohlamaydi. U faqat xohlaydi

yig'lang va o'ynang 2 isyonini bostirish: Tong bahosi.

- Rostini aytsam, - dedim men.

"Ishoq, mening ahvolim meni tashvishga solmoqda."

Agar qarshi bo'lmasangiz, elektr stantsiyasiga boring, men sizni qamrab olaman.
Ishoq noma'lum binoga yugurdi, Avgust esa g'azab bilan ishdan bo'shatildi

avtomat qisqa portlash bilan uning orqasidan yugurdi.
«Qanday bo'lmasin, - dedi menga Avgust, - men u bilan gaplashmayman».
zarar qiladi. To'satdan u ayollarning dono maslahatlarini tinglaydi.
- Aslida, uning munosabati mutlaqo to'g'ri deb o'ylayman, -
Men Ishoqning o'ldirgan pulemyot portlashi ostida javob berdim
yonib ketgan yuk mashinasi tufayli boshini qirib tashlagan dushman.
Avgustus bosh irg'adi.
"Og'riq his qilishni xohlaydi", dedi Tsarskiy
dard ». - Tekshiringiz, orqamizda hech kim yo'qmi? - deb so'radi u Ishoqdan. Orqali
bir necha soniya o'q uzilib, ularning boshi aylanib ketdi. - ha
la'nati, Ishoq! - xitob qildi Avgustus. - Tanqid qilishni xohlamayman
Siz juda zaif paytingizda, lekin bizga yon tomonlardan o'tishga ruxsat berdingiz va hozir ham
Terrorchilar uchun bir qarashda maktab!
Ishoqning askari qoqilib, otuvchilar tomon yugurdi.
tor ko'chani aylanib o'tish.
- Siz ko'prikdan o'tib, aylanma yo'l bilan qaytishingiz mumkin, -
Men Dawn's narxlaridan taktik bilimlarni talab qildim.
Avgustus xo'rsinib qo'ydi.
- Afsuski, ko'prik allaqachon isyonchilar qo'lida. Bu natija.
afsuslangan ittifoqdoshimning shubhali strategiyasi.
- Meniki? Ishoq nafasini qichqirdi. - Meniki? Siz taklif qilgan
la'nati elektr stantsiyasiga panohtoping!
Gus sekunddan ekrandan yuz o'girdi va og'zining burchagi bilan Ishoqqa jilmayib qo'ydi.
- Men gaplasha olishingni bilardim, do'stim, - dedi u. - Endi esa
bir hovuch soxta maktab o'quvchilarini qutqarish uchun ketdi.
Ikkovlari xiyobon bo'ylab yugurib, o'ng tomonga yashirindilar
bir qavatli bir xonali maktabga borgunimizcha lahzalar.
Ko'chaning narigi tomonidagi devor ortidan yugurib, dushmanlarni birin-ketin otdilar.
"Nega ular maktabga shunchalik intilishadi?" - deb so'radim men.
- Ular bolalarni garovga olmoqchi, - javob qildi Avgustus egilib.
tugmachasini zo'rlik bilan bosib Uning bilagi
taranglashgan, qo'llarida tomirlar paydo bo'ldi. Ishoq uzoqdan ekranga suyanib qoldi
va nozik barmoqlarida raqsga tushdi.
- Ketdik, keling, - takrorladi Avgust.
Terroristlarning to'lqinlari birin-ketin shiddat bilan yugurib ketdi va barchalarini yer bilan yakson qildi
terrorchilarni o'qqa tutmasliklari uchun yakka, hayratlanarli darajada aniq o'q uzish
derazadan maktabga.
- Grenada! Grenada! - Ekranda nimadir bo'lganda Avgustus baqirdi
kamonda uchib, maktab eshigini ochdi va bir oz orqaga tisarildi

tomoni.
Ishoq umidsizlik bilan pulni tashladi.
- Agar bu qassoblar garovga olinmasa, ularni shunchaki o'ldirishadi va
uni bizda ayblash.
- Meni o'rab qo'ying, - dedi Avgust va devordan sakrab yugurdi.
maktabga shoshilish. Ishoq uzoqdan o'zini yaxshi his qildi va otishni boshladi. O'q ovozi
bir marta yaralangan Avgustusni ikki marta urdi, lekin davom etdi
yugurmoq
- Siz Maks Mayhemni o'ldirolmaysiz! - qichqirdi Avgust va nimanidir o'ylab topdi

keyin tugmachalar bilan barmoqlar miltilladi - yuzini granataga tashladi, uning ostida portladi. Uning tanasi titradi, qon geysler singari chayqaldi va ekran qizilga aylandi. Xirillagan ovozi dedi: "Missiya muvaffaqiyatsiz tugadi", ammo Avgust boshqacha o'yladi, chunki u o'z qoldiqlariga tabassum qildi. So'ng qo'lini cho'ntagiga solib qo'ydi. u yerdan sigaret chiqarib, og'ziga tishlarini tiqdi. - Ammo u bolalarni qutqardi. "Vaqtinchalik", deb eslatdim.

"Barcha najot vaqtinchalik", dedi Avgust. - Men ularni sotib oldim bir daqiqa. Ehtimol, bu daqiqalar ularni bir soat sotib oladi va soat ularni yiliga sotib oladi. Hech kim bermaydi im abadiy hayot, Hazel Greys, lekin mening hayotim evaziga ular hozir bir daqiqa, va bu narsa.

- Voy bukilgan, - dedim men. - Bu piksel haqida.

U o'yin haqiqatga aylanishi mumkinligiga ishongancha qisib qo'ydi. Ishoq yana yig'ladi. Avgust darhol unga boshini burdi.

- Qaytadan urinib ko'ramiz, korporatsiya?

Ishoq bosh chayqadi. U Augustus bilan engashib, u bilan kurashdi tomog'idagi spazm, siqilib, menga o'girilib:

- Kechikmaslikka qaror qildi.

- U ko'r odamni tashlab ketishni xohlamadimi? - Men aniqladim. Ishoq bosh irg'adi. Ko'z yoshlari tinimsiz uning yuziga oqib borardi - xuddi ishlayotgandek ba'zi jim metronome.

"U buni qila olmasligini aytdi" dedi u menga. - Men bormoqchiman Men ko'zimni yo'qotaman, lekin u bunday qila olmaydi!

Men "kuch" so'zi va kuchim yetarli bo'lgan hamma narsalar haqida o'ylardim bardosh bermoq

- Kechirasiz, - dedim men.

U ho'l yuzini engi bilan artdi. Stakanlar ortida Ishoqning ko'zlari shunchalik katta ediki, yuzning qolgan qismi g'oyib bo'lganday tuyuldi va davom etdi Meni kosmosda suzayotgan ikki ko'z ko'rib turardi bitta stakan.

"Siz ham shunday qila olmaysiz", dedi u menga. - Qanday qilib u?

"Ochig'ini aytganda, - javob berdim men, - ehtimol u shunchaki kuch ostida emas. Siz ham, lekin uni engishga hojat yo'q vaziyat. Sizda bormi?

- Men unga "doim", "doim, har doim, har doim" takrorlanganini eslatdim va u u gapirdi, meni tinglamadi va javob bermadi. Men allaqachon o'lgan kabi tushundingizmi? "Doim" va'da edi! Qanday qilib so'zni buzishim mumkin? "Ba'zida odamlar bu va'dalarga ahamiyat berishmaydi", deydi u. meni.

Ishoq jahl bilan menga qaradi:

- Albatta. Ammo ular baribir so'zni saqlab qolishadi. Bu sevgi. Sevgi baribir va'dani bajarishni anglatadi. Yoki ishonmaysizmi? haqiqiy sevgi?

Men javob bermadim. Javobim yo'q edi. Ammo men shunday deb o'yladim haqiqiy sevgi mavjud, keyin Ishoqning talqini uni juda aniq belgilaydi.

- Men muhabbatga ishonaman, - dedi Ishoq. - Men uni sevaman. U va'da qildi. U menga "har doim" va'da qildi. - U o'rnidan turib, menga qadam bosdi. Men ham turdim u meni quchoqlamoqchi ekan, degan qarorga kelib, Ishoq to'satdan atrofqa qaradi, go'yo u nima uchun o'rnidan turganini unutib qo'ygandek, Avgust va men uning yuzida ko'rdik g'azab.

- Ishoq, - chaqirdi Gus.

- Nima?

- Siz biroz qaraysiz ... Meni kechiring
noaniqlik, do'stim, lekin sizning ko'zingizda qo'rqinchli bir narsa paydo bo'ldi.
To'satdan, Ishaq bor kuchi bilan o'yin stulini tepdi va u ham
Havoga qoqilib, karavotga uchib ketdi.
- Qanday qilib, - dedi Avgust.
Ishaq stuldan tushdi va uni yana tepdi.
- Ha, - dedi Avgust. - Uni sindirib tashlang. Ilgari bu stulni urish
yarmigacha o'lim!
Ishaq yana stulni tepdi, shunda to'shagiga urdi, so'ng ushladi
yostiqlardan birini to'shak va javon orasidagi devorga qistira boshladi
sovg'alar.
Avgust, og'zida sigareta tutab, menga qaradi va
og'zining burchagidan jilmaydi:
"Men yordam berolmayman, lekin sizning kitobingiz haqida o'ylayman."
"Bilaman, men bilan ham shunday bo'lgan."
"U boshqa qahramonlar bilan nima bo'lganini hech qachon yozmagan?"

42-bet

- Yo'q, - deb javob berdim. Ishaq hali ham devorni yostiq bilan urayotgan edi. -
U Amsterdamga ko'chib o'tdi. Ehtimol, u bu haqida ketma-ketlik yozadi deb o'yladim
Lola gollandiyalik, lekin u hech narsa nashr etmadi. Intervyu bermaydi,
Internetda bo'lmaydi. Men unga kim bilan nima borligini so'rab, tog 'xatlarini yozdim
Bu bo'ldi, lekin u javob bermadi. Shunday qilib ... - Men gapirishni to'xtatdim, chunki
Avgust u quloq solmayotganga o'xshaydi. U Ishaqni diqqat bilan kuzatdi.
- Kutib turing, - dedi u menga ohista va Ishaqning yoniga kelib, uni yonidan olib ketdi
yelkalari: - Buddy, sindirib bo'lmaydigan yostiqlar. Yana bir narsani sinab ko'ring.
Ishaq karavot ustidagi tokchadan basketbol mukofotini oldi va olib keldi
go'yo buyruq kutayotgandek.
- Ha! - Avgustus qotib qoldi. - Ha!
Haykal polga urildi va plastik basketbolchi
to'p bilan qo'l tushib ketdi. Ishaq oyoqlari bilan qalqonlarni oyoq osti qila boshladi.
- Ha, - dedi Avgust. - Ularni bering! - Va yana menga: - Men allaqachon
Men otamga basketbolni yaxshi ko'rmasligimni bildirish uchun usul izladim va bu ham tuyuladi
Bugun u topildi.
Sovg'alar birin-ketin maydonchaga uchib borar edi, Ishaq ularga qarshi kuch bilan raqsga tushdi
Avgust va men, jinnilik guvohlari uzoqroqda turib, qichqirishdi.
Yomon buralgan plastik basketbolchilar gilamni chizishdi
Qopqoq: uzilgan qo'lda to'p qolgan, uningsiz ikki oyog'i bor
torso sakrashda muzlab qoldi. Ishaq sovrinlarni sindirib tashladi, ularga taqillatdi va qichqirdi:
oxiri tekis bo'lmagan plastmassa tog'iga qulab tushgunga qadar, terlash, terlash
qoldiqlar
Avgustus uning yoniga kelib, pastga qaradi.
- Yaxshimi? - deb so'radi u.
- Yo'q, - ming'irladi Ishaq.
- Gap shundaki, - dedi Avgust va menga qaradi. - og'riq
his qilishni istaydi.

43-bet

5-bob

Men Avgust bilan deyarli bir hafta suhbatlashmadim. Kechasi uni chaqirdim
singan mukofotlar va endi, an'anaga ko'ra, bu uning navbati edi. Ammo u qo'ng'iroq qilmadi.
Meni kun bo'yi terli kaftimda ushlab turdim deb o'ylamang va
ko'zlarini undan yashirmadi va ertalab o'ziga xos sariq libos kiydi,

mening qo'ng'iroq qiluvchim va hozirlikimda sabr bilan kutish uning nomiga bir janob o'sadi.^[3] Men tanish hayot kechirdim: bir marta Kaitlin va uning do'sti bilan qahva ichdilar (xushbichim, ammo Augustusdan oldin u) uzoq), har kuni falanksiforning belgilangan dozasini hazm qilish, Men kollejda ertalabki uch marotaba o'qidim, kechqurun esa onam bilan birga ovqatlandim dada.

Yakshanba kuni biz yashil qalampir va brokkoli bilan pizza yedik kichkina dumaloq stol ustidagi oshxona, birdan telefonim jiringladi. Menga javob berishga shoshilmasliklari mumkin edi, chunki bizning oilamizda qat'iy qoida "kechki ovqat paytida qo'ng'iroq yo'q". Men ovqatlanishni davom ettirdim va onam va dadam zilzila haqida gaplashdilar, Papua-Yangi Gvineyada nima bo'lgan. Ular korpusda uchrashishdi Papua-Yangi Gvineyada tinchlik va qachonki biron narsa bo'lsa sodir bo'ldi, hatto katta fojia, onam va dadam uy egasi yana yosh idealistlarga aylandi, o'zini o'zi etarli va qat'iyatli va endi ular shu qadar suhbatga shunchalik berilib ketdiki, ular hatto buni ham qila olishmadi menga qaradi. Men hayotimdagi har qachongidan ham tezroq yedim, bo'laklarni tashladim og'zidagi laganlar shu qadar qattiq ediki, u bo'g'a boshladi. Men qo'rqib ketdim: chindan ham o'pkam to'plangan suvda yana suzayotgani uchunmi? suyuqliklarmi? Bu fikrni diqqat bilan mendan tortib oldim. Bir necha hafta ichida skanerlash meni kutdi. Agar biror narsa noto'g'ri bo'lsa, men buni tezda bilib olaman, ammo hozircha baribir, xavotirlanishga hojat yo'q. Va baribir tashvishlanardim. Menga erkak bo'lish yoqdi. Men buning tarafdoriman ustida ushlab turildi. Hayajonlanish - bu o'limning yana bir yon ta'siri. Nihoyat men ovqatlandim, uzr so'radim va stoldan turdim. Ota-onalar ham yo'q Gvineya infratuzilmasining ijobiy va salbiy tomonlari haqida suhbatni to'xtatdi. Menman oshxonada yotgan sumkadan mobil telefonni oldi va oxirgi kirish qutisini belgiladi. Avgustus suvlari. Tush paytida orqa eshikdan chiqdim. Suzishni ko'rib, u o'yladi: "Men u bilan gaplashayotganda cho'kib ketaman?"

Ovqatdan juda charchadim. Shunday qilib, ayvonning chetidagi o't ustida yotdim, ko'zlarim bilan Orionni topdim - men biladigan yagona yulduz turkumi - va Avgust deb nomlangan. "Hazel Greys" dedi u. "Salom", deb javob berdim. - Ishlaringiz qalay? - Yaxshi, - dedi u. - Men har doim sizga qo'ng'iroq qilmoqchi edim, lekin Men bu borada aniq fikr bildirishimni kutdim "Qirol kasalligi." (U shunday deb aytdi - "munosabatda." Bu yigit!) - Va? - deb so'radim men. - Menimcha, u, uni o'qiganda, men buni yaxshi his qilganman ... - Nima bopti? Men kuldim "Sovg'a singari?" - dedi u surishtirib. - Xuddi siz kabi menga muhim bir narsani berdi. - Oh, - dedim ohista. "Bu juda achinarli edi", deb tan oldi u. - Kechirasiz. - Yo'q, - dedim men. - yo'q. Kechirim so'ramang. "Ammo bu hech narsa bilan tugamaydi." "To'g'ri", dedim. - Xitoy qiynoqlari. Men u o'lganini yoki hushidan ketganini angladim. - Ha, men ham shunday deb o'ylayman. - Mayli, bularning hammasi halol, ammo yozilmagan shartnoma mavjud muallif va o'quvchi o'rtasida! Menimcha, tugallanmagan fitna uning o'ziga tegishli

shartnomani buzish turi.

"Bilmayman", men norozi bo'lib, Piter vanni himoya qilishga tayyorman Xuten. "Bu qisman shuning uchun men bu kitobni juda yaxshi ko'raman." Mana o'lim haqiqatan ham tasvirlangan - odam o'lmagan, yarim so'z bilan aytganda.

Qolganlarga nima bo'lganini bilishni istayman. Bu haqida men xat bilan so'radi, lekin u hech qachon javob bermadi.

- Ko'ryapman. Siz u ayyorlikda yashaydi, dedingizmi?

- To'g'ri.

- U topilmayaptimi?

- To'g'ri.

"Va umuman bog'lanishning iloji yo'qmi?" - dedi Avgust.

- Afsuski yo'q.

"Hurmatli janob Uoters", deb javob berdi u. - Rahmat aytishga shoshaman oltinchi aprel kuni sog'indim orqali olgan elektron pochta xabaringiz uchun AQShdan Vligentart, agar geografiya hanuzgacha bo'lsa raqamli shakllantirilgan zamonaviylikimizda nimadir anglatadi. "

- Avgust, nima haqida gapiryapsiz?

"Uning yordamchisi bor", dedi Augustus. - Lideview Vligenthart.

Men uni topdim va yozdim. U xatni van Xoutinga topshirdi va u o'zi bilan javob berdi elektron pochta manzili.

- Aniq, ravshan, o'qing.

- "Qadimgi yaxshi an'anaga ko'ra, men javobimni siyoh bilan yozaman qog'oz. Keyinchalik bu satrlar Miss Wligenthart tomonidan uzun qatorga tarjima qilingan birliklar va nollar, hech qanday jonsiz Internetga yo'l olishdi, bunday emas uzoq vaqt oldin bizning biologik turlarimiz uchrashdi. Men hamma narsa uchun oldindan uzr so'rayman ketishi mumkin bo'lgan xato va kamchiliklar.

Sizning avlodingiz uchun ochiq ko'ngilochar imkoniyatlarni hisobga olgan holda, men sayyoramizning istalgan burchagidagi har bir yigitga minnatdorlik bildiradi,

kamtarin ishimga butun soatimni bag'ishlayman. Siz ser i

"Qirollik kasalligi" va mehribonligi haqidagi samimiy so'zlari uchun juda minnatdorman og'zaki so'zlardan iqtibos keltirib, ushbu kitob siz uchun "ma'nosini" anglatganiga e'tibor bering "Bulutli bulut."

Ushbu ibora meni o'ylashga majbur qildi: yozuv bilan nima demoqchisiz

"O'rtacha"? Barcha kurashning umidsiz foydasizligini ko'rishimiz bilan,

Bizga berilayotgan vaqtinchalik zarbani qadrlashimiz kerakmi?

san'at yoki uning yagona qiymatini hisobga olish kerak

eng yoqimli o'yin-kulgi? Qanday bo'lishi kerak

kitob, Avgust? Xavotirli siren? Qurol-yarog 'chaqirimi? In'ektsiya

morfinmi? Koinotdagi barcha muammolar singari, bular bizni muqarrar ravishda olib boradi

kelib chiqishi: odam bo'lish degani nimani anglatadi va eganlardan ibora olish

siz, shubhasiz, g'azablangan o'n oltinchi kelajagingiz uchun tashvishlanasiz

qoralash - bularning barchasi nima uchun kerak?

Men odamzodning borligida, do'stim va bundan ma'no yo'qligidan qo'rqaman

Mening yozuvlarim bilan tanishing, siz juda kam ma'lumotga ega bo'lasiz

zavq Men sizning savolingizga javob beraman: men boshqa yoki boshqa hech narsa yozmadim

Yozaman. Bundan tashqari, o'quvchilar bilan fikr almashish foydali bo'lmaydi

ular va men. Saxiy elektron pochtagiz uchun yana bir bor rahmat.

Bag'ishlangan Piter van Xouten (Lideview Vligenthart orqali) "

- Voy, - dedim men. - Buni o'zingiz o'ylab topdingizmi?

- Hazel Greys, men o'zinning kamtar ziyolim bilan qanday yashardim

Piter van Xouten nomidan marvarid bilan xat yozishi mumkin

kabi "raqamli zamonaviylikning katta ishqibozi bilan"?

"Men uni o'zlashtirmasdim", deb tan oldim. - Va mumkin, lekin menda bor

elektron manzil?

- Xo'sh, albatta, - javob qildi Avgust xuddi meni shunchaki qilmagandek

46-bet

eng yaxshi sovg'a

Keyingi ikki soat davomida men Piter van Xoutenga xat yozdim. Hozircha xatlar tobora yomonlashdi, lekin men to'xtayman

allaqachon qila olmadi.

Hurmatli janob Piter van Xouten (Lideview Wlighthart orqali).

Mening ismim Hazel Greys Lancaster. Mening do'stim Augustus Water, u mening tavsiyam bo'yicha Qirol Ailmentini o'qigan

Men sizga ushbu manzilda elektron pochta xabarini oldim. Umid qilamanki siz bo'lmaysiz Augustus sizning javobingiz mazmunini baham ko'rgan ob'ekt men tomondan

Janob van Xouten, sizning Avgustga yozgan xatingizdan siz unday emasligingizni angladim ko'proq yozishni rejalashtirmoqda. Men qisman xafa bo'ldim, lekin ayni paytda

o'zingizni engillashtiradigan his qilasiz: agar bo'lsa, tashvishlanmang

Keyingi kitob debyutning mukammal mukammalligi bilan to'lgan.

Saratoning to'rtinchi bosqichida uch yillik tajribaga ega bo'lgan bemor sifatida men

Tsar kasalligida siz hamma narsani to'g'ri tushunganingizni tasdiqlayman. Muallif:

hech bo'lmaganda meni mutlaqo to'g'ri tushundingiz. Sizning kitobingiz

menga o'zimni qanday his qilishimni, hatto uni boshlashdan oldin tushuntirdi

his qilish. Men o'nlab marta takrorladim.

Shunga qaramay, hozirgi holatingiz bilan nima bo'lishini so'rashga jur'at etaman

roman tugaganidan keyin odamlar. Men kitob buzilishini tushunaman, chunki

Anna o'lmoqda yoki uning ahvoli og'ir emasligi sababli

nima bo'layotganini tasvirlashda davom eting, lekin men buni bilishni juda xohlayman

Anna onasi bilan bo'ladi. Tulipovaga uylanadimi?

Gollandiyalik, u hali ham farzandli bo'ladi va u hali ham yashaydi

917 da, G'arbiy ibodatxonada? Lola gollandiyalik, u konchi

yoki ularni haqiqatdan ham sevasizmi? Annaning do'stlari, ayniqsa Kler va nima bo'ladi

Jeyk? Ular birga qolishadimi? Va nihoyat, eng chuqur va aqlli

siz, shubhasiz, o'quvchilarni uzoq kutgan savol: nima

hamster Sisyphus bilan bo'ladi? Bu savollar meni allaqachon qiziqtirmoqda

bir necha yil va men hali qancha vaqt kutishim kerakligini bilmayman

javoblar.

Albatta, yuqorida aytilganlarning barchasini eng muhimi deb hisoblash mumkin emas

sizning kitobingiz ko'taradigan adabiyot masalalari, lekin men uchun

shunchaki bilishni xohlayman.

Va agar biron kun kelib, siz hali ham boshqa biron narsa yozishga qaror qilsangiz

nashr etish niyatisiz, albatta uni o'qishni xohlardim. Qasam ichaman

47-bet

Men sizning xaridlaringiz ro'yxatlarini ham o'qishga tayyorman.

Katta hayrat bilan

Hazel Greys Lancaster (16 yosh).

Maktubni yuborganimdan so'ng, yana Augustusga qo'ng'iroq qildim va u haqda gaplashdik

"Qirol kasalligi." Men unga Emili Dikinsonning bir qatorini o'qidim

Van Houten romani nomi sifatida olib, [4] va Augustus ta'kidladi

Men qiroat uchun yaxshi ovozga egaman va uzoq vaqt to'xtamayman

satrlarni qo'shib, keyin "Tongning narxi" seriyasidagi oltinchi kitob -

"Qon tomonidan tasdiqlangan" - shuningdek oyat bilan boshlanadi. U bir daqiqa qidirdi

kitobni o'qing va nihoyat o'qing:

- Tan oling, hayot muvaffaqiyatsiz tugadi: / Axir, eslay olmaysiz, /

Qachon oxirgi marta / kimdirni o'pdi.

- Yomon emas, - dedim men. "Ammo biroz bema'ni narsa." Maksimal umid Mayhem she'rni "o'pishlar uchun axmoqlik" deb ataydi.

"Ha, jingalak tishlar bilan." Eshiting, Mayhem har safar va keyin qichqiradi.

tishlaring bilan! U Kosten sindromini yutadi, [5] agar tirik chiqsa

bu tartibsizlik. - Va bir soniyadan keyin Gus so'radi: - Va qachon

oxirgi o'pganmisiz?

Men bu haqda o'yladim. Mening o'pishim - hamma narsa tashxis qo'yilishidan oldin sodir bo'lgan edi

biz bolalar kattalar o'ynayotganini his qilib, xiralashgan va noqulay.

Ammo, albatta, ko'p narsa o'tdi.

"Va eslamalik kerak", dedim oxirida. - Va sizmi?

- Men sobiq sevgilim bilan yaxshi o'pishib oldim

Kerolin Metrlar.

- Yuz yil avvalmi?

- oxirgisi - bir yildan kamroq vaqt oldin.

"Nima bo'ldi?"

- O'pish paytidami?

- Yo'q, siz va Kerolin.

- Qani, - dedi Gus. Va bir soniyadan keyin u javob qildi: - Kerolin endi yo'q

o'lik tanada bo'lishdan aziyat chekmoqda.

"Oh" mendan chiqib ketdi.

- Ha.

- Kechirasiz, - dedim tezda.

Men ko'p o'lganlarni bilaman, lekin men hech qachon uchrashmaganman. Hatto

Buni tasavvur qila olmayman.

"Hazel Greys bu sizning aybingiz emas." Biz hammamiz shunchaki yon ta'sirmiz

to'g'rimi?

- "Ong yuk kemasida dengiz qisqichbaqasimonlar koloniyasi", -

Men "Royal Ailment" dan iqtibos keltirdim.

- Xo'sh, - dedi u. - Ehtimol uxlab qolsam. Ertalabki bir.

"Mayli", dedim.

U javob berdi.

Men kuldim va yana aytdim:

- Mayli.

Va telefon jim bo'lib qoldi, ammo u qo'ng'iroqni tugatmadi. Men hatto o'yladim

u mening xonamda ekanligi Bundan ham yaxshiroq: men o'z xonamda emasman,

va u o'zida emas va biz boshqa bir joyda, sharpa va ephemeralmiz,

unga faqat telefon orqali kirish mumkin.

"Mayli" dedi u asrlar osha. - Ehtimol "yaxshi"

bizning "har doim" bo'ladi.

- Mayli, - dedim men.

Va nihoyat, Augustus o'rnidan turib ketdi.

Avgustus Piter van Xoutinga xat yozganda, undan javob oldi.

to'rt soat ichida. Ammo ikki kun ichida menga hech narsa kelmadi. Avgust

meni shunchaki yozishim yaxshiroq ekanligiga va shuning uchun ko'proq narsani talab qilishiga ishontirdi

van Xoutenning o'ychan javobi shubhasiz jo'shqinlik bilan tuzadi

mening savollarimga tushuntirishlar va bunday yorqin nasrni yaratish uchun

vaqt. Ammo men hali ham xavotirdaman.

Chorshanba kuni amakivachchalar uchun Amerika she'riyatida ma'ruza qildim

Augustusdan xabar:

"Ishoq operatsiya qilindi. Operatsiya yaxshi o'tdi. Endi u

rasmiy ravishda BDP. "

BDP "saraton belgisi yo'q" degan ma'noni anglatadi. Ikkinchi xabar keldi

bir necha soniya:

- Aytmoqchimanki, endi u ko'rdir. Demak, hammasi yomon ".

Kunduzi, onam menga mashina qarz berishga rozi bo'ldi va men bordim

Ishoqni ziyorat qilish marosimi.

Men uning xonasini beshinchi qavatda topdim, ochiq eshikni taqillatdim va

Men bir ayolning ovozini eshitdim:

- Kiring.

Ko'zoynak bilan nimadir qilgan hamshira edi.

Ishoq.

- Salom, Ishoq, - dedim men.

- Monika? - deb so'radi u.

"Yo'q, kechirasiz, bu um, Hazel qo'llab-quvvatlash guruhidan." Hazelni eslang

va buzilgan sovg'alar kechasi?

- O, - dedi u. - Ha, ularning barchasi menga takrorladilar

kompensatsiya, mening boshqa hissiyotlarim og'irlashadi, ammo hozirgacha hamma narsa bo'ladi

avvalgidek. Salom, qo'llab-quvvatlash guruhidan Hazel! Mening oldimga keling

qo'llaringiz bilan yuzingizni his qildingiz va qalbingizga ular iloji boricha chuqurroq nazar tashladingiz

ko'radigan

"U hazillashyapti", dedi hamshira.

"Men buni oldim", dedim.

Men karavotimni karavotga suyangancha o'tirdim va Ishoqning qo'lidan ushlab oldim.

- Salom, - dedim men.

"Salom", dedi u va uzoq vaqt jim qoldi.

- O'zingizni qanday his qilyapsiz? - deb so'radim men.

- Yaxshi, - dedi u. - Men tushunmayapman.

- Nimani tushunmayapsiz? - Uning ko'zidagi parda ko'rishni xohlamadim,

Shuning uchun u yuziga emas, qo'lga qaradi. Ishoq tirnoqlarini tishladi va ba'zi joylarda

kesikulaning burchaklarida qon paydo bo'ldi.

"U kelmadi ham", deb tushuntirdi u. - birga edik

o'n to'rt oy. O'n to'rt - bu juda ko'p. Jin ursin, og'riyapti! - Ishoq

qo'limni bo'shatib, zarur bo'lgan behushlik tugmachasini ushladim

o'zingizga dori yuborish uchun bosning.

Hamshira bandajni almashtirib, bir qadam orqaga tisarildi.

- Faqat bir kun o'tdi, Ishoq, - dedi u biroz.

iltifot bilan "Sog'ayishga vaqt bering." O'n to'rt oy -

hayotning kichik bir qismi. Hamma narsa endi boshlanyapti, do'stim, o'zingiz ko'rasiz.

Hamshira chiqdi.

- U ketdi?

Men bosh irg'adim, lekin Ishoq meni ko'rmayotganini tushundim.

- Ha, - deb javob berdim.

"Men buni o'zim ko'raymi?" U haqiqatan ham shunday deganmi?

"Yaxshi hamshiraning fazilatlarini ... Boshlang", dedim men.

"Birinchi: U sizning yaradorligingiz uchun jazo tayinlamaydi", dedi Ishoq.

"Ikkinchi: birinchi urinishda qon olish", deb davom etdim.

- Ha, bu katta ish. Bu dartboard emas, mening qo'lim

menga ayting Uchinchi: bo'ysunish ohangi o'ziga yo'l qo'ymaydi.

- Ishingiz yaxshimi, azizim? Men jimgina koyildim. - Men hozir

Men senga igna yopishtiraman, u biroz bo'ladi ...

- Bo-bo, mening Maninki basharim? U oldi. Va bir soniyada

qo'shimcha qildi: - Ularning aksariyati normaldir. Men shunchaki tushishni xohlayman

Bu erda FIG.

- Bu yerdan - bu kasalxonadanmi?

"Va bu ham", deb javob berdi u. Ishoq zeriktirdi. Men uni ko'rdim og'ritadi. - Rostini aytсам, men haqida emas, balki Monika haqida ko'proq o'ylayman ko'z. Bu ahmoqlikmi? Axmoqlik.

"Ahmoqlik", - dedim.

- Ammo men chinakam sevgiga ishonaman, tushundingizmi? Odamlar ko'zlarini yo'qotadilar do'zax bilan nima kasal, lekin hamma haqiqiy sevgiga ega bo'lishi kerak, bu hech bo'lmaganda hayotning oxirigacha davom etadi!

- Ha, - tasdiqladim.

"Ba'zida men bunday bo'lmasligini istayman."

Saraton, demoqchiman. - Uning nutqi biroz suzdi. Dori ishladi.

- Kechirasiz, - dedim men.

- Gus allaqachon keldi. Men uyg'onganimda u shu erda edi. Deb so'radi maktab. U ... - Ishoqning boshi bir tomonga osilib turdi. - Engilroq.

- Og'riq ketadimi? - Men aniqladim. U zo'rg'a bosh irg'adi.

"Yaxshi", deb ma'qulladim va chinakam kaltak singari darhol so'radim: "

Siz Gus haqida nimadir dedingiz ...

Ammo Ishoq allaqachon uxlab yotgan edi.

Men derazasiz kichkinagina suvenirilar do'koniga tushdim va

- deb so'radi kresloda kursida o'tirgan xasta ko'ngilli gullar eng hidlaydi.

- Hammasi bir xil hidlanadi. Ular "Super hid" bilan püskürtülür, -

- deb tushuntirdi u.

- Rostdanmi?

- Ha, ular shishadan yopishib olishadi va shu ham.

Men uning chap tomonidagi muzlatgichni ochdim va o'nlab atirgulni sindirdim, keyin novdalar ustiga egildi. Xuddi shu hid va juda qalin. Chinnigullar edi arzonroq, men o'nta sariqni oldim. Bu o'n to'rt dollar turadi. Menman Ishoqning xonasiga qaytdi. Onasi o'g'lining qo'lini ushlab o'tirgan edi.

U juda yosh va juda chiroyli edi.

- Siz uning qiz do'stimisiz? - so'radi u meni kengliklardan biri bilan bezovta qilib javobsiz savollar ma'nosida.

"Mm, ha", deb javob berdim. - Men qo'llab-quvvatlash guruhidanman. Bu uning o'zi.

U chinnigullarni olib, tizzasiga qo'ydi.

- Siz Monikani bilasizmi? - deb so'radi u.

Men boshimni chayqadim.

"U uxlayapti", dedi u.

- Ha. Men u bilan kiyinish paytida gaplashdim.

"Men uni yolg'iz tashlab ketishni xohlamayman, lekin men Grexemni olib ketishim kerak edi

maktabda, "u tushuntirdi.

- U juda zo'r ish qildi, - dedim men. Ayol bosh irg'adi. - Qo'yavering uxlayapman, ketaman.

U yana bosh irg'adi va men ketdim.

Ertasi kuni ertalab uyg'onib, avval tekshirdim.

Elektron pochta

Va nihoyat, lidewij.vliegentharn@gmail.com tomonidan kutilgan javob keldi

Hurmatli Miss Lankaster!

Ishonmasligingizdan qo'rqaman, lekin bunga ishonaman

kam emas. Men sizning savollaringizga yozma ravishda javob berolmayman, chunki

"Qirollik kasalligi" ga keyingi javoblarni yozish nimani anglatadi?

ularni Internetda nashr etishingiz yoki joylashtirishingiz mumkin, avlodingiz miyasini almashtirish. Telefon bor, lekin siz suhbatni yozib olishlari mumkin. Men sizga ishonmayman deb o'ylamang, lekin men Men sizga ishonmayman. Afsuski, aziz Hazel, men bunga javob bermayman shaxsan tashqari boshqa savollar, lekin siz u erda, va men shu erda. Men sizning kutilmagan xatingizni qabul qilganimni tan olishim kerak Miss Vligentxart orqali men juda mamnun bo'ldim: qanday ajoyib men siz uchun foydali ish qilganimni tan oling. Va bu orada mening kitobim xuddi yozilganga o'xshaydi yana kimdir ("Royal Ailment" ning muallifi juda nozik edi, shuning uchun mo'rt, shuning uchun nisbatan optimistik!). Ammo taqdirning irodasi bilan o'zingizni Amsterdamda topsangiz, iltimos bo'sh vaqtingizda menga. Odatda men doim uyda bo'laman. Men hatto ko'rsataman Sizga mening xarid ro'yxatlarim. Samimiy ehtirom bilan Piter van Xouten Liveview Vligenthart orqali.

- Nima?! Men qichqirdim. - Bu qanaqa hayot?! Oyim ichkariga yugurdi xona:

- Nima bo'ldi?

- Hech narsa! Men ishontirdim.

Xavotirlanib, onam bu normalni yoki yo'qligini tekshirish uchun tiz cho'kdi Filipp kislorodni suyultiradi. Men o'zimni quyoshda o'tirganimni tasavvur qildim Piter van Xouten bilan kafe, va u stolga suyanib, suyanib qoldi tirsaklar va jimgina shunday qilib, nima bo'lganini hech kim eshitmasligini aytadi

52-sahifa

bir necha yillardan beri o'ylab yurgan personajlarim. U javob beradi deb yozgan faqat shaxsan, va meni Amsterdamga taklif qilishdi. Men buni oyimga va unga tushuntirdim aytdi:

- Ketishim kerak.

- Hazel, men seni yaxshi ko'raman, men sen uchun hamma narsani qilaman, lekin biz bunday qilmaymiz transatlantik reyslari va uskunalarni tashish uchun pul yo'q.

Chaqaloq bu emas ...

- Ha, - deb o'ylash ham ahmoqona ekanligini anglab, uni kesib tashladim sayohat "Buni unuting."

Ammo onasi xavotirda edi.

"Bu siz uchun haqiqatan ham muhimmi?" - so'radi u yonida o'tirganicha va qo'lingni oyog'imga qo'yib.

- Undan tashqari yolg'iz odam bo'lish naqadar ajoyib bo'lardi bundan keyin nima bo'lganini biladigan muallif", dedim men.

"Ha, bu juda yaxshi bo'lardi", - deb rozi bo'ldi onasi. - Men gaplashaman otangiz tomonidan

- Bilmayman, - dedim men. - Unga pul sarflamang. Menda nimadir bor Men o'ylayman.

To'satdan menga ota-onalarning yo'qligi sabablari paydo bo'ldi ichimda pul. Barcha oilaviy jamg'armalar menga qo'shimcha haq evaziga kelib tushdi sug'urta bilan qoplanmagan falanksifor, va onasi unga borolmaydi ishla, chunki hozir uning kasbi menda kun bo'yi silkitmoq Ularni qarzga olish uchun hali ham etarli emas edi.

Men onamga Avgustni chaqirishni xohlaganimni aytdim. Men uni xohlardim uning qayg'uli yuzini ko'ra olmasligim sababli xonani tark etdim "Men Men qizimning orzusini bajara olmayman".

Avgust Vater Suviga taqlid qilib, men unga van Xoutenning xatini o'qidim salomlashish o'rniga.

- Voy, - dedi u.

- Men sizsiz buni bilaman, - dedim men. - Qanday qilib men Amsterdandan olamanmi?
- Orzularingiz bormi? - deb so'radi u poydevor haqida
Og'ir kasallikka chalingan "Jini"
ixtiyoriy ravishda bolalar.
"Yo'q", deb ishontirdim. "Men uni mo'jizadan oldin ishlatganman."
- Xo'sh, nima kerak edi?
Men qattiq xo'rsindim:
"Men o'n uch yoshda edim ..."
- Faqat Disney emas! - deb yolvordi Avgust.

53-bet

Men hech narsa demadim.
- Xo'sh, Disneylenda emasiz?
Men yana hech narsa demadim.
- Hazel inoyat! - qichqirdi u. - Siz oxirgisini ishlatmadingiz
o'lgan odam Disneyning ota-onasi bilan yo'lni urishni istaydimi ?!
- Va Epcot markazi ham, - deb g'o'ldiradim men.
- Voy xudoyim, - dedi Avgust. - Men sevib qolganimga ishonolmayman
bunday standart orzularga ega bo'lgan qiz!
"Men o'n uch yoshda edim", deb takrorladim, garchi buni quloqlarimda eshitsam ham.
"Sevgida, muhabbatda, muhabbatda." Men xushomadgo'y edim va darhol o'zgardim
mavzu: - Eshiting, nega maktabda emassiz?
- Ishoq bilan birga bo'lish uchun kuldim, lekin u uxlayapti, men koridorda qilyapman
geometriya.
- U qayerda? - deb so'radim men.
- Yoki u hali nogironligining jiddiyligini anglashga tayyor emas,
u chindan ham uni Monika tomonidan tashlab ketilganligi haqida ko'proq qayg'uradimi yoki yo'qmi, lekin bu haqda emas
u aytmagan do'stdan ko'ra.
- Ha. U kasalxonada qancha turishi kerak?
"Bir necha kun." Keyin rehabilitatsiya kursi, lekin u tunni o'tkazadi
uyda bo'ladi.
- Jin ursin, - dedim men.
- Shunday qilib, men uning onasini ko'rmoqdaman. Ketishim kerak.
- Mayli, - dedim men.
"Mayli" dedi u. Men uni assimetrik deb eshitdim
tabassum.
Shanba kuni men ota-onam bilan dehqon bozoriga bordim.
Aprel oyida Indiana uchun kun quyoshli edi - bu kamdan-kam holatlar va bozorda hamma narsa
havo kam bo'lsa-da, qisqa ko'ylak va futbolkalarda yurishgan
aniq qizigan emas. Biz Indiana shtatidagi soddadil va tepaliklar
Biz yozni haddan tashqari nekinlik bilan kutib olamiz. Oyim bilan men o'tirdik
g'oz sho'rva pishirayotgan laboratoriya paltosidagi odam oldidagi skameyka;
u o'tayotgan barchaga g'ozlari borligini tushuntirishi kerak edi
O'z va g'oz sho'rva g'ozlari hidlamaydi.
Mening mobil telefonim jiringladi.
- Kim u? - Ko'rishga vaqtim bo'lmagan bo'lsa-da, - so'radi oyim.
- Bilmadim, - dedim men. Biroq, bu Gus edi.
- Sen xozir Uydamisan? - deb so'radi u.
"Mm, yo'q", deb javob berdim.

54-sahifa

- Savol qiyin edi. Javobni bilaman, men hozir sizning uyingizda.
- Oh! Hm. Xo'sh, biz ketyapmiz.

- Ajoyib. Yaqinda ko'rishguncha.

Augustus Waters ayvonda yorqin apelsin guldastasi bilan o'tirdi.

endigina gullay boshlagan lolalar. Bugun u paydo bo'ldi

Indiana Pacers jumper va fleece ko'ylagi. Shkafni tanlash

Men uchun mutlaqo kutilmagan bo'lib tuyuldi, garchi Augustus juda yaxshi ish qilsa ham.

U turdi va o'rnidan turdi va quyidagi so'zlar bilan lolalarni menga uzatdi:

- Piknikga borishni xohlaysizmi?

Lolalarni olib, bosh irg'adim.

Dad mening orqamdan chiqib, Gus bilan qo'l siqdi.

- Sizing kurtkangizda Rik Smits bormi? - deb so'radi u.

- Ha.

- Xudo, men bu yigitni qanday yaxshi ko'rardim! - xitob qildi dadam va u Gus bilan ular basketbol haqida suhbatni boshlashdi, men uni qo'llab-quvvatlay olmadim (va yo'q) xohladim), shuning uchun men lolalarni uyga olib ketdim.

- Menga ularni vaza solib qo'yishingizni xohlaysizmi? - so'radi oyim jilmayib.

"Yo'q, yo'q, juda yaxshi", deb javob berdim.

Agar siz lolalarni yashash xonasida vaza ichiga qo'ysangiz, ular odatiy holga aylanadi gullar. Va men ular faqat meniki bo'lishlarini xohlardim.

Men xonamga kirdim, lekin o'zgarmadi. Sochimni taradim

tishlarini firçaladi, lablariga porlash bilan tegdi va qopqoq bilan teriga zo'rg'a tegdi

ruhlardan. Lolalardan ko'zimni uzmadim. Ular tajovuzkor to'q sariq,

chiroyli bo'lish uchun deyarli to'q sariq rang. Menda yo'q edi

vazalar, bankalar yo'q, shuning uchun tish cho'tkamni kosadan olib chiqdim,

yarmi uni suv bilan to'ldirdi va banyoda gullar qoldirdi.

Yana xonamdan chiqib, ovozlarni eshitdim va biroz o'tirdim

to'shakning chekkasida, ichi bo'sh eshik orqali suhbatni tinglash.

Dad : Demak, Hazelni qo'llab-quvvatlash guruhida uchraganmisiz?

Avgust : Ha, janob. Qanday chiroyli uyingiz va chiroyli rasmlaringiz bor!

Onam : Rahmat, Avgust.

Dad : Demak, siz ham kasal edingiz?

Avgustus : Ha, janob, men toza zavq bilan oyog'imni kesib tashlamadim

vazn yo'qotishning yaxshi usuli. Oyoqlar, ular og'ir!

Dada : Hozir sog'lig'ingiz qanday?

Avgust : BDP o'n to'rt oylik edi.

Onam : qanday joziba! Hozirgi kunda tibbiyotning imkoniyatlari

keyin aql bovar qilmaydi!

Avgust : Bilaman. Mening omadim keldi.

Dada : Avgust, Hazel hali ham kasal ekanligini tushunishingiz kerak

va hayotning qolgan qismi kasal bo'ladi. U sizdan ortda qolishni xohlamaydi, lekin uni o'pka ...

Shu payt men mehmonxonaga kirdim, dadam indamadi.

- Xo'sh, qaerga borasan? - deb so'radi oyim.

Avgustus o'rnidan turib, uning qulog'iga suyandi va javobni pichirladi va barmog'ini unga bosdi lablar.

- Shh, bu sir.

Oyim jilmayib qo'ydi.

- Telefonni oldingmi? - deb mendan so'radi.

Men dalil sifatida qo'llarimdagi mobil telefonni o'girdim

aravaning dastagi va off. Avgustus men bilan gaplashishga va taklif qilishga shoshildi

men eggan qo'l, biseplarini barmoqlarim bilan ushlab.

Afsuski, u g'ildirak orqasida qoldi - kutilmagan sovg'a kutilmagan sovg'a bo'lishi kerak. Xayr biz noma'lum maqsad tomon yugurdik, dedim:

"Siz tomir urishidan oldin onamni hayratda qoldirdingiz."

- Ha, sizning otangiz ham Smitning muxlisi, bu ham unga yordam bergan. " Siz men ularni deb o'ylaysiz sizga yoqdimi?
- Qanday qilib boshqa. Kim g'amxo'rlik qilsa ham, ular faqat ota-onalar.
- Ular sizning ota-onangiz, - dedi Avgustus menga qarab. - K
Menga ham yoqadi. Bu to'g'ri emas?
- Eshikni ushlab turishga shoshilishning hojati yo'q
meni mamnun qilish uchun iltifotlar bilan dush qabul qilish ", dedim.
Avgustus tormozlarni keskin urdi va men deyarli oldinga uchib ketdim; nafas
qisqa vaqt ichida qiyin va tartibsiz bo'lib qoldi. Men pozitron haqida o'yladim
tomografiya. Havotir olma. Xavotirlanish befoyda. Ammo menga baribir
xavotirda.
Biz shivirlaganimizda shinalar yo'lakda qora izlar qoldirgan
dvigatel to'xtash belgisidan yugurib chiqib, chap tomonga burildi
chaqirilgan (nima foydasi yo'q) Grandview (u erdan ochiladi)
golf maydonining ko'rinishi). Men bu yo'nalishda bilgan yagona narsa bu edi
bu qabriston. Avgustus qo'lini markaziy konsolga qo'ydi va to'la ochildi
bir quti sigaret olib, birini chiqarib oldi.
- Siz ularni umuman tashlamaysizmi? - deb so'radim men.
- Tamakisiz yashashning ko'p foydalaridan biri bu
bir quti sigaret noma'lum muddatga kifoya qiladi, - javob qildi u. - Bu bitta
deyarli bir yil. Filtrda bir nechta sigaret sindirdi, ammo men bunga ishonaman
bu to'plam men uchun o'n sakkizgacha etarli. - Filtrni ushlab turdi

56-bet

barmoqlari bilan og'ziga sigareta qo'ydi. - Ha mayli. Yaxshi. Siz nima deysiz
hech qachon Indianapolisda ko'rilmagan.
- Hm. Yupqa kattalar, - deb javob berdim.
U kuldi:
- Yaxshi. Davom eting.
- Xo'sh, plyajlar. Oilaviy restoranlar. Topografiya.
"Bizning kamchiliklarimizning ajoyib namunalarini." Bu erga madaniyat qo'shing.
"Ha, madaniyat bilan qiynalib qoldik", dedim men tushuna boshladim
u meni qaerda olib ketayapti - Muzeysga boramizmi?
- Xo'sh, siz shunday deyishingiz mumkin edi.
"Yoki biz o'sha parkga boramizmi?"
Gus umidsizlikka tushdi.
"Ha, biz o'sha parkga boramiz", dedi u. "Siz buni allaqachon tushundingizmi?"
- Siz nima taxmin qildingiz?
- Hech narsa haqida.
Muzeys ortida ulkan haykallar mavjud bo'lgan park bor edi. Menman
U haqida eshitganman, lekin hech qachon bo'lmaganman. Biz muzeys yonidan o'tdik va
katta ko'k rangga to'lgan basketbol maydonchasida to'xtadi
va uzatilgan traektoriyasini aks ettiruvchi qizil po'lat arklar
to'p.
Biz Indianapolisda tepalikdan o'tib ketishidan tushdik
tozalashda, bolalar ulkan skelet bo'ylab emaklab, emaklaydilar. Iplar edi
Men belimga yaqinlashyapman va son mening bo'yimdan uzunroq. Haykal
Bu skelet erdan ko'tarilgan bolalar rasmiga o'xshardi.
Yelkam og'riyapti. Men o'pkadan metastazlar kelib qolishidan qo'rqardim. Menman
saraton o'simta kabi xayolparast sirpanchiq ilon kabi tasavvur qiling
niyatlar, suyakda o'sadigan narsalar, skeletimdagi teshiklar.
«Jinsiy suyaklar», deb boshladi Avgust. - haykaltaroshlik ishi
Jope van Lishuta.
- Gollandiya, yoki nima?
- Ha, - tasdiqladi Gus. - Rik Smitlar singari. Lolalar kabi. - Gus

suyaklar bilan tozalovchi o'rtada to'xtadi va birinchi xalatini echib oldi
elkama-elka, keyin ikkinchisidan. Men yechib yubordim, to'q sariq adyolni chiqardim,
bir apelsin sharbati va bir oz dilimlangan sendvich
plyonkalarga o'ralgan peellar.
- Nima uchun hamma narsa to'q sariq rangda? Men o'zimni o'ylashga imkon bermay,
bularning barchasi qandaydir tarzda Amsterdamba olib borishini.
- Xo'sh, Gollandiyaning milliy rangi! Uilyamni eslaysizmi?

Oranskiy?

"Uni maktabda o'tkazib yubormaydilar", - dedim men jingalakni yashirishga urinib
qiziqish.

- sendvich olasizmi? - deb so'radi u.

- Aytaylik, - dedim men.

- Gollandiyalik pishloq va pomidor. Pomidor, uzr, meksikalik.

- Avgust, sen mutlaqo ko'nglingni yo'qotasan. Agar u holda to'q sariq bo'lsa

Men pomidor oldim!

U kulib yubordi, keyin biz jimgina bolalarga qarab, sendvich yedik

haykalga ko'tarilish. Men to'g'ridan-to'g'ri savol berolmadim, shuning uchun ichkariga o'tirdim
hamma gollandlar bilan o'ralgan, noqulay va umid bilan to'ldirilgan.

Masofada, eng toza quyosh nurida suzish, shuning uchun kamdan-kam uchraydigan va
mening shahrimdagi qimmatbaho, shovqinli bolalar kompaniyasi skeletga aylandi
sun'iy suyaklardan sakrab o'yin maydonchasiga.

"Menga bu haykal yoqadi", deb boshladi Avgust

sigaretni ikki barmog'ingiz bilan oching, xuddi kulni silkitib, sirg'alib oling

uning og'ziga qaytib. - Birinchidan, suyaklar bir-biridan ancha uzoqda, va

bola ularning orasidan sakrash istagiga qarshi tura olmaydi. Unga

Men, albatta, butun ko'kragimni bosh suyagiga tashlamoqchiman. Ma'lumot

ikkinchidan, haykaltaroshlik o'z mohiyati bilan yoshlarni suyak ustida o'ynashga undaydi.

Ramziy rezonanslar cheksiz bo'lishi mumkin, Hazel Greys.

"Siz qahramonlarni yaxshi ko'rasiz", dedim suhbatni boshqa tomonga o'girishga umid qilib
Piknikimizda golland belgilarining ko'pligi.

- Ha, aytmoqchi, shu haqida. Ehtimol, nega bunday qilish kerak deb o'ylaysiz
yomon pishloq sendvichini chaynab, apelsin sharbatini ichaman va nega kiyaman
menga yoqmaydigan sportda gollandiyalik sportchi bilan kozok.

"Xo'sh, bu fikrlar miyamga o'tib ketdi", dedim.

- Hazel Greys, sizga qancha bola kerak - va men buni katta bilan aytaman

sevgi, - siz shoshilinch Orzuni sarfladingiz, bu haqda o'ylamadingiz

oqibatlarini. Grim Reaper sizning yuzingizga qaradi va u bilan o'lishdan qo'rqdi

Noto'g'ri cho'ntagidagi orzu sizni avvaliga barmog'ingizni tegizishga majbur qildi

nima qilish mumkin. Va boshqalar kabi siz ham jonsiz tanladingiz

tematik istirohat bog'ining sun'iy zavqlari ...

- Aslida sayohat ajoyib o'tdi. Men Goofi va Minni ko'rdim ...

- Ichki monologni tugatmadim! Men uni yozdim va yodladim,

- Siz aralashasiz, men esa adashib qolaman, - dedi Avgust. - Iltimos, chaynab qo'ying

sendvichingizni tinglang. - sendvich nihoyatda zo'r edi, lekin men

jilmayib va bir oz chetiga. - Mayli. Qayerda to'xtadim?

- Sun'iy zavqlar to'g'risida.

Sigaretani paketga solib qo'ydi.

- To'g'ri, jonsiz sun'iy zavqlarda

tema park ko'ngilochar park. Ammo bu haqiqiy qahramonlarni isbotlashga ijozat bering

Orzu fabrikasi - bu kutayotgan yigit-qizlar,

qanday qilib Vladimir va Tarragon Godotni [6](#) yoki yaxshi nasroniyni kutishadi qizlar to'y. Bu yosh qahramonlar qat'iy, shikoyat qilmasdan, qachon kutishadi ularning yagona ezgu orzusi amalga oshadi. Albatta, bu hech qachon xavf tug'dirmaydi bajarilmaydi, lekin hech bo'lmaganda ular buni bilib, qabrda tinchgina dam olishlari mumkin orzu qilingan istak g'oyasining saqlanishiga hissa qo'shdi. Boshqa tomondan partiyalar, agar u amalga ohsa nima bo'ladi? Siz nima ekanligini tushunsangiz nima bo'ladi Petr van van Xutenga tashrif buyurishni juda xohlaydi Amsterdamda quvg'in qiling va o'zingizni sarflamaganingizdan xursand bo'ling Oldin xohlaysizmi? Avgustus jim bo'lib qoldi va uzoq vaqt jim qoldi. Men buni asoslab berdim Ichki monolog tugadi. "Ammo men o'zimning orzuimdan allaqachon foydalanganman", deb eslatdim. - O, - dedi u. Va badiiy jihatdan pauzadan keyin qo'shib qo'ydi: - Lekin men o'zimning pulimni sarf qilmadim. - Rostdanmi? - Avgustus nomzodini ko'rib hayron qoldim Istak, u yana maktabga borganiga va bir yil umriga qaramay remissiya. Gini jamg'armasi sizni ishontirishi uchun siz juda kasal bo'lishingiz kerak Istak. "Men uni oyog'im evaziga oldim", deb tushuntirdi u. Quyosh charaqlab turardi Uning yuzida, yuzi nega burilib ketdi? jilmayib jilmaydi. - Esingizda bo'lsin, men sizga O'zimning xohishimni bermayman. Ammo men Piter van Xouten bilan uchrashishga qiziqib qoldim va meni kitobi bilan tanishtirgan qizsiz u bilan uchrashuv bo'lmaydi ma'nosi. "Yo'q, yo'q", deb tasdiqladim. "Men Gining odamlari bilan gaplashdim, ular meni qo'llab-quvvatlashdi". - dedilar May oyi boshida Amsterdam - bu shunchaki ertak. Uchinchisini tark etishni taklif qilishdi May va yettinchi kuni qaytib keling. - Avgust, bu to'g'rimi? U menga yaqinlashdi va uning yonog'iga tegdi. Bir soniya u meni deb o'yladim o'pish. Men zerikib qoldim va ehtimol u payqadi, chunki u qo'lini olib tashladi. "Avgust, men uchun buni qilishning hojati yo'q", dedim. "Men kerak bo'lsam, - dedi u. - Men eng ezgu tilagimni angladim!" "Xudo, sen dunyodagi eng zo'r odamsan", deb qoyil qoldim. - Sizni mablag 'bilan ta'minlagan barcha yigitlarga shunday deyishingiz mumkin

59-sahifa

chet el safarlari, - deb javob berdi u.

60-sahifa

6-bob

Qaytib kelganimda, onam yuvilgan kirlarni katlayab qaradi "Qarash" teleko'rsatuvi. Men unga lolalar, gollandiyalik haykaltarosh, dedim va boshqa hamma narsa shuni anglatadiki: Avgust o'z orzusidan foydalangan meni amsterdamga olib bor. - Bu juda ko'p, - dedi ona boshini chayqab. - qila olmaymiz uni deyarli begonadan oling. - U begona emas. U mening ikkinchi eng yaxshi do'stim. - Kaytlindan tashqari? "Sizdan tashqari", dedim. To'g'ri edi, lekin men aytdim, chunki men Amsterdamga bormoqchi edim. - Men doktor Mariyadan so'rayman, - dedi onasi bir soniyadan keyin. Doktor Mariya Amsterdamga kattalarsiz borolmayman, dedi

mening ishim bilan tanish. Bu onaning yoki o'zini anglatadi
Doktor Mariya (dadam saraton kasalligi haqida ham xuddi shunday fikrlarga ega edi)
Men, - to'liq va loyqa, elektr zanjirlari va okean haqida
toshqinlar, ammo onam qalqonsimon karsinomaning farqlanishi haqida bilardi
o'spirinlarda ko'plab onkologlarga qaraganda ko'proq bezlar mavjud).
- Demak, ketyapsiz, - dedim men. "Jini to'laydi." Jini
har doim pul bilan.
"Ammo sizning otangiz, - dedi ona, - u bizni sog'inadi." Bu bo'ladi
unga insofsiz va u ta'tilga chiqa olmaydi.
- Meni hazillashyapsizmi? Dadam bir necha kun tomosha qilishdan xursand bo'ladi
teleko'rsatuv har kuni pizza buyurtma qilib, model bo'lishni orzu qilmaydi
va plastinkalarni yuvmaslik uchun qog'oz sochiq bilan ovqatlaning.
Oyim kulib yubordi. Sekin-asta u g'oyani ishga solib, yozishni boshladi
telefonda ishlar ro'yxati mavjud. Siz Gusning ota-onasiga qo'ng'iroq qilishingiz va u bilan suhbatlashishingiz kerak
"Jini" vakillari mening tibbiy ehtiyojlarim haqida bilib oling, buyurtma qiling
ular allaqachon biz uchun mehmonxona va qaysi ko'rsatmalar yaxshiroq - biz tayyorlanishimiz kerak,
chunki bizda bor-yo'g'i uch kun bo'ladi. Boshim og'riyapti, men ham
ikkita shishgan tabletkani yutib yubormoqchi bo'ldilar.
Ammo tush yo'q edi, shuning uchun men piknikni eslab, yotoqda yotdim
Avgust. Undan charchagan paytimni unutilmadim
teginish. Ba'zi sabablarga ko'ra, tender bilan tanishish buzildi. Men o'yladim

Balki butun tadbirni haddan tashqari tashkillashtirish bunga sabab bo'lgandir?
Avgustus o'zidan ustun keldi, ammo hamma narsa piknikda bo'ldi,
metafora bilan aks sado bergan, ammo shunday bo'lgan sendvichlardan boshlab
yengil bo'lmaydigan va juda ichki ichki monolog bilan yakunlangan,
suhbatdan oldin. Bularning barchasi faqat tashqi tomondan ishqiy tuyuldi.
Haqiqat shuki, u meni o'pishini istamagan edim - xuddi
shunga o'xshash narsalarni xohlashga tayanadi. U, albatta, kelishgan. Va men unga
tortadi. Men Avgust haqida *shu* ma'noda, jargonda ham o'yladim
o'rta maktab, lekin haqiqiy tutashgan ... burildi
noto'g'ri narsa.
Men yoqimsiz hayajonga tushib qoldim - u bilan haqiqatan ham bo'lishim kerak edi
Amsterdamba borish uchun o'pish? Men bu haqda o'ylashni xohlamadim,
chunki a) Avgustning qo'llari haqidagi g'oyani bemalol orzu qilish kerak edi
har qanday savol va b) bepul yurish uchun birovni o'pish
fohishalikni eslatadi va men tan olishim kerak: ayniqsa o'zimni o'ylamayman
yaxshi odam, lekin birinchi qadamlar qo'yilishini taxmin qilmadi
romantik tuproq buzilib ketadi.
Boshqa tomondan, u meni o'pishga urinmadi, faqat
yonog'imga tegdi va u hatto shahvoniy emas edi. Uning harakati unday emas
U qo'zg'ashga mo'ljallangan edi, ammo u qasddan qilingan edi,
chunki Augustus Waterlar improvizatsiyani tan olmaydi. Xo'sh, u nima
etkazishga harakat qildingizmi? Nega men uni qabul qilishni xohlamadim?
Bir payt men vaziyatni bir pozitsiyadan ko'rib chiqayotganimni angladim
Kaitlin, shuning uchun men unga xabar yuborishga va maslahat so'rashga qaror qildim. U
Men darhol qo'ng'iroq qildim.
"Menda bir yigit bilan muammo bor", dedim.
- Ajoyib! - javob qildi Kaytlin.
Men unga hamma narsani, shu jumladan jimgina yonoqlariga tegib, jim bo'lishni aytdim
faqat Amsterdam va Avgustning nomi haqida.
- Siz uning chiroyli ekanligiga ishonchingiz komilmi? U men tugatganimni so'radi.
- Albatta, - javob berdim men.
- Sportmi?

- Ha, u Shimoliy Markaziy maktab uchun basketbol o'ynagan.
- Voy! Qayerda uchrashding?
- Ushbu ürpertici qo'llab-quvvatlash guruhida.
"Hm", deb o'yladi Kaytlin. - Eshiting, sof qiziquvchanlik:
bu yigitning nechta oyog'i bor?
"Birdan o'n to'rtga", dedim tabassum bilan.
Indiana basketbolchilari mashhur odamlardir, ammo Kaytlin tashrif buyurmagan bo'lsa ham

62-sahifa

Shimoliy Markaziy, uning aloqa doirasi haqiqatan ham cheksiz edi.
"Avgustus Vater", deya xulosa qildi u.
- Balkim.
- Voy xudoyim, men uni kechalarda ko'rdim! Men unga hamma narsani qilgan bo'lardim ... yaxshi emas
endi unga qiziqayotganingizni bilaman. Ammo eng shirin Xudo xohlardim
bu bitta oyoqli ponyni marjon bo'ylab minib chiq!
- Kaytlin! Men ogohlantirgan edim.
- Kechirasiz. Sizningcha, bu tepada bo'lishi kerakmi?
- Kaytlin! - dedim hayajonlanib.
"Biz nima haqida gaplashdik?" Ha, siz va Avgust Vaterlar. Eshiting va siz yo'q
noto'g'ri yo'nalishni
"Men qaerdan bilaman? .. Men uni albatta yaxshi ko'raman."
- Balki uning xunuk qo'llari bormi? Ba'zan chiroyli odamlar
xunuk qo'llar.
- Yo'q, uning qo'llari ajoyib go'zallikka ega.
Bir soniyadan keyin Kaytlin so'radi:
- Derekni eslaysizmi? O'sha hafta u men bilan ajrashdi
bizning ichimizdagi tub qandaydir fundamental narsa bor
nomuvofiqlik va biz to'xtamasak, o'zimizga zarar etkazamiz.
U buni ogohlantiruvchi bola deb atadi. Balki siz ham
siz mutlaqo mos kelmasligingiz haqidagi ogohlantirish
ogohlantirish otishni ogohlantirasizmi?
- Hm, - dedim men.
"Men shunchaki baland ovozda o'ylayman."
- Derekdan afsusdaman.
- Oh, men bu haqda allaqachon unutganman. Mening retseptim - bir quti yalpiz pechene
skaut qizlar va qirq daqiqa.
Men kuldim:
- Xo'sh, rahmat, Kaytlin.
- Agar siz uni u bilan aylantirmoqchi bo'lsangiz, men beparvolikni kutaman
tafsilotlar.
- Majburiy, - dedim men. Trubkada o'pish ovozi eshitildi. -
Xayr, - dedi men xayrlashdim va Kaytlin oxirini bosdi.
Kaytlini tinglar ekanman, tushundim - menda ovqat yo'q
Gusning his-tuyg'ularini ranjitadi. Men hamdard edim.
Men tizza kompyuterimni ochib, Kerolin Metrsdan qidirishni so'radim. Tashqi
o'xshashlik hayratlanarli edi: xuddi steroidlardan yasalgan yumaloq yuz, bir xil
burun, taxminan bir xil raqam. Ammo uning ko'zlari to'q jigarrang edi (menda

63-sahifa

yashil) va u italiyalik kabi qorong'i edi.
Minglab, tom ma'noda minglab odamlar unga hamdardlik bildirdilar
sahifa. Men orzu qilganlarning cheksiz ro'yxatini ko'rib chiqdim
uni. Ko'plab odamlar bor ediki, ularning qaerdan boshlanishini topishga bir soat vaqtim ketdi
xabarlari "Siz o'lganingiz uchun uzr so'rayman" va "Ibodot qiling."

sen ». U bir yil oldin miya saratonidan vafot etgan. Suratlariga qaradim.
Avgustus juda erta zarbalarda edi: ko'rsatish, katta qo'yish
Soqilgan boshidagi notekis chandiqa barmoqlar qo'lini ushlab turdi
Memorial kasalxonasining o'yin maydonchasi - ikkalasi ham orqa tomonga o'ralgan holda,
suratida Kerolin kamerani ushlab turganda, o'pdi
faqat burunlari va yopiq ko'zlari paydo bo'ldi.
Keyingi kasallikdan oldin Kerolinning rasmlari - bu fotosuratlar
uning do'stlari tomonidan postmortem e'lon qilindi: chiroyli va keng kalçalı bir qiz
chiroyli shakllar va uzun to'g'ri motam qora sochlar,
yuziga tushish. Kasallikdan oldin men sog'lom Kerolonga o'xshash edim, ammo
bizning saraton kasalliklari opa-singillarimizga o'tishi mumkin edi. Avgustning ajablanarli joyi yo'q
birinchi daqiqadan menga tikilib qoldi.
Men devorga yuborilgan postga qaytishda davom etdim
Kerolin ikki oy oldin - to'qqiz oy qizlardan keyin
qilmadi: "seni sog'indim. Og'riq pasaymaydi. Hammamiz go'yo oldik
jangda davolanmagan yaralar, Kerolin. Men sizni sog'indim. Men seni
Men sevaman. "
Biroz vaqt o'tgach, onam va dadam kechki ovqat vaqti keldi, deb e'lon qilishdi. Menman
noutbukni yopdi va o'rnidan turdi, lekin Karolin devoridagi xabarni unutilmadi
Metyus: negadir meni ishtahamdan mahrum qildi va asabiylashtirdi.
Men hali ham og'riydigan elkama haqida va noo'rin yara haqida o'ylardim
bosh - ehtimol, vafot etgan qiz haqida doimiy fikrlar tufayli
miya saratonidan. Men xayollarni baham ko'rishni o'rganish uchun o'zimni takrorladim va
haqiqiy, bu erda va hozir, davra suhbatida (ehtimol
juda ta'sirchan diametri hatto uch uchun va shubhasiz
juda katta uchun), gummy brokoli va qora burger bilan
butun dunyoda ketchup namlashi mumkin bo'lmagan fasol. Men aytdim
miyada yoki elkada xayoliy metastazlar ta'sir qilmaydi, deb o'zingiz uchun
tanadagi haqiqiy holat va bunday fikrlar faqat o'g'irlashadi
Cheklangan va cheklangan soniyalar sonidan iborat hayot daqiqalari.
Men hatto o'zimni eng yaxshi kunimda bo'lgani kabi bugun ham yashashga ko'ndirdim.
Anchadan beri tushunmadim, nega u kim tomonidan yozilganligi noma'lum
Marhum begona odamning veb-sayti meni juda hayajonlantirdi va meni bezovta qildi
o'z miyangizdagi neoplazmani shubha ostiga oling. Boshim chindan ham og'riyapti

Men tajribadan bilardimki, og'riq zerikarli va o'ziga xos emas
diagnostika vositasi.
Papua-Yangi Gvineya zilzilasi yuz bermagani uchun
bu sodir bo'ldi, ota-onam ko'zlarimni mendan olishmadi va men to'satdan yashira olmadim
bo'ronli signal toshqini.
- Hammasi joyida? - so'radi oyim ovqatlanayotganda.
- Ha, - deb javob berdim. Burgerni tishlang. Yutib yubordi. Men harakat qildim
sog'lom odam miyasini suv bosmagan deb aytsa
vahima "Burger ham brokkoli?"
"Kam emas", dedi Papa. - Borishingiz juda yaxshi
Amsterdam!
"Ha", dedim va "hammamizda bor" jumlası haqida o'ylamaslikka harakat qildim
sizning kurashingizdagi davolanmaydigan yaralar "va bu haqda doimo o'ylab ko'ring.
- Hazel, - deb so'radi onam. - Qayerdasan?
"Shunchaki o'ylayapman" deb javob berdim.
- Sevgi beparvolik, - jilmaydi dadam.
- Men sizga quyon emasman va men Gus Watersga oshiq emasman va hech kimni
ikkinchisi ham, - javob berdim men birdan olovni tortib. Davolanmaydigan yaralar.
Bu Kerolin Metsz bomba kabi edi va u portlab ketgach, atrofni o'rab oldi

shrapnel bilan bog'langan.

Dadam ertaga kollejga tayyormisiz, deb so'radi.

"Menda algebraning uy vazifasi juda murakkab", deb javob berdim. -

Bu qadar murakkabki, layner tushunolmaydi.

- Do'stingiz Ishoq nima bo'ladi?

- Ko'r, - dedim men.

"Siz bugun juda bolasiz", dedi onam. Uni bu zerikarli ko'rinadi.

- Buni xohlamadingmi, oyim? Meni normal holatga keltirish uchun o'smir sifatida?

- Xo'sh, bu shaklda bo'lishi shart emas, lekin, albatta, otangiz va men yosh ayol bo'lib, do'st orttirganingizdan xursandman, sanaga o'ting ...

- Men sanaga bormayman, - dedim men. - Men davom etishni xohlamayman sana. Bu noto'g'ri fikr, vaqtni behuda sarflash va ...

- Bolam, - dedi onam. - Nima bo'ldi?

- Men ... kabi ... xuddi granataga o'xshayman, oyi! Men granata, ba'zi payt men

Men portlab ketaman, shuning uchun tasodifiy yo'qotishlarni oldindan kamaytirishni xohlayman, yaxshi

Dadam jazolangan kuchukka o'xshab boshini elkasiga tortdi.

- Grenada, - takrorladim men. - Men odamlardan uzoq turishni xohlayman, kitob o'qing, o'ylab ko'ring, ikkalangiz bilan bo'ling, chunki men sizga zarar bermayman hech qanday tarzda ishlamaydi; sen menga juda ko'p sarmoya kiritding, iltimos, xohlagan narsani qilaman, maylimi? Men tushkunlikka tushmayapman.

Endi undan chiqib ketishim shart emas. Men normal bo'lolmayman men o'spirinman, chunki men granata.

- Hazel, - deb gap boshladi ota, lekin tomog'i uning tomog'iga tegdi. U juda ko'p - deb qichqirdi dadam.

"Men o'z xonamga kirib bir oz o'qiyman, maylimi?" Hammasi men bilan yaxshi, haqiqatan ham yaxshi. Men shunchaki o'qishni xohlayman.

Men ushbu romanni o'qiy boshladim, ammo biz afsuslanarli darajada yashayapmiz yupqa devorli uy, shuning uchun men deyarli butun suhbatni eshitdim

- pichirladi u. Dad dedi: "Bu meni o'ldiryapti". Oyim: "Bu

u, albatta, eshitishning hojati yo'q, "dad:" Men juda afsusdaman, lekin ... ", onasi:" Siz nima deysiz, minnatdormisiz? "va dadam:" Rabbiiy, albatta, minnatdorman! "Men zo'riqaman

Men satrlarni o'qigan edim, ammo qulog'imga pichirlab beixtiyor kirib ketdi.

Shunday qilib, men tizza kompyuterimda va sevimli guruhim ostidagi musiqani yoqdim

Avgust, "Feverish porlaydi", ovozi film sifatida unutilmas ochildi

Kerolin Metss uning qanday qilib qahramonlik bilan kurashganini o'qiydi

hamma uni intiqlik bilan kutmoqda va endi u yaxshiroq dunyoda va ularda abadiy yashaydi xotira va uni tanigan hamma kabi, bu ham shunday! - ketishi bilan tushkunlikka tushdi.

O'ylaymanki, men Kerolin Metrdan nafratlanishim kerak edi, chunki u

Augustus bilan edi, lekin men hech narsani his qilmadim. Men bexos tasavvur qilardim

u vafotidan oldingi lavozimlardan, lekin u erda nafratlanadigan hech narsa yo'q edi: Kerolin

U shuningdek kasbiy kasal edi. Meni bitta narsa tashvishlantirardi:

Men o'lganimda, men haqimda qahramonona kurashdan boshqa hech narsa aytilmaydi,

go'yo mening hayotimdagi hamma narsa saraton kasalligiga chalingan edi.

Oxir-oqibat men Kerolin Mathersning qisqa xabarlarini o'qishni boshladim,

ehtimol uning miya saratoni bilan bog'liqligi sababli ota-onalar tomonidan yozilgan

sizni hayotdan ilgari kimligingizni o'g'irlaydigan narsa.

Ularning barchasi shunday bo'lib chiqdi: "Kerolin hali ham og'ishlarga ega

xulq-atvori: u tufayli asabiylashish va tushkunlikni engish qiyin

gapira olmaslik (biz, albatta, juda xafa bo'lamiz, lekin biz bilan

sizning g'azabingizni ifoda etishning ijtimoiy jihatdan maqbul usullari mavjud). Gus qo'ng'iroq qilmoqda Shifokorlar tomonidan jonli javob topilgan Kerolin "Hulk smash". Hech narsa har birimiz uchun osonlikcha vaziyat yo'q, ammo biz ko'rgan narsalar bu haqida hazil. Uni payshanba kuni uyiga olib ketamiz deb umid qilamiz. Biz sizga yozamiz. " Payshanba kuni u uyga kelmadi deb aytish qiyin.

66-sahifa

U menga tegganda nega bezovta bo'lganim aniq. U bilan bo'lish uni xafa qilishni anglatadi - bu muqarrar. Men buni qachon his qildim u menga yetdi. Nazarimda, men tomon intilayotganga o'xshardi U zo'ravonlik qildi, chunki shunday bo'ldi. Suhbatni oldini olish uchun men unga xabar yozishga qaror qildim: Salom OK, tushunasizmi yoki yo'qligini bilmayman, lekin men siz qila olmayman o'pmoq Sizda bunday istak yuzingizga yozilgan emas, lekin men shunchaki aytolmayman Men qila olaman Sizni shu ma'noda tanishtirmoqchi bo'lsam, darhol menga shunday tuyuladi uni to'xtatish kerak. Ehtimol, bu sizga ma'nosiz bo'lib tuyulishi mumkin. Ichida baribir kechirasiz". Bir necha daqiqadan so'ng undan xabar keldi: "Yaxshi" Men yozdim, .. yozganman: "Yaxshi" U javob berdi: "Ey Xudo, men bilan noz-karashmani bas qil!" Men yozdim: "Yaxshi" Bir necha soniyadan keyin telefon jiringladi: "Men o'zimni aldashga ruxsat berdim, Hazel Greys. Men hammasini tushunaman. (Biroq, biz ikkalamiz ham "yaxshi" juda o'ynashli so'z ekanligini bilamiz. "OK" noziklik bilan to'yingan!) " Men unga yana "yaxshi" deb javob berishni juda xohlardim, lekin tanishtirdim Dafn marosimida Avgust va bu menga to'g'ri yozishga yordam berdi javob: Kechirasiz. Eshitish vositasi bilan yotishga harakat qildim, lekin tez orada onam va dadam kirib kelishdi. Oyim Bloisni tokchadan oldi va uning qorniga bosdi, dadam esa menga o'tirishdi talaba stul va xotirjam dedi: - Siz granata emassiz. Faqat biz uchun emas. Siz qila oladigan fikr o'lish, bizni chuqur qayg'uga soladi, Hazel, lekin siz granata emassiz. Siz ajoyib. Siz buni bilmayapsizmi, bolam, chunki sizning farzandingiz yo'q edi, u juda qiziquvchan yosh o'quvchiga aylandi ahmoq teleko'rsatur, lekin siz bizga quvonch keltiradigan narsa juda ko'p sizning kasalligingiz uchun ko'proq qayg'u. "Mayli", dedim. - Bu to'g'ri, - dedi Papa. «Men bunday narsalar to'g'risida yolg'on gapirmasdim». Agar sizda yaxshilikdan ko'ra ko'proq muammolar bo'lsa, biz sizni tashlaymiz

67-sahifa

ko'chada. - Biz sezgir emasmiz, - dedi oyim to'g'ri yuz bilan. ko'rinishi - Sizni boshpanada qoldirgan yozuv bilan qoldirardim pijamalar. Men kuldim. "Siz qo'llab-quvvatlash guruhiga borishingiz shart emas", deya qo'shimcha qildi u. Onam. "Siz hech narsa qilishingiz shart emas ... o'qishdan tashqari." - u

menga ayiqni uzatdi.

"Menimcha, Blois bugun tokchada uxlashi mumkin", dedi u.

Men rad etaman. - O'ttiz uchdan oshganimni eslatib qo'yay yarim yil.

Onasi: «Mayli, uni kechasi bilan saqla», dedi.

- Onajon! - dedim hayajonlanib.

"U yolg'iz", u achinishni davom ettirdi.

- Voy xudoyim, oyim! - Men g'azablandim, lekin ahmoq Bloisni oldim va u bilan quchoqda uxlab qoldi.

To'rtida uyg'onganimda hamon Bleyyni bir qo'lim bilan quchoqladim ertalab bosh suyagi ichidan apokaliptik og'riq bilan.

7-bob

Ota-onamni uyg'otish uchun qichqirdim va ular xonaga yugurishdi, lekin Mening miyamdagi o'ta yangi yulduz portlashini hech narsa to'xtata olmaydi Bosh suyagi qopqog'i ostidagi o't o'chiruvchilarning karashlari va men bunga qaror qildim Men butunlay ketyapman va o'zimga, yuqorida aytganimdek, jasadni aytdim og'riq kuchli bo'lganda o'chadi, ong vaqtincha, va u o'tadi. Ammo, har doimgidek, hushimni yo'qotmadim. Men chetiga yotdim qirg'oq va to'lqinlar mening ustimdan cho'kib ketib, cho'kib ketishimga yo'l qo'ymasdi. Dadam mashinani haydab ketdi, u kasalxona bilan telefonda gaplashayotganda, Men orqa o'rindiqda yotgan edim, boshimni tizzamga, boshimni pastga egib. Hech narsa Buni qilishning iloji yo'q edi: qichqiriq yanada yomonlashdi. Har qanday narsadan og'riqni kuchaytiradi.

Yagona chiqish yo'li bu dunyoni xarob qilish, hamma narsani qilish edi qora, jim va yashamaydigan, Buyuk davrdan oldingi davrga qaytish Kalom bo'lganda, portlash, va ishlov berilmaganlar ichida yashash bo'shliqlar yolg'iz Word bilan.

Odamlar saraton kasallarining jasorati haqida gapirishadi va men buni inkor etmayman jasorat. Ular meni urishdi, kesishdi va yillar davomida zaharlashdi, lekin men baribir qoqilaman. Ammo aldanmang: o'sha paytda men chin dildan o'lishdan xursand bo'lardim.

Men reanimatsiya bo'limida uyg'onib ketdim. Men darhol qaerdaligini tushundim

Men shundayman, chunki vaziyat uyda bo'lmagan, juda ko'p

turli xil siqish moslamalari va men yolg'iz yotardim. Bolalar bo'limida

sutka davomida ota-onalarga ruxsat berilmaydi

infektsiya xavfi tufayli intensiv terapiya. Yo'lakda eshitildi

baland ovoz bilan yig'laydi - kimningdir bolasi vafot etdi. Men qizil tugmani bosdim qo'ng'iroq.

Bir necha soniyadan keyin hamshira kirib keldi.

- Salom, - dedim men.

"Salom, Hazel, men sizning hamshirangiz Elisonman", deb o'zini tanishtirdi u.

"Assalomu alaykum, Alison mening hamshiram", deya takrorladim.

Shundan keyin kuchim tugadi va charchoq yana tushdi. Ichida

keyingi safar ota-onam yig'laganda qisqa uyg'ondim

yuzimni o'pdi. Men ularni quchoqlamoqchi edim, lekin shu zahotiyoq

hamma narsa kasal bo'lib qoldi va onam va dadam miya shishi yo'qligini aytishdi va

kam kislorodlanish mening bosh og'rig'imga sabab bo'ldi, chunki o'pkam suyuqlik bilan to'ldirilgan, naycha orqali bir yarim litr (!!!) chiqarildi, u mening yonimda og'riyapti, qayerda - shunchaki ko'z tashlaysan! - joylashtirilgan naycha yarim pufakchaga to'la

eng eslatuvchi amber suyuqligi, qasam ichaman, dadajon
sevimli ale. Oyim, vijdonan meni uyga qo'yib yuborishga va'da berishdi,
oddiy drenajni amalga oshirish va unga ulanish kerak
Mexanik shamollatish - endi qurilma menikidan havoni tortib oladi va so'radi
shilqim o'pka. Va birinchi kechada ular meni to'liq pozitron qildilar
skanerlash va - houray! - Hech qanday yangi o'smalar yo'q, va eskilar ko'paymagan.
Yelkada og'riq ham kislorod etishmasligidan kelib chiqqan - yurak
chegaraga qadar ishladi.

- Doktor Mariya ertalab siz haqingizda juda ko'p gapirdi.

optimizm, - dedi dadam. Menga doktor Mariya yoqdi - biz unday emasmiz
yolg'on gapirdi va uning optimizmini eshitish juda yoqimli edi.

"Bu oddiy vaziyat edi, Hazel", - deb ko'ngli taskin topdi ona. - ish,

Siz omon qolishingiz mumkin.

Men bosh irg'adim. Elison-mening hamshira ota-onasini xushmuomalalik bilan kuzatib bordi
xonalarini va muz shavalarini taklif qildi. Men bosh irg'adim, u chetiga o'tirdi
bunker va meni qoshiq bilan boqishni boshladi.

- Shunday qilib, siz bir necha kun uxladigiz, - gap boshladi Alison. - Hm, nima deysan?

o'tkazib yuborilgan ... Mashhurlar giyohvand moddalarni iste'mol qilishdi, siyosatchilar janjal qilishdi,
boshqa taniqli shaxslar tanalarining nomukamalligini fosh qiladigan bikinilarni sovg'a qildilar.

Ba'zi jamoalar uchrashuvlarda g'alaba qozonishdi, boshqalari yutqazishdi. - jilmadim. -

Siz hamma narsadan g'oyib bo'lolmaysiz, Hazel. Siz ko'p narsani sog'inasis.

"Ko'proq", - deb so'radim va qo'limdagi oq plastik stakanga bosh irg'adim
hamshiralari.

"Kerak emas, - dedi u, - lekin men isyonchi emasman". - U meni ichkariga oldi

og'ziga yana bir qoshiq muz maydalangan. - minnatdorman. Rahmat

Xudo, yaxshi hamshiralari uchun. - Charchadingizmi? - so'radi Alison. Menman

bosh irg'adi. - Kutish. Birovni chalg'itishga harakat qilaman va sizga bir necha soat vaqt beraman,

haroratingizni o'lchashga kelishlaridan oldin yurak urishini,

nafas ... - Men yana "rahmat" dedim - tez-tez kasalxonada

rahmat - va yotoqda qulay bo'lishga harakat qildi. - Va nima haqida

yigitingiz haqida so'ramaysizmi? - hayron bo'ldi Alison.

"Mening yigitim yo'q", dedim.

"Ammo bir yoshdan beri kutish xonasidan chiqmadi

ular sizni olib kelishdi.

- Hech bo'lmaganda u meni bunday ko'rmaganmi ?!

70-bet

- Yo'q, bu erga faqat qarindoshlar kelishi mumkin.

Men bosh irg'adim va sayoz uyquni unutdim.

Faqat olti kundan so'ng, ular meni olti kunga uyga qo'yib yuborishdi

hech narsa qilmasdan, akustik shiftga qarab

televizor tomosha qilish, uxlash, og'riq va vaqtni tezroq qilish istagi.

Men Augustusni ko'rmadim, faqat ota-onam. Sochlarim adashib ketdi

Nest, mening yurishim bilan, men demans bilan og'rigan bemorlarga o'xshardim,

lekin har kuni o'zimni biroz yaxshi his qilardim. Kutish saraton kasalligiga qarshi kurashadi

mening doktorim Jim minginchi marta dedi, meni qandaydir tekshiruvdan o'tkazdi

ertalab tibbiy talabalar ishtirokida.

"Keyin men shunchaki saraton kasalligiga qarshi kurashish mashinasiman", dedim men.

- To'g'ri, Hazel. Yaqinda dam oling va uyingizga boring.

Seshanba kuni menga chorshanba kuni uyga ketishimni aytishdi. Chorshanba ostida

ozgina nazorati bilan mening yonimdan ikkita tibbiyot talabasi olib ketildi

drenaj - qarama-qarshi tomonga pichoqlash hissi -

ammo hamma narsa yaxshi kechmadi, shuning uchun meni shu vaqtgacha tark etishga qaror qilindi

payshanba. Men qandaydir mavzuga aylandim deb o'ylay boshladim

ekzistensialist

tajriba
bilan
doimiy ravishda
adashgan

Doktor Mariya juma kuni ertalab kelganida mamnuniyat bilan meni ko'rib chiqdi va nihoyat men bora olishimni aytdi.

Oyim meni ushlaganligini namoyish qilib, shishirgan sumkasini ochdi uyga kiradigan kiyimlar. Hamshira kirib, mening kateterimni oldi. Menman u ozodlikka chiqqanini his qildi, garchi u hanuzgacha harakat qilgan kislorodli tsilindr. Men hammomga kirib, birinchi bo'lib oldim kiyingan va shu qadar charchagan haftalarim душ kunlari edi yotib, nafasingizni ushlang. Oyim so'radi:

- Avgustni ko'rmoqchimisiz?

- Ha, ehtimol, - javob berdim bir daqiqadan keyin. O'rningdan turib, men oldimga yetdim plastmassa stullardan birini devorga qoqib, uning ostiga balon qo'ying. Kuchlar shundan keyin men ketdim.

Bir necha daqiqadan so'ng, dadam Avgust bilan birga qaytib keldi. Uning sochlari bor edi chalkashib, peshonasiga osib qo'ydi. Meni ko'rib u bilan sherik bo'ldi Avgustus Uotersning bema'ni tabassumi va men beixtiyor orqamga jilmayib qo'ydim. U Sun'iy teridan qilingan ko'k rangdagi zalda o'tirdi va menga suyandi tabassumni haydashga qodir emas.

Oyim va dadam bizni yolg'iz qoldirishdi, bu meni xijolat qildi. Men bilan uning ko'zlariga zo'rg'a tikildi, garchi ular juda yaxshi bo'lsa ham

ularga xotirjam qarab turish qiyin edi.

"Men sizni sog'indim", dedi Avgust.

Mening ovozim juda xirillab chiqdi:

- Men do'zaxga o'xshaganimda meni ko'rmaganingiz uchun tashakkur nima.

- Rostini aytсам, siz hozir ham dahshatli ko'rinasiz.

Men kuldim:

"Men ham sizni sog'indim." Men shunchaki siz ... ko'rishingizni xohlamagan edim bu. Men xohladim ... yaxshi, farqi yo'q. Siz har doim xohlagan narsangizga erisha olmaysiz.

- Rostdanmi? - ajablendi u. - Va men dunyo fabrika deb o'yladim istaklarning bajarilishi to'g'risida!

"Ammo bunday bo'lmaydi", deb e'tiroz bildirdim. Avgust shunday o'tirdi chiroyli ... U mening qo'limga tegdi, lekin men boshimni chayqadim.

- Yo'q, - dedim men ohista. - Agar biz uchrashsak, u noto'g'ri bo'lishi kerak.

«Mayli», - deya rozi bo'ldi u. - Orzular jabhasida menda yaxshilik bor va yomon hisobotlar.

- Mayli, - dedim men.

- Yomon xabar shundaki, biz Amsterdamga borgunimizcha borolmaymiz o'zingizni yaxshi his qilmaysiz. Biroq, "Jini" u bilan kutishga va'da berdi yaxshilanguncha mo'jizalar.

- Bu yaxshi yangilikmi?

- Yo'q, yaxshi xabar shundaki, siz uxlayotganingizda, Peter van Xouten yana biz bilan uning yorqin aqlining mevalarini baham ko'rdi.

U yana qo'limga tegdi, lekin bu safar uni kaftimga solib qo'ydi kabartmalı sarlavhali buklangan yozma qog'oz

"Piter van Xouten, iste'fodagi badiiy yozuvchi."

Men xatni uyda allaqachon o'qigan edim, bo'sh bo'shligimda o'tirar edim hech qanday tibbiy muolajalar yoki raqamlar ololmaydigan to'shak

aralashmoq Noto'g'ri, kuchli qiyalik bilan van Xoutenning qo'lyozmasini tahlil qildim

asrlar davomida.

Hurmatli janob Uoters!

Elektron jo'natmani olganingizdan so'ng sana

o'n to'rtinchi aprel kuni men Shekspirni juda yaxshi his qildim

sizning fojiazning murakkabligi. Hikoyangizdagi barcha belgilar mavjud

o'zgarmas hamartiya: u uning jiddiy kasalligi, siz unga tegishlisiz

nisbatan yaxshi sog'liq. U yaxshiroq yoki yomonroq bo'lganda, yulduzlar

ular shunchalik bejirim ko'rinmaydilar, garchi umuman bu narsaga beparvo qarash asosiy narsa

72-sahifa

yulduzlarning ishg'ol qilinishi va Shekspir investitsiya qilgan paytdan ko'ra ko'proq adashib bo'lmasdi

Kassiyanning og'zaki iborasi: "Yulduzlarda emas, yo'q, lekin bizda o'zing izla / Buning sababini

Biz ahamiyatsiz va kuchsizmiz . " [□](#) Rimlik bo'lganingizda buni aytish oson

aristokrat (yoki Shekspir), lekin aslida bizning munajjimlar bashoratida

deyarli butunlay xatolar.

Eski irodaning nomukammalligi haqida gaplashayotganimiz sababli, sizning maktubingiz haqida

yosh Hazel menga Bardning ellik beshinchi sonetini eslatdi

boshlanadi: «na marmar, na sarkofagning oltini / qudratli kuchlar yo'q

namlik bilan qoplangan iflos toshda emas, oyatlardan omon qoling /

Siz porlaysiz, ammo stansalar hikoyasida " [□](#) (o'ftopik, ammo vaqt

haqiqatan ham fohishalarning eng yomoni: barchani tashlaydi). Oyatlar chiroyli, ammo

bayonot yolg'on: biz haqiqatan ham "yaxshi so'zlarni" eslaymiz

Shekspir, lekin eslab qolgan odam haqida nimani eslaymiz

o'lmasmi? Hech narsa. Ishonch bilan aytish mumkin bo'lgan barcha narsa

bir odam bor edi; Qolganlari haqida faqat taxmin qilishimiz mumkin.

Shekspir bizga dafn etilgan odam haqida juda kam ma'lumot berdi

mening lingvistik sarkofagim (guvoh bo'lishingizni so'rayman -

adabiyot haqida gapirganda, biz uni hozirgi zamonda qilamiz.

O'lganlar haqida gapirganda, biz endi unchalik mehribon emasmiz). Bu mumkin emas

ular haqida yozish orqali ketganlarni abadiylashtirish. Til ko'miladi, lekin tirlilmaydi

(Ochig'ini aytganda, men birinchi bo'lib bu fikrni aytayotganim emas);

Makleyshning "Mozor mozorining moss marmarasi" oyatini solishtiring, bu erda

qahramonona satr bor: "Men siz o'lasiz, ammo hech kim bo'lmaydi

eslaydi ».

Men mavzudan orqaga chekindim, lekin bu erda axloqiy narsa: o'liklar faqat ko'rinadi

dahshatli bir xotira ko'z. Jonli, jannatga shon-sharaflar

ajablanish va umidsizlik qobiliyatini saqlab qolish. Sizning hazelingiz

tirik, suvlar, va siz uning qarorini hurmat qilishingiz kerak, ayniqsa, agar bo'lsa

ongli ravishda olingan. U sizni ayamaydi, qutulishni xohlaydi

og'riq unga buni qilsin. Siz o'ylamasligingiz mumkin

yosh Hazelning mantig'i ishonarli, ammo men uzoq vaqt davomida bu vale atrofida aylanib yurdim,

sizdan ko'ra, mening fikrimcha, sizning qizingiz aqldan ozgan.

Samimiy ehtirom bilan

Piter van Xouten.

U haqiqatan ham bizni o'z qo'li bilan yozdi. Men barmog'imni yaladi va

qog'ozni arttdi. Murakkab biroz xiralashgan. Hozirda

"Oyim", dedim. Men jimgina gapirdim, lekin kerak emas

edi - u har doim tayyor.

73-bet

Oyim boshini eshikka qoqdi:

"Xo'sh, yaxshimi, bolam?"

- Endi doktor Mariyaga qo'ng'iroq qilib, u meni o'ldirishini so'rashingiz mumkin

qit'alararo parvoz?

8-bob

Ikki kundan keyin biz saraton kasalligi bo'yicha kengaytirilgan yig'ilish o'tkazdik kollejar. Vaqti-vaqti bilan bir guruh shifokorlar, ijtimoiy ishchilar, fizioterapevtlar va boshqa har kim - katta stolga o'tirishar edi konferentsiya xonasida bo'lib, mening ahvolimni muhokama qildi (Augustus Water bilan ham emas) Amsterdam bilan. Saraton bilan).

Uchrashuvni doktor Mariya olib bordi. Men kirganimda u meni quchoqladi. U quchoqlashni yaxshi ko'radi.

Men o'zimni yaxshi his qildim. Tungi uyqudan keyin mexanik shamollatish deyarli odatiy bo'lib tuyuldi, lekin men aslida eslay olmayman odatdagi o'pkaga ega bo'lish nimani anglatadi.

Yig'ilganlarning barchasi katta tomosha qilishdi: o'ylab o'tib ketishdi ularning hujjatlari va har qanday tarzda barcha ma'lumotlarni o'z ichiga olganga o'xshaydi Men haqimda. Shunda doktor Meri aytdi:

- Yaxshi xabar shundaki, phalanxifor ushlab turishda davom etmoqda metastazlarning o'sishi, ammo bizda tiqilib ketish bilan bog'liq jiddiy muammolar mavjud edi o'pkada suyuqlik. Savol: biz qanday davom etamiz?

Shunda u javob kutayotgandek menga qaradi.

- Hm, - dedim men. - Men eng malakali emasman deb o'ylayman ushbu savolga javob berish uchun ushbu xonadagi mutaxassis.

U jilmaydi:

"To'g'ri, men doktor Simonsdan javob kutardim." Doktor Simons?

Bu u erda ba'zi ixtisoslashgan ikkinchi onkolog edi.

- Boshqa bemorlarni misol sifatida ishlatib, biz ko'pchilik o'smalar ekanligini bilamiz nihoyat, phalanxiforga qaramay o'sishning yo'lini topadi, ammo ular ekssudatning to'planishiga olib keladi, biz o'sishni skanerlashda ko'ramiz metastazlar, ammo biz topa olmadik. Xullas, sabab bu hali emas.

- Xayr, - dedim men.

Doktor Simons ko'rsatkich barmog'i bilan stolga urdi.

- Falanksifor shish paydo bo'lishiga olib keladi, degan fikr bor edi, ammo biz agar biz buni rad qilsak, yanada jiddiy muammolarga duch kelamiz.

Doktor Mariya qo'shimcha qildi:

- Falanxiporni ishlatish qanday oqibatlariga olib kelishini biz deyarli bilmaymiz.

Juda ozchilik buni siz bor ekan.

- Demak, biz hech narsa qilmaymizmi?

- Biz falanksiforni davom ettiramiz va tez-tez drenajlaymiz o'pka. Shishishni oldini olishga harakat qilish kerak. - Men birdan negadir gijjalor, qusishimdan qo'rqardim. Uchrashuvlar men uchun jirkanch umuman saraton kolleji, va bu menga ayniqsa yoqmadi kuchli. "Rak siz bilan birga ketmaydi, Hazel, ammo biz sizning bemoringiz bo'lgan bemorlarni ko'rdik." uzoq vaqt yashagan o'smalar darajasi. - (nima deb so'ramadim u uzoq vaqt degani. Men allaqachon bu xatoga yo'l qo'yganman.) - Bilaman intensiv terapiyadan so'ng darhol bunday emas deb o'ylashingiz mumkin shunday, ammo suyuqlikning to'planishi, hech bo'lmaganda, hozirgacha nazorat qilinadi mumkin.

- Ammo siz o'pkamni ko'chira olmaysizmi? - deb so'radim men.

Doktor Mariya lablarini ta'qib qildi.

- Afsuski, siz munosib oluvchi deb tan olinmaysiz, -

- deb javob berdi u. Tushundim. O'pkalarni yaxshi sarflash befoyd

umidsiz ish. Eshitganimni ko'rsatmaslikka harakat qilib, bosh irg'adim meni xafa qildi. Ota jimgina yig'ladi. Men orqaga qaramadim, lekin ancha vaqt hech kim hech narsa demadi, shuning uchun uning hiqichoqlari va hiqichoqlari bor edi xonada yagona tovushlar.

Men, albatta, uni xafa qilishni xohlamadim. Men odatda bu haqda unutdim, lekin Shafqatsiz haqiqat bu: ota-onalar mendan mamnun bo'lishlari mumkin ular, lekin men ularning alfa va omega menman.

Mo"jizadan oldin, men intensiv terapiya paytida va hamma narsa ketganida men qutida o'ynayman, va onam takrorladi: "taslim bo'lishdan uyalmang" va men taslim bo'lishga urindi, ammo o'pka havoni talab qilishni davom ettirdi, oyim dadam ko'kragida yig'lab yuborganini eshitganimdan afsuslanaman va Umid qilamanki, onam buni hech qachon bilmaydi. U dedi: "Endi men emasman u onasiga qo'ng'iroq qilmoqchi emas! "Bu menga yashashga ta'sir qildi.

Men bu haqda bexosdan o'yladim, chunki emas, balki saraton kengashi yig'ilishining oxirigacha go'yo uni qanday aytganini unutish kuchi: go'yo uning hayoti hech qachon bo'lmaydi normal va bu degani, ehtimol bunday bo'lmaydi.

Umuman olganda, biz hamma narsani oldingidek davom ettirishga qaror qildik, faqat ko'proq o'pkalarni quritib oling. Men Amsterdamga borishim mumkinligini so'radim Doktor Simons ochiqchasiga kulib yubordi, ammo doktor Mariya e'tiroz bildirdi:

"Nega yo'q?"

Doktor Simons orqasiga tisarilib, so'radi:

- Nimaga yo'q?

Va doktor Mariya javob berdi:

- Ha, men buning sababini ko'rmayapman. Samolyotlarda kislorod bor, axir.

Doktor Simons aytdi:

"Ular shamollatgichni bojxona orqali olib ketishyaptimi?"

Va doktor Mariya javob berdi:

- Ha, yoki uni o'sha erda kutishadi.

- Bemorni fosh qiling - namunadagi eng istiqbolli narsalardan biri phalanxiphor - shifokorlarsiz sakkiz soatlik parvoz, uning ishini sinchkovlik bilan bilasizmi? Bu falokat retsepti.

Doktor Mariya bukildi.

"Bu xavfni biroz oshiradi", deb tan oldi, lekin keyin o'girildi u menga qo'shib qo'ydi: - Ammo bu sizning hayotingiz.

Ha, lekin unday emas. Uyga ketayotib, ota-onam rozi bo'lishdi: men yo'q

Shifokorlar bu xavfsiz degan xulosaga kelgunlariga qadar men Amsterdamga boraman.

Kechqurun Augustus qo'ng'iroq qildi. Men allaqachon yotoqda edim - endi uxlashga yotdim

kechki ovqatdan keyin darhol uxlash uchun - Bloisdan o'nlab yostiqlar bilan qo'llab-quvvatlangan

Men tizzamdagi noutbuk bilan yordam berishim mumkin.

Telefoni olib, men aytdim:

- Yomon yangiliklar.

U dedi:

- Jin ursin, nima?

- Men Amsterdamga ucha olmayapman. Shifokorlardan biri bu yomon ekanligini aytdi fikr.

Avgustus bir soniya jim qoldi.

"Xudo, - deb pichirladi u, - siz sayohatni to'lashingiz kerak edi."

o'zingiz. Sizni Jinsiy suyaklardan Amsterdamga olib boring.

- Shunda menda deyarli halokatli deoksidlanish ro'y berishi mumkin edi Amsterdamda va jasadni uyga, bagaj bo'limiga yuborish kerak, - dedim.

"Ehtimol", deb tan oldi. - Ammo undan oldin, mening keng

ishqiy jest, albatta, yaxshi jinsiy aloqa bilan taqdirlangan bo'lar edi.

Men shunchalik kuldimki, yonimda drenaj bor joyni his qildim.

"Siz kulasiz, chunki bu haqiqat", dedi u.

Men yana kuldim.

- Bu rostmi yoki yo'qmi?

"Ehtimol, yo'q", deb javob qildim va keyin yana qo'shdim: "Kim bo'lsa ham uni biladi.

U umidsizlikda ingradi:

77-bet

- Meni bokira qizimdan o'!

"Siz bokiramisiz?" - hayron bo'ldim.

- Hazel inoyat. Qo'lingizda qalam va qog'oz bormi? - Men aytdim

ha - Mayli, keyin doira chizing. - Men tortdim. - Endi chizing

birinchi ichida kichik doira! "Men shunday qildim." - katta

doira bokira qizlar. Kichkina o'n yetti yoshda

bir oyog'i yo'q bokira qizlar.

Men yana kuldim va bu aloqa deyarli cheklanganligini aytdim

faqat bolalar kasalxonasi, shuningdek, noqonuniylikka hissa qo'shmaydi

ulanishlarda. Biz Piter van Xoutenning yorqin mulohazalari haqida gaplashdik

bu vaqt fohishalarning eng yomoni, va men yotoqda bo'lsam ham, Gus ichkariga kirdi

podvalimda, go'yo biz yo'q joyda bo'lganga o'xshardi

men u bilan borishni istagan uchinchi makon.

Men qo'ng'iroq tugashini bosganimda, onam va dadam xonaga kirishdi, ammo uchtadan bo'lsa ham

to'shak tor edi, ular mening va ikkalamizning ikkala tomonimizda yotishdi

New America top modelini tomosha qildi. Menga tegishli bo'lmagan qiz

yoqdi, Selena, nihoyat begona o'tlardan xalos bo'ldi, shuning uchun men to'satdan xursand bo'ldim.

Keyin onam meni ventilyatorga bog'lab, adyolni mahkam bog'lab qo'ydi va dadam

peshonadan o'pdi, cho'tkalar bilan ukol qildim va ko'zlarimni yumdim.

Men uchun nafas olish, mexanik shamollatish menga murojaat qilmadi, bu juda zerikarli edi, lekin

lekin u juda ajoyib tovushlar chiqardi, har bir nafas va jiringlayverar edi

exhale ustida. Men go'yo xuddi ajdaho iljayishini tasavvur qildim

yonma-yon va xushmuomalalik bilan taralgan ichki ajdaho

men bilan bir vaqtning o'zida nafas olishga harakat qilmoqda. Shu fikr bilan uxlab qoldim.

Ertalab kech turdim. Men yotoqda yotganimda televizor ko'rdim

Men pochmani tekshirib, Piter van Xoutenga elektron xat yozishni boshladim

Men Amsterdamga kelishim mumkin, lekin onamning hayoti bilan hech qachon qasam bermaslikka qasam ichaman

kim men serialning mazmuni bilan o'rtoqlashmasam, menda bunday istak ham yo'q,

chunki men katta egoistman va unga shunchaki konusni aytishga ijozat bering

Lola gollandiyalikmi yoki yo'qmi, Annaning onasi unga uyulanadi va nima

Sisyphus hamsteri bilan birga bo'ladi.

Biroq, xatni yubormadim. Bu juda achinarli edi

men uchun.

Avgust, mening hisob-kitobimga ko'ra, soat uchlarda, maktabdan qaytganimda, men

orqa ayvonga borib, uning raqamini terdi. Signallar ketayotganda men o'tirdim

maysazor - karahindiba bilan o'ralgan o'sib chiqqan o't. Terish

hali ham yaqin joyda turar edi; men tepgan kichkina truba

balandroq siljish uchun erdan itarish, begona o'tlar bilan o'sib chiqish.

78-bet

Esimda, dadam uyga "O'yinchoqlar bizniki" dan tayyorlangan belanchakni olib kelgan.

qo'shnisi bilan er-xotin uchun hovlida to'planishdi va avval ularni sinab ko'rishlarini talab qilishdi,

nega la'nat chayqaldi.

Osmon kulrang, past, yomg'ir yog'ayotgan edi, ammo tomchi hali tushmadi.

Avgustning javob berish mashinasi yoqilib, qo'yilganda men oxiriga tegdim

yonimdagi telefon, loy ichida, belanchakka qarab, men savdo qilaman deb o'yladi qolgan kasallik kunlarim bir oz sog' edi. Men gapirdim

Men o'zim uchun bundan ham battarroq narsa bo'lishi mumkin edi, dunyo istaklarni bajaradigan zavod emas, men Men saraton kasalligi bilan yashayman, lekin men undan o'lmayman va kurashmasdan taslim bo'lishga haqqim yo'q, Keyin men takrorlashni zo'rg'a boshladim: "ahmoq-ahmoq-ahmoq-ahmoq"

ahmoq ... "va shu qadar uzoq, uzoq vaqtgacha so'z o'z ma'nosini yo'qotmaguncha. Men yana Augustus yana chaqirganida takrorladi.

- Salom, - dedim men.

"Hazel Greys" dedi u.

- Salom, - dedim yana.

"Xazel Greys, siz yig'layapsizmi?"

- Xo'sh, shunday.

- Nega? - deb so'radi u.

- Chunki men Amsterdamga van Xoutenning aytganini qilmoqchiman kitob yakunlanganidan keyin nima bo'ladi, va menga bunday hayot kerak emas, lekin bu erda Hali ham osmon ezilyapti, eski chayqalish esa ruhdan ustundir, otam men qilganimda kichik edi ...

- Men darhol ko'z yoshlarimni eski belanchakda ko'rishim kerak, - dedi u. - Men yigirma daqiqadan keyin boraman.

Men ayvonda qoldim, chunki onam har doim juda xursand bo'ladi yig'laganimda diqqatimni bo'g'ib boshlaydi chunki men kamdan-kam yig'layman. Men unga bog'lanib qolishini bilardim va ishontira boshladim: Men shifokorlarga menga qanday munosabatda bo'lishni o'rgatmasligim kerak. Ushbu suhbatdan men qusmoq.

Sog'lom otam haqida aniq xotiralarim bo'lganligi emas, sog'lom bolani silkitib, takrorlaydi: "balandroq, balandroq!" - yoki metafora bilan aks sado beruvchi boshqa bir moment haqida. Chayqalish turdi tashlab yuborilgan - tabassum bilan o'xshash ikkita kichkina o'rindiqlik Afsuski qotib qolgan, kulrang yog'ochga osilgan bolalar rasmlari nurlar.

Mening orqamda sirpanchiq oynali eshik ochildi. Men orqamga o'girildim. Yoqilgan Avgustus eshik oldida xaki shim va yozgi ko'ylak kiygan edi. Menman uning yuzini engi bilan artirdi va tabassum qildi.

- Salom, - dedim men.

Unga yonimdagi o't ustida o'tirishga bir soniya kerak bo'ldi va u g'oyat beo'xshov qo'ngancha kulfatga dosh berolmadi eshak

"Salom", dedi u nihoyat. Men unga qaradim. Gus hovlining qaysidir tomoniga o'tmish bilan qaradi. - Endi men sizning sababingizni tushundim taloq. - Qo'lini elkama-elka qildi. - Eski zerikarli ahmoq belanchak

Men boshini yelkasiga tiqdim.

- Kelganingiz uchun rahmat.

- Siz mendan uzoqlashayotganingizni tushunasiz, siz meni kamaytirmaysiz sizga muhabbat? - deb so'radi u.

- Ehtimol, - javob berdim men.

"Meni o'zingizdan qutqarishga urinishlar barbod bo'ladi", deb ogohlantirdi u.

u.

- Nega? Nega hatto menga ham e'tibor berding?

Yetarli emasmi? Men Kerolin Metrlarga murojaat qilib, aniqladim.

Gus javob bermadi va meni ushlab turishda davom etdi - men uni his qildim chap qo'lda kuchli barmoqlar.

"Bu la'natlangan tebranishlar bilan biron bir ish qilishimiz kerak" dedi u. - Men

Sizga aytaman: ular muammoning to'qson foizidir.

Tinchlangach, biz uyga kirib, yotoqda divanga o'tirdik noutbuk Gusning tizzasida (protez) va yarmi menikida.

"Bu juda issiq", dedim issiq noutbuk.

- Zotanmi? Gus jilmaydi. U savdo nomli sayt ochdi

"Bepul yoki befoйда" va biz reklama yozishni boshladik.

- Ismi? - deb so'radi u.

"Bir belanchak uy qidiraypti", dedim.

"Cheksiz yolg'iz belanchak mehribon uy qidirmoqda" dedi u.

- Yengil pedofil moyilliklari bilan yolg'iz chayqalishlar ko'rinadi chaqaloq kestirib, - men hazillashishga qaror qildim.

U kuldi:

- Shuning uchun ...

- Nima?

- Shuning uchun men sizga yoqaman. Siz qanchalik kamligini ham bilasiz

bo'lishi mumkin

uchrashmoq

chiroyli

bir qiz

qodir

shakllantirish

"pedofil" dan olingan sifatmi? O'zingiz bo'lishga shunchalik harakat qilyapsizki, hatto o'zingizga ham yoqmaydi siz qanday noyob ekanligingizni bilasiz.

Men burnimdan chuqur nafas oldim. Dunyoda har doim havo etarli emas, lekin ichida

80-bet

shu lahzada men buni ayniqsa keskin his qildim.

Biz bir-birimizni to'g'rilab va oxirida reklama yozdik

ushbu variant bo'yicha qaror:

"Yangi emas, ammo yaxshi saqlangan belanchak yangi uy qidirmoqda.

Farzandingizga yoki bolalaringizga eslab qoling, shunda u bir marta u

yoki ular hovliga qarashdi va juda sezigir edilar

bugun men kabi nostalji. Mo'rt va tezkor bo'ling, ey o'quvchi, lekin

ushbu tebranishlar bilan sizning farzandingiz (lar) nimalar haqida bilib olishadi va

inson hayotining qulashi xavfsiz va beparvolik va o'zlashtiradi

muhim narsa: qanchalik qattiq turmasligingiz va qancha balandlikka ko'tarilishingizdan qat'iy nazar, lekin siz boshingizdan sakrab o'tolmaysiz!

Ayni paytda, belanchak Eightning yonida yashaydi

Uchinchi va bahorgi tegirmon. "

Shundan so'ng biz televizorni yoqdik, ammo munosib hech narsa topmadik,

Shunday qilib, podshoning azobini olib, uni yotog'iga olib bordim

yashash xonasi va Augustus Waters ovoz chiqarib o'qirdilar, va onam tushlik pishirib, tinglashdi.

- Stakan onaning ko'zi ichkariga qaradi, - deb boshladi Avgust.

U o'qiyotganda, men odatdagidek uxlab qolishganidek, tushundim: sekin va keyin to'satdan darhol.

Bir soatdan keyin tekshirgandan so'ng, men potentsial olomonni topdim

xaridor - bizda tanlash uchun juda ko'p narsalar bor edi. Ko'zgu ustida to'xtadik

fotosurat yuborgan Daniel Alvarez ismli odamda

Uch farzandingiz kompyuter o'yinida qatnashdi va imzoladi: "Men juda xohlayman

ular hech bo'lmaganda vaqti-vaqti bilan yurishadi ". Men unga xat yozdim va olib ketishni taklif qildim uning qulayligiga qarab chayqalish.

Avgust, men u bilan qo'llab-quvvatlash guruhiga borishni xohlaysizmi, deb so'radi, ammo men

Saraton og'rig'i bilan band bo'lgan kundan charchadi va rad etdi. Biz birgamiz

divanda o'tirgan edilar, qachonki u to'satdan jahldor bo'lib tursa, keyin shu erda

yiqilib, tezda yonog'imni o'pdi.

- Avgust! - dedim hayajonlanib.

"Do'stona uslubda", u ishintirdi va yana itarib yubordi va bu safar o'rnidan turdi.

haqiqiy uchun. Onamga ikki qadam tashlab, dedi: - Ko'rishguncha

har doim ajoyib go'zal. - Va onam unga qo'llarini ochdi va u

egilib, onamning yonog'idan o'pdi va o'girildi: - Ko'rasizmi?

Kechki ovqatdan keyin men yotgan edim, shamollatish shovqinlari tovushlarni chiqarib yubordi

mening xonam tashqarisida qolgan dunyo.

Men hech qachon belanchakni ko'rmadim.

81-bet

Ehtimol, sekinlik tufayli uzoq vaqt, o'n soat uxladim

tiklanish yoki uyqu saraton kasalligiga qarshi kurashgani uchun yoki men

ma'lum bir uyg'onish vaqti bo'lmagan o'spirin. Hali ham etarli emasman

kollejga qaytish uchun kuchaytirildi. Men his qilganimda

Men allaqachon o'rnimdan turmoqchiman, shamollatgich niqobini echib oldim, burnimga kanula qo'ydim va yoqdim

oksigenatorni olib, karavot ostidan noutbukni olib qo'ydim - uni o'sha erga qo'ydim

kechasi.

Pochta ichida Lideview Vligenthartdan xat bor edi.

Hurmatli Hazel!

Men Jeani dan siz va Avgust Vaterlar haqida xabar oldim

va onang Amda bo'ladi

mayning to'rtinchi kuni Faqat bir hafta qoldi! Butrus va men juda yaxshi

Biz xursandmiz va sizni kutib qolamiz. Sizning

Butrusning uyidan ko'chada, faylasuf mehmonxonasi. Ehtimol bering

Parvozdan keyin tuzalasiz va agar sizga qulay bo'lsa, biz uchrashamiz

5-may kuni Butrusning uyida ertalab soat o'nda va u kofe ichgan edi

uning romantikasi haqidagi savollaringizga javob bering. Va keyin, agar xohlasangiz, biz olamiz

muzeylardan o'ting yoki Ann Frankning uyiga tashrif buyuring.

Eng yaxshi tilaklar bilan

Lideview Vligenthart,

Referent yordamchisi ser Piter van Xouten,

"Royal Ailment" ning muallifi.

- Oyim, - dedim men. U javob bermadi. - Onam !! - deb baqirdim. Yana

hech narsa: - Ma-ma !!!

U eski artilgan pushti sochiq bilan o'ralgan holda ichkariga yugurib kirdi.

qo'lida ushlab, ho'l va bir oz qo'rqib:

- Nima bo'ldi?

- Hech narsa. Kechirasiz, siz dushda bo'lganingizni bilmas edim ", dedim.

"Banyoda", dedi oyim. "Men ..." U ko'zlarini yumdi. -

Men shunchaki besh soniya davomida vannada yotgim keldi. Kechirasiz. Nima bo'ldi?

"Jinga qo'ng'iroq qilib, safar bekor qilindi deb ayta olasizmi?" Menman

yordamchi Piter van Xoutendan elektron pochta xabarini oldim, deb o'ylaydi u

boryapmiz ...

Oyim lablarini orqasiga tashladi va ko'zlarini suzib o'tirdi, orqamdan qaradi.

- Nima? - deb so'radim men.

"Dadam kelguniga qadar men sizga aytmasligim kerak ..."

- Nima? - deb baqirdim.

82-bet

"Safar bekor qilinmagan", deb tushuntirdi u. - Kecha bizga

Doktor Mariya qo'ng'iroq qildi va siz ishonishingiz kerak bo'lgan nutq so'zladi

hayotingizni yashang ...

- Oyijon, men sizni yaxshi ko'raman !!! Men qichqirdim, u karavotga ketdi va

o'zini quchoqlashga imkon berdi.

Men Augustusga maktub yozdim, chunki u maktabda edi.

"3-mayda hamon bo'shmisiz?"

U darhol javob berdi: "Men hamma narsani tushundim. Suvlar".

Agar men yana bir hafta yashasam, unda onamning yozilmagan barcha sirlarini bilib olaman

Anna va lola gollandiyalik. Bluzkamning yoqasi orqasiga qaradim.

"Muvaffaqiyatsiz - men o'ldiraman", - deb pichirladim o'pkalarga.

9-bob

Amsterdamba uchishdan bir kun oldin bir guruhga tashrif buyurdim

qo'llab-quvvatlash - Augustus bilan uchrashuvdan keyin birinchi marta. Tarkibi

tom ma'noda Isoning qalbida qolish biroz o'zgargan. Menman

appendikulyar saraton bilan erta va abadiy kuchli Lida

Men do'kon cookie-faylini yeyayotganimda menga eng so'nggi yangiliklarni aytib ber

shirinliklar bilan stolga suyangan shokolad chiplari.

Lida ko'ra, keyin o'n ikki yoshli Leykemiya bilan vafot etdi

umidsiz kurash. Siz kurashishning yana bir usuli bor deb o'ylashingiz mumkin.

Qolganlari piyoda. Ken ta'sir qilish kursidan keyin "yo'qligi

saraton belgilari. " "Lukasning atomatlari bor", dedi Lida ma'yus ohangda

ular yana spirtli ichimlik haqida aytganidek, tabassum bilan uning yelkasini tortadi

yuvilgan.

Lida bilan salomlashish uchun stolga go'zal bo'rtiq qiz keldi

o'zini tanishtirdi: "Syuzan". Uning nimasi borligini bilmasdim, ammo chandiqni ko'rdim.

burun bo'ylab labga va undan keyin yonoqqa yugurish. U berkitishga urindi

uning makiyajini yaratdi, lekin uni yanada sezilarli qildi. Men biroz boshladim

Uzoq turganimdan og'zimni ochib, faqat men: "Men o'tiraman va o'tiraman", dedim

Lift eshiklari ochilib, Ishoq onasi bilan ko'rindi. Ishoq qorong'ida edi

ko'zoynak taqqancha, bir qo'li bilan onasiga yopishgan, ikkinchisi qamish tutgan.

"Monika emas, balki qo'llab-quvvatlash guruhidagi Hazel", qachon ogohlantirgan edim

u etarlicha yaqin keldi.

Ishoq jilmayib dedi:

- Salom, Hazel. Ishlaringiz qalay?

- Ajoyib. Siz ko'r bo'lganingiz uchun, men juda ajoyib ko'rinishga egaman.

"Albatta", u rozi bo'ldi. Onam uni stulga olib kelib, o'pdi

tojni ko'tarib, asansör tomon yurdi. U o'rindiqqa sakrab tushdi. Menman

yaqin joyda joylashdi.

- Sening ishlaring qanday?

- Yaxshi. Uyga ketaylik, uyda yaxshiroq bo'lsa kerak. Gus sizga aytdi

qizg'in qo'yish?

- Ha, - tasdiqladim.

"Jin ursin", deb xulosa qildi u.

"Men ancha yaxshiman", deb ishontirdim. - Ertaga Gus bilan birga boraman

Amsterdam

"Bilaman." Men sizning barcha yangiliklaringizdan xabardorman, chunki Gus. Yo'q. Qodir.

Gapirish uchun. Yo'q. Nima haqda. Do'st.

Men tabassum qildim. Patrik tomog'ini tozalab dedi:

- O'tiramiz. - Keyin u meni payqadi: - Hazel! Qanday xursandman

sizni ko'rish uchun!

Hamma o'tirdi, Patrik uning yo'qotilishi haqida gapira boshladi

skrotum va men, odatdagidek, Ishoq bilan xo'rsindim, ichkarida bo'lganlarning hammasiga achinardim

bu podvalda, va shu bilan birga uning tashqarisida, suhbatni tinglashni to'xtatadi va

uning og'rig'i va bo'g'ilishi haqida o'ylash. Dunyo ham o'z hayotini yashaydi agar men ushbu yarim urinishda qatnashsam. Qayerdan meni olib keldi kimdir mening ismimni aytdi.

Lida Strong gapirdi, Lida Remisseda, sochli, sochli, kuchli Lida, u musobaqalarda o'z maktabini himoya qiladi suzish. Faqatgina o'simtasini yo'qotgan Lida mening ismimni aytdi: quyidagicha:

"Hazel meni juda yaxshi ilhomlantiradi!" U taslim bo'lmaydi, deb davom etadi kurashmoq. U har kuni ertalab uyg'onadi va shikoyat qilmasdan kurashni boshlaydi. U juda kuchli, mendan ancha kuchli. Koshki bunday kuchga ega bo'lsam!

- Hazel! - dedi Patrik. - Bu so'zlardan siz nimani his qilasz?

Men silkitib Lidaga qaradim:

"Hech bo'lmaganda, endi kechirim evaziga sizga kuchimni beraman."

Men kelishuvim bilanoq darhol uyalib ketdim.

"Men Lida yana bir narsani yodda tutgan deb o'ylayman", dedi Patrik. - Menimcha, u ...

Ammo men allaqachon tinglashni to'xtatdim.

Tiriklik uchun ibodat qilish va o'liklarning cheksiz litaniyasini tinglash (bilan.)

Maykl oxirida) biz qo'l ushladik va shunday dedik:

- Hayotdagi eng yaxshi kun sifatida bugun yashang!

Lida darhol yonimga yugurib o'tdi va uzr so'radi va tushuntirishlar, lekin men siltadim:

- Hammasi joyida. - dedi va Ishoqqa o'girilib: - Xohlaysizmi? meni yuqoriga olib borasizmi?

U mening qo'limdan ushladi va men topganimdan xursand bo'lib u bilan birga liftga bordim zinadan ko'tarilmaslik uchun uzr. Liftga deyarli qachon etib oldim onasi tom ma'noda yurak burchagida turganini ko'rdi.

- Men shu yerdaman, - dedi u Ishoqqa.

U qo'limdan onamga o'tdi va so'radi:

- Bizga tashrif buyurishni xohlaysizmi?

"Baxt bilan", dedim. Men unga juda achindim.

85-bet

Odamlar menga hamdardlik bilan munosabatda bo'lishganda men uni yomon ko'raman, lekin hech narsa O'zinga yordam bera olardim: Ishoqqa juda hamdard edim.

Ishoq Meridian tepaligidagi kichik bir xususiy uyda yashar edi aziz xususiy maktabim. Biz mehmonxonada o'tirdik, onasi ketdi oshxonada kechki ovqat qilish uchun, Ishoq men o'ynashni xohlaysizmi, deb so'radi.

- Qani, - dedim men. U pultni so'radi, men murojaat qildim va u yoqdi Televizor va unga ulangan kompyuter. Televizor ekrani qora bo'lib qoldi lekin bir necha soniyadan keyin u erdan past ovoz eshitildi.

"Dezinformatsiya" ovozi keldi. - Bir o'yinchimi yoki ikkitami?

- Ikki, - dedi Ishoq. - To'xtang. - U menga qarab: - Men

Men tez-tez Gus bilan o'ynayman, lekin uning video o'yinlarni tugatganligi meni g'azablantiradi o'z joniga qasd qilish. Tinch aholini qutqarish uchun juda tajovuzkor va umuman olganda.

- Ha. "Men buzilgan sovrinlar kechasini esladim."

Ishoq: «Tanaffus qilinglar», - deb buyurdi.

- Birinchi o'yinchi, o'zingizni aniqlang.

- Endi birinchi o'yinchining shahvoniy ovozi eshitiladi.

- Ikkinchi o'yinchi, o'zingizni aniqlang.

"Men ikkinchi o'yinchi bo'laman, ehtimol", dedim.

- Katta serjant Maks Mayxem va xususiy Jasper Jeks qariyb o'n ikkita qorong'i bo'sh xonada uyg'ondi kvadrat fut.

Ishoq ekranni menga go'yo u bilan gaplashish kerakligini ko'rsatdi.

- Hm, - dedim men. - Kalit bormi?

- yo'q.

"Eshik bormi?"

- Xususiy Jek eshikni his qildi. U qulflangan.

- Ishtonning ustida bir kalit bor, - dedi Ishoq.

- Ha.

- Mayhem eshikni ochadi.

- Xona hali ham butunlay qorong'i.

- Menga pichoq tushdi, - dedi Ishoq.

"Menga pichoq tushdi", deb qo'shib qo'ydim.

Oshxonadan bir bola sakrab chiqdi - Ishoqning akasi, men yillar deb o'yladim

o'ntasi, oriq, jingalak fidj, mehmonxonani aylanib o'tib

- qichqirdi va Ishoqning ovozigina taqlid qilib:

- Va pichoqladi.

- Serjant Mayhem bo'yniga pichoq sanchdi. Haqiqatan ham ...

86-bet

- Yo'q, - dedi Ishoq. - To'xtang. Grem meni tiriltirmaydi va sizni tepib yuboradi.

Grem mazmunsiz qah-qah urib yo'lak tomon yugurdi.

Mayhem Jek bilan, ya'ni Ishoq bilan men g'orga qarab yo'l oldik

qandaydir qoqinish. U ukrainalik ekanligimizni tan olganida

mil chuqurlikdagi er osti qamoqxonasi, biz uni o'ldirdik. Ovoz

effektlar - bo'ronli er osti daryosining shovqini va ovozlari

Ukraina va singan inglizlar, - bizni ekranda olib bordi

qorong'ilik hukm surdi. Bir soatlik o'yindan so'ng biz umidsiz qichqiriqlarni eshitdik

mahkum tilanchilik:

- Xudo menga yordam ber! Xudo menga yordam ber!

- To'xtang, - dedi Ishoq. - Bu erda Gus har doim buni talab qiladi

mahbusni toping, garchi siz bunday g'alaba qozona olmasangiz-da, ammo yagona yo'l tejash - o'yinni yutish.

"Ha, Gus video o'yinlarni juda jiddiy qabul qiladi", dedim. -

U metaforani yaxshi ko'radigan poshnalardan ustundir.

"Siz uni yoqtirasizmi?" - so'radi Ishoq.

"Albatta menga yoqadi" U juda zo'r.

- Ammo u bilan uchrashishni xohlamaysizmi?

Men silkitdim:

- Bu oddiy emas.

"Nega endi tushundim?" Unga bermagan narsani berishni xohlamaysiz

bardosh bera oladi. Monika bilan bo'lgani kabi, u siz bilan birga bo'lishini xohlamang men tomondan

"Xo'sh, shunday", deb rozi bo'ldim, garchi aslida bunday bo'lmasa ham

shunday qilib. Men u kabi Ishoq bo'lishdan qo'rqardim. - To'g'risini aytsam, -

Men dedim, - siz ham Monika bilan unchalik go'zal bo'lmadingiz.

"Men unga nima yomonlik qildim?" U cho'tka qildi.

- Xo'sh, nima haqida? Olib ketdi va ko'r bo'ldi!

- Bu mening aybim emas, - dedi Ishoq.

"Men buni sizning aybingiz deb aytmayapman." Aytaman, unchalik emas edi chiroyli.

87-bet

10-bob

Biz bitta chamadon bilan Amsterdamga borishga majbur bo'ldik. Men olib yuraman Men buni qilolmadim va onam ikkitadan yuklarni sudrab yurishimni aytdi u yolg'iz o'zi qila olmaydi. Men qora chamadon uchun fitnalarni to'qishim kerak edi, qaysi ota-onalar million yil oldin to'yga bergan. Bunday chamadon hayotni ekzotik mamlakatlarda o'tkazadi, lekin bu asosan Daytonga va undan qaytib kelgan: Morris Real Estate, Inc. da qo'shimcha ofis bor edi, u erda dadam tez-tez biznesga ketar edi. Men chamadonning ko'p qismi menga bog'liq, deb ishontirdim, chunki u bo'lmagan men va mening saraton kasalligimiz biz hech qachon Amsterdamga etib bormasdik. Onam e'tiroz bildirdi u mendan ikki baravar katta va u jismonan ko'proq narsaga muhtoj yalang'ochlikni qoplaydigan to'qima, shuning uchun kamida ikkitasini da'vo qildi chamadonning uchdan bir qismi.

Oxir-oqibat, bu bizning ham, sizning ham emas, hammasi qoldi mamnun.

Samolyot peshin payti qo'ndi, lekin onam meni uyg'otdi soat besh yarimda - yorug'likni yoqdi va qichqirdi: "Amsterdam!" U yugurdi ertalab, biz xalqaro vilkalar adapterlarini olganligimizni tekshirib ko'rdik to'rtinchi marta, bizda kislorod omborlari etarli ekanligiga amin bo'ldim va hammasi tugadi. Men to'shagimdan turib, yurish uchun kostyumimni kiydim Amsterdam (jinsi shimlar, pushti futbolka va qora kardigan samolyot sovuq bo'ladi).

Hammasi mashinaga o'n etti daqiqadan keyin o'n besh minutda yuklashdi, shundan keyin onam Biz o'z oilam bilan nonushta qilishimizni aytdi, garchi o'zim ham tong otguncha ovqatlanishga e'tiroz bildirdi: men o'n to'qqizinchi rus dehqon ayolim emasman butun kun dalada ishlashi kerak bo'lgan asr. Men qovurilgan tuxumni bemalol chaynadim va onam va dadam tuxumning fritters tuxumining uy qurilishi versiyasini mazax qilishdi McMuffins, "bu ularga juda yoqdi.

- Nega ba'zi idishlarga abadiy nonushta taqdiri berilgan? -

- deb so'radim men. "Nega biz nonushta uchun kori yemaymiz?"

- Hazel, ovqatlaning.

- Lekin nima uchun? Men turib oldim. - Hazildan tashqari, qaynatilgan tuxum qanday o'tdi

eksklyuziv nonushta holati? Nonga qo'yish mumkin

pastirma, va hamma odatdagidek munosabatda bo'lishadi, lekin qovurilgan tuxumni non ustiga qo'yish kerak - portlash va bu nonushta?

Ota og'iz bilan javob berdi:

"Qaytib kelganingizda, biz kechki ovqat uchun nonushta qilamiz." Siz rozi bo'ldingizmi?

- Men nonushta uchun kechki ovqatni xohlamayman, - dedim va pichoqni kesib o'tib

deyarli to'liq plastinka ustiga vilka. - Men kechki ovqat uchun qovurilgan tuxumni bema'ni qilmoqchiman pishirilgan tuxum, ular kechki ovqat uchun iste'mol qilinsa ham, nonushta qilishadi.

- Albatta, siz o'zingiz hayotingizni birinchi o'ringa qo'yasiz,

- Hazel, - dedi oyim, - lekin bu masalada siz xohlasangiz

g'olib bo'lish uchun, biz sizga mamnuniyat bilan birinchi o'rinni beramiz.

"Hatto butun podiumga ham", dedi Papa va onam

kulib yubordi.

Bu, albatta, ahmoqona, lekin men pishirilgan tuxumlarga achindim.

Ular ovqatlanishganida, dadam idishlarni yuvib, bizni mashinaga olib bordi. U

albatta, yig'lab yubordi va meni ho'l tegizib o'pdi

yonoq Burunni yonoq suyagimga tutib pichirladi:

"Men sizni yaxshi ko'raman va siz bilan juda faxrlanaman."

Buning sababini tasavvur qila olmayman.

- Rahmat, dadajon.

- Tezda ko'rishguncha, ha, bolam? Men sizni juda yaxshi ko'raman.

"Dada, men ham sizni yaxshi ko'raman", dedim jilmayib. - Bizda faqat uchtamiz bo'ladi

kunning.

Biz ko'chaga qaytayotganimizda, dadamga qo'l silkitdim, u esa qo'l silkitdi javob berdi va yig'ladi. Menimcha, u ehtimol shunday deb o'ylagandir endi meni har kuni ertalab bu haqda qanday o'ylaganini ko'rmasligi mumkin ishlash muddati, ofisga ketish, ehtimol u mamnuniyat bilan tark etadi.

Oyim bilan men Avgustning uyiga bordik. Onam mening qolishimni xohlardi mashinada yotdim va dam oldim, lekin baribir men u bilan birga eshik oldiga bordim. Ayvondan uyda kimdir yig'layotgani eshitildi. Avvaliga bu Gus deb o'ylamagan edim, chunki tovushlar uning past, shahvoniy ovozigga o'xshash narsa emas edi, lekin Bir lahzadan keyin ayol uning bo'g'iq ovoz bilan qanday qichqirayotganini angladi: "Chunki bu mening hayotim, onam, meniki!" Onam darhol yelkamni quchoqladi va tezda mashinaga olib bordi.

- Oyi, nima bo'ldi? - deb so'radim men.

Va u aytdi:

"Eshitib olish yaxshi emas, Hazel."

Avtoulodan men Avgustga biz kelganimiz haqida xabar yubordim kuting, uni qo'yib yuboring, u tayyor.

Bir muddat uyga qaradik. G'alati narsa, ammo tashqarida kamdan-kam holatlardan tashqari, uylar o'zlarida nimalar bo'layotganini aytib bermaydilar devorlar, garchi bizning hayotimizning ko'p qismi bor. Ehtimol, bu va

arxitekturaning global maqsadi?

- Hm, - dedi oyim birozdan keyin. - Hali erta

Keldi, ehtimol.

"Besh yaringga yaqin turishga hech qanday sababim yo'qqa o'xshaydi", - deb bosh irg'adim.

Oramizdagi konsoldan onam bir piyola qahva olib chiqdi, men esa bir yudum oldim.

Telefonim jiringladi. Avgustus shunday deb yozgan: «Men nima deb qaror chiqara olmayman kiymoq "Menga polo ko'ylakda yoki tugmachalarda yaxshiroqmi?"

Men javob berdim: "Tugmalar bilan".

O'ttiz soniya o'tgach, old eshik ochilib, ostonada paydo bo'ldi.

jilmaygan Avgust va u bilan birga chamadonni g'ildiraklarga surib qo'ydi. U ichkarida edi dazmollangan ko'k ko'ylak jinsi shim kiygan va

tomoqqa bosildi. Camel Light uning labidan tortdi. Oyim chiqdi

salom ayting U bir zumda sigareta chiqarib, ishonch bilan gapirdi:

- Sizni ko'rganimdan doim xursandman, xonim.

Men onam magistralni ochayotganida oynaga qaradim. Bir nechta narsadan keyin soniya, Avgustus mening orqamdan eshikni ochdi va og'ir ish bilan shug'ullana boshladi orqa oyoqqa bir oyoq bilan o'tirgan.

- Oldini xohlaysizmi? - deb so'radim men.

- Yo'q, - dedi u. - Salom, Hazel Greys.

- Salom, - dedim men. - Yaxshi?

"Mayli" dedi u.

- Xo'p, - takrorladim men.

Oyim g'ildirak orqasiga o'girilib, eshikni qarsillatdi.

"Keyingi bekat - Amsterdam", dedi u.

Bu mutlaqo to'g'ri emas edi. Keyingi bekat to'xtab turish joyi edi

Aeroport, keyin avtobus bilan terminalga bordik va ochildik

elektr mashina bizni tekshirish uchun liniyaga olib keldi. Formali yigit

eng baland ovozda transport xavfsizligi ma'muriyati

agar hech kim portlovchi, qurol va boshqa narsalarni olib o'tishga harakat qilmasa yaxshiroq bo'lar edi uch unsiya ortiq suyuqlik. Men Avgustga aytdim:

- Sayohat eslatmalari: navbatda turish - bu zulmning bir turi.

U rozi bo'ldi.

Qidirmoqchi bo'lishni istamay, yurdim

burundagi aravachasiz, sharsiz yoki hatto plastik naychali metall detektor. X-ray o'tish men bo'lganimda bir necha oy ichida birinchi epizod edi kislorodsiz ekanligi aylandi. Bunday holda yurish juda zo'r edi shunchaki meni tanigan ramka jimjiti ostida Rubikonni kesib o'ting qisqacha aytganda, metallsiz mavjudot.

90-bet

Men tanamning suverenitetini his qildim, bu hatto qiyin tasvirlamoq Bolaligimda qanday qilib juda sudralganimni solishtirish mumkinmi? darsliklari bo'lgan og'ir xalta; men uni otganimda, menga o'xshab tuyuldi uchishga tayyor.

O'n sekunddan keyin o'pkalarim xuddi gullarday katlana boshladi quyosh botishi. Men rentgen tekshiruvidan so'ng darhol kulrang skameykada o'tirdim nafasimni qisib turing, lekin hirqiroq ovoz bilan, bir oz shitirlagan yo'tal bilan va Kanulalar kiritilmaguncha, o'zimni juda yomon his qilardim joy.

Ammo hozir hammasi yomon. Og'riq har doim bor edi, meniki tortdi ichkariga e'tibor, his qilishni talab qildi. Men qila olardim Agar biron narsa meni chalg'itsa, uyg'on. Onam xavotir bilan U nigohi bilan bir necha so'z aytdi. U nima dedi? Keyin esladim.

U nima bo'lganini so'radi.

"Hech narsa", dedim.

- Amsterdam! - baland ovoz bilan pichirladi u.

Men kuldim:

- Amsterdam.

Oyim o'rnimdan turishga yordam berish uchun qo'limdan ushlab, tortdi.

Belgilangan vaqtdan bir soat oldin darvozaga etib keldik.

"Missis Lankaster, siz juda aniq va aniq vaqtli odamsiz"

Mening yonimda deyarli bo'sh zalda o'tirgan Avgustus buni payqadi taxminlar.

- Qat'iy aytganda, men hech narsa qilmasligim, -

- deb javob berdi onam.

"Sizning ishingiz sizga bog'liq", deb e'tiroz bildirdim, garchi bu darhol yuz bergan bo'lsa

Onam asosan men bilan shug'ullanadi. Uning ishini ham chaqirish mumkin

Dad bilan oilaviy hayot - u hali ham bank bilan aloqada bo'lgan bolaga o'xshaydi,

sanitariya-tesisat, ovqat pishirish va umuman, uning ishidan tashqari hamma narsani chaqiring

"Morris Real Estate, Inc." - lekin asosan onamning g'amxo'rligi, albatta,

meni. Uning yashash uchun asosiy sababi va yaqin yashashimning asosiy sababi

bir-biri bilan chambarchas bog'langan.

Kirish joylari to'ldirila boshlaganda, Avgustus dedi:

- Men gamburger sotib olmoqchiman. Sizga biror narsa olib kelaymi?

- Yo'q, - deb javob berdim. "Ammo men sizning itoat etishdan bosh tortganingizni qadrlayman."

nonushta bilan bog'liq ijtimoiy anjumanlar.

U boshini jumboq bilan qimirlatib, menga savol bilan qaradi.

"Hazel qizarib pishgan tuxumni qaynatishda g'azablangan", deb tushuntirdi onam.

91-bet

- Hayotda kechirayotgan shakkoklik buni ko'r-ko'rona qabul qiladi

pishirilgan tuxumning ertalabki ovqatlanish bilan bog'liqligi.

"Men bu haqda ko'proq gapirishni xohlayman", dedi Avgustus. - Lekin men

ochlikdan o'limga qadar. Men yana qaytib kelaman.

Yigirma daqiqadan keyin Avgustus paydo bo'lmaganida, men bilan gaplashdim

onam unga biron bir narsa yuz berishidan qo'rqadi, lekin u chiqib ketdi

o'zining jirkanch jurnalidan bir soniyagina tasalli topadi:

- Ehtimol, hojatxonaga borgandir.

Aeroport xodimi kelib, mening kislorod ballomimni o'zgartirdi aviakompaniya tomonidan taqdim etilgan. Men bundan xijolat bo'ldim hammaning oldida bir ayol mening oldimda tiz cho'kadi, hozircha balonni o'zgartirdim, men Augustusga xabar yozdim.

U javob bermadi. Onam bu bilan umuman bezovta qilmadi, lekin men allaqachon Amsterdamga sayohatni buzishi mumkin bo'lgan barcha baxtsizliklarni tasavvur qildi (hibsga olish, shikastlanish, asabiylashish). Ko'kragimda nimadir bo'layotgan edi bir narsa noto'g'ri edi - faqat bu safar saraton hech qanday aloqasi yo'q edi - va daqiqalar o'tdi.

Faqat bilet sotuvchi ular buni e'lon qilganida

kerak bo'lishi mumkin bo'lgan odamlarni qo'ndirishni boshlang

biroz ko'proq vaqt - barchasini ochiqchasiga kutish

Men tomonga o'girildim, - men Avgustning yonimizda tez yonayotganini ko'rdim

qo'lida McDonald's to'plami va yelkasida xalta.

- Qayerda eding? - deb so'radim men.

"Kechirasiz, chiziq uzun edi", dedi u qo'lini uzatib.

Qo'llarini ushlab, internat oldidagi darvozaga bordik.

Menga qiziquvchan ko'rinishni his qildim: hamma biz nima ekanligimizga hayron bo'ldi kasal va halokatli bo'lib, onamning qahramon ayoli nima deb o'yladi.

Ba'zida bu saraton kasalining taqdiridagi eng yomon narsa - jismoniy alomatlar

kasalliklar sizni boshqalardan ajratib turadi. Biz aniq va qat'iy edik

boshqalar va bu ayniqsa, uchalamiz bo'lganimizda yaqqol ko'rindi

bo'sh idishni aylanib o'tib, styuardessa iltifot bilan bosh irg'adi va

quyruqdagi joylarga taklif qilingan imo-ishoralar bilan. Men o'rtasiga o'tirdim

uchta kreslo, derazada Avgust va oyim yo'lakda. Onam menga bir oz

siqildim, shuning uchun men Avgustga ko'chib o'tdim. Bizning joyimiz darhol edi

samolyot qanoti orqasida. Gus sumkani ochdi va burgerni ochdi.

"Pishirilgan tuxumlar to'g'risida", deb gap boshladi u. - Men bu zo'ravonga ishonaman

nonushta kategoriyasiga yozilish unga ba'zi bir muqaddaslikni beradi. Bekon va

cheddarni istalgan joyda - takosda, sendvich uchun topish mumkin

nonushta, panjara pishloq shaklida - lekin pishirilgan tuxum muqaddasdir.

- Bu bema'nilik, - dedim men. Salon to'ldirishni boshladi. Men xohlamagan edim

Kinga qarasang, o'girilib, yuz o'girganga nazar sol

Avgust.

- Men shunchaki aytmoqchimanki, pishirilgan tuxum, qaysidir ma'noda

gettorized, lekin ayni paytda u ayniqsa ajralib turadi. Uning uchun joy bor va

vaqt, cherkovga borish kabi.

"Ko'proq xato qilish qiyin", dedim men. - Sizni aldashyapti

fikrlaringizga xoch bilan bezatilgan sentimental so'zlar

ota-onalar. Siz mo'rt va noyob narsaning chiroyli bo'lish huquqiga qarshi chiqasiz

oddiygina, chunki u mo'rt va kam. Ammo bu yolg'on va siz buni bilasiz.

"Sizni mamnun qilish qiyin", - deya xulosa qildi Augustus.

- Yuzaki tortishuvlar xotirjamlikni bermaydi, -

Qarshilik qildim. - Bir paytlar siz noyob va mo'rt gul bo'lgansiz

eslaylik.

U bir soniya jim qoldi.

"Siz meni qanday o'chirishni bilasiz, Hazel Greys."

"Bu mening sharafim va mening javobgarligim", dedim.

Men uzoqroq qarashimdan oldin u aytdi:

"Eshiting, men kutish zalida bo'lmaganimdan afsusdaman." Navbatdagi navbat

McDonald's uzoq emas edi, men shunchaki ... hamma buni xohlamas edi

ular bizga qarab turishardi.

"Menga ko'proq, - dedim men. Gusga qarashning iloji yo'q

uning kasal bo'lganini tushuning, lekin men o'zinning kasalligimni tashqarida va qisman o'zim bilan olib yuraman Shu sababli men uying uyiga aylandim: - Avgust Voter, kamdan-kam yigit xarizma, kislorodli silindrli qizning yonida o'tirishdan uyatchan.

"Men uyatchan emasman", deb e'tiroz bildirdi u. - Bu odamlar meni tortib olishayotgani aniq o'zingiz. Va bugun men g'azablanishni xohlamayman! - U cho'ntagidan pul chiqarib, ochdi bir quti sigaret.

To'qqiz soniyadan so'ng, sarg'ish styuardessa bizning oldimizga yugurdi kreslolar va dedi:

- Janob, siz bortda chekishingiz mumkin emas. Bu barcha samolyotlar uchun umumiy qoida.

- Men chekmayman, - javob qildi Avgust. Uning og'ziga bir sigareta burildi u gapirganda.

- Ammo ...

"Bu metafora, - dedim men. - U hayotga xavf soladi og'ziga bir narsa, lekin uni o'ldirish uchun imkoniyat bermaydi.

Styuardessa bir soniya chalkashib ketdi.

"Ushbu metafora bugungi parvoz uchun taqiqlangan", dedi u.

u. Gus boshini qimirlatib sigaretani qutisiga solib qo'ydi.

Nihoyat biz uchish-qo'nish yo'lagiga chiqdik va uchuvchi e'lon qildi: "Talab qiling yo'lovchilar uchishga tayyorlanishadi", shundan so'ng ikkita ulkan samolyot dvigatel baqirdi va samolyot tezlasha boshladi.

- Shunday qilib, siz mashinaga o'tirdingiz, - dedim men. Gus jilmaydi, lekin uning jag'lari qimirladi. Men so'radim: - Siz yaxshimisiz? - Biz gol urdik tezlik. To'satdan Gus qo'ltig'iga yopishdi va ko'zlarini katta-katta ochdi. Menman qo'lini uning yoniga yopdi va yana so'radi: - yaxshimisan? - U hech narsa emas javob bermadi, ko'zlarini katta ochib menga qaradi. - Qo'rqyapsanmi? uchmoq? - Men turolmadim.

- Men bir daqiqada javob beraman, - dedi u g'o'ldirab. Samolyot burni ko'tarildi va biz havoda edik. Gus derazaga ostidagi sayyora kabi qaradi biz tez pasaymoqdamiz va uning qo'li ostidagi qo'li bo'shashdi. U menga va yana derazaga qaradi. "Biz uchyapmiz", dedi u.

"Siz ilgari hech qachon uchmadingizmi?"

U bosh chayqadi.

- Qarang! U deyarli qichqirib derazaga ishora qildi.

- Ha, - dedim men. - Ha, ko'rib turibman. Biz samolyotda ekanimizga o'xshaydi.

- Butun insoniyat tarixida hech qachon bunday narsa bo'lmagan qaradi! - deb e'lon qildi u. Uning ishtiyoqi yoqimli edi. Men qilmayman o'zini tutdi va yonog'idan o'pdi.

Onam: «Mening hozirligimni unutm», - deb ogohlantirgan. - Men o'tiraman yoningizda, yurishni o'rganganingizda sizni tutgan onangiz.

"Faqat do'stona o'pish", dedim va o'girilib

va o'pish va uni bir vaqtning o'zida.

- Va u shunchaki do'stona edi, - Gus etarlicha g'o'ldiradi.

eshitishim uchun baland ovozda. Qachon oziqlantiruvchi zaiflikdan metafora va Avgustning keng imo-ishoralari hayrat va xushchaqchaq ko'rinaradi tajribasiz Gus, men deyarli qarshilik ko'rsata olmadim.

Biz tezda Detroytga uchib ketdik, u erda bizni kichkina odam kutib oldi elektr mashinasi bilan Amsterdamga parvoz qiladigan qo'nadigan joyda chiqish joyiga qarab yo'l oldi.

Ushbu samolyotda o'rindiqlarning orqa qismida televizorlar bor edi va ular yuqoriga ko'tarilishdi

bulutlar, Avgust va men bir vaqtning o'zida shunday qilishimiz kerak edi

xuddi shu romantik komediyani tomosha qilishni boshlang. Ammo tugmalar biz bo'lsa-da

mutlaqo sinxron bosilganda uning filmi bir necha soniya oldin boshlangan

meniki va butun komediya, u allaqachon kulib yubordi va men hali ham hazilni tingladim.

Onamning rejasiga ko'ra, biz bir necha soat parvoz qilishimiz kerak edi

uxlab yotish, shuning uchun ertalab soat sakkizda shaharga chiqib, tayyor shaharga chiqing suyak iligini hayotdan chiqarib tashlash - undan hamma narsani olish ma'nosida. Shuning uchun filmdan so'ng, onam, Avgust va men uxlab yotgan dorilarni qabul qildik. Onam Bir necha soniyadan keyin to'xtab qoldim va Avgust va men indamay qarab turdik deraza. Kun ochiq, quyosh botayotganini ko'ra olmasak ham, biz borardik quyosh botayotgan osmon ranglarining butun palitrasini kuzatish mumkin edi. "Xudo, naqadar go'zal", dedim o'zimga o'zim.

- Ko'tarilayotgan quyosh uning so'nayotgan ko'zlarida juda porloq, - u Tsar kasalligi qatoridan iqtibos keltirdi.

"Bu sozlanmoqda", dedim.

"Va yana biron bir joyda," u javob qildi va bir soniyadan keyin qo'shib qo'ydi: Sayohatga oid eslatmalar: Ertalab superfaterda uchish juda yaxshi bo'lardi quyosh chiqqanda tura oladigan samolyot.

"Va yana uzoq umr ko'rgan bo'lardim." Gus yon tomondan menga qaradi. - Qanday nisbiylik nazariyasi va bularning barchasi. - U hali ham ichkarida edi chalkash. - Biz qachon harakat qilsak, sekinroq qariymiz turganlar Endi, masalan, vaqt biznikiga qaraganda sekinroq oqadi yerda.

"Bu talabalar naqadar aqlli", dedi Augustus.

Ko'zlarimni yumib oldim. U mening oyog'imni tizzam bilan itarib yubordi (haqiqiy) va men javoban tizzasini silkitdi.

- Siz uxlamochimisiz? - deb so'radim men.

"Bir ko'zda emas", deb javob berdi u.

"Men ham", dedim. Uyqu tabletkalari va dorilar menga sog'lom bo'lganlarga qaraganda boshqacha harakat qiling.

- Yana film tomosha qilishni xohlaysizmi? - deb so'radi u. - Ular bilan film bor Hazel davrining Portmani.

"Men siz hali ko'rmagan narsalaringizni ko'rishni xohlayman."

Oxir oqibat, biz Spartani himoya qilgan "Uch yuzta spartalik" ni tanladik soni Fors armiyasidan, aftidan, milliarddan kam emas.

Avgustning filmi mennikidan oldin va yana bir necha daqiqadan so'ng boshlandi har safar kimdir o'ldirilganda, "Oops!" va "Tayyor!"

Men o'ta murakkab uslubda qo'litiq ostiga suyangan edim va uning ekranini ko'rish va film tomosha qilish uchun uning boshini Gusning yelkasiga qo'ydi birga.

"Uch yuzta spartaliklar" juda ko'p miqdordagi yarim yalang'och, moyli grated bilan ajralib turardi charm kamarlardagi yosh yigitlar, shuning uchun film oson ko'rinardi, hech qanday natijasiz faqat qilichlardan charchagan. Ekranida forslar va spartaliklarning jasadlari tog'lari to'plangan va nima uchun bu aniq emas edi

forslar shunchalik shafqatsiz, spartaliklar esa juda chiroyli. "Zamonaviylik" agar Iqtibos "qirolik kasalligi", "qaysi janglarda ixtisoslashgan Hech kim o'z hayotidan boshqa narsani yo'qotmaydi va bu kerak emas." Bu titanlarning yangi shunday bo'lib chiqdi.

Film oxirida deyarli hamma o'ldi va aqldan ozish vaqti keldi, spartaliklar o'zlarining jasadlarini bir-birlarining ustiga qo'yishni boshlaganlarida, jasadlar devorini yotqizish. O'lganlar katta to'siqqa aylanishdi forslar o'rtasida va Sparta boradigan yo'l. Men chernuxani biroz topdim u asossiz edi, shuning uchun u ekranni chetiga surib, Avgustdan so'radi:

"Sizingcha, qancha o'lganlar bor?"

U ishdan bo'shatdi:

- Shhh! Endi kulgili qism!

Forslar hujumga o'tishganida, ular devordan ko'tarilishlari kerak edi o'lgan va spartaliklar bu jasadlar tog'idagi baland balandlikni egallagan; Yangi qurbon bo'lganida, shahidlar jasadlarining devori baland va ko'tarila boshladi engish oson emas va hamma qilichlar, o'qlar va daryolarni nishonlashdi O'liklar tog'iga qon quyildi va hokazo.

Men Gusning yelkasidan boshimni ko'tardim - jasadlar charchagan! - va o'xshash edi u kino tomosha qilmoqda. U ahmoqona tabassumini qaytarolmadi. Ko'zlarimni qisish Men televizorimda ekranda qanday qilib yangi jismlar to'planib qolganini ko'rdim urushmoqda. Forslar nihoyat spartaliklarni mag'lub etishganda, men yana qaradim avgustda. Yaxshi bolalar yo'qolgan bo'lsa ham, Avgust ochiqchasiga quvonch bilan qaradi. Men yana unga boshimni qo'ydim yelkasiga, lekin jang tugamaguncha ko'zlarini ochmadi.

Kreditlar tugagach, u naushnikni echib dedi:

- Kechirasiz, meni ularning jabrdiydalarining oliyjanoblighi asirga oldi. Siz nima dedingiz? "Sizningcha, qancha o'ldi?"

- Ixtiro qilingan filmda qancha fantastika qahramonlari vafot etgan?

Yetmayapti, - deb hazillashdi u.

"Yo'q, aytmoqchimanki, tarixda qancha odam o'lgan?"

"Men aniq javobni bilaman", dedi Gus. - Endi Yerda etti milliard tirik va to'qson sakkiz milliard o'lgan.

- Oooh, - dedim men. Bu menga tez o'sishi tufayli tuyuldi dunyoda hamma narsa uchun o'liklardan ko'ra ko'proq tirik odamlar bo'ladi marta.

"Har bir jonzot uchun o'n to'rtta o'lik bor", dedi u

u. Taglavhalar ketdi. Bunga ko'p vaqt kerak bo'ldi

barcha kinematik jasadlarni aniqlang, deb o'yladim men boshimni uzmasdan

Avgustusning yelkasida. "Men bu ma'lumotni ikki yil oldin qidirgan edim", deb davom etdi

u. "Hamma eslay oladimi-yo'qmi, deb o'yladim." Xo'sh, agar bo'lsa tashkil etish va har bir yashash uchun ma'lum miqdorda tayinlash o'lik, barcha o'liklarni eslash uchun tirikmi?

- Xo'sh, qanday qilib?

"Albatta, har kim o'n to'rt familiyani eslab qolishi mumkin." Ammo biz tartibsiz odamni xafa qilamiz, shuning uchun ko'pchilik Shekspirni yodda tutadi elliginchi beshligini bag'ishlagan odamni hech kim eslamaydi sonnet.

Men rozi bo'ldim.

Biz bir daqiqa jim qoldik, keyin u so'radi:

- O'qishni xohlaysizmi?

Men aytdim: albatta! Allen Ginsbergning "Nodu" uzun she'rini o'qidim, she'riyat bilan bizga bergan va Gus "Qirollik yordami" ni qayta o'qigan.

Birozdan keyin u so'radi:

- Xo'sh, o'qiymanmi?

- She'rlar? - deb yana so'radim.

- Ha.

- Mumkin, yaxshi narsa. Ushbu she'r qahramonlari ko'proq narsani oladi mendan ko'ra dorilar. Ammo «Qirollik azoblari» haqida nima deyish mumkin?

"Hali ham mukammal", - deb javob berdi u. - Menga o'qing.

- Ushbu oyatlar yoningizda o'tirganingizda ovoz chiqarib o'qish uchun mos emas uxlayotgan ona. Ularda soddalik va "farishta changi" bor. [\[9\]](#)

"Bu mening sevimli faoliyatim!" - Gus xursand bo'ldi. - Mayli menga yana bir narsa o'qing.

- Hm, - dedim men. "Menda boshqa hech narsa yo'q."

- Bu juda achinarli, bunday poetik kayfiyat yo'qoladi. Ammo xotirada hech narsa yo'q Bilmaysanmi?

"Siz bilan boramiz", deb xavotirlandim. - Mana, oqshom o'zini jarrohning stoliga qon quyadigan niqob kiygan bemorga o'xshab sajda qildi "... "Sekinroq", deb so'radi u.

Men unga birinchi marta aytganimda xijolat bo'ldim

"Qiro'l kasalligi."

- Mayli, hozir. "Keling, yarim bo'sh yoki o'tmishdagi nolish bilan ko'chalarni kesib o'tamiz tuni / uyqusi uchun ijaraga olingan fohishaxonalar va bu erda o'tgan tavernalar zamin talaş va istiridye qobig'i bilan qoplangan. / Uzoq tortishuv davom etmoqda ko'chalar, / sizni yashirin niyat bilan olib boradigan / oxirgi savolga, asosiy savolga, abadiyga ... / qaysi birini so'ramang, faqat boring. "

- Men sizni yaxshi ko'raman, - dedi u ohista.

- Avgust, - dedim men.

97-bet

"Sevib qoldim", deb takrorladi u menga qarab, men ajinlarni ko'rdim ko'zlarining burchaklari. - Men sizni yaxshi ko'raman va o'zimni yo'qotish odati emas haqiqatni gapirish uchun oddiy quvonch. Men senga oshiqman, bilaman, bu sevgi shunchaki bo'sh joyga chaqirish, unutish muqarrar, barchamiz halok bo'lamiz va kelamiz hamma narsa tuproqqa aylanadigan kun. Quyosh yutishini bilaman biz bilgan yagona Yer va men senga oshiqman.

- Avgust, - dedim yana, yana nima qo'shish kerakligini bilmayman. Menda hamma narsa ko'tarilib, g'alati og'riqli quvonch bilan meni to'ldirdi, lekin men bu haqda jismonan ayta olmadim. Men unga qaradim va ruxsat berdim u boshini qimirlatib, lablarini chayqaganicha va yuz o'g'irganicha menga qarang stakan ichida peshona.

98-bet

11-bob

Avgustus uxlab yotganday tuyuldi. Oxir oqibat men ham aloqani uzdim va Samolyot kelib qo'nadigan jihozni ishga tushirgandan keyingina uyg'onib ketdim. Ichida og'iz yoqimsiz ta'mga ega edi va men zaharlanmaslik uchun og'zimni ochmaslikka harakat qildim idishni ichidagi havo.

Men Avgustga qaradim - u derazadan qarab turardi. Kam suv ostida sho'ng'idik bulutlar osilgan va men Gollandiyani ko'rish uchun bordim. Ko'rindi Er okeanga cho'kdi - ko'katlarning to'rtburchaklar, barchasidan tomonlar kanallar bilan o'ralgan. Kanalga parallel ravishda qo'ndik, go'yo ikkita uchish-qo'nish yo'lagi bor edi: biri biz uchun, biri esa suv qushi.

Chamadonlarimizni olib, bojxonadan o'tib, taksiga o'tirdik o'tirgan ingichka semiz odam ingliz tilida yaxshi gapirgan mendan yaxshiroq.

"Filosof mehmonxonasi ..." deb boshladim.

Va u menga aytdi:

"Siz amerikalikmisiz?"

- Ha, - onam xursand bo'ldi. - Biz Indiana shtatidanmiz.

"Indiana", dedi taksi haydovchisi. - Ular hindulardan erni o'g'irlagan va ism qoldi?

- Shunaqa, - javob berdi oyim. Kabbi avtomobillar oqimiga qo'shildi ko'k rang bilan belgilangan katta magistralga qarab

ko'p sonli unililar bilan ishora qilingan belgilar: Oostusen, Haarlem. Ikkalasida ham magistral yo'lning ikki yonida bo'sh, yassi tuproq; yakkalik

ulkan markaziy ofislar ba'zan peyzajga duch keldi korporatsiyalar. Bir so'z bilan aytganda, Gollandiya Indianapolisdan farqi yo'q edi, faqat bu erdagi mashinalar kichikroq edi.

"Bu Amsterdammi?" - deb so'radim haydovchidan.

"Ha, yo'q", - deb javob berdi u. - Amsterdam yillik halqalar sifatida daraxt: markazga qanchalik yaqin bo'lsa, u katta bo'ladi.

Hamma narsa kutilmaganda sodir bo'ldi: biz katta yo'ldan tushdik va qatorlar paydo bo'ldi uylar, go'yo xayolimdan, xavfli kanallar ustiga o'tirgandek, mahalliy velosipedlar va reklamalar bilan qahvaxonalar chekuvchilar ». Biz kanaldan o'tdik va ko'prikning tepasidan men ko'rdim O'nlab uy kemalari qirg'oq bo'ylab harakatlandi. Bu emas edi

99-bet

amerikalik hech narsa. Bu qayta tiklangan eski rasmga o'xshar edi, ertalabki quyosh ostida nayzani teshib o'tib, o'yladim: qanday qilib deyarli hamma narsa allaqachon qurilgan joyda yashash ajoyib va g'alati bo'lar edi o'lik!

"Ammo bu uylar juda eskimi?" - deb so'radi oyim.

- Kanallar ustidagi uylarning ko'pi oltin rangda qurilgan -

- o'n yettinchi asr, - deb javob qildi taksi haydovchisi. - Shahrimiz boy

tarix, garchi ko'plab sayyohlar faqat qizil chorakka qiziqishmoqda

chiroqlar. - U bir zum jim qoldi. - Mehmonlar Amsterdamni shahar deb bilishadi

gunohlar, lekin aslida bu ozodlik shahri. Va aksariyat erkinlikda

gunohni ko'radi.

"Filosof" mehmonxonasidagi barcha xonalar faylasuflar sharafiga nomlangan.

Oyim bilan men Kierkegaardning birinchi qavatiga, ikkinchisida Avgustusga,

Heidegger-da. Xona kichkina edi: ikki kishilik karavot uni itargan edi

mening ventilyatorim, kislorod konsentratori va o'nlab marta qayta ishlatiladigan devor bilan

oyoqdagi kislorod tsilindrlari; maydalangan changdan yasalgan kreslo

choyshab va stol, va karavotning tepasida to'plangan asarlar qo'yilgan kitob javoni

Serena Kierkegaard. Stolda biz sovg'alar solingan to'qilgan savatni topdik

"Jini": Gollandiya bilan qoplangan yog'och tuflilar, apelsin futbolkasi,

shokolad va shunga o'xshashlar.

Faylasuf eng mashhur Vondelpark yonida edi

Amsterdam bog'i. Onam darhol sayr qilishni xohlamoqda, lekin men yaxshiman

charchagan, shuning uchun u ventilyatorni yoqdi va niqobimni kiydi. Bu uning ichida edi

gapirish juda yoqimsiz, lekin men aytdim:

"Bog'ga boring, men uyg'onganimda sizga qo'ng'iroq qilaman."

"Yaxshi", - deb onam rozi bo'ldi. - Etarlicha uxlang, bolam.

Bir necha soatdan keyin uyg'onganimda, u kresloda o'tirardi

burchakda va qo'llanmani o'qing.

- Xayrli tong, - dedim men.

- Aslida, kun allaqachon tugagan, - dedi onam xo'rsinib

stuldan. U to'shakka yotdi, shishani aravaga qo'ydi va

Ventilyator niqobini echib, burnimga tiqqanimda naychaga ulandim

naycha. Onam oqim tezligini daqiqada 2,5 litrga o'rnatdi - olti soat oldin

almashtirishlar va men o'rnimdan turdim.

- Ahvolingiz yaxshimi? - deb so'radi u.

- Yaxshi, - deb javob berdim. - Ajoyib. Vondelpark haqida nima deyish mumkin?

Onam: «Men bormadim», deb tan oldi. - U to'g'risida hamma narsani o'qidim

100-bet

qo'llanma.

"Oyim, - dedim men, - men bilan o'tirishning hojati yo'q!"

- u qisdi.

- Men juda xohladim. Sizni uxlayotganingizni ko'rishni yaxshi ko'raman.

- Edvard Kullen aytdi, - men qo'shib qo'ydim. Onam kulib yubordi, lekin men uchun hamma narsa teng darajada xijolatli edi. - O'yin-kulgingiz, dam olishingizni xohlayman; tushundingizmi?

- Mayli. Bugun kechqurun xursand bo'laman. Men aqldan ozaman Onajon, siz va Avgust bilan kechki ovqatga chiqqansiz.

- Sensiz? - Men aniqladim.

- Ha, mensiz. Sizga to'q sariq rangdagi stol buyurtma qilingan, - deb tushuntirdi u. - Buni janob Van Xoutenning yordamchisi qildi. Jordaan tumanidagi restoran, ular aytganidek, juda qiziq qo'llanma. Burchak atrofida tramvay bekati bor. Avgustus buni qanday biladi u erga borish uchun. Ko'rayotganda ko'cha stolida ovqatlanishingiz mumkin yelkanli qayiqalar. Bu ajoyib bo'ladi. Juda romantik.

- Onajon!

"Nazariy jihatdan", dedi u va qo'shimcha qildi: "Siz kiyinishingiz kerak yaxshiroq. Ehtimol, sundressmi?"

Vaziyatning g'ayritabiiyligi kimnidir hayratga soladi - onasi yuboradi o'zining o'n olti yoshli qizi, o'n etti yoshli o'g'li bor

Erkin axloq bilan tanilgan notanish shahar atrofida sayr qiling, lekin bu ham o'lishning yon ta'siri. Men yugurish, raqsga tushish, ovqat yeyish, azotga boy, ammo ozodlik shahrida men eng ko'p bo'lganlardan biri edim ozod qilindi.

Men chindan ham sundress kiyganman - ko'k naqshli, yorug'lik bilan Forever 21 tizza uzunligidan oqib chiqadigan eng yaxshi asar - va unga Meri Janes kulo'tlu ko'ylak va balet poyabzali, chunki men bo'lish juda yoqdi Gusdan ancha pastda. Men kulgili gavjum hammomga kirib, u bilan kurashdim uyqudan keyin sochlarim tushdi, men Natali singari ko'rindim Portman 2000 yildagi namunasi. Kechqurun soat oltida (uyda peshin bor edi) bizning raqamimiz taqillatildi.

- Ha? - deb so'radim ochilmay. "Filosof" mehmonxonasida eshik oldida ko'zlar yo'q edi.

- Xo'p, - javob qildi Avgust. Eshitdimki, uning sigareti bor og'izda. Men atrofga qaradim. Sundress imkon qadar ko'kragimni tekisladi Avgustning allaqachon ko'rgan yoqalari Kiyim odobsiz emas edi, lekin mening narsalarimdan ham ko'proq halollik men ko'rsatishga qaror qilganimni ko'rsatdi bir oz terisi (bu borada onamning shiori bor, men bunga qo'shilaman:

"Lankaster kindiklarni ochmaydi").

Eshikni ochdim. Avgustus kiyingan edi ko'k ko'ylak va tor bilan tor bog'lam bilan mukammal mos kostyum qora galstuk. Uning og'zining tubsiz burchagida sigaret osilib turardi.

"Hazel Greys, - dedi u, - siz hashamatli ko'rinasiz!"

"Men ..." Men qolgan takliflar hali tug'ilishidan umidvor bo'ldim havo vokal arqonlari orqali o'tadi, lekin hech narsa kirmadi bosh. Nihoyat payqadim: - Menimcha, juda kamtarona kiyinganman.

"Oh, bu eski ayol nayranglari", u yuqoridan menga jilmayib qo'ydi. pastga.

- Avgust, - dedi onam orqamdan, - sen qaraysan ilohiy go'zal!

"Rahmat, xonim", Gus minnatdorchilik bildirdi va menga iltifot bilan taklif qildi qo'l. Men unga suyanib, onamga qaradim.

"Men soat o'n birlarni kutmoqdaman", deb eslaydi u.

Mashinalar bilan to'la gavjum ko'chada birinchi raqamli tramvayni kutmoqdaman,

Men so'radim:

- Siz dafn marosimiga kostyumda borgandirsiz?

- Xo'sh, siz kimsiz, - deb javob berdi u. - Mening begona dafn kostyumim shu bilan yaqinlashmadi.

Oq va ko'k tramvay tortildi. Avgustus kartalarimizni uzatdi haydovchiga, ular turdan oldin to'lqinlanishlari kerakligini tushuntirdilar sensor. To'ldirilgan vagonga o'tirganimizda, bir qariya o'rnidan turib, bizga ikki kishilik o'rindiqli berdi. Men rad etishga urindim, lekin u turib oldi. Uchta bekatni haydadik. Men yopishdim Gus, derazadan birgalikda qarash uchun.

Avgustus daraxtlarga ishora qildi:

- Ko'rdingizmi?

Men ko'rdim. Qadimgi zaytaklar kanal bo'ylab o'sib, shamol esib ketdi ular kabi urug'lar, ranglardan mahrum pushti barglari haqida qasam ichaman. Qushlarning suruvida rangpar gul barglari shamolda to'plangan - minglab barglari, yozgi qor kabi.

Bizga yo'l ko'rsatgan bir keksa odam qaerga qarayotganimizni ko'rdi va ingliz tilida dedi:

- Amsterdamning bahor qorlari. Elm havoga konfeti tashlaydi kutib olingan bahor.

Ko'p o'tmay, biz boshqa tramvayga o'tirdik va to'rtta bekatdan keyin go'zal kanal bilan ikkiga bo'lingan ko'chada tugadi. Suvda

eski dumaloq ko'prikning ruffled aksi va juda ko'p rangli uylar.

Apelsin bekatdan bir necha qadam narida edi. Restoran birga edi yo'lning bir tomonida, boshqa tomonda ko'cha stollari, beton tasmada kanal chetida. Biz kirganimizda ofitsiantning ko'zlari chaqnab ketdi Avgust.

- Mister va missis Uotersmi? - deb so'radi u.

"Bu shunday ko'rinadi", dedim.

- Sizing stolingiz! - U ko'cha bo'ylab tor stolga ishora qildi kanaldan bir necha dyuym. - Shampan vanna hisobidan.

Biz tabassumni ushlab turmasdan bir-birimizga qaradik. Biz ko'chani kesib o'tganimizda Avgustus menga stul qo'ydi va stolga o'tirishga yordam berdi. Oq rangda

dasturxon rostdan ikkita tor stakan shampan turardi. Tazelik

quyoshni tenglashtirgan ajoyib havo. Bir tomonimiz

velosipedchilar oldidan o'tishdi - yaxshi kiyingan erkaklar va ayollar,

ishdan uyga qaytish: g'aroyib go'zal blondalar mingan,

ularning o'rtoqlari pedal qo'yishganida, ramkada yonma-yon o'tirish; kichkina bolalar

dubulg'alar ota-onalari orqasidagi plastik o'rindiqlarga sakrab tushishdi. Va bilan

Boshqa tomondan, kanaldagi suv ko'p sonli konfet urug'lari ostida bo'g'ilib yotardi.

Yong'ir suvi bilan to'lib toshgan kichik qayiqning yarmi

tosh bilan qoplangan qirg'oqlar; Ba'zilari g'arq bo'ldilar. Men biroz oldindaman

Men pontonlarda va kanalning o'rtasida suzib yurgan kemalarni ko'rdim

bog 'stullari bo'lgan ochiq tekis tubli qayiq va

ko'chma stereo. Avgustus bir stakan shampan vinosini ko'tardi. Men minani oldim

hayotimda men dadamning kupasidan bir tomchi pivodan kuchliroq hech narsa ichmadim.

- Xo'p, - dedim va biz ko'zoynak taqdik. Men ichdim

shampan. Kichkina pufakchalar og'zimdagi erib, yo'lga tushdi

shimoldan miyaga. Shirin Skribling.

"Juda mazali", deb maqtadim. - Birinchi marta shampanni tatib ko'raman.

Bizning oldimizga to'lqinli nurli yosh garson keldi.

sochlar. U Avgustdan ham uzunroq edi.

- Bilasizmi, - dedi u yoqimli ohang bilan, - uy nima dedi
Perignon, qachon u shampan ixtiro qildi?
- Yo'q, lekin nima? Men qiziqib qoldim.
- U rohib birodarlariga baqirdi: "Shoshiling, bu erga keling, men harakat qilyapman yulduzlarning didi! "Amsterdamga xush kelibsiz. Siz bilan tanishishni xohlaysizmi menyu yoki oshpazning tavsiyasidan foydalanasizmi?
Men Avgustga qaradim, u ham menga qaradi.
- Oshpazning tavsiyalari juda yaxshi, ammo Hazel

vegetarianlar

Men bu haqda bir marta, uchrashgan birinchi kuni aytdim.
"Muammo yo'q", deb ishontirdi ofitsiant.
- Ajoyib. Yana shampan olamizmi? - so'radi Gus.
- Albatta, - javob qildi ofitsiant. - Bugun oqshom to'kdik shisha barcha yulduzlar, mening yosh do'stlarim. Ie, konfeti! - dedi u va yalang'och yelkamdan qarag'ay urug'ini muloyimlik bilan pichoqladim. - Ko'p yillar bor. emas edi. Hamma joyda urug'lar. Juda zerikarli.
Ofitsiant ketdi. Biz konfetining osmondan tushganini ko'rdik shamol bilan erga tushib, kanalga quyiladi.
"Bu hech kimni xafa qilishi mumkinligiga ishonish qiyin", dedi u
Bir daqiqada Augustus.
- Odamlar har doim go'zallikka odatlanib qolishadi.
"Men sizga hali ko'nikmaganman", dedi u jilmayib. Menman
Men qizarib ketayotganimni his qildim. - Amsterdamga kelganingiz uchun tashakkur.
- Sizga berilgan vaucherni o'g'irlashga imkon berganingiz uchun rahmat, - Men minnatdorman.
- Shunchaki kiyinib olganingiz uchun tashakkur, - javob qildi u. Men tabassumni ushlab turishga urinib, boshimni chayqadim. Men tirik qolishni xohlamadim granata. Ammo boshqa tomondan, u nima qilayotganini biladi, to'g'rimi? Bu shunday uning tanlovi. "Eshiting, she'r qanday tugadi?"
- Qani?
- Samolyotda menga qaysi birini o'qidingiz?
- E, Prufrok? [\[10\]](#) Bu erda tugaydi: "Biz yotdik dengiz qirlari, dengiz cho'rilar jiggarrang va qirmizi o'tlardan burilgan / lekin odamlarning ovozlari bizni uyg'otdi va biz g'arq bo'ldik. "
Avgustus paketdan sigaret chiqarib stolga filtrni urdi.
- Odamning yaramas ovozlari hamma narsani buzadi.
Ofitsiant yana ikki stakan shampan va u nimani chaqirdi
"Belgiya lavanta ekstrakti bilan oq qushqo'nmas."
"Men hech qachon shampan ichmaganman", dedi Gus ofitsiant
chapgga. - Agar siz to'satdan qiziqsangiz. Va men hech qachon oq qushqo'nmasni sinab ko'rmadim.
Men birinchi bo'lakni chaynab bo'ldim.
"Juda mazali", deb ishontirdim.
U tishladi va yutib yubordi.
"Xudo, agar qushqo'nmas juda mazali bo'lsa, men ham vegetarianman!"
Bizga laklangan yog'och qayiq suzib o'tdi. Unga o'tirish jingalak sariq sochli bir ayol, ehtimol o'ttiz yoshda, ichdi pivo, bizning sharafimizga stakanni ko'tarib, bir narsa qichqirdi.

"Biz golland tilida gapirmayapmiz", dedi Gus orqasiga.
Boshqa yo'lovchilardan kimdir tarjimani baqirdi:
- Chiroyli juftlik chiroyli!

Ovqat shu qadar mazali ediki, har bir o'zgarish bilan bizning suhbatimiz hamma narsada Tabriknomalar eskiziga aylanib, mavzudan uzoqroq ta'm bayrami:

- Men bu risotto binafsha sabzi bilan odam bo'lishini istayman:

Men uni Vegasga olib borib, uylanaman!

"Shirin no'xat sho'rva, siz juda kutilmagan darajada go'zalsiz ..."

Men tezda charchaganimdan samimiy pushaymon bo'ldim.

Sarimsoq va qizil xantal bilan köfte so'ng, ofitsiantni tark etadi aytdi:

- Endi shirin. Pishiriqdan oldin ko'proq yulduzlarni xohlaysizmi? Men silkitdim bosh. Menga ikkita ko'zoynak kifoya qildi.

Shampan vinosi men uchun yuqori bag'rikenglikda istisno emas edi depressantlar va og'riq qoldiruvchi dorilar: Men issiq his qildim, lekin mast emasman.

Ammo men mast bo'lishni xohlamadim. Bunday oqshomlar kam, men esa uni eslamog'chi edi.

- Mmmm, - dedim ofitsiant ketayotib. Avgust

og'zining burchagidan kanalga bir tomon qarab jilmaydi va men ko'rib chiqdim uni boshqasiga. Bir qarash kerak edi, shuning uchun sukunat ko'rinmadi noqulay, lekin men hamma narsa mukammal bo'lishini xohlardim. Hammasi shunday davom etdi yaxshiroq emas, lekin menga bu Amsterdam mendan olinganga o'xshardi xayol. Men butun kecha kabi, bu kechki ovqat haqida o'ylashga yordam berolmadim saraton bonusdan boshqa narsa emas. Men o'tirib suhbatlashishimizni xohladim, go'yo uyda divanda yotgandek bimalol hazillashib, lekin chuqur pastga o'tirdi keskinlik.

"Bu kostyum men uchun qayg'uli voqea emas", deb eslaydi Avgustus.

biroz vaqtdan keyin. - Kasal ekanligimni bilganimda, - qachon, qachon ular mening yuzdan sakson besh imkoniyatim bor deb aytishdi ... Imkoniyat, albatta, baland, lekin barchasi menga bu rus ruleti ekanligi ko'rinib turardi. Men kutgandim olti oy yoki do'zax yili, oyog'ini yo'qotish kerak edi va natijada bularning barchasi hali ham yordam berolmaydimi ?!

"Bilaman", men qo'llab-quvvatladim, garchi aslida bilmasam ham. Men darhol urdim terminal bosqichida; Mening davolanishim umrni uzaytirish edi saraton kasalligini davolash. Phalanxifor mening tibbiy tarixim bilan tanishtirdi noaniqliklar, lekin mening shaxsiy hikoyam Gasovadan farq qilgan: mening epilogue tashxis bilan bir vaqtda yozilgan. Avgustus ko'pchilikka o'xshaydi

.

saraton kasalligidan omon qolganlar noaniqlik bilan yashadilar.

- Ha, - dedi u. - Tayyorgarlik istagi meni engdi. Bizlar

Crown Hill-da uchastka sotib oldim - men kun bo'yi otam bilan bordim va tanladim joy. Men dafn marosimimni eng kichik tafsilotlargacha rejalashtirgandim va bundan oldinroq operatsiya ota-onadan yaxshi azizni sotib olish uchun ruxsat so'radi kostyum - to'satdan menda hali ham kranlar bor. Ammo men hech qachon tasavvur qilmaganman uni kiyish uchun sumka ... Bugun kechgacha.

- Demak, bu sening kumush kiyiming.

- Ha. Siz bu marosimga liboslar tayyorlamadingizmi?

- Ammo nima bo'ldi, - dedim men. - Men kiyishni kutgan holda sotib oldim o'n besh yil. Ammo men bu sanada sanani davom ettirmayman.

Ko'zlari chaqnadi.

- Demak, bizda sana bormi?

Birdan xijolat bo'lib, ko'zlarimni tushirdim.

- Ishlarga shoshilmang.

Biz to'liq ovqatlandik, ammo shirin, mazali qalin qaymoq, ehtiros meva tilim bilan o'ralgan, yaxshi emas edi

urinib ko'rdik va yana och qolishga urinib, plitalar ustida o'tirdik.

Quyosh uxlashni rad etganga o'xshardi: ichida sakkiz yarim yarim hali ham engil edi.
Avgust to'satdan biron sababga ko'ra so'radi:
- Hayotdan keyin hayotga ishonasizmi?
"Men abadiyatni noto'g'ri tushuncha deb bilaman", dedim.
"Siz noto'g'ri tushunchasiz", dedi u kulimsirab.
"Bilaman." Shuning uchun ular meni hayot tsiklidan chiqarib tashlashdi.
- Kulgili emas, - dedi Gus ko'chaga qarab. Biz velosiped haydadik ikkita qiz, biri orqa g'ildirak yonida o'tirgan.
"Qani", dedim ishdan bo'shatdim. - Men hazillashdim.
- Sizni hayot tsiklidan chiqarib tashlashdi degan fikr, men unday emasman kulgili, - dedi u. "Bu erda menga jiddiy javob bering: hayotdan keyingi hayotmi?"
"Men bunga ishonmayman", dedim, lekin darhol tuzalib ketdim: "Shunga qaramay hal qiluvchi "yo'q" deb aytmayman. Siz-chi?"
"Men ishonaman", dedi u ishonch bilan. - To'liq va to'liq. Osmonga emas qaerda siz yagona daraxtlarni minib, lira chalib, bulutda yashay olasiz, lekin "N" harfi bilan biror narsa. Va u har doim ishongan.
- Rostdanmi? - hayron bo'ldim. Jannatga ishonish har doim men bilan bog'liq edi aqliy bema'nilik, Gus esa ahmoq emas edi.
- Ha, - dedi u ohista. - "Qirollik kasalligi" dan kelib chiqqan narsalarga ishonaman:

"Ko'tarilgan quyosh uning so'nayotgan ko'zlari uchun juda yorug' ". Ostida quyosh chiqqanda, men nurlari chidab bo'lmaydigan darajada porloq va ko'zlari bo'lgan Xudoni nazarda tutyapman Ann o'lmayapti, o'lmoqda. Qaytayotganimizga ishonmayman tiriklarni quvlash yoki tasalli berish, lekin menimcha, biz bilan bir narsa zarur davom etmoqda
"Ammo siz unutilib qo'yishdan qo'rqasiz."
- Albatta. Men dunyoviy unutilishdan qo'rqaman. Meni nusxa qilyapman deb o'ylamang ota-onamdan, lekin men odamlarning jonlari borligiga ishonaman va men saqlashga ishonaman dush. Yo'qotish qo'rquvi - bu boshqa narsa, men berolmaydigan qo'rquv hayotingiz evaziga hech narsa. Agar siz xizmatda yashay olmasangiz eng yaxshisiga, siz hech bo'lmaganda unga o'lim sifatida xizmat qilishingiz mumkin; tushundingizmi? Va men biron bir narsa uchun yashay olmayman yoki o'lmayman deb qo'rqaman muhim.
Men shunchaki boshimni chayqadam.
- Nima? - deb so'radi u.
- Siz shunchaki biror narsaga qahramonlik bilan o'lish g'oyasi bilan ovorasiz qahramonligingizning dalillarini qoldiring. Qandaydir g'alati.
- Hamma favqulodda hayot kechirishni xohlaydi!
- Hamma ham emas, - dedim men bezovtaligimni yashira olmay.
- Siz g'azablanyapsizmi?
"Shunchaki ..." deb boshladim va tugata olmadim. - Shunchaki ... - yana - dedim. Stol ustida sham yondi. - Siz tomondan, shunchaki jirkanch shunchaki yashash uchun berilgan va hayot uchun berilganlar muhim deb aytish buyuk maqsad. Buni menga past deb aytish.
O'zimni kichkina qiz kabi his qilib, og'zimga to'liq qoshiq qo'ydim qaymoq menga ahamiyat bermasligimni ko'rsatish uchun va umuman ...
"Kechirasiz" u uzr so'radi. - Men buni nazarda tutmagan edim. Men faqat gapirdim o'zingiz haqingizda.
- Va u aytdi va o'yladi! - Menga ovqat juda ko'p edi iborani davom ettirishga qaror qildi. Men qusishimdan qo'rqardim - men tez-tez edim ovqatdan keyin qusish (bulimiya emas, shunchaki saraton). Men plastinkani itarib yubordim Gusu shirinligi, lekin u bosh chayqadi.
- Kechirasiz, - dedi u va yana stol yonidan qo'ltig'imga tushib oldi.

uni egallashga ruxsat bergan edim. - Men bundan ham battarman.

- Masalan? Men kuldim

- Masalan, mening hojatxonadagi idishdagi kalligrafik jihatdan shunday deyiladi:

"Rabbiyning so'zlariga tasalli berish uchun o'zingizni yuving." Men, Hazel, qaerda bo'lishim mumkin yomonroq.

"Bu noxush tuyuladi, - dedim men.

107-bet

"Men yomon mevasiman."

"Siz qilasiz", men jilmadim. U meni juda yaxshi ko'radi. Balki men narkist edi, ammo o'sha paytdan boshlab, "Orange" dan Augustus menga yoqishni boshladi ko'proq.

Shirinlik bilan likopchalarni olib, ofitsiant aytdi:

"Sizning ziyofatingizni janob Piter van Xouten to'lagan".

Avgustus jilmayib qo'ydi.

"Va bu Piter van Xouten juda zo'r yigit."

Kanal bo'ylab yurganimizda allaqachon qorong'i edi. Orange-dan blok eski zanglagan velosiped bilan o'ralgan skameykada to'xtadik, velosiped tokchalariga va bir-biriga bog'lab, yonma-yon o'tirdi kanalga qarab, Gus elkalarimni quchoqladi.

Qizil yorug'lik uzra tuman yorishib ketdi. Chiroq bo'lsa-da kvartal qizil bo'lishi kerak edi, ular chiqib turgan nur edi sudraluvchi yashil rang. U erda minglab sayyohlarni tasavvur qildim mast bo'ling, cheking va tor ko'chalarda sayr qiling.

"U bilan ertaga uchrashishimizga ishonmayman", dedim. -

Piter van Xouten bizga dunyodagi eng yaxshi kitobning yozilmagan epilogini aytib beradi.

"U bizning ovqatlanishimizga ham pul to'ladi", - dedi Avgust.

- Ehtimol, avval u bizni qidira boshlaydi

tinglash yoki yozish asboblari va keyin ular orasida o'tirish

bizni yashash xonasidagi divanda va pichirlab aytganda, Annaning onasi chiqqanmi yoki yo'qmi

Lola gollandiyalikka uylaning.

"Sisifus hamsterini unutmang", deb qo'shimcha qildi Augustus.

"Va hamsterni qanday taqdir kutmoqda", dedim va oldinga egilib

va kanalga qarab. Suv yuzasi deyarli butunlay qoplangan edi

son-sanoqsiz rangsiz qarag'ay barglari. - Keyingi natija

Faqat biz uchun mavjuddir, - dedim men.

- Va ular qanday rivojlanmoqda, deb o'ylaysiz? - so'radi Avgust.

- Bilmayman, goli bilan. Bu haqda ming marta o'yladi. Har safar

qayta o'qing, boshqa narsani tasavvur qiling, tushunasizmi? - U boshini qimirlatib qo'ydi. - A

sizda nazariya bormi

- Ha. Menimcha, lolalar gollandiyalik bo'lishi mumkin emas

firibgar, lekin u Anna va uning onasini ishontiradigan darajada boy emas.

Menimcha, Anna vafotidan keyin onasi u bilan Gollandiyaga jo'naydi

gollandiyaliklar bilan baxtli hayot kechirish umidida, ammo hech narsa yo'q

muvaffaqiyatli - u qizi yotadigan joyga tortiladi.

Uning bu kitob va u haqida juda ko'p o'ylashini men bilmagan edim

108-bet

"Qirollik kasalligi" men uchun ham, unga qaramasdan, juda ko'p narsani anglatadi

Gus uchun juda ko'p narsani anglatadi.

Kanalning tosh devorlari ostida, suv ohista chayqaladi; bir dasta o'tgan

kompaniya tez va tez o'tkir tomonga burilib,

laringeal golland; yarim suv bosgan mayda qayiqalar

mening balandligimdan ko'proq; turg'un suvning hidi, Gusning qo'lini quchoqlash

men; uning haqiqiy oyog'i mening haqiqiy oyog'imga kestirib, oyog'imga tegib turadi oyoqlar ... Men Gusga biroz kuchliroq yopishdim. U jilmaydi.

- Kechirasiz. Bu og'riyaptimi?

U og'riq bilan "yo'q" dedi.

- Kechirasiz, - dedim men. - Suyak elkasi.

"Hammasi joyida", dedi u. - Hatto yaxshi.

Biz uzoq o'tirdik. Oxir-oqibat, uning qo'li elkamdan chiqib ketdi skameykaning orqa tomoniga yotish. Kanalga qaradik. Qanday qilishni o'ylardim gollandlar bu shaharga qaramasdan o'z shaharlarini saqlab qolishga muvaffaq bo'lishdi suv ostida bo'lishi kerak edi va doktor Meri uchun men qarindoshman Amsterdam, yarim botgan anomaliya. Men bu muammosiz unga o'tdim o'lim haqidagi fikrlar.

"Sizdan Kerolin Metss haqida so'rasam maylimi?"

- Va siz hayotdan keyingi hayotga ishonmayapsiz, deysiz, - dedi

Gus, menga qaramasdan. - Ha, mumkin, albatta. Nimani bilmog'chisiz?

Men o'lsam Gus qanday omon qolishini bilmog'chi edim. Men bo'lishni xohlamadim bomba, mening sevimli odamlarim hayotida yovuz kuch bo'lishni xohlamadi.

- Xo'sh, qanday bo'ldi.

Gus shunchalik uzoq nafas oladiki, mening o'jar o'pkalarim maqtanchoq tuyuldi va og'ziga yangi sigaret tutatdi.

- Siz topishmoqni bilasizmi - ular qaysi o'yin maydonchasida o'ynashmaydi? Yoqilgan

kasal ta'til. - Bosh iring'adim. - Men ikki hafta davomida Memorialda bo'lganman

ular bir oyog'ini olib, kimyoga kirishdilar. Men beshinchi qavatda, o'yin xonasining narigi tomonida yotdim plash har doim bo'sh edi. Men majoziy ma'noda cho'mildim

kasalxonada hovlisidagi bo'sh maydonchani rezonansi. Ammo keyin u erda

qiz tashqariga chiqq boshladi. U har kuni xuddi o'zi kabi tebranib o'tirar edi

film. Men eng sezgir hamshiralardan birini u bilan qiziqishini so'radim

ko'proq, va u tanishish uchun qizni olib keldi. Bu Kerolin va men bo'ldi

uni o'ziga jalb qilish uchun mening barcha qaytarib bo'lmaydigan xarizmalarimni ishga tushirdi. - Gus jim qoldim va men bir narsa aytishga qaror qildim.

- Siz umuman xarizmatik emassiz, - dedim men. U aqldan ozgan

qichqirdi. "Siz shunchaki go'zalsiz, bularning hammasi", - deb tushuntirdim.

U xijolatni yashirdi.

"Marhum bilan bo'lgan narsa ..." u gap boshladi, ammo to'xtadi. - Parcha

Agar siz o'liklarni romantik qilmasangiz, siz yaramas bo'lib tuyulasiz, ammo

haqiqatan ham qiyin narsa. Xo'sh, siz stoikning yo'llarini bilasiz, egilmaydi

qahramonlik bilan kasallik bilan kurashadigan saraton qurboni unga qarshi turadi

g'ayriinsoniy kuch bilan hech qachon shikoyat qilmaydi va hatto jilmayishni ham to'xtatmaydi

o'lim to'shagida?

- Ha, - dedim men. - Yaxshi va saxovatli, hamma

ularning nafasi barchamizni ilhomlantiradi! Bizga o'xshagan kuchli odamlar nima qoyil!

- Ha, lekin aslida - men va siz demayapman -

statistik jihatdan kasal bolalar bolalardan ko'ra sog'lom emaslar

rahmdil yoki o'jar. Kerolin har doim qayg'uli va baxtsiz yurar,

lekin menga yoqdi. Men bu dunyodagi barcha odamlarni tan olishni yaxshi ko'rardim

u meni eng yomon ko'radigan qilib tanladi. Vaqt o'tkazdik

barchaga yopishib olish. Hamshiralalar, boshqa bolalar, ota-onamiz olib keldi

ketma-ket hamma tanqid qildi. Kim aybdorligini bilmayman - u yoki uning o'smasi.

Bir marta hamshiralardan biri menga Karolin kasalligi davom etayotganini aytdi

tibbiy jargon "bastard o'smasi" deb nomlanadi, chunki

odamni yirtqich hayvonga aylantiradi. Mana, olib tashlangan qiz

miyaning beshdan bir qismi va shunchaki relapsni aniqladilar

o'smalar »hech qanday bema'ni pediatrik onkologik misol emas edi qahramonlik. U ... rostini aytsam, u kaltak edi. Ammo shunday Siz gapira olmaysiz, chunki birinchi navbatda Kerolinning o'ziga xos xususiyati bor edi o'sma, ikkinchidan, u vafot etdi. Uning sabablari ko'p edi yoqimsiz, tushunasizmi?

Men tushundim.

- Bilasizmi, Anna "Qirolik yordami" qismida

jismoniy tarbiya uchun futbol maydoni yoki biror narsa, va katta darajada maysaga tushadi va saraton qaytganligini, metastazlar asab tizimida allaqachon mavjudligini tushunadi o'rnidan turishi mumkin va uning yuzi futbol maydonidagi maysalardan bir qarichga tushdi va u muzlaydi, yaqin atrofdagi o't pichoqlariga qarab, ularni quyosh qanday yoritayotganini payqab ... Men Keyingi qatorni eslay olmayman, lekin Anna qanday kelib chiqishi haqida bir narsa bor Uitman uslubidagi tushuncha: inson mohiyatini quyidagicha aniqlash mumkin yaratilishning ulug'vorligidan hayratga tushish imkoniyati. Siz bu qismni bilasizmi?

- Men juda yaxshi bilaman, - dedim men.

- Keyin, kimyoterapiya bilan yonib ketganimdan keyin, negadir men

chindan ham umid qilishga qaror qildingiz - bu omon qolish uchun emas; menga yoqadi Anna, juda hayajonlangan va soddalar uchun minnatdorchilik hissi bilan xursand bo'lgan bizni o'rab turgan narsalarga qoyil qolish imkoniyati. Ammo Kerolin hamma bilan

kun davomida yomonlashdi. Tez orada u uyiga qo'yib yuborildi va bir necha daqiqa o'tdi Menimcha, biz chinakam yaxshi munosabatlarga ega bo'lishimiz mumkin, ammo ichida bu haqiqat bo'lishi mumkin emas, chunki u yo'q edi qayg'uli, yoqimsiz va ko'pincha bo'lgan fikrlar va til o'rtasidagi filtr bu uyat. Ammo siz miya shishi bo'lgan qizni tashlab ketolmaysiz! Va uning ota-onasiga, men unga yoqdi va ukasi Kerolin ajoyib tomboyga aylandi, uni qanday tashlab keta olasiz? Axir u o'layotgan edi! Bu o'pish uchun davom etdi abadiylik. Deyarli bir yil davomida men biron bir sababsiz bironta qizni uchratdim u kulishni boshladi, protezimni ko'rsatdi va meni Stump deb chaqirdi.

- Xudo, yo'q, - dedim men.

- Ha! Bu, albatta, uning miyasini iste'mol qilgan butun shish. Yoki shish emas shayton uni oladi. Men ularning borligini bilishga imkonim yo'q edi ajralmas, karolin va o'simta. Kasallik kuchayib bordi va Kerolin ichkariga kirdi xuddi shu voqealarni takrorlash va o'zingizning ustidan kulish odati sharhlar va shuning uchun kuniga yuz marta. U bu hazilni bir necha hafta takrorladi: "Gusning oyoqlari salqin, faqat bittasi yo'q", deb gap boshladi u manyak kabi kulish.

- O, Gus ... - deb g'o'ldiradim men. - Bu ... - nima deyishni bilmay qoldim. Yoqilgan u menga qaramadi va unga qarash mantiqsiz edi. Menman oldinga intilayotganini his qildi. U og'zidan sigaret olib qaradi uning bosh barmog'ini va barmog'ini aylantirib, yana og'ziga solib qo'ydi.

"Biz soliq to'lashimiz kerak," dedi u, "menda bor salqin oyoq.

- Kechirasiz, - dedim men. "Men chindan ham afsusdaman."

"Hammasi yaxshi, Hazel Greys" Ammo oxirigacha rozi bo'lsangiz, qachon go'yo men qo'llab-quvvatlovchi guruhda Kerolin Metrsning arvohi paydo bo'lganga o'xshardi, men umuman baxtli emas. Men ko'rdim, lekin agar xohlasangiz, yo'q edi nimani nazarda tutayotganimni bilasiz. - U cho'ntagidan sigaret qutisini oldi va chiqarib oldi orqasiga sigaret.

"Kechirasiz" yana bir bor uzr so'radim.

- Men ham, - dedi u.

Men unga: «Men buni hech qachon qilmayman», - deb va'da bergandim.

"Hazel Greysga qarshi emasdim." Yuragim bilan yurish men uchun katta sharaf, sizni xafa qildi.

12-bob

Men Gollandiyalik to'rt vaqtda uyg'ongan edim, yangisiga tayyor edim
kun. Uxlab qolish uchun barcha urinishlar barbod bo'ldi, men yotdim
shamollatgich havoni pompalayapti va o'pkadan chiqarib yuborayotganini tinglab xursand bo'ldi
ajdaho jiringlaydi, garchi men o'z so'zlarimni tinglashni xohlardim
nafas

Men Royal Ailmentni qayta o'qib chiqdim, onamning uyg'onishini kutdim.
Soat oldida u menga o'girilib, uyqusirab boshini menga qo'ydi.
noqulay bo'lgan elka.

Xonaga olib kelgan nonushta, mamnuniyat bilan,
Amerika nonushta standartlarini to'liq rad etish bilan bir qatorda,
mazali go'shtni kesish. Men kiyishni rejalashtirgan ko'ylak
Piter van Xouten bilan uchrashish, tanlov jarayonida tobora ortib bordi va
apelsinda kechki ovqatga loyiq deb topildi, shuning uchun men qabul qilganimda
dush va tinchlangan sochlar, onam va men yarim soat davomida har xil narsalarni muhokama qildik
Men kiyinishga qaror qilishimdan oldin naqd pulning yaxshi va salbiy tomonlari
Tsar kasalligidan Anna: Chak Teylorning krossovkalari, quyuq jinsi va
ko'k futbolka.

Futbolka taniqli usta asarining skrinshoti edi
surrealist Rene Magritte: u quvur tortdi va kursiv bilan imzoladi:

" *C'est n'est pas une quvur* " ("Bu quvur emas").

"Men bu futbolkanı tushunmayapman", dedi onam.

- Piter van Xouten tushunadi, menga ishonung. U ming marta aytilgan

Qirollik yordamidagi Magritte.

- Ammo bu quvur!

- Yo'q, quvur emas, - dedim men. - Bu trubaning surati.

Tushudingizmi? Har qanday narsalarning tasvirlari darhol mavhumdir. Bu shunday
juda yupqa.

- Siz qachon bunday kattaga aylanib, nimani chalkashligini tushudingiz
sizning eski onangiz - deb so'radi oyim. - Kecha men gapirganga o'xshayman
etti yoshli Hazel nima uchun osmon ko'k. Keyin siz meni daho deb bildingiz.

"Nega osmon ko'k?" - deb so'radim men.

- Chunki, - javob berdi oyim. Men kuldim.

Soat o'nlar atrofida edi va men ko'proq asabiylasha boshladim.

Avgustus bilan uchrashishdan oldin tashvishlandim, uchrashuvdan oldin xavotirlandim

Piter van Xouten muvaffaqiyatsiz kiyinganidan xavotirda
biz to'g'ri uyni topa olmaymiz, chunki Amsterdamdagi uylar bir-biriga o'xshaydi
Do'st, egizaklar singari, biz adashib qolishimiz mumkinligidan xavotirda edik
xavotirda, xavotirda va xavotirda bo'lgan "faylasuf" ni toping. Onam
men bilan gaplashmoqchi edi, lekin men quloq solmadim. Men undan so'ramoqchi edim
ikkinchi qavatga ko'tarilib, taqillatgan Avgustning u erda ekanligini tekshirib ko'ring
eshik oldida.

Ochdim. U futbolkaga qaradi va jilmayib qo'ydi.

"Kulgili" dedi u.

"Ko'kraklarimni kulgili deb aytman", dedim.

"Xo'sh, bu erda emas", dedi onam orqamdan, lekin men allaqachon bor

Augustus xijolat bo'lib, ko'k ko'zlarida xira ko'rindi.

- Siz albatta borishni xohlamaysizmi? - so'radim onamdan.

"Men Rijksmuseum va Vondelparkga boraman", deb tushuntirdi u. - Buning ustiga

Men bu kitobni tushunmayman. Hafa bolma. Unga va biz uchun yordamchimizga rahmat, yaxshi

- Xo'p, - dedim onamni quchoqlab. U meni o'pdi boshida, quloqning tepasida.

Piter van Xoutenning Oq uyi tom ma'noda burchakda edi parking ro'parasida, Vondelstraat ustidagi uylar. Bir yuz ellik sakkiz. Avgustus mening qo'limdan ushlab, aravani tortdi shar va biz uch bosqichga ko'tarilib, qora va ko'k ranglarga bo'yalganmiz eshik. Yuragim urdi. Faqat bitta yopiq eshik ajralib turadi Meni birinchi marta beri o'ylab yurgan javoblarimdan oxirgi tugallanmagan sahifani o'qing.

Ichkaridan kuchli bas ritmi eshitildi, bu bo'lishi kerak edi deraza tokchalari qaltirab ketdi. Men hayron bo'ldim: Piter van Xouten haqiqatan ham shundaymi? rapni sevadigan bola?

Eshik uzukini sherning kallasi shaklida ushlab, men ikkilanaman taqillatdi. Musiqa hali ham jo'shqin edi.

- Balki u eshitmayotgandir? - dedi Avgustus uzukni oldi va balandroq ovoz bilan

Musiqiy tovushlar o'chdi, pog'onali qadamlar eshitildi. Bolt tepaga qarab yurdi yana birov eshik ochildi. Suyuqlik bilan kasal odam sochlar va haftalik tuklar bilan qoplangan yonoqlar, yorug 'ko'cha chiroqlariga tikilib qaradi. U ko'k pijamalarni kiygan edi, eski filmlardagi kabi. Yuz va qorin juda dumaloq va qo'llar edi U shu qadar yupqaroq ediki, u to'rtta donali donutga o'xshardi

gugurtlar.

- Janob van Xouten? - deb so'radi Avgust. ovozda.

Eshik yopildi. Uning orqasida jingalak, jingalak turardi qichqirish: "Li-va-va-e-e-e-view-yu!" (bundan oldin men uning nomi deb o'ylagan edim) Yordamchilar "Qo'rg'oshin" deb talaffuz qilishadi).

Eshikdan hamma yaxshi eshitildi.

"Butrus, bizning oldimizga keldingizmi?" - deb so'radi ayol.

- Mana, Lideview, ostonada ikkita yosh vahiy bor!

- Vizyonlarmi? - so'radi u yoqimli gollandcha ohangda.

Van Xouten bir nafasda baqirdi:

-Fantomlar-sharpa-illuziya-ruhlar-ruhlar-boshqa dunyodan kelgan musofirlar, Lideview! Universitet darajasida bo'lgani kabi

Amerika adabiyoti bunday jirkanch narsalarni namoyish qilishi mumkin ingliz tilini bilasizmi?

- Pyotr, bular vahiy emas, bular sizning yoshingiz Avgust va Hazel Siz bilan suhbatlashgan muxlislar.

- Qanday ?? Nima ?? Ular ... Men ular Amerikada edim deb o'yladim!

- Ha, lekin siz ularni Amsterdamba taklif qildingiz, eslaysizmi?

"Lideview, bilasizmi nima uchun men Shtatlardan ketdim?" Hech qachon endi amerikaliklar bilan uchrashmaymiz!

"Ammo siz o'zingiz amerikaliksiz."

- Ha, ko'rinmayapti, ammo bu amerikaliklar darhol ketish uchun buyurtma. Dahshatli xato bo'lganligini tushuntiring, bu mashhur van Xutenning taklifi ritorik va shunga o'xshash edi jumlar ramziy ravishda olinishi kerak ...

Nazarimda, men qusmoqchi edim. Men emas, Avgustga qaradim eshikdan pastga qarab: uning yelkalari egildi.

"Men buni qilolmayman, Pyotr", Lideview javob berdi. - Siz bilan bo'lishingiz kerak

ular bilan tanishish. Siz qarzdorsiz. Siz ularni ko'rishingiz kerak. Sizga kerak izingiz nimani anglatishini ko'ring.

"Lideview, buni sozlash uchun meni ataylab aldamadingmi?"

Uzoq sukut saqlandi, nihoyat eshik yana ochildi. Van

Xuten hanuzgacha metronomaning xilma-xilligi bilan boshini burdi mendan Avgustgacha.

"Sizlardan kim Augustus Water?" - deb so'radi u. Avgustus ikkilanib qoldi qo'lini uzatdi.

Van Xouten boshini qimirlatib dedi:

- Siz o'z jo'jangiz bilan biznesingizni yakunladingizmi?

114-bet

Shunday qilib, birinchi va yagona marta men xayolparast Avgustni ko'rdim Suvlar.

"Men ..." deb boshladim, "hmm, men Hazelman." Mana.

"Ko'rinishidan, bu yigirda rivojlanish kechikishi bor", deb tushuntirdi Piter van Xouten. mening Lideview.

- Butrus! - jahli chiqdi u.

- Xo'sh, - dedi Piter van Xouten qo'lini ko'tarib, - shunday yoki bunday tarzda ontologik imkonsiz mavjudotlarni uchratish uchun - noyob zavq.

Men uning shaffof qo'lini siqib qo'ydim, shundan keyin u qo'llarini siqib qo'ydi

Avgust. Shu orada, men "ontologik" nima degan savolga hayron bo'ldim

Menga so'z yoqdi. Voy, Avgust va men klubga yozildik

imkonsiz mavjudotlar platypuslar bilan birlashtirishlari mumkin!

Albatta, men Peter van Xouten inson bo'lishiga umid qilgandim.

umumiy ma'noda, lekin dunyo istaklarni bajarish uchun zavod emas. Bu juda muhim

eshik biz uchun ochildi, men ostonadan o'tdim va endi nima bo'lishini bilaman

"qirollik kasalligi" tugaganidan keyin. Menga bu etarli. Mikroavtobusdan o'tib ketdik

Xuten va Lideview ulkan emanli dasturxon yonida, ikkisi bilan birga

yoqimsiz yalang'och yashash xonasida yolg'iz stullar. Muzei zali,

faqat bo'sh oq devorlarda bitta rasm emas. Divandan tashqari

va pastki stul, po'lat va qora charm konstruktsiyalar, xona

bo'sh bo'lib qoldi. Bir soniyadan keyin ikkita katta narsani payqadim

qora axlat sumkalari to'la va bog'langan.

- Axlat? Men Augustusdan boshqa hech kim yo'q deb o'ylab so'radim eshitadi

- Muxlislardan kelgan xat, - javob qildi Van Xouten o'tirgan joyiga

pastki stul. - O'n sakkiz yil. Men uni ochmayman. Ilojim yo'q. Men juda qo'rqaman.

Birinchi bo'lib sizning xatlaringizga javob berdim va siz nima uchun ekanligini tushunasiz

olib keldi? Gol bilan aytganda, men tanada o'quvchilar borligini ko'rib chiqaman

qiziqmas.

Mana nima uchun u hech qachon mening xatlarimga javob bermadi? Ular haqida

o'qimadi. U nima uchun umuman ularni saqlayotganini tushunmadim, hatto umuman

bo'sh yashash xonasi. Van Xouten oyoqlarini otmonga tashlab, kesib o'tdi

terlik bizni divanga ishora qildi. Avgust va men bir-birimizning yonimizga o'tirdik

do'st, lekin yaqin emas.

- Nonushta qilishni xohlaysizmi? Lideview so'radi.

Men van Xouten aralashganda biz allaqachon ovqatlanmagan edik, deb aytishni boshladim:

"Lideview, nonushta qilish uchun juda erta."

"Ammo ular Amerikadan, Piter, bu ularning organizmlari uchun birinchi soatdir".

115-bet

"Keyin nonushta qilish uchun juda kech", dedi u. - Ammo,

tanadagi birinchi soatdan boshlab va bularning barchasidan keyin siz kokteyl ichishingiz kerak. Siz skotch lentasini ichasizmi? - deb mendan so'radi.

"Ichamanmi ... Yo'q, yo'q, rahmat, yo'q", dedim.

- Va Avgustus suvlari? - so'radi Van Xouten Gusga bosh irg'ab.

- Rahmat, men o'zimni saqlayman.

"Keyin bitta stakan, Lideview." Suv bilan yopishqoq lenta qiling. - va Butrus Gusga o'girilib: - Bu uyda suv bilan lenta yasashni bilasizmi?

- Yo'q, ser, - javob berdi Gus.

- Biz skotchni stakanga quyamiz, suv va aralashtirish fikrini chaqiramiz mavhum suv g'oyasi bilan haqiqiy yopishqoq lenta.

- Ehtimol, avval ovqatlanish kerak, Butrus? - taklif qildi Lideview.

U bizga qaradi va dramatik pichirlab dedi:

"U mening ichkilikbozligim bor deb o'ylaydi."

"Va men ham quyosh chiqdi deb o'ylayman", dedi Lideview, ammo bu hammasi u barga bordi, skotch lentasini oldi, yarim stakanni quydi va olib keldi xo'jayinga. Bir yelkasini olib, Butrus van Xouten stulga o'tirdi.

"Bunday yaxshi skotch lentasi chiroyli pozada mast bo'lishga loyiqdir."

Men darhol o'zinning hatti-harakatlarim haqida o'yladim va jimgina o'tirdim. Kanulani tuzatdi. Dad doim odamlarni hukm qilish mumkinligini aytdi kotiblari va ofitsiantlarga qanday munosabatda bo'lishlari. Ushbu o'lchov bilan Piter van Xouten juda aqldan ozgan edi.

"Shunday qilib, mening kitobim sizga yoqadi", dedi u Avgustusga ikkinchi yudum.

- Ha, - javob berdim Avgust. - Biz, ya'ni Avgust, chaqirdik Sizni eng ezgu tilagim bilan kutib olaman va biz bora olamiz Siz "Qirollik yordami" qahramonlarining kelajak taqdiri haqida gapirib berdingiz. Van Xouten hech narsa demadi va yopishqoq lentadan uzun bir dastani oldi. Bir daqiqadan so'ng, Avgustus qo'shimcha qildi:

"Sizning kitobingiz nihoyat bizni Hazelga yaqinlashtirdi."

"Ammo siz yaqin emassiz", dedi u menga qaramasdan.

"Bu ish bizni deyarli birlashtirdi", dedim.

Keyin u menga o'girildi.

- Siz unga o'xshagan kiyim kiyganmisiz?

- Anna qalay? - Men aniqladim.

U jimgina menga qaradi.

- Ha, - javob berdim men.

U yana bir xo'tikni olib, xo'rsindi.

.

"Menda spirtli ichimliklar muammosi yo'q", dedi u birdan baland ovozda.

u. - Men Cherhillga o'xshagan alkogol bilan munosabatda bo'laman: hazil qilaman, Angliyani boshqaring, yuragim xohlagan narsani qiling, lekin icholmayman. - U Lideview-ga qaradi va stakaniga bosh irg'adi. U oldi va ketdi barga. "Faqat suv haqida fikr, Lideview!" - eslatdi u.

"Ha, men tushundim", dedi u deyarli amerikaliklarning talaffuzi bilan. Ikkinchi stakanni olib kelganda, Van Xoutenning beli yana qotib qoldi hurmatsiz. Terini yechib tashladi. Oyoqlari juda kam edi xunuk. Mening ko'z oldimda Piter van Xouten o'zining butun qiyofasini yo'q qilyapti zo'r muallif, lekin uning javoblari bor edi.

"Kghm", men tomog'imni tozaladim. - Avvalo, ruxsat bering kechagi kechki ovqat uchun rahmat va ...

"Biz ularga kechki ovqatni berdikmi?" - Van Xouten Lideviewdan so'radi.

- Ha, to'q sariq rangda.

- Ha, ha. Menga emas, balki Lideview-ga rahmat: u kamdan-kam uchraydigan narsaga ega

mening pulimni sarflash uchun iste'dod.

"Sizga bu yoqqanidan juda xursandmiz", dedi Lideviv menga.

- Baribir rahmat, - dedi Augustus xushomad bilan

ovozda asabiylashish eslatmasi.

- Mana, men shu erdaman, - bir daqiqadan keyin van Xoutenning ovozi eshitildi. - Nima savollaringiz bormi?

- Uf ... - dedi Avgust.

"U xat orqali juda aqlli bo'lib tuyuldi", dedi Van Xouten Lideviv,

Avgustga murojaat qilib. - Ko'rinishidan, saraton allaqachon ko'pchilikni zabt etgan tog 'etagi

- Butrus! - qichqirdi Lideviv.

Men ham hayratda qoldim, lekin shu bilan birga men g'alati edim

bu menga yoqimsiz odamning bizga ko'rsatmasligiga ishontirdi

hurmat.

"Bizda haqiqatan ham bir nechta savol bor", dedim men. - Men

Men ular haqida elektron pochta yozdim, eslaysizmi bilmayman ...

- Eslolmayman.

"Uning xotirasida muammolar bor", - dedi u kechirim so'rab.

Lideviv.

- O, agar men xotiram yomonlashsa xursand bo'lardim, -

- dedi van Xouten.

"Shunday qilib, bizning savollarimiz", deb esladim.

"Bizniki!" Qanday malika, - dedi Butrus hech kimga

xususiyatlar burilmasdan va yana lentani ichdi. Scotch lentasi nimada ekanligini bilmayman

117-bet

ta'mga, lekin agar u hatto shampanni eslatsa ham, tasavvur qilaman

Qanday qilib men shunday ko'p ichishim mumkin, bunchalik tez va erta tongda. - sizga

Zeno toshbaqasi paradoksi tanishmi?

- Bitiruvdan so'ng belgilar bilan nima bo'lishini bilishni istardik

kitoblar, ayniqsa Annina bilan ...

- Sizning behuda savolingizni oxirigacha tinglashim kerak deb o'ylaysiz,

javob bermoq Siz faylasuf Zenoni bilasizmi? - Men noaniqman

bosh chayqadi. - Afsus. Zeno Sokratdan oldin yashagan va kashf etilgan deb ishoniladi

Parmenidlar taklif qilgan dunyo manzarasida qirq paradoks. Oh

Parmenida, albatta, bilasizmi? - so'radi Van Xouten. Bosh irg'adim:

ular sizning Parmenidlaringizni juda yaxshi bilaman deyishadi, lekin men bu haqda hech qanday tasavvurga ega emas edim

com savolda. - Xo'sh, Xudoga shukur, - dedi Van Xouten. - Zeno

noaniqliklar va ortiqcha narsalarni topishga ixtisoslashgan

Parmenidlarni soddalashtirish, bu qiyin emas edi, chunki Parmenidlar edi

har doim va har doim xato qiladilar. Parmenidlar ajralmas hisoblanadi

har doim poygada noto'g'ri otni kiyadigan do'st. Ammo eng

Zenoning muhim paradoksi ... Kutib turing, menga o'zingizning darajangizni jalb qiling

swedish hip-hop bilan tanishish!

Piter van Xouten hazillashdimi yoki yo'qmi, men tushunmadim. Bir soniyada biz uchun

Avgust javob berdi:

- Juda kichik.

- Ammo, ehtimol "Hech narsa qilmang" asl albomini eshitgansiz

Afazi va Filfi?

"Ular eshitishmadi", dedim men ikkalamizga.

"Lideviv, hozir Bomphalleralni joylashtiring!"

Lideviv MP3 pleyeriga o'tdi, bir oz g'ildirakni burdi va

tugmani bosdi. Rep hamma yoqdan yangradi. Bu butunlay menga tuyuldi

odatiy, faqat so'zlar shved tilida edi.

Qo'shiq tugashi bilan Piter van Xouten kutilib qaradi

Kichkina ko'zlarimizni ishdan chiqargan holda.

- Ha? - deb so'radi u. - Ha?

"Kechirasiz, ser, lekin biz shved tilini bilmaymiz", dedim men.

- Nima farqi bor! Men ham bilmayman. Bu shvedga, anjirga kim kerak?

Buning ahamiyati shundaki, ovozni pirillatadigan narsa bema'nilik emas, balki bu ovoz nimani his qilishidir sabablari. Siz, albatta, ikkita hissiyot borligini bilasiz -

sevgi va qo'rquv, va bu afazi va filfi osonlikcha ular orasidagi manevr,

bu shunchaki Shvetsiyadan tashqarida hip-hopda topib bo'lmaydi. Yana xohlaysiz

tinglamoq

- Hazillashyapsizmi? - Gus bunga chiday olmadi.

118-bet

- Kechirasizmi?

- Bu qandaydir firibgarlikmi? Gus Lideview-ga qaradi. - Ha?

"Men qo'rqmayman", deb javob berdi Lideview. - U doim ham emas ... Bu shunday juda g'alati ...

- Yuring, Lideview! Rudolf Otto, agar buni qilmasang

g'ayritabiiy narsalarga duch keldi, irratsional ravishda omon qolmadi

dahshatli sir bilan uchrashish, keyin uning tarkibi siz uchun emas. Va e'lon qilaman

sizga, yosh do'stlarim, agar siz jasorat bilan kurashganlarni eshita olmasangiz nima bo'ladi

Afazi va Filfining qo'shig'idagi qo'rquvga javob, unda mening romantizm siz uchun emas.

Ushbu rap qo'shig'i qanchalik keng tarqalganini aniq ayto olmayman,

faqat shvedda.

"Shunday qilib" mavzusiga qaytdim. - "Qirollik kasalligi" haqida. Onasi

Kitob tugashi bilanoq Anna ...

Van Xouten stakanimni puflayotganda meni to'xtatdi

Lideview uni yana to'ldirmadi:

- Demak, Zenon toshbaqa haqidagi paradokslari bilan mashhur.

Tasavvur qiling, siz toshbaqa bilan musobaqalashyapsiz. Nogiron gandrakning boshida toshbaqada

o'n yard. Vaqt o'tishi bilan siz ushbu o'ntani ishga tushirishingiz kerak

hovlilar, toshbaqa emaklaydi, ehtimol bitta hovli. Siz bu hovlini boshqarayotganda

toshbaqa biroz uzoqroqqa boradi va hokazo. Siz tezroq

kaplumbağalar, lekin siz uni hech qachon ushlay olmaysiz, siz faqat kesishingiz mumkin

bo'shliq. Albatta, siz faqat toshbaqaning orqasidan o'ylamasdan yugurishingiz mumkin

bu holatda qanday mexanizmlar ishlaydi, ammo savol siz buni qanday amalga oshirasiz,

nihayatda murakkab bo'lib chiqdi va shu vaqtgacha hech kim muammoni hal qila olmaydi

Cantor ba'zi infinitisyalalar boshqalarga qaraganda kattaroq ekanligini isbotlamadi

cheksizliklar.

- Ghm, - dedim men.

"Menimcha, bu sizning savolingizga javob", dedi u ishonch bilan va saxiylik bilan.

Men stakandan ichdim.

- Aslida emas, - dedim men. - Bizni bundan keyin nima sodir bo'lishi qiziqirdi

"qirollik kasalligi" ning oxiri ...

"Men bu jirkanch kompozitsiyadan voz kechaman", deb so'zimni bo'ldi.

van houten.

- Yo'q, - men e'tiroz bildirdim.

- Kechirasizmi?

"Bu qabul qilinishi mumkin emas", dedim men. - Rivoyat ravshan

Anna vafot etgani yoki kasal bo'lgani uchun yarim gapda

hikoyani davom ettirish uchun, lekin siz taqdir haqida gapirganingizni yozdingiz

har bir qahramon, biz buning uchun keldik. Biz, sizga bu haqda gapirishingiz kerak.

119-bet

aytdi.

Van Xouten xo'rsinib qo'ydi. Yangi stakandan keyin u dedi:

- Juda yaxshi. Kimning hikoyasi sizni qiziqtiradi?

- Anna onasi, lola gollandiyalik, Sisypus hamster. Shunchaki aytingchi, ularning har biri bilan nima bo'ldi?

Van Xouten ko'zlarini yumdi va yonoqlarini shishirdi, havoni ushlab, keyin ko'tarildi ostidan kesib o'tilmagan yog'och nurlarga ko'zlar ship.

- Hamster, - dedi u birozdan keyin. - Hamster oladi

Kristina, Anna kasalligidan oldin uning qiz do'stlaridan biri. - Menga shunday tuyuldi oqilona: Kristina va Anna bir necha bor Sisifus bilan o'ynashgan epizodlar. - Kristina uni o'ziga olib boradi, u bir necha yil yashaydi va uning hamsteri uyqusida tinchgina dam oling.

Xo'sh, nihoyat arziydigan narsa.

- Yaxshi, - dedim men. - Ajoyib. Shunday qilib, endi lolalar

Gollandiyalik. U firibgarmi yoki yo'qmi? Ular Annaning onasiga uylanishadimi?

Van Xouten hanuzgacha shiftdagi nurlarga qarab turardi. U ichdi skotch lentasi. Stakan yana bo'shab qoldi.

"Lideview, men buni qila olmayman." Ilojim yo'q. Ilojim yo'q! - U asta tushirdi qaradi va ko'zlariga qaradi: - Gollandiyalik bilan hech narsa bo'lmaydi. U na firibgar, na munosib; U Xudodir, aniq va aniq emas

Xudoni majoziy tasvirlash va undan nima bo'lganini so'rash -

savolning intellektual ekvivalenti, bu shifokorning ko'ziga nima tushdi

Gatsbydagi Eklburg. [\[11\]](#) U va Annaning onasi uylanadimi? Biz gaplashyapmiz roman, aziz bola va qandaydir tarixiy voqea haqida emas.

- Ha, lekin siz ehtimol ular bilan nima bo'lishini tasavvur qilgansiz belgilar bilan, metafora ma'nosidan qat'i nazar?

- Ular ixtiro qilingan, - javob qildi u yana stakanga urilib. - S ular bilan hech narsa bo'lmaydi.

"Siz aytishga va'da berdingiz", dedim va davom ettirishga qaror qildim. Menman uning savollariga diqqatini chalg'itishi kerakligini ko'rdim.

"Ehtimol, lekin men siz yo'q edingiz, degan noto'g'ri taassurotda edim

siz transatlantika parvozini o'zlashtirasiz. Men sizga bir oz bermoqchiman

tasalli yoki biror narsa. Buni behuda qildim, ikki marta o'ylashim kerak edi. Ammo agar rostini aytsam, roman muallifining bolalarcha fikri

uning kitob qahramonlari haqida maxsus tushuncha, shunchaki

bema'ni. Roman satrlardan iborat, azizim. Unda yashaydigan belgilar yo'q

bu qoraquldan tashqarida hayot kechirish. Ularga nima bo'ldi? Ular

kitob tugashi bilanoq u yo'q bo'lib ketdi.

120-bet

- Yo'q, - deb norozilik bildirdim va divandan turib. - Hammasi aniq, ammo

qanday qilib keyinchalik ular bilan nima bo'lishini o'ylamaslik kerak? Sizda eng ko'p bor

ular uchun kelajakni o'ylab topishga haqli. Annaning onasi nima bo'ladi? U ham

turmushga chiqadimi yoki yo'qmi, Tulipov bilan Gollandiyaga ko'chib o'tadi

Gollandiyalik futbolchi yo boshqa joyga ko'chmaydi, yo bolali bo'ladi yoki umuman bo'lmaydi. Men xoxlayman; Men istayman uning hayoti qanday bo'lishini biling.

Van Xouten lablarini ta'qib qildi.

- Men sizning gaplaringizni qondira olmasligim juda uyat

bolalar injiqliklari, lekin men sizga achinishni rad etaman

Men bunga ko'nikib qolganman.

"Menga achinishingiz kerak emas", dedim.

"Hamma kasal bolalar singari, - dedi u ehtiyotkorlik bilan, - siz shunday deyapsiz

sizga achinish kerak emas, sizning holatingiz unga bog'liq

mavjudlik!

- Butrus! Lideview aralashdi, lekin u orqaga suyanib davom etdi

xona zalining orqa tomoni, bu erda juda aniq talaffuz qilinmagan, ortiqcha oro bermay so'zlar til:

- Kasal bolalarning rivojlanishi muqarrar ravishda to'xtaydi. Sizning taqdiringiz siz tashxis qo'yilgan paytdagi kabi bolangiz kabi kunlaringizni o'tkazing kitobni tugatgandan keyin hayotga ishonadigan bola. Biz kattalarmingiz biz bunga achinamiz, shuning uchun sizning davolanishingiz uchun to'lov qilamiz kislorod rezervuarlari, biz sizni oziqlantiramiz va sug'oramiz, garchi siz yashay olmasangiz ham etarlicha ...

- Pyotr !!! - qichqirdi Lideview.

"Siz evolyutsion jarayonning yon ta'sirisiz", deb davom etdi van.

Xuten - shaxsiy hayot haqida ozgina qayg'uradigan odam. Siz muvaffaqiyatsiz mutatsion tajriba ...

- Chiqaman! Lideview.

Uning ko'zlarida yosh bor edi, lekin men butunlay xotirjam edim. Van houten uzoq vaqtdan beri bilgan haqiqatni gapirishning eng haqoratli usulini qidirmoqdaman. Menman Bir necha yil davomida men xonalarning shiftlariga - yotoqxonamdan xonamgacha qarab turdim intensiv terapiya - va bir necha oy oldin men eng ko'p topdim ahvolingizni tavsiflashning og'riqli usullari. Men bir-ikki qadam oldim va uning oldida to'xtadi.

- Eshiting, mayor, - dedim men. - Siz menga saraton kasalligi haqida hech narsa ochmaysiz. yangi. Menga sizdan faqat bitta narsa kerak, shundan keyin men abadiy ketaman hayotingizdan: Annaning onasi nima bo'ladi ?!

U juda xiralashgan iyaklarini ko'tarib silkitdi yelkalari.

121-bet

- U haqida, men sizga shunchaki boshqa narsalar haqida gapirishim mumkin, aytaylik, bu haqda Xolen Koulfildning singlisi haqida hikoyachining hikoyasi^[12] yoki Xakleyberi haqida Finne Hindiston hududiga qochganidan keyin.

- Yolg'on! Bullshit! Xo'sh, ayting, biron narsani o'ylab ko'ring!

- Yo'q! Agar siz endi hech kim bilan gaplashmasangiz, men minnatdorman mening uyimda. Bu xonim uchun yaxshi emas.

Men juda jahlim chiqmadi, men bor narsamni olishni juda xohlardim va'da berishdi. Ichimdan nimadir toshib ketdi va men uni katta qilib gapirdim qo'llari bilan stakan bilan. Skotch qoldiqlari hayratga soladi buyuk yozuvchining yuz maydoni va qalin burunga burkangan stakan balet havoda chayqalib eski rangga kirdi yog'och zamin.

- Lideview, - xotirjam dedi van Xouten. - Bir martini, iltimos. Vertut bilan.

"Men endi siz uchun ishlamayman", dedi Lideview bir necha soniyadan keyin.

- Ahmoq bo'lma.

Men nima qilishni bilmasdim. Ishontirish yordam bermadi. Isyon ishlamadi. Menga javob kerak. Men Amerikadan bu erga uchib ketdim, Orzularimni o'tkazdim Avgust. Men bilishim kerak!

- Tushundingizmi, - dedi u noaniq tarzda, - nega?

siz ahmoq savollaringizdan juda xavotirdasiz.

- Siz va'da berdingiz !!! Men baqirdim va qichqiriqlarim quloqlaringizga tushdi

Buzilgan sovrinlar kechasida Ishoqning nochor yig'isi. Van Xouten javob bermadi.

Men uning yonida turdim va Avgustning qo'lini qo'yib yuborguncha ba'zi so'zlarni kutdim.

yelkamda. Meni eshikka tortdi va men uning ortidan ketdim. Bizni kuzatib boradigan mikroavtobus Xuten zamonaviy o'spirinlarning noshukurliklari namoyishiga aylandi va madaniy jamiyatning o'limi va Lideview unga deyarli baqirib yubordi tezkor golland tilida.

"Siz mening sobiq yordamchimni kechirasiz", dedi Van Xouten. -

Golland tili emas, bu tomoq og'rig'i!

Avgust meni mehmonxonadan olib chiqib, ostonaga olib keldi va biz birga kirdik

Elmar konfeti ostida bahor ertalab.

Men uchun uchib ketish kabi imkoniyat yo'q

o'q, lekin biz zinapoyadan tushdik - Avgustus aravani ushlab, ketdi

"Faylasuf" ga notekis yo'lakka murakkab yo'l bilan yotqizilgan

to'rtburchaklar toshlar. Suzish voqeasidan keyin birinchi marta yig'ladim.

- Hey, - dedi Augustus belimga tegib. - hey, hammasi shu

hech narsa! Men bosh irg'adim va qo'limning orqa tomoni bilan yuzimni artdim. - Mana

122-bet

echki ... - Men yana bosh irg'adim. "Men sizga epilog yozaman", deb va'da qildi Gus. Menman

qattiqroq qichqirdi. "Men aniq yozaman", deb takrorladi u. - Va yaxshiroq

bu mast sepgan har qanday bokiralik. Uning miyasi allaqachon o'xshash

Shveysariya pishloq. U bir marta kitob yozganini hatto eslay olmaydi. Men qila olaman

o'n baravar yaxshiroq yozing. Menda qon, ichak va

yuqori qurbonlik, "Qirollik kasalligi" va "Tong baholari" aralashmasi. Sizga

yoqadi.

Men bosh irg'adim, jilmayishga harakat qildim va u meni mahkam quchoqladi

mushaklarning ko'kragiga qo'llar, va men uning polo ko'ylagini biroz ho'lladim, lekin

tez orada gaplasha oldi.

- Men sizning bu orzu-havasingizni bu bema'ni narsaga sarfladim, - g'o'ldiradi u

Men Avgustning ko'kragida.

- Yo'q, Hazel Greys. Men, shunday bo'lsa ham, siz mening pulimni sarflaganingizga rozi bo'laman

yagona orzu, lekin unga emas. Siz buni bizga sarfladingiz.

Orqadan poshnalar tez-tez urilib turardi - kimdir bizni shoshayotgan edi

ushlamoq Men orqamga o'girildim. Bu Lideview bilan yomon ahvolda edi

yonoqlarga yoyilib, ko'zoynak orqamizdan yugurib o'tdi.

"Keling, Ann Frankning uyiga boraylik", deb taklif qildi u.

"Men bu yirtqich hayvon bilan hech qaerga bormayman", dedi Avgustus.

"Va uni hech kim taklif qilmaydi" dedi Lideview.

Avgustus meni himoya bilan ishora qilib quchoqladi

yuzimning xurmo.

- U zo'rg'a ... - deb gap boshladi, lekin men gapimni bo'ldi.

- Biz borganimizdan xursandmiz.

Men baribir van Xoutindan javob olishni xohlardim, ammo bu hammasi emas

men xohlagan narsa. Men bilan Amsterdamda bor-yo'g'i ikki kun qoldi

Avgustus Uoters va men eski kekxa odamni ahmoq qilishga yo'l qo'ymayman

buzmoq

Lideview-da tovush chiqaradigan motorli katta kulrang fiat bor edi

to'rt yashar qizning jo'shqin zavqiga o'xshardi. Biz aylanib yurganimizda

Amsterdam, Lideview ko'chalarida qayta-qayta va og'zaki ravishda kechirim so'rashdi.

"Kechirasiz, bu kechirilmaydi, lekin u juda kasal", dedi u.

u. - Men siz bilan uchrashuv unga yordam berishini o'yladim, bu uni romanda ko'rsatib turibdi

haqiqiy taqdirlar tasvirlangan, lekin ... Men haqiqatan ham, juda afsusdaman. Juda xijolatli

chiqdi. - Men ham, Avgust ham biron narsa aytmadik. Men orqa tomonda, yonida o'tirdim

u va fursat bilan qo'shni o'rindi va orqa o'rtasida qo'lini uzatdi, ammo yo'q

uning qo'lini sezdi. Lide view davom etdi:

- Men Butrus uchun ishlaganman, chunki men uni dahol va to'lov deb bilardim

123-bet

yaxshi, lekin asta-sekin u yirtqich hayvonga aylandi.

- Aftidan, u o'z romanida yaxshi pul ishlagan, - pauzadan keyin,

Men payqadim.

- Yo`q, yo`q, gap unday emas. U van Xouten ”, dedi Lideview. - XVII asrda ota-bobolaridan biri kakao bilan aralashtirish usulini topdi suv. Van Xutenovning bir qismi AQShga uzoq vaqt oldin, Peter bo`lgan ularning avlodlari, lekin kitob chiqqanidan keyin Gollandiyaga qaytib ketdi. U buyuk oilasi uchun sharmandalik. Motor jiringladi. Lideview viteslarni almashtirdi va biz ichkariga kirdik tik ko`prik. "Bularning hammasi shart", dedi u. - vaziyatlar yuz berdi juda shafqatsiz, u yomon odam emas. Ammo bugun qila olmayman kutmagandim. Butrus bunday dahshatli gaplarni aytganda, men ishonmadim quloqlarga. Men chindan ham, haqiqatan ham, haqiqatan ham uzr so`rayman. Men Ann Frankning uyidan bitta blokni to`xtatishim kerak edi va hozirgacha Lideview bizga chipta olish uchun navbatda turdi, men orqamga o`tirdim kichkina daraxt va tokchali kemalarga qaradi Prinsengracht kanali. Avgust asta sekin aylanib yurib, tepamda turdi kislorodli silindrli va g`ildiraklarning aylanishini kuzatadigan arava. Menman Men uning yoniga o`tirishini xohlardim, lekin o`tirish qiyinligini bilardim va turish qiyinroq. - Yaxshi? - so`radi u menga qarab. Men o`rib oldim yelkasini ko`tarib, buzoqqa qo`lini qo`ydi. Bu protezning bir qismi edi, lekin men uni ushlab turdi. Gus menga qarashda davom etdi. "Men xohladim ..." - deb boshladim. "Men bilaman," dedi u. - Dunyo aslida fabrika emas istaklarni bajarish. Men tabassum bilan jilmadim. Lideview chipta bilan qaytib keldi. Uning ingichka lablari tashvishlanib siqilgan edi. "Lift yo`q", deb ogohlantirgan u. "Kechirasiz" - Hech narsa, - dedim unga. "Ha, lekin juda ko`p qadamlar bor", - e`tiroz bildirdi u. - Dadil qadamlar. "Bu muhim emas", dedim. Avgustus nimanidir gapira boshladi, lekin men aralashdi: - Hech narsa, men bunga qodirman. Gollandiyadagi yahudiylar haqida videofilmni boshladik, Natsistlar istilosi va Frank oilasi. Keyin uyga bordik Otto Frank o`z biznesini olib boradigan kanal. Biz sekin ko`tarildik - va men va Augustus - lekin men o`zimni kuchli his qildim. Tez orada qaradim

Anna Frankni, uning oilasini va yashirgan mashhur shkafi yana to`rt kishi. Shkaf ochilib, orqasida tor ko`rinib turardi Birdaniga bittagina ko`tarilish mumkin bo`lgan tik narvon. Atrofda boshqa mehmonlar ham bor edi, men hech kimni ushlamoqchi emasdim, lekin Lideview dedi: "Men hammadan bir oz sabr-toqat tilayman" va men yuqoriga ko`tarildim. Lideview mening aravamni orqasida, Ga va uchinchi. O`n to`rt qadam bor edi. Men orqamdagi odamlar haqida o`ylashni davom ettirdim asosan turli tillarda gaplashadigan va yoqib yuborilgan kattalar noqulaylik, qo`rqitadigan va xotirjam qiladigan arvoh kabi. Nihoyat, men notanish bir xonaga kirib, devorga suyandim. miya o`pkaga: hamma narsa normal, hamma narsa normal, tinchlaning, hamma narsa yaxshi! - va o`pka miyaga javob berdi: Ey Xudo, biz bu erda o`lamiz! Men ham Men Avgustning yuqoriga ko`tarilishini ko`rmadim, lekin u kelib, peshonasini qo`llari bilan artidi. go`yo mushtlashdi va dedi: - Sen chempionsan. Bir necha daqiqadan so`ng - deyarli devor bo`ylab emaklayapman - men Anna va tish shifokori yashaydigan keyingi xonaga borishga muvaffaq bo`ldi Fritz Pfeffer. Xona kichkina, hech qanday mebelsiz edi.

Agar suratlar bo'lmasa, kimdir bu erda yashagan deb taxmin qilishning iloji yo'q edi
Anna devorga yopishtirgan jurnal va gazetalar. Bu erda qolishdi.
Van Peltsevar yashaydigan xonaga yana bir zinapoya olib bordi.
O'n sakkizta tik zinapoya - taniqli zinapoyani na unga bermang va na olib boring
jannat Men ostonada turib, ularni bir ko'z bilan o'lchab ko'rdim va tushundim - engish emas, lekin
bu yerdan yagona yo'l olib keldi.
"Qaytaylik", deb taklif qildi Gus.
- Hammasi yaxshi, - dedim men ohista. Ahmoq, lekin menga shunday tuyuldi
unga qarzdor - Anna Frankga aytmoqchiman, chunki u
o'lgan, men esa bunday emasman, chunki u nafas olmasdan o'tirar, hamma ko'rlarni ko'tarmagan
to'g'ri ish qildi va baribir o'ldi, shuning uchun men ko'tarilishim kerak
zinadan chiqib, bir necha yil u yashagan dunyoning qolgan qismiga qarang,
Gestapo unga kelishidan oldin.
Men zinapoyaga kichkina bola kabi tushdim, shunda sekin
oldin nafas olish va yuqoriga qarab qarash imkoniyatini o'zingizga qoldiring
hushidan ketish Qorong'ilik har tomondan ongga o'tdi va men
o'n sakkiz pog'ona yuqoriga ko'tarildi
nima. Nihoyat zinadan yiqildim, deyarli hech narsa ko'rmadim va u bilan kurashdim
ko'ngil aynish qo'llar va oyoqlarning mushaklari ohista qichqiradi va kislorod talab qiladi. Orqaga
Men zerikarli yo'talib bukchayib o'tirdim. Mendan yuqorida edi
Bo'sh vitrin sumkasi ochildi va men shiftdagi oynaga qarab, sinab ko'rdim

hushini yo'qotmang

Lideview yonimga o'tirdi.

- Siz eng yuqori cho'qqisiz, endi toqqa chiqishingiz shart emas.

Men bosh irg'adim. Men bir doiradagi kattalar tomonga qarayatganlarini xira tushundim

Meni bezovta qilishdi va Lideview ular bilan bir xil tilda gaplashayotganini

ikkinchisida, keyin uchinchisida, Avgust esa yonimda turib meni uradi

sochlarga.

Ko'p vaqt o'tgach, Lideview va Augustus menga ko'tarilishimga yordam berishdi

oyoqlari, va men shisha vitrin himoyalanganligini ko'rdim - qalam

devor qog'ozidagi belgilar bu erda hayot davomida bolalar o'sishini ko'rsatuvchi belgilar: dyuym

bir dyuym uchun, ular endi o'solmaguncha.

Franklarning yashash joylari shu erda tugadi, ammo biz

hali ham muzeyda edi - fotosuratlar uzun tor koridorda osilgan edi

sakkizta obodonlashtiruvchi aholining har biri va tavsifi: qanday, qaerda va qachon

vafot etganlar.

"Urushdan omon qolgan yagona oila a'zosi", dedi u.

Lideview, Annaning otasi Ottoga ishora qiladi. U xuddi go'yo go'yo go'yo jimgina gapirdi

cherkovlar.

"U urushdan omon qolmadi", dedi Augustus. - U genotsiddan omon qoldi.

"To'g'ri," Lideview rozi bo'ldi. - Keyingi qanday bo'lishini tasavvur qila olmayman

oilangizsiz yashang. Men shunchaki tasavvur qila olmayman.

Yetti marhumning har biri haqida o'qiyotganda, Otto haqida o'yladim

Hech kim dadam deb aytmagan Frank bilan u qoldi

Xotin va ikki qiz o'rniga Annaning kundaligi. Yo'lak oxirida juda katta,

Ushbu kitobda Gollandiyada 103,000 o'lganlarning ismlari yozilgan

Xolokost paytida (deportatsiya qilingan gollandiyalik yahudiylarning atigi 5,000)

devordagi planshetni o'qish paytida ular tirik qolishdi. Besh ming Otto Frank). Kitob

Anne Frank nomi bilan sahifada ochilgan edi, lekin bu menga ta'sir qildi

darhol to'rt Aaron Frank ortidan. To'rt. To'rt Aaron Francs

ularga bag'ishlangan muzeylarsiz, tarixda hech qanday iz qoldirmasdan, yig'lagan odamsiz

ular uchun bo'lar edi. Men o'zim to'rt Aaronni eslab, ibodat qilishga qaror qildim

Frankov, men hali tirik ekanman (ehtimol kimdir Quدراتli Xudoga ishonishi kerak)

Xudo barcha qoidalar bo'yicha, ibodat qilish uchun, lekin menga emas).

Biz xonaning oxiriga yetganimizda, Gus to'xtadi va so'radi:

- Siz yaxshimisiz?

Men bosh irg'adim.

U Annaning fotosuratiga ishora qildi.

"Eng g'azablantiradigan narsa shundaki, ular deyarli qochib ketishgan, bilasizmi?" U uchun o'ldi Gollandiyani ozod qilishdan bir necha hafta oldin.

126-bet

Lideview videoni tomosha qilish uchun bir necha qadam qo'ydi. Men oldim

Avgustusning qo'li va biz ikkinchi xonaga o'tdik. Bu xona edi

A harfi Otto Frankning yozgan bir nechta maktublari bilan ko'p oylar davomida o'z qizlarini izlashda turli odamlar. Devorda xonaning o'rtasida Otto ijrosidagi videofilm namoyish etildi

Franka. U ingliz tilida gapirdi.

- Va ularni topib, ularga bo'ysundirishim uchun natsistlar hali ham bor edi adolatmi? - deb so'radi Avgust.

Frankning maktublarini va ularga javoblarni o'qish, umidsizlikni ilhomlantirish uchun - yo'q, shahar ozod qilinganidan keyin hech kim uning bolalarini ko'rmadi.

- Menimcha, hamma allaqachon o'lgan. Ammo fashistlar bunga erisha olmadilar yovuzlik monopoliyalari.

"Ha" dedi u. - Mana, biz nima qilishimiz kerak, Hazel Greys: biz

Aralashgan ikki nogironni hushyor va hushyor qilish kerak

motorlar butun dunyo bo'ylab shoshilib, yolg'onni to'g'rilaydi, kuchsizlarni himoya qiladi va yordam beradi xavf ostida bo'lganlarga.

Garchi bu mening emas, uning orzusi bo'lsa ham, men unga beozor munosabatda bo'ldim. Ichida oxirida Gus mening tushimga qo'shildi.

"Qo'rqqoqlik bizning yashirin qurollarimiz bo'ladi", dedim men.

- Bizning ekspluatatsiya haqidagi afsonalar Yerda qolguncha yashaydi

- deb baqirdi u odamning ovozi.

- Va shunga qaramay, robotlar inson kabi bema'ni narsalarni bekor qilganda qurbonlik va hamdardlik, biz esda qoladi.

- Va ular bizning jasurimizga mexanik ravishda kulishadi

E'tiborsizlik, - dedi Gus ohangda. - Va metall qalblarda

qahramonni bajarish paytida biz kabi yashash va o'lish istagi

vakolatxonalar.

- Avgust Vaterers, - dedim men unga qarab va shunday o'ylardim

Ann Frankning uyida kimnidir o'pish yaxshi emas, lekin keyin qaror qildi

Anna Frank Ann Frankning uyida kimnidir o'payotgan edi va u ehtimol u bo'lishi mumkin

Bu uyda, hatto yosh va tuzatib bo'lmaydigan darajada nogiron bo'lsa, menga juda yoqdi

quchoqlangan muhabbat.

"Aytishim kerak", - dedi Otto Frank inglizcha talaffuz bilan

video - men Anna fikrlarining chuqurligidan hayratda qoldim.

Va biz o'pdik. Mening qo'lim kislorod qutisini qo'ydi va

Gus bo'ynimni quchoqladi va meni belimdan ushlab turdi

jo'jalar. Uning ajrashgan lablari menga tegganda, men o'zimni his qildim

yangi va yoqimli tarzda bo'g'ilib qolishimni. Atrofimizdagi hamma narsa g'oyib bo'ldi va men

bir necha g'alati lahzalar davomida u o'z tanasini yaxshi ko'rardi: bu saraton kasalligi bilan egan

127-bet

kosmik kostyum, men bir necha yillardan beri to'satdan olib yuraman

tuyulishi kerak, o'pka drenaji,

markaziy kateterlar va cheksiz xiyonat

metastazlar shaklida o'z tanasi.

"Bu men bilmagan mutlaqo boshqa Anna edi." Tashqi tomondan qizim u hech qachon o'z his-tuyg'ularini namoyish qilmagan ", dedi Otto Frank. O'pish abadiy davom etdi. Otto Frank orqamdan yurdi aytmoq:

- Shu yerdan xulosa qildim - men juda ishonardim

Anna bilan munosabatlar - ko'plab ota-onalar o'z farzandlarini bilishmaydi. To'satdan ko'zlarim yumilganligini angladim va ularni ochishga shoshildim.

Avgustus menga qarab turardi. Uning moviy ko'zlari menga juda yaqin edi har qachongidan ham yaqinroq, orqasida qolganlar uch qatorda edi.

deyarli bizni ringga olib chiqadi. Men ular g'azablangan deb qaror qildim.

Shokka tushdi. Oh, bu gormonlar bilan o'spirinlar! Voy, rahm qiling bolalarini yo'qotgan ota titroq ovoz bilan efirga uzatiladigan ekran oldida!

Men Avgustdan uzoqlashdim va krossovkalarimga tikildim. U tegdi

peshonamning lablari. Va to'satdan ular qarsak chalishni boshladilar. Barcha mehmonlar, bularning barchasi

Kattalar qarsaklar qilishdi, ulardan biri evropalik bilan "Bravo!"

urg'u Avgustus jilmayib ta'zim qildi. Men kichkinagina kulib yubordim

curtsy, yangi qarsaklar bilan kutib olindi.

Hammani oldinga surib, pastga tushdik va ketmoqchi edik

kafeda (Xudoga shukur, lift bizni birinchi qavatga va sovg'alar do'koniga olib bordi),

ular Annaning kundaligi va nashr etilmagan sahifalarini ko'rishganda

Shekspir iboralari sahifasida ochiq kotirovka kitobi. "Kim

vasvasaga qarshi turish shunchalik qiyinmi? "deb yozadi u.

Lideview bizni faylasufning oldiga olib keldi. Men mehmonxonaga bordim

yomg'ir va Avgust va men asta-sekin to'shalgan yo'lakda turdik

ho'llash

Avgust: Ehtimol siz dam olishingiz kerak.

Men: keling, hammasi yaxshi.

Avgust: Yaxshi. (Pauza) Siz nima deb o'ylaysiz?

Men: Siz haqingizda.

Avgust: Men haqingizda nima deb o'ylaysiz?

Men: men nimani afzal ko'rishni bilmayman, / Go'zallik rulosi / Yoki pastki matnning go'zalligi, /

Qo'shiq kuylash / Yoki keyin sukunat. [\[13\]](#)

Avgust: Xudo, sen qanchalik sexysan !!

Men: biz sizning xonangizga boramiz.

Avgust: Men yomonroq jummalarni eshitdim.

Biz birga kichkina liftga o'tirdik. Har bir sirt

pol, shu jumladan, oyna qilingan. Eshik qo'l bilan yopilishi kerak edi va

eski qavat asta sekin ikkinchi qavatga tushdi. Charchagan

terlash, men qarash va hiddan qo'rqardim, ammo qo'rquvga qaramay,

Men Liftda Avgustni o'pdim va u bir oz uzoqroq yurib, ishora qildi

oyna:

- Mana, Hazeldan cheksizlik.

- Ba'zi infininatlar boshqa infiniyalarga qaraganda katta, -

Men van Xutenga taqlid qilib bo'g'ilib qoldim.

- Mana bu beadab, ahmoq masxaraboz! - dedi Avgust, lekin bu orada biz ham

hamma ikkinchi qavatga chiqdi. Nihoyat, lift ko'tarildi va Gus oldi

oyna eshigi orqasida. Yarim ochib, u og'riqdan chaqnab ketdi

qalamni qo'yib yuboring.

- Siz kimsiz? - Men qo'rqdim.

Bir soniyadan keyin u dedi:

- Hech narsa, hech narsa, faqat og'ir eshik.

U yana uni itarib yubordi va bu safar hammasi yaxshi bo'ldi. U

albatta, oldinga borishga ijozat bering, lekin qaysi yo'ldan borishni bilmasdim zaldan pastga tushdim, shuning uchun men liftda turdim va Gus ham to'xtadi. Yuzi buzuq og'riq hissi. Men yana so'radim:
- Siz o'zingizni yomon his qilyapsizmi?
"Hazel Greys" mutlaqo yaroqsiz. " Hammasi joyida.
Biz koridorda turdik, u meni o'z xonasiga olib bormadi va men qaerda ekanligini bilmayman u yashaydi. Stalemate sudrab ketayotgan edi va menga u shunday tuyuldi
Men bilan chalkashmaslik uchun uzr so'rashga harakat qilaman va qilmayman
Menga buni umuman taklif qilishdi, bu bema'ni va qo'pol va tik turgan va ko'zlarini pikipiratib turgan Augustus Waterni itarib yubordi.
xushmuomalalik bilan qanday tushish kerakligini miyalariga tortish. U abadiylikdan keyin talaffuz qilingan:
- Bu tizzadan yuqorisida va biroz osilib turadi, lekin u erda terining o'zi yo'q chirkin chandiq, o'xshaydi ...
- Nimalar deyapsan? Men tushunmadim.
"Oyoq haqida", dedi u. - Demak, siz ham tayyor edingiz agar siz uni to'satdan ko'rsangiz yoki u erda ...
- Ha, sen o'zingni engding. - Men engib o'tib, ikki qadam bosdim bizni ajratadigan masofa. Avgustusni devorga bosib, zo'rlik bilan bosdim

uni o'pdi va xona kalitini qidirib o'pishda davom etdi.
Biz to'shakka yotdik - mening erkinligimni biroz cheklab qo'ydi
naycha bilan kislorod tsilindrni, lekin men hali ham Gusga chiqishga muvaffaq bo'ldim tepasida ko'ylagini yeching va bo'yinidagi terni tatib ko'ring,
pichirlab teriga:
"Men seni yaxshi ko'raman, Avgust Vater."
Bu so'zlarni aytganda, u bir oz taskin topdi. Gus bilan tortdi menga futbolka, lekin kanulada adashib qoldim. Men kuldim.
"Buni har kuni qanday qilasiz?" - deb so'radi u men kolbadan ko'ylakni bo'shatdi. Men bir ahmoqona fikr bilan o'yladim, mening pushti ichki kiyimlarim binafsha sutyenga mos kelmasligi. Mumkin o'ylashimcha, o'g'il bolalar odatda bunday narsalarni payqashadi. Tepaga chiqish yopinchiq, men jinsi va paypog'imni echib tashladim va ko'rpa ostida raqs tushdim Avgustus jinsini, so'ng oyog'ini yechdi.

Biz iyagimizga yashiringan holda bir-birimizning yonimizga orqa yotdik ko'rpa bilan yopdim va bir soniyadan keyin uning soniga tegib, barmoqlarimni pastga tushirdim zich, yara izlari bilan tugaydigan kulda. Bir soniya davomida i u erda qo'lini ushladi. U jilmaydi.
- Bu og'riyaptimi? - deb so'radim men.
- Yo'q, - deb javob berdi u.
Yoniga o'girilib, meni o'pdi.
- Siz juda kelishmisiz, - dedim va oyoqlarini qo'ymay.
"Men sizni fetish amputanti deb o'ylayapman", dedi u o'pib. meni. Men kuldim.
"Men Avgust Vaters fashistiman, - dedim men.
Butun jarayon mennikiga mutlaqo zid bo'lib chiqdi kutilgan: ham sabrli, ham sokin, va ko'p og'riqlarsiz, ammo maxsus hayajon. Bunga sabab bo'lgan prezervativ bilan bog'liq ko'plab muammolar bo'lgan menga ozgina bezovtalik. Bosh taxtada hech qanday qichqiriqlar yo'q edi.
Rostini aytsam, bu bizning eng uzoq vaqt sarflagan vaqtimiz edi birga gaplashmasdan.
Andozaga muvofiq faqat bitta narsa sodir bo'ldi: keyin, Avgustning ko'kragiga yonoq yotganimda, uning yuragi urayotganini tingladim

aytdi:

"Hazel Greys, mening ko'zlarim tom ma'noda bir-biriga yopishgan."

130-bet

"Bu savodsizlikdan g'ayriqonuniy foydalanish!" Men e'lon qildim.

- Yo'q, - deb javob berdi u. - Men juda charchaganman.

Avgustning boshi yon tomonga engashdi va men qulog'imni bosgan holda yotdim uning ko'kragi, chuqurlikdagi o'pkalarni tinglash bir tekis ritmga moslashadi uyqusiz nafas olish.

Birozdan keyin o'rnimdan turdim, kiyinib, yozib olish uchun bir parcha qog'ozni yirtdim

"Filosof" mehmonxonasining emblemasi va Gusga sevgi maktubini yozgan.

Hurmatli Avgust,

Sizning Hazel inoyatingiz.

131-bet

13-bob

Ertasi kuni ertalab Amsterdamdagi oxirgi kunimiz, onam,

Avgust va men mehmonxonadan Vondelparkgacha yarim yo'l yurdik

Milliy golland kinosi muzeyi yaqinidagi kafeda tushdi. Uchun

Ofitsiant bizga tushuntirganidek, bir stakan latte, Gollandiyalik qo'ng'iroq

noto'g'ri qahva, chunki u qahvaga qaraganda ko'proq sutga ega, biz

ulkan kashtan daraxtining dantel soyasida va batafsilroq o'tirdi

buyuk Piter van Xouten bilan bo'lgan uchrashuvimizni davom ettiring. Biz qildik

kulgili hikoya. Ishonamanki, bu dunyoda bizda haligacha tanlov bo'ladi -

masalan, qanday qilib bema'ni voqealarni aytib berish. Biz o'zimizni o'zimizga aylantirdik

humoresque. Avgust, o'zini avtoullov sifatida ko'rsatib, ko'chada stulda o'tirardi

Huten, ko'tarilishga qodir bo'lmagan to'qilgan til bilan

kreslolar va men o'zimni ko'rsatish uchun o'rnimdan turdim

machismo.

- O'ringdan tur, qari semirma! - deb baqirdim.

- Siz uni aqldan ozganmisiz? - Avgustus hayron qoldi.

"Izohni kechiktirmang", dedim.

- Men bo'ron emasman, siz burun trubkasisiz, ser.

- Sen qo'rqqoqsan! Men qag'irladim, Avgust esa kulib yubordi. Menman

o'tirdi. Biz onamga o'pish haqida gapirmasdan, Ann Frankning uyi haqida gapirib berdik.

- Keyin van Xantenga qaytib keldingizmi? - deb so'radi oyim.

Avgustus bir soniya qizarib ketishga ijozat bermadi.

- Yo'q, biz kafeda o'tirdik. Hazel hazil bilan menga juda yoqdi.

bitta venn diagrammasi. - U menga qaradi. Xudo bu qanchalik yaxshi bola!

"Go'zal", dedi Gus onam. - Eshiting, men boraman

yurish va suhbatlashish imkoniyatini beradi. Ehtimol, keyin qaror qilamiz

kanallar bo'ylab sayohat.

- Xo'p, - javob berdim men. Onam banknotni likopchanning tagiga qo'ydi

besh yevro, meni boshimdan o'pib, pichirladi: "Men seni yaxshi ko'raman-

Men yaxshi ko'raman, sevaman, ya'ni odatdagidan ko'proq ikkita "sevgi".

Gus soyalar kesib o'tgan va ajralib ketgan beton zaminga ishora qildi.

novdalardan.

- Yaxshi, to'g'rimi?

- Ha, - deb rozi bo'ldim.

132-bet

- Bu qanday yaxshi ibora, - deb g'o'ldiradi u.

- Rostdanmi? - deb so'radim men.

- narsalarning salbiy namoyishi shamol va u erda bog'liq farqlar, - deb tushuntirdi u.

Ular velosiped yoki rulon bilan minib, bizdan o'tib ketishdi yuzlab odamlar. Amsterdam transport harakati uchun yaratilgan va Faoliyat, mashina haydamaqlik yaxshiroq bo'lgan shahar, shuning uchun qila olmasdim Amsterdamdan haydalganingizni his eting. Xudo, bu qanday edi go'zal - ulkan daraxt, o'tin va aylana bo'ylab oqayotgan oqim tinchgina suv bo'yida turib, millionlab odamlar orasida nonushta qidirmoqda suvda suzuvchi qarag'ay barglari ...

Avgustus soyalar qanday siljiganiga qarab, hech narsani payqamadi. Va nihoyat u dedi:

- Men kun bo'yi qarab tursam ham, orqaga qaytishimiz kerak mehmonxonona.

- Bizda vaqt bormi? - deb so'radim men.

U ma'yus jilmayib qo'ydi:

- Agarda.

- Nima bo'ldi? - deb so'radim men.

U boshini qimirlatib mehmonxonaga yo'l oldi.

Biz indamay yurdik, Avgust yarim qadam oldinda. Men so'rashga jur'at etmadim Menda qo'rqish uchun sabablar bormi?

Maslovning ehtiyojlar ierarxiyasi deb ataladigan bitta narsa bor.

Avraam Maslov birinchi navbatda qoniqishingiz kerak bo'lgan nazariya bilan mashhur bo'ldi boshqalar paydo bo'lishidan oldin ba'zi ehtiyojlar. Bu quyidagicha ko'rinadi:

133-bet

Oziq-ovqat va suvga bo'lgan ehtiyojni qondirib, siz boshqasiga o'tasiz guruh - xavfsizlikka, keyin boshqasiga va hokazo. Bu erda eng muhimi shundaki, Maslou ko'ra, fiziologik ehtiyojlar qondirilmaguncha odam so'zsiz xavfsizligi yoki muhabbat haqida o'ylashga ham qodir emas allaqachon o'zini o'zi anglash haqida, aftidan, siz shug'ullanayotganda boshlanadi san'at yoki axloq yoki kvant fizikasi haqida mulohaza yuritish. Maslovning so'zlariga ko'ra, men piramidaning ikkinchi darajasida qoldim, bunga qodir emasman sog'lig'ingizga ishonish, shuning uchun qila olmaydi albatta, muhabbat, hurmat, san'at va boshqalarga tajovuz qilish to'liq axlat va yolg'on. San'at yoki jumboq qilish istagi kasal bo'lganingizda falsafiy muammolar yo'qolmaydi. Bu shunday faqat kasallik bilan bog'liq o'zgarishlarni boshdan kechiradi. Maslou piramidasi men boshqalarga qaraganda kamroq odam ekanligimga ishora qiladi va ko'pchilik bunga rozi. Ammo Avgust emas. Doim o'ylardim ehtimol u saraton kasalligiga chalinganligi sababli menga oshiq bo'lgan. Va hozir u hali ham kasal bo'lib qolishi mumkinligi menga ayon bo'ldi. Kierkegaardagi xonamga keldik. Men kutib karavotga o'tirdim Avgustus uning yonida o'tirar edi, lekin u chang bosgan kresloga o'tirdi pisley. Xo'sh, arziyas! U necha yoshda bo'lishi mumkin? Ellikmi? Tomog'im ostidagi stol tennisi to'pi Gus qattiqlashganda paketdan sigaret chiqarib labiga qo'ydi. U orqasiga engashdi va

134-bet

xo'rsinib qo'ydi.

- Jahldor bo'lishingizdan oldin, men birinchi marta o'zimni his qildim kestim, og'riq.

- Yo'q, - dedim men. Vahima meni ichkariga kirganday go'yo go'yo go'yo girdobiga tushib borardi asfalt

U boshini qimirlatib qo'ydi.

- Men pozitron tekshirishga o'tdim.

U to'xtab, og'zidan sigaret chiqarib, tishlarini qisdi.

Men hayotimning katta qismini yig'lamaslikka harakat qildim

meni sevadiganlar oldida, shuning uchun men Avgustning nima qilayotganini tushundim. Ichida bunday holatlarda siz tishlarini g'ijirlatasiz, shiftga qarab, o'zingizga ayting: agar ular sening ko'z yoshlaringni ko'rishadi, ular xafa bo'lishadi va sen ular uchun ohangdor bo'lib qolasan birinchi raqam, lekin ko'ngilni yo'qotish - bu oxirgi narsa! Siz yig'lamaysiz va shiftga qarab, bularning hammasini o'zingiz aytasiz va tomoq bo'lsa ham, bir bo'lakni yutasiz yopishni xohlamaydi, va siz sizni sevadigan odamga qaraysiz, va tabassum qilyapsan.

U bir yuzli tabassumni chaqib dedi:

"Men Rojdestvo daraxti kabi porlayman, Hazel Greys." Ikkalasidan ham sandiq tomonlar, chap son, jigar - hamma joyda.

Hamma joyda. Bu so'z havoda bir necha soniya davomida osilgan edi. Buni ikkalamiz ham bilardik bu degani. Men badanimni va aravani shu gilamda sudrab yurdim Augustusdan yoshi ulug'roq, tiz cho'kkan va yotgan boshini kestirib, belidan ushlab oldi.

Sochlarimni silay boshladi.

- Bu balo, - shivirladim men.

- Sizga aytmog'im kerak edi, - dedi u xotirjam. - Sening onang, Menimcha, u biladi. U menga juda o'zgacha ko'rinadi. Aftidan mening ona unga nimadir berdi. Sizga aytganim kerak edi. Bu ahmoq edi.

Xudbin.

U nima uchun hech narsa demaganini juda yaxshi tushundim: xuddi shu sababdan, Shu sababli, u meni qattiq ko'rishimni istamas edim. Men qila olmadim unga bir soniya jahli chiqdi. Faqat hozir men o'zim granatani yaxshi ko'rardim boshqalarni o'zimdanda qutqarishga urinishning eshigi ahmoqligi menga yetdi yaqinlashib kelayotgan va yaqinlashib kelayotgan defragmentatsiya: Men Augustusni sevishni to'xtata olmayman Suvlar. Va men xohlamayman.

- Bu adolatdan emas, - dedim men. - Bu shunchalik iflos adolatsizlik!

«Tinchlik, - deb eslaydi Avgustus, - bu istaklarni amalga oshiradigan zavod emas».

Va bir zumda kuchsiz va g'azablangan kabi yig'lab yubordi momaqaldiraq gumburlaganidan keyin chaqmoq chaqnadi va g'azab bilan

Azob-uqubatlar sohasidagi havaskorlar zaiflik uchun yanglishishi mumkin. Keyin u meni o'ziga tortdi - yuzlarimiz orasida faqat ozchilik qoldi dyuym - va qat'iyat bilan e'lon qildi:

- Men kurashaman. Men sizlar uchun kurashaman. Men haqimda tashvishlanmang, Hazel inoyat. Men bilan hammasi yaxshi. Men atrofga osib qo'yish uchun yo'l topaman uzoq vaqt davomida miyangizga tomizish.

Men yig'ladim. Ammo Avgust hali ham baquvvat edi, u meni shu qadar qattiq quchoqladi Qo'llarining siniq mushaklarini ko'rdim.

- Meni kechir. Siz bilan hamma narsa yaxshi bo'ladi. Hammasi yaxshi boladi, Va'da beraman, - dedi u va og'zining burchagida tabassum qildi.

U peshonamdan o'pdi va men uning kuchli ko'kragini his qildim sportchi biroz bo'shshdi.

- Ehtimol, menda hamartiya bor.

Biroz vaqt o'tgach, men uni to'shagiga tortdim va biz yotdik. - dedi Gus

Menga ular palliativ kimyoterapiyani boshladilar, ammo u shu maqsadda kursni to'xtatdi ota-onalar g'azablangan bo'lsa-da, Amsterdamba sayohatlar. Ular harakat qildilar

U ertalab eshik oldida qichqirganda uni to'xtating tana unga tegishli.

- Siz safarni qayta rejalashtirishingiz mumkin edi, - dedim men.

- Siz qila olmaysiz, - deb javob berdi u. - Ha, va har qanday holatda terapiya yordam bermadi.

Men yordam bermasa his qilyapman, tushunasizmi?

Men bosh irg'adim.

“Umuman olganda, palliativ zarba, - dedim men.

"Qaytib kelsam, ular menga yana biron narsani taklif qilishadi." Ular doimo yangi fikr bor.

- Ha! - Men o'zim eksperimental rolda ko'p edim
ignalar uchun prokladkalar.

- Seni aldaganim, meni sevib qolganingga ishontirgani aniq bo'ldi
sog'lom »dedi Gus.

Men silkitdim.

"Men ham siz uchun shunday qilardim."

"Yo'q, siz bunday qilmas edingiz, ammo hamma ham siz kabi ajoyib emas." - U
meni o'pdi va og'riq ajin qildi.

- Bu og'riyaptimi? - deb so'radim men.

- yo'q. Shunchaki ... - U uzoq vaqt shiftga qaradi va nihoyat dedi: - Men

bu dunyoni seving. Men shampan ichishni yaxshi ko'raman. Men chekmaslikni yaxshi ko'raman,

Gollandiyaliklarning golland tilida qanday gaplashishini eshitishni yaxshi ko'raman, endi esa ... men shundayman
hech narsada qatnashmadi. Men hech qanday jangda qatnashmaganman.

136-bet

"Siz saraton kasalligini engishingiz kerak!" Bu sizning jangingiz. Va siz davom etasiz

kurash, - men ishontirdim. Ular meni sozlashganda, men bunga chiday olmayman

jang qilishdi, lekin keyin u ham shunday qila boshladi. - Siz ... Siz ... harakat qilasiz

bugun hayotdagi eng yaxshi narsa sifatida yashash. Endi bu sizning urushingiz. -

Men o'zimni arzon hissiyotlardan nafratlanardim, lekin yana nima qilishim kerak?

"Urush", dedi u. - Men nima bilan kurashayapman? Mening saratonim bilan. Nima bor

mening saratonim Mening saratonim - bu men. O'simta mendan tuzilganidek, mendan iborat

miyam, yuragim. Bu fuqarolar urushi, Hazel Greys, oldindan

mashhur g'olib.

- Gus, - chaqirdim. Va boshqa hech narsa qo'sha olmadi. U edi

mening har qanday qulayliklarim uchun juda aqlli.

- Mayli. "Ammo hech qanday yaxshi narsa yo'q edi." Bir soniyadan keyin u dedi: -

Agar siz Rijksmuseumga borsangiz, u erga borishni juda xohlayman ... Oh, men

Men aldayapman, siz ham, men ham butun muzeyni egallay olmayman! Men ekspozitsiyani tomosha qildim

jo'naganingizdan beri hamon onlayn ... Agar u erga borsangiz va umid qilamanki, siz bir kun kelib qolasiz

u erga borganingizda, o'liklarning ko'plab tasvirlarini ko'rasiz. Siz ko'rasiz

Xochda Iso va bo'yniga sanchilgan do'st, va odamlar

dengizda yoki jangda o'lish va shahidlarning butun parad, lekin BIRINCHI emas

BOLA RANKSIZDAN OLDI. Rasmlarda hech kim qirg'ichni yopishtirmaydi

vabo, chechak, sariq olovdan, chunki kasallikda shon-sharaf yo'q. Bundaylarda

o'limning chuqurligi va misoli yo'q. Agar siz FROMdan o'lasangiz, o'limda sharaf yo'q

nimadir

Avraam Maslou, sizni Avgust Vaters bilan tanishtirishga ijozat bergaysiz,

mavjud bo'lgan qiziqish tufayli, u ozuqa oluvchilarga ko'proq tegadi,

mehribon, sog'lom birodarlar. Ko'p erkaklar

imtihon nima ekanligini bilmasdan yashang, hayotdan katta qismlarni tortib oling,

Avgustus boshqa qit'a suvlari Rijksmuseum kolleksiyasini o'rganmoqda.

- Nima? - so'radi Avgust birozdan keyin.

- Hech narsa, - dedim men. - Shunchaki ... - tugatolmadim

taklif. Qanday qilib bilmasdim. "Men sizni chindan ham sevaman."

U og'zining yarmiga tabassum qildi. Uning burni mendan bir dyuym edi.

- O'zaro. Umid qilamanki, siz bu haqda unutmaysiz va bo'lmaydi

menga o'lgan odam kabi muomala qiling.

- Men sizni o'lgan deb hisoblamayman, - dedim men. - Menimcha u

siz shunchaki saraton kasalligisiz.

U jilmayib qo'ydi. Ha, jallodning hazili.

"Men rulda sayohat qilyapman va poezdim faqat yuradi", dedi u

u.

- Va mening sharafim va burchim, siz bilan butun yo'lni bosib o'tish, -

137-sahifa

Xulosa qildim.

"Endi noz-karashma qilish bema'nilikmi?"

- Namunalar yo'q, - dedim men. - Darhol mashq qiling.

138-sahifa

14-bob

Samolyotda, bulutlardan yigirma ming fut balandlikda joylashgan

Ga s shunday dedi: erdan o'n ming fut balandlikda suzib ketdi.

- Men ilgari bulutda yashash qiziqarli deb o'ylardim.

- Ha, - deb rozi bo'ldim. - Bounce qal'ada bo'lgani kabi

faqat abadiy.

- Ammo o'rta maktabda fizika darsida, mister Martines kimdan so'radi

Bir kun kelib biz bulutlarda yashashni orzu qilardik. Hamma qo'llarini ko'tardi. Keyin

Janob Martinesning aytishicha, bulut qatlami darajasida shamol esmoqda

soatiga yuz ellik mil, harorat o'ttiz daraja past

nol va kislorod yo'q, shuning uchun barchamiz bir necha soniya ichida o'lamiz.

"Sizda qanday yaxshi fizik bor edi."

- U havoda qal'alarni portlatishga ixtisoslashgan, Hazel

Inoyat. Sizingcha, vulqonlar go'zalmi? Buni o'n ming qichqiriqqa ayting

Pompeydagi jasadlar. Hali ham sehr-jodu elementiga yashirincha ishonning

bizning dunyomiz? Ammo bular tasodifiy tartibda jonsiz molekulalardir

bir-biri bilan to'qnashadi. Sizga kim g'amxo'rlik qilishidan qo'rqing.

agar ota-onangiz o'lsa? Belgilangan vaqtda, albatta, bunga arziydi

muddatli ular qurtlar uchun oziq bo'ladi.

- Jaholat yaxshi, - dedim men.

Styuardessa aravaga ichilgan ichimliklar bilan yo'lakdan tushib so'radi

pichirlab:

- Nima ichasiz? Siz nima ichasiz?

Gus menga engashib qo'lini ko'tardi.

- Bizda shampan vinosi bormi?

- Siz yigirma birmisiz? - shubhalanib so'radi u. Menman

burundagi kanulni aniq tuzatdi. Styuardessa jilmaydi va

uxlab yotgan onamga qaradi. - Va u qarshi emasmi?

- Yo'q, - dedim men.

Va styuardessa shampan vinosini ikkita plastik stakanga quydi.

Saraton uchun bonus.

Gus va men krujkalarimizni birga itardik.

"Siz uchun", dedi u.

"Siz uchun", dedim.

Kichik yupqalarni ichdik. Yulduzlar ichkariga qaraganda xiralashdi

139-bet

Portakallar, ammo baribir mazali.

"Bilasizmi, - deb boshladi Gus, - Van Xouten aytganlarning barchasi haqiqat".

"Bu rost bo'lishi mumkin, lekin unga avvalgiday harakat qilish kerak emas edi

qassob Vau, hamster uchun u kelajakni anglatadi, lekin onasi uchun

Anna ketdi!

Avgust xuddi hamma narsadan o'zini tiyib qo'yganday, bukildi.

- Nima qilyapsan? - deb so'radim men.

U bir oz bosh chayqadi.

"U og'riyapti", deb tushuntirdi u.

- Ko'kragida?

U boshini qimirlatib mushtlarini qisdi. Keyinchalik u hissiyotlarni tasvirlab berdi -

ko'kraging o'rtasida bir oyoqli semiz odam. Menman stolini ko'tarib, dastagini mahkamlab, uning yoniga egildi xalta qidiring. Gus shampanni yutib yubordi.

- Osonmi? - deb so'radim men.

U harakat qilayotganda kutib o'tirar va mushtini mahkam siqib o'tirardi og'riqni shu qadar yengillashtirmaydigan dori, Gusni undan ajratish kabi (va mendan).

- Uning shaxsiy narsasi bor shekilli, - dedi Gus ohista. - Go'yo u

U asabiylasha olmadi. Men van Xouten haqida gapirayapman.

U shampan vinosini tez yutib yubordi va ko'p o'tmay uxlab qoldi.

Dad bizlarni limuzinlar haydovchilari orasida turgan yuklarni kutayotgan paytda kutib turardi

yo'lovchilar uchun yorliqli qimmatbaho kostyumlar: Jonson,

Barrington, Karmaykl. Dad shuningdek, "Mening

ajoyib oila "va quyidagi yozuv" (va Gus). "

Men uni quchoqladim va u (tabiiy ravishda) yig'lab yubordi. Uyga ketayotib, biz bilan birgamiz

Gus dadaga Amsterdam haqida aytib bergan, ammo u faqat uyda bo'lganida,

yaxshi eski amerikalik dadam bilan qarab Filipp bilan bog'langan

TV kanallari va salftkalar bilan Amerika pizza ovqatlanish

tizzalar, men otam bilan Gus haqida gaplashdim.

"Gusning qaytalanishi bor", dedim.

- Bilaman, - javob qildi Papa, yonimga o'tib, qo'shib qo'ydi: - Uning onasi sayohatdan oldin bizga aytdi. Bekor buni u sizdan yashirdi. Men ... haqiqatan ham uzr, Hazel. - Men uzoq vaqt jim qoldim. Biz tomosha qilgan tomosha haqida uy sotib olishni tanlaydigan odamlar. - Va men Tsarskiyni o'qidim siz ketayotganda xastalik ".
Men boshimni o'girdim:

- Voy! Va nima deb o'ylaysiz?

- Yaxshi. Menga ozgina qiyin. Men universitetda biokimyo adabiyot emas, balki o'rganilgan. Kimdir juda xohlagan edi: inson tugadi.

- Ha, - deb rozi bo'ldim. - Hamma shikoyat qilmoqda.

"Yana bir romantikaga umidsizlik", deb davom etdi u. - va taslim bo'lish.

- Agar "kapitulyatsiya" bilan siz "halol" degan bo'lsangiz, unda men Qabul qilaman.

"Men mag'lubiyat halol deb o'ylamayman" dedi Papa. - Men Men uni qabul qilishni rad etaman.

- Demak, hamma narsa ilohiy rejaga muvofiq bo'ladi va biz hammamiz Keling, bulutlarda jonli ravishda o'ynaymiz, lira chalib, saroylarda yashaymizmi? Dadam jilmaydi. U meni katta qo'li bilan quchoqladi va o'ziga tortdi o'zim uchun ma'badda o'pdim.

"Men nimaga ishonayotganimni bilmayman, Hazel." Menimcha, kattalar bo'lish degani nimaga ishonganingizni bilasiz, ammo bu mening holatim emas.

- Ha, - dedim men. - Mayli.

Dadam Gusdan juda afsusda ekanligini takrorladi va biz yana boshladik

tomoshani tomosha qiling va odamlar uyni tanlashdi va dadam baribir meni katta quchoqlashdi

qo'llarimni ko'tarib, bosh iring'ay boshladim, lekin uxlashni xohlamadim, keyin dadam aytdi:

- Bilasizmi, men nimaga ishonaman? Men kollejda matematika bilan birga o'qiganimni eslayman juda yaxshi o'qituvchi, miniatyura kampir. U haqida suhbatlashdi

tez Furye o'zgaradi, lekin birdan yarim so'zni to'xtatdi va

dedi: "Ba'zan menga koinot e'tibor berishni xohlayotganga o'xshaydi." Mana

nimaga ishonaman. Men Olam e'tiborga olinishni xohlaydi deb ishonaman. Men hisoblayman,

olam ong emas, balki ong borligini ta'kidlaydi

intellektuallar, chunki koinot buni payqaganda uni yaxshi ko'radi

nafislik. Va men kimman, kim da'vo qiladigan tarixning o'rtasida yashaydi

Olam - yoki mening olam haqidagi tasavvurim qisqa umrmi?

"Siz juda aqlli odamsiz", dedim birozdan keyin.

- Siz iltifotni juda yaxshi bilasiz, - maqtadi ota.

Ertasi kuni uyga Gusga keldim. U bilan nonushta qiling

ota-onalar - yerfistiği va jele bilan sendvichlar, ular haqida gapirib berishdi

Amsterdam, Gus divanda yotgan xonada uxlab yotganida, u bir marta

biz "" V "Vendetta degan ma'noni anglatishini tomosha qildik." Oshxonada yotganini ko'rdim

orqaga, mendan yuz o'girib, allaqachon markaziy kateter bilan. Shifokorlar

yangi kokteyl yordamida saratonga qarshi hujum: ikkita kimyoterapiya dori va

ular saraton kasalligini oldini olishga umid qilgan protein retseptorlari

onkogen. Menga Gusning ushbu eksperimentga kirish uchun omadi borligini aytishdi

bir guruh. Omad. Men bilgan dorilardan biri. Men bilan bo'lganda

ismini aytdi, men deyarli qusdim.

Bir muncha vaqt o'tgach, Ishoq onasi bilan keldi.

- Salom, Ishoq. Bu sizning yovuzligingiz emas, balki qo'llab-quvvatlash guruhidagi Hazel.

sobiq qiz do'sti.

Oyim Ishoqni oldimga olib keldi va men ovqatxonadan turdim

stul, uni quchoqladi. Keyinroq meni qidirib topdi

nega meni zo'rlik bilan quchoqladi.

- Amsterdamda qanday? - deb so'radi u.

- Ajoyib, - javob berdim men.

"Suvlar", deb chaqirdi u. - Qaerdasiz, aka?

"U uxlayapti", dedim va ovozim buzildi. Ishoq seskanib ketdi

bosh. Hamma jim bo'lib qoldi.

- Jin ursin, - dedi u bir soniyadan keyin. Onam uni oldindan qo'yib yubordi

Ishoq o'tirdi.

- Men hali ham ko'r-ko'rona eshakka bostirish bo'yicha buyruq berishim mumkin

- dedi Avgust, boshini burmay. Uning dorilaridan

nutq sekinlashdi, lekin ozgina, odatiy suhbat sur'ati bilan

odamlar.

"Eshaklarning hammasi ko'r", - dedi Ishoq.

onani qidirib, qo'llarini havoda qimirlatib. Unga yordam berdi

o'rnidan turdi va divanga olib bordi, u erda Gus va Ishoq juda qattiq quchoqlashdi.

- O'zingizni qanday his qilyapsiz?

- Mushuk singari og'izda, lekin aks holda men rulda yuraman va

mening poezdim faqat yuradi, do'stim, - dedi Gus. Ishoq kulib yubordi. -

Ko'zlaringiz qanday

- Yaxshi, - dedi u. - Bitta muammo: ular endi o'zlarida emas

orbitalari.

"Ha, ajoyib," Gus rozi bo'ldi. - Mumkin emas deb o'ylamang

qasos, lekin mening tanam, saraton kasalligidan iborat deb aytishga jur'at etaman.

- Men buni eshitdim, - dedi Ishoq hushyor bo'lishga urinib

turmoq U Gusning qo'lini qidirdi, lekin tizzasiga qoqilib ketdi.

"U meni quvib etdi", dedi Gus.

Ishoqning onasi oshxonadan ikkita stul olib keldi, Ishoq va men o'tirdik divan yonida. Men Gusning qo'lidan ushlab, uning doiralari silay boshladim bosh barmog'ingiz bilan barmoq barmog'i o'rtasida.

142-bet

Kattalar hamdardlik bildirish uchun podvalga tushishdi yoki bilmayman nima uchun, uchimizni mehmonxonada qoldiramiz. Biroz vaqt o'tgach, Avgust Sekin uyg'onib, boshini o'girdi:

- Va Monika qanday? - deb so'radi u.

- Bir marta ham, - dedi Ishoq. - Hech qanday pochta kartasi, elektron pochta xabarlar yo'q. At

Menda elektron pochta xabarlarini o'qish uchun prefiks mavjud. Salqin narsa, siz o'zgartirishingiz mumkin ovozni erkakdan ayolgacha, urg'u va xohlagan narsangizni tanlang.

- Ya'ni, men sizga porno hikoyani yuborishingiz mumkin, siz esa uni tinglaysiz qadimgi nemisning ijrosi?

"To'g'ri", Ishoq kulib yubordi. - To'g'ri, onam baribir yordam beradi nazorat qiling, shuning uchun nemis pornosini bir yoki ikki hafta ushlab turing.

- Qanday qilib u sizning ahvolingizni bilish uchun hatto xabar ham yubormagan tuzalayapsizmi? Men ishonmadim. Bu menga g'aroyib tuyuldi qo'pollik.

"To'liq jim bo'linglar", deb tasdiqladi Ishoq.

- Bu qanday bema'nilik, - dedim men.

"Men bu haqda o'ylashni to'xtatdim." Mening qiz do'stim uchun vaqtim yo'q. Men bilan Ertadan kechgacha "Qanday qilib ko'r bo'lish" kasbini o'rganaman.

Gus ayvonga qaragan derazaga qaytib ketdi. Uning ko'zlar yumildi.

Ishoq mendan ahvolimni so'radi, men dedim va u shunday dedi qo'llab-quvvatlash guruhida juda chiroyli ovoz bilan yangi qiz paydo bo'ldi va

agar u haqiqatan ham go'zal bo'lsa, aytishim kerak. Bu erda Avgust ham

Men hech qanday sababsiz g'azablandim:

- Agar sobiq yigitni, agar uni kesib tashlashsa, uni shavqatsiz e'tiborsiz qoldirolmaysiz la'nati ko'zlar.

Ishoq gapini davom ettirdi: - Faqat bitta bosh ...

"Hazel Greys, sizning besh dollaringiz bormi?" - so'radi Gus.

"Hm", meni xijolat tortdi. - Ha, ha.

- Ajoyib. Siz oyog'imni qahva stolining ostidan topasiz.

Gus karavotdan itarib, o'tirdi va divan chetiga o'tdi. Menman protez qo'ydi, uni Gus sekin harakat bilan bog'ladi.

Avgustus o'rnidan turishga yordam berdim va Ishoqning qo'lidan ushlab uni etaklab bordi to'satdan juda katta bo'lib ko'rinadigan har qanday mebel atrofida.

Bir necha yil ichida birinchi marta men eng sog'lom odam edim xona.

Men mashinani haydadim, Avgustus navigator sifatida ishladi, Ishoq orqa tomonda o'tirdi.

Avgust jamoasining so'zlariga ko'ra, biz oziq-ovqat do'konida to'xtadik

Men Gus bilan Ishoq mashinada kutib o'tirganlarida o'nlab tuxum oldim. Va keyin Ishoq

143-bet

tajovuzkor toza yashagan Monikaga qanday borishni xotiradan tushuntirdi

yahudiylarning jamoat markazi yaqinidagi ikki qavatli uy. Yorqin yashil

90-yillarning pontiak "o't bosishi" qalin shinalar bilan

Monika ketdi, yo'lakda turdi.

- Keldimi? - so'radi Ishoq mashinani sezib

to'xtadi.

Avgustus buni tasdiqladi. - Bilasizmi, menga nima ko'rinayapti? Hammasi

biz boqish uchun bema'nilik bo'lgan umidlar ro'yobga chiqadi.

- U uyda?

Gus boshini asta Ishoqqa qaratdi.

- Uning qaerdaligini kim o'ylaydi? Bu u haqida emas. Gap shundaki, siz.

Gus tizzasida ushlab turgan tuxum kartonini siqdi va ochdi.

eshikni ochdi va oyoqlarini yo'lga tushirdi. U Ishoqqa eshikni ochdi va yordam berdi

uni mashinadan tushiring. Ular bir-biriga suyangancha oynaga qaradim

bir-birining yelkalari va tebranishlari, xuddi ibodatda bo'lgani kabi pastroq bo'lishlari

to'liq bo'lmagan kaftlar bilan buklangan qo'llar.

Men derazani tushirdim va mashinadan qaradim - vandalizm

meni asabiylashtiradi. Ular yashil pontiak tomon bir necha qadam tashladilar,

keyin Ga karton qutini ochdi va uning qo'lga tuxum qo'ydi. Ishoq tashladi

qobiq ponyakni yaxshi qirq futga sog'inib yubordi.

"Bir oz chapga", dedi Gus.

"Men chap tomonga biroz burilganman yoki chap tomonga biroz burilishim kerakmi?"

- Chapga yo'naltiring. Ishoq yelkalarini bir oz burdi. - Chapga, -

Gus takrorladi. Ishoq orqasiga o'girildi. - Ha, ajoyib. Va uni qattiqroq tashlang. -

Gus yangi tuxumga xizmat qildi. Ishoq ikkinchi qobiqni ishga tushirdi. Tuxum hushtak chaldi

mashina ustidan o'tib, uying tomining yumshoq qiyalikiga qulab tushdi.

- Bullseye! - dedi Gus.

- Rostdanmi? - Ishoqni haydab yubordi.

- Yo'q, mashinadan yigirma fut yuqorida. To'satdan otasiz, lekin

baland emas. Va oxirgi otish bilan solishtirganda biroz o'ngga. - Ishoqning o'zi

karton qutiga tuxumni paypaslab qo'ydi, uni Gus ko'krigiga bosdi va uni tashladi.

chiroqni urish. - Bor! - qichqirdi Gus. - Bor! Orqa

umuman!

Ishoq yangi tuxum oldi, o'ngga o'tkazib yubordi, keyin yangi tuxum otib yubordi

juda past va yana bir narsa, orqa oynani oqsil va sarig'i bilan to'kib tashlash. Keyin

U magistralni ketma-ket uch marta urdi.

- Hazel inoyat! Gus menga baqirdi. - Tezroq Ishoqning oldiga bor

elektron ko'zlar ixtiro qilinganida qaradi!

Men tushirilgan stakan ichidan sudrab chiqib, eshikka suyanib o'tirdim

avtomobil tomidagi tirsaklar, mobilda unutilmas zarbani amalga oshirdi:

Og'zida ochilmagan sigaret va bir tomonlama qilib bo'lmaydigan Avgustus

tabassum bilan bir qo'li bilan deyarli bo'sh karton qutini boshidan baland ko'tarib,

ikkinchisi esa qorong'i ko'zoynagi unchalik ko'rinmaydigan Ishoqning yelkalarini quchoqlaydi

kamera. Orqa fonda tuxum sarig'i old shishadan pastga tushadi va

yashil olov ishining tamponi. Shu payt uying eshigi ochildi.

"Bu nima ..." deb bir daqiqadan keyin o'rta yoshli ayol gap boshladi

men rasmni olganimda, - ... Rabbimiz nomi bilan ... - Va u jim qoldi.

- Ma'am, - dedi Avgust va uning tomonga ta'zim ko'rsatib, - mashina

qizingiz ko'r-ko'rona tuxum bilan bombardimon qilinmoqda

yigitlar. Iltimos, eshikni yoping va uyda qoling, aks holda biz

politsiyani chaqirishga majbur bo'lamiz. - Ikkilanish, Monikaning onasi

eshikni mahkam yoping. Ishoq qolgan uchta tuxumni va Gusni tezda tashladi

uni mashinaga olib kirdi. - Ko'ryapsanmi, Ishoq, agar ulardan olib qo'ysang - oldinda

chegara - agar siz vaziyatni shunday o'zgartirsangiz, o'zingizning to'g'riligingiz hissi

go'yo ular o'zlari qonunni buzayotgandek, zinapoyaning oldida - o'zlarining oldilariga qarab

ular mashinaga tuxum tashlaydilar, ular yo'qoladilar, qo'rqishadi va buni yaxshi deb bilishadi

orqangizga - oldingizda qalam - jim xunuk

hayotning. Gus old eshikni ochdi va sekin yotdi

yo'lovchi o'ringi. Eshiklar yopildi, men gazga urildim va ichimdan o'tib ketdim

bir necha yuz fut oldin u mening oldimda marhumning borligini ko'rdi. Menman

aylanib, tez yugurib o'tib, Monikaning uyi tomon yugurdi.
Men endi Gusni suratga tushira olmadim.

15-bob

Bir necha kundan keyin Avgustning uyida ota-onamiz Gus va men dumaloq dasturxon atrofida siqib qo'ydi, to'ldirilgan qalampir yedi. Jadval dasturxon yopilgan edi, bu Gasovning otasining so'zlariga ko'ra, oxirgisi bir marta o'tgan asrda bor edi.

Mening dadam : Emili, bu risotto ...

Onam : Faqat katta tishlash.

Gus mom : Oh, rahmat. Men sizga mamnuniyat bilan retsept beraman.

Gus , *tilimni yutib yuboradi* : Bilasizmi, birinchi taassurot apelsin emas.

Men : To'g'ri izoh, Gus. Mazali bo'lsa-da, lekin apelsin emas.

Onam : Hazel!

Gus : Bu kabi ta'm ...

Men : ovqat kabi.

Gus : Aniq. Bu mohirlik bilan tayyorlangan taom kabi ta'mga ega. Ammo uning etishmayotgan, shuning uchun nozik gapirish uchun ...

Men : Xudo shaxsan jannatni shaklida tayyorlaganga o'xshamaydi besh kursli tanaffuslar yorqin to'plar bilan xizmat qiladi fermentlangan pufakli plazma siz joylashgan kanalning yonidagi stolga yomg'irda haqiqiy gul barglaridan o'tiring.

Gus : Yaxshi aytilgan.

Dad Gus : o'ziga xos bolalar.

Otam : Muvaffaqiyat bilan aytdim.

Ushbu kechki ovqatdan bir hafta o'tgach, Gus og'riqlar bilan reanimatsiya qilindi ko'krak. U tunga qoldirildi, shuning uchun ertasi kuni men uning oldiga kirdim Qutlug' Kechlik. Men Ishoqni ziyorat qilganimdan beri bu erda bo'lmaganman. Ichida "Memorial" zerikarli emas yorqin devorlar, bo'yalgan ranglar yoki ramkali rasmlar, xuddi it kabi mashina boshqarayotgan itlar bolalar kasalxonasi, ammo yalang'och devorlar menda nostalji uyg'otdi bolalarning Qutlug' Kechlik juda ajoyib tarzda ishladi. Saqlash elementi. Haydash. Prematorium.

Lift to'rtinchi qavatdagi eshiklarni ochganda, men xonim Uotersni ko'rdim. u dahlizda pastga tushib, uyali telefonida gaplashdi. Ko'z oldimda u suhbatni tezda tugatdi, meni quchoqlab, menga taklif qildi aravachani ko'taring.

"Yo'q, men bunga qodirman", dedim. - Gus qanday?

"U kechasi qiyin kechdi, Hazel", dedi u. -

Yurak chegarasiz ishlaydi. Unga faoliyatni cheklash buyurildi. Bundan kun - faqat nogironlar aravachasi. Yangi dorini buyurdi og'riqni yanada samarali engillashtirishi kerak. Uning singillari hozirgina kelishdi. - Mayli, - dedim men. - Uni ko'rsam bo'ladimi?

U meni quchoqlab yelkasini qisdi. Men o'zimni g'alati his qildim.

"Bilasizmi, Hazel, biz sizni yaxshi ko'ramiz, lekin hozir bo'lishimiz kerak oila. Ga bunga rozi bo'ldi. Yaxshimi?

"Mayli", - deb javob berdim.

- Siz kelganingizni aytaman.

- Mayli, - dedim men. - Keyin men bu erda biroz o'qidim.

U Gus yotgan xonaga qaytib ketdi. Men hamma narsani tushunardim, lekin men

Men uni sog'inib qoldim va oxirgi narsani sog'indim degan fikrdan qutulolmadim ko'rish va xayrlashish uchun imkoniyat. Kutish zonasida jigarrang gilam bilan va jigarrang mato bilan qoplangan yumshoq stullar, men o'tirdim ikki kishilik divan, tizzalar orasiga balonli trolleybus qo'yish. Bugun men krossovkalar va "Bu quvur emas" yozuvi bor futbolka kiydim xuddi ikki hafta oldin, Venn Diagram kuni, Gus esa bunday qilmadi ko'radi Men so'nggi oylarda telefonimda rasmlarni ko'rishni boshladim, aksincha Gus va Ishoqdan boshlab, daftarda chizilgan multfilmga o'xshaydi Monikaning uyi va men qabul qilgan Avgustning birinchi zarbasi bilan yakunlangan Jinsiy suyaklar yo'lida mashina. Bu yuz yil o'tganga o'xshaydi. Hammasi juda tez va shu bilan birga cheksiz edi. Ba'zi infinities boshqa infinitalarga qaraganda katta. Ikki hafta o'tgach, men Gus bilan stulni art parkiga olib bordim Jinsiy suyaklar, uning tizzasiga juda qimmat shishani qo'yish shampan va sizning kislorod idishingiz. Shampanni bittasi taqdim etgan Gus shifokorlari - bunday Augustus Waters tabiat, shifokorlarni ilhomlantiradi bolalarga eng yaxshi shampan bering. Biz o'tirdik - Gus uning kreslosida, men ishlayapman ho'l o't - iloji boricha jinsiy suyaklarga yaqin stulni o'rash. Men kichkintoylarni bir-biriga itarishlariga ishora qildim ko'krak qafasi skeletidan yelkaga sakrab o'tish. Gus ohista dedi - Men Uni zo'rg'a eshitishdi:
- So'nggi marta o'zimni bolaligimda tasavvur qilgandim. Bu safar skelet bilan. Biz Winnie Pooh bilan qog'oz stakanlardan shampan ichdik.

16-bob

Oxirgi bosqichda Gus bilan odatiy kun. Men uning uyiga ovqat eyishga ulgurganida, peshin paytida keldim va nonushta bilan tupuring. U meni eshik oldida nogironlar aravachasida kutib oldi mening ko'zlarimni qo'llab-quvvatlovchi guruhda ko'radigan, xushbichim va xushbichim odam emas. lekin hanuzgacha lablari burchagida va ichmagan sigaret bilan jilmayib turibdi og'iz, yorqin, jonli ko'k ko'zlar bilan. Ovqatlanish stolida biz uning ota-onasi bilan sendvich bilan birga tushlik qildik yerfistuği yog'i, jele va kechagi qushqo'nmas. Gus hech narsa yemadi. Menman o'zini qanday his qilayotganini so'radi. "Ajoyib", - deb javob berdi u. - Va sizmi? - Yaxshi. Kecha nima qildingiz? - Men juda uxladim. Sizga bir kitobni yozmoqchiman, Hazel Greys, lekin bu doimiy la'nati charchoq ... "Siz shunchaki ayta olasiz", dedim men. - Men hamon Vanxutengacha bo'lgan fikrimga amal qilaman lolalar gollandiyaliki haqida: frirbgar emas, lekin o'zi haqida unchalik boy emas deydi. "Va Anna onasi?" - Bu erda men hali bitta variantni hal qilmadim. Sabr Chigirtka, - Avgustus jilmayib qo'ydi. Ota-onalar unga kamsitmasdan, jim qarab turishdi Ko'zlari, gus suvlarini namoyish qilish uchun vaqt topmoqchi bo'lgandek, tur hali ham shaharda. "Ba'zida eslab qolishni tasavvur qilaman." Xotiralarni saqlash meni sodiq muxlislarining qalblarida va xotiralarida. "Mendan keyin nima uchun sizga sodiq muxlislar kerak?" - deb so'radi meni. - Hazel Greys, siz xuddi jozibali va jismonan jozibali, men kabi, shuning uchun o'zingizga oshiq bo'lish juda oson atrofida. Hiyla - bu hayrat va muhabbatni uyg'otish

begonalar.

Ko'zlarimni yumib oldim.

Tushlikdan keyin orqa hovliga bordik. Gus hali ham kuchga ega edi kichik g'ildiraklarni yerdan ko'tarib, polni kesib o'ting haddan tashqari katta - hali ham sport, nima bo'lishidan qat'iy nazar,

148-bet

hatto mo'l-ko'l bo'lgan reflekslarning tezligi va muvozanati og'riq qoldiruvchi vositalar butunlay cho'kib keta olmadilar.

Ota-onalar uyda qolishdi, lekin men eshikka qarab qaraganimda yashash xonasi, men har doim ularning ko'zlari bilan uchrashdim.

Biz bir daqiqa jim o'tirdik, keyin Gus dedi:

"Ba'zida men bu siljishlar o'tib ketganidan afsuslanaman".

- Hovlimdanmi?

- Ha. Nostaljim haddan tashqari og'irlashdi, men orziqib kutishim mumkin eshagim hech qachon qulamagan belanchak.

"Nostalji - bu saratonning yon ta'siri", deb esladim.

"Yo'q, nostalji o'lishning yon ta'siri", dedi u. Ortiqcha

shamol biz bilan birga esdi va shoxlarning soyalari terimizga surildi. Gus minani siqdi qo'l: - Hayot yaxshi narsa, Hazel Greys.

Dori qabul qilish vaqti bo'lganda uyga qaytdik.

Ularning gazlari gastrostoma yordamida suyuq oziq-ovqat bilan to'ldirilgan edi.

uning qornida yo'qolgan plastik naycha. Bir muddat u

jim bo'lib qoldi, o'chirildi. Onam Ga uxlashni xohladi, lekin u

u taklif qilganida faqat boshini chayqab qo'ydi, shuning uchun uni yarim uxlab yotgan, stulda qolgan.

Ota-onalar Gus va uning singillari bilan eski videoni tomosha qilishdi. Qizlar

ehtimol o'sha paytda mening tengdoshlarim edi va Gus taxminan besh yoshda edi.

Ular boshqa uyda, basketbolida Gus bilan o'ynashdi

go'dak, xuddi mahorat bilan tug'ilgandek, aylanada yugurib, to'pni juda yaxshi haydab yubordi kulayotgan opa-singillar atrofida. Men birinchi marta uning basketbol o'ynashini ko'rdim.

"Va u yaxshi qildi", deb maqtadim.

- Siz uni o'rta maktabda ko'rgan bo'lishingiz kerak edi, - javob berdi otasi. - ichida u allaqachon maktabda o'ynagan birinchi yil.

Gus ming'irladi:

- Men pastga tushsam maylimi?

Ota va otasi zinadan Gus bilan stul surishdi. Kreslo xavflidir

sakrab chiqdi, ammo barcha xavf allaqachon o'z dolzarbligini yo'qotdi. Biz

birga qoldirildi. U yotoqda yotdi va biz uning yonida, tagida yotdik

adyol bilan men tomonda, Gus mening orqa tomonimda va boshim unga qarshi bosilgan

suyakli elka. Polo ko'yлак orqali Gusdan chiqayotgan issiqlik isiy boshladi.

mening terim, oyoqlarim uning haqiqiy oyog'i bilan kurashar edi, mening

xurmo yonoqlarini silab qo'ydi.

Men uning yuziga juda yaqinlashganda deyarli tegib turardim

burunlari, shunda faqat uning ko'zlari qoldi, men uning kasal ekanligini ko'rmadim.

149-bet

Biz o'pdik va keyin shu nomdagi albomni tinglab yaqinroq yotdik

"Olovli ulug'vorlik", va naychalar va tanalarni aralashtirib uxlab qoldi.

Uyg'onib, biz yostiqlarni yostiq qo'ydik, shunda

to'shakning chetiga o'tirish va "Qo'zg'olonni bostirish-2":

Tong bahosi ». Albatta, yomon o'ynadim, ammo mening kuchsizligim Gus edi

qo'lda. Bu uning go'zal o'lishini osonlashtirdi: u tagida sakradi

snayper o'qi, o'zini qurbon qilish yoki xizmatkorni o'ldirish menga tayyor

otmoq U meni qutqarganidan qanchalik xursand edi! U baqirdi: "Meni o'ldirolmaysan bir qiz, xalqaro noaniq millat terrorchisi! "

Menga asfiksiyani taqlid qilishim kerak edi, shunda u meni kesib tashladi Heimlichga ko'ra qoshiq ostida; [14] Ehtimol, shunda Gus qo'rquvdan xalos bo'lar hayot hech qanday foydasiz yashab, berilgan. Lekin birinchi o'y darhol shu zahoti ikkinchisiga duch keldim - Gus jismonan meni zo'rlashimga majbur qila olmaydi qoshiq, men bu harbiy hiyla va narsa ekanligini tan olishim kerak chidab bo'lmas o'zaro xo'rlashga.

"Quyosh chiqqanida, o'z qadr-qimmatini saqlab qolish uchun la'nat juda qiyin Ko'zlaringizni yorishib ketganda, - deb o'yladim men ov paytida yo'q shaharning xarobalarida yomon odamlarga. Nihoyat, otasi ichkariga kirib, Gusni yuqori qavatga olib chiqdi. Eshik oldida rag'batlantirildi do'stlik abadiy ekanligiga ishonib, uni o'pish uchun tiz cho'kdim kechasi, u Gusni tark etib, uyga ketdi va ota-onasi bilan kechki ovqatni o'tkazdi kechki ovqatingizni eb (va ko'ngil aynishini). Televizorni tomosha qilib, uxlagani yotdim. Ertalab uyg'onib ketdim. Tushda yana Gusga keldim.

17-bob

Bir kuni ertalab, Amsterdamdan qaytgandan bir oy keyin, men Gusning uyiga bordi. Ota-onalar, u pastda uxlaydi, shuning uchun men Men podvalning eshigini baland taqillatdim va chaqirdim:

- Gusmi?

Men uni o'zim ixtiro qilgan tilda g'o'ng'illaganini topdim. U to'shagini ho'llash. Bu dahshatli edi. Men hatto ko'rolmadim. Men qichqirdim uning ota-onasiga, ular pastga tushishdi, men uni yuvib bo'lguncha tepaga chiqdim. Men yana pastga tushganimda, u asta-sekin o'ziga keldi og'riqli dorilar yangi og'riqli kundan oldin. Men uni qopladim yalang'och holda "qo'zg'olonni bostirish" o'ynash uchun yostiqlar choyshab, to'shak, lekin u juda charchagan va nima sodir bo'lganligini yaxshi tushunmagan, bu men bilan deyarli har besh daqiqada bir xil bo'ladi o'ldirilgan. Qahramonlarcha o'lim yo'q, faqat ahmoqlar.

Men unga hech narsa aytmadim. Men uning mendagi unutishini deyarli xohlardim mavjudligi. U sevganimni qanday topganimni eslay olmasligiga umid qilardim aqldan ozgan, o'z siydikining ulkan hovuzida yotgan odam. Menman u menga qarab, so'raydi deb umid qildi:

"Oh, Hazel Greys, bu erda nima qilyapsan?"

Ammo, afsuski, u hamma narsani esladi.

- Har daqiqada men iboraning ma'nosini tushunaman

"O'ldirilgan sharmandalik", dedi u nihoyat.

"Men to'shakda bir necha bor yozganman, Gus, ishoning." Katta o'ylab ko'ring biznes.

"Siz" deb gap boshladi va u qattiq og'riq bilan xo'rsinib, "... chaqirdi meni Augustus.

"Bilaman, - dedi u bir necha daqiqadan so'ng, - bu kuchukcha bolalarcha, lekin men har doim barcha gazetalarda mening obro'-e'tiborim bo'lishiga umid qilardim, chunki umrim oxirida men g'ururlanadigan narsaga ega bo'laman. Men ketmadim maxfiy ekanligim shubhali.

- Siz alohida odamsiz, - dedim men.

"Xo'sh, siz nima haqida gapirayotganimni tushunasiz", dedi u.

Men juda yaxshi tushunardim, shunchaki rozi bo'lmadim.

- Mening obidam Nyu-York Taymsda paydo bo'ladimi yoki yo'qmi, baribir,

Agar siz buni yozgan bo'lsangiz edi, - dedim Gusga. - yo'q deyapsiz maxsus, chunki dunyo siz haqingizda bilmaydi, lekin bu sizga haqoratdir meni. Men siz haqingizda bilaman!

- Men sizning abituriyatingizni yozish uchun shunchalik ko'p cho'zishga qodir emasman, - u uzr so'rash o'rniga javob berdi.

Undan tushkunlikka tushib, xafa bo'ldim.

"Men hamma narsani siz bilan almashtirishni xohlayman, lekin men qila olmayman." Faqat bu har doim siz uchun bo'ladi yetarli emas Ammo, bularning hammasi - men, sizning oilangiz va bu dunyo. Bu sizga tegishli hayot Agar bularning barchasi past va egri bo'lsa, afsuski, bu nima. Siz siz Marsga birinchi bo'lib qadam bosa olmaysiz va siz NBA yulduzi bo'lmaysiz va siz ham bo'lmaydi oxirgi natsistlarni ushlang. Sizga qarang, Gus. - U yo'q javob berdi. - Men buni aytmayapman ...

- Yo'q, siz aytayotgan gap shu, - dedi Avgust. Men boshladim uzr so'radi, lekin u dedi: - Yo'q, siz meni kechirdingiz. Siz haqsiz. Kelinglar shunchaki o'ynash uchun.

Va biz shunchaki o'ynadik.

18-bob

Gus tomonidan kuylangan "Feverish Shine" qo'shig'idan uyg'onib ketdim hamma uchun afzal. Shunday qilib u qo'ng'iroq qildi yoki boshqa kishi bilan telefon. Men signalga qaradim: ikki o'ttiz besh kecha. "O'ldi" - Bir fikr jimirlab ketdi va ichimdagi hamma yolg'izlikning qora tuynukiga tushdi.

Men zo'rg'a siqdim:

- Salom?

Va uning biron birining yo'q qilinadigan ovozini kutib, muzlab qoling ota-onalar.

- Hazel Greys, - dedi zaif ovoz bilan Avgust.

- Xudoga shukur! .. Salom. Salom Men seni Sevaman.

"Hazel Greys, men benzin stantsiyasidaman." Men bilan nimadir sodir bo'lmoqda. Menga yordam bering menga.

- Nima? Qayerdasan?

- Sakkizinchi oltinchi va Xandaqda tez yurish. Men bir narsa qildim gastrostomiya, men nima ekanligini anglay olmayman va ...

- Men to'qqiztasini bittasiga qo'ng'iroq qilyapman, - dedim men.

"Yo'q, yo'q, yo'q, yo'q, ular meni kasalxonaga olib boradilar." Hazel, meni tinglang.

Ota-onamga ham qo'ng'iroq qilmang. Hayotda sizni kechirmayman. Qo'ng'iroq qilma, iltimos faqat keling, iltimos keling va buni to'g'irlang

la'nati gastrostomiya. Jin ursin, xudo, ahmoq vaziyat. Istamayman

ota-onam mening ketishimni bilishdi. Iltimos! Barcha dorilar men bilan, faqat

Men ularga kira olmayapman. Iltimos. - U allaqachon yig'layotgan edi. Men hech eshitmadim shuning uchun u Amsterdandan boshqa joyda yig'lab yubordi.

- Mayli, - dedim men. - Men ketyapman.

Ventilyatsiya niqobini echib tashladim, burunlarimga kanula qo'shdim, yemni ochdim

kislorod, ballonni aravaga qo'ying va krossovkalarni kiying

mos keladigan pushti pijama shimlar va basketbol futbolikasi

Gus kiygan Butler. Sandiqdan kalitlarni oldim

onam ularni ushlab turadigan oshxonada va har holda xat yozdi

men ketganimda ota-onam uyg'onishadi.

Gusni tekshirish uchun bordim. Bu muhim. Kechirasiz.

Men sizni sevaman. Hazel

Yoqilg'i quyishdan oldin bir necha mil yurgan edim, uyg'onib ketdim

153-bet

Nega yarim kechada uydan chiqib ketganiga hayron bo'ling. Ehtimol, u bor gallyutsinatsiyalar boshlandi yoki unda shahidlik xayollari paydo bo'ldi shunchaki sababmi?

Men xandaq yo'li bo'ylab sariq chiroq ichida uchib ketdim
tezlik - asosan Gusga tez orada erishish uchun, lekin qisman
Politsiya meni to'xtatadi va hurmat qilaman degan umiddaman
o'lgan yigitim bilan qolganligimni aytish uchun sabab
muvaffaqiyatsiz gastrostomiya tufayli yonilg'i quyish. Ammo menga birorta ham politsiyachi kirmagan
ushlanmadi. Qarorni o'zi qabul qilishi kerak edi.

Avtoturargohda faqat ikkita mashina bor edi. Men Gusning Toyota-siga etib bordim va eshikni ochdi. Ichkarida yorug'lik paydo bo'ldi. Avgustus mashina to'shalgan edi o'z-o'zidan qusish, gastrostomiya paydo bo'lgan oshqozonga yopishib olish.

- Salom, - deb xitob qildi u.

"Ey xudo, Avgust, albatta kasalxonaga yotishing kerak".

"Hech bo'lmaganda bir ko'rib chiqing!"

Kusish hidi urilib, men engashib, oshqozonni ko'rdim
kindik jarrohlari gastrostoma qo'yishdi. Quvur atrofidagi teri issiq edi
yorqin qizil.

- Gus, bu qandaydir infeksiya deb qo'rqaman, uni tuzata olmayman. Siz nega bu erda? Nega uyda o'tirolmaysiz? - U yana qusdi va undan yuz o'girishga ham kuchi qolmadi. Hammasi uning tizzasiga tushdi. - Bolam, men shivirladim.

"Men sigaret sotib olmoqchi edim", dedi u negadir. - Men yutqazdim

bir qadoq. Yoki uni mendan olishgan, bilmayman. Ular menga boshqasini olib kelishlarini aytishdi, lekin men Men ... uni o'zim sotib olmoqchi edim. Men hech bo'lmaganda bitta arzimas narsani qilishni xohlardim.

U to'g'ri oldinga qaradi. Men jimgina uyali telefonimni olib, tushirdim
tez yordam chaqirish uchun ko'zlar.

- Meni kechiring, - dedim Gusga. "To'qqiz-bitta, sizga nima Muammo?" - Salom, men sakson oltinchi avtomagistraldaman va Xandaq, shoshilinch tez yordam xizmati kerak. Hayotimdagi eng katta sevgi gastrostomiyadan bosh tortdi.

U menga qaradi. Bu dahshatli edi. Men o'zimni majburladim unga qarang. Augustus Water lablari burchagida jilmayib va so'riladi yoritilmagan sigaretalar g'oyib bo'ldi; o'rniga, umidsiz bir kishi mashinada o'tirdi, xorlangan maxluq.

- Hammasi shu. Men endi chekolmayman.

154-bet

- Gus, men seni yaxshi ko'raman.

"Piter van Xouten kimnidir kutib olishim uchun qani?" -

U rulni sekin urdi va jimgina keskin signal yangradi. Gus

- deb qichqirdi. U boshini orqaga tashladi va shiftga tikildi. - Men nafratlanaman

o'zim, men o'zimdan nafratlanaman, barchasidan nafratlanaman, hammasini yomon ko'raman, o'zim ham yaramas, nafratlan, nafratlan, nafrat qil, ber, la'natla, meni o'l tinchgina!

Janr qonunlariga ko'ra, Augustus Waters oxirigacha saqlanishi kerak edi
bir lahza jilmaymasdan hazil tuyg'usi va uning ruhi kerak
cheksiz burgut dunyo bilan xursandchilik bilan birlashmasdan oldin havoda uchib o'tdi.

Ammo haqiqat mening oldimda edi - umidsiz, baxtsiz yigit

baxtsiz bo'ling, qichqirmang, yig'lang, yuqtirgan odam tomonidan zaharlang

gastrostomiya, unga tirik qolish uchun yordam berish, lekin tirik emas.

Men iyagini artib, yuzimni qo'llaringa oldim va ustiga yotdim

hali ham yashagan ko'zlarini ko'rish uchun tizzalari juda yaqin.

"Kechirasiz" Men forslar haqidagi va o'sha filmdagi kabi yashashni xohlardim spartaliklar.

- Men ham, - javob berdi u.

"Ammo hayot bu film emas", deb davom etdim.

"Men bilaman," dedi u.

"Bu erda yomon odamlar yo'q."

- Ha.

"Hatto saratonni ham yomon odam deb atash mumkin emas." Saraton ham yashashni xohlaydi.

- Ha.

- Hammangiz yaxshi bo'lasiz. Yaxshimi?

Masofadan turib, tez yordam mashinasining sirenasi shildiradi.

- Mayli, - dedi Gus. U allaqachon hushidan ketayotgan edi.

"Gus, yana ketishga urinmasligimni va'da qiling." Men olib kelaman

tamaki, maylimi? - U menga qaradi. Ko'zlari ichkariga suzib ketdi

ko'z rozetkalari. - Menga va'da berishing kerak.

U boshini qimirlatib qo'ydi. Ko'zlari yumilib, boshi bir tomonga bo'yniga osilgan.

- Gus, - chaqirdim. - Men bilan qol.

- Menga bir narsa o'qing, - dedi u jin ursin tez yordam mashinasi

o'tmish o't chaqnadi. Ularni aylanib, bizni topishini kutib,

Men xayolimga kelgan yagona narsani - "Qizil aravani" o'qiy boshladim.

Uilyam Karlos Uilyams.

- Qanchalik bog'liq / Qizil tutqich, / Yaltiroq / keyin

yomg'ir, / turib / Oq tovuqlar orasida.

Uilyams shifokor edi va bu ish menga xuddi shunday tuyuldi

155-bet

tibbiy she'r. Oyat tugadi, ammo tezyordam hali ham o'chirildi,

shuning uchun men improvizatsiya qilishni boshladim.

Bu qancha bog'liq, deb aytdim Avgust, moviy osmon kesilganidan

daraxt shoxlari bizning boshimizdan yuqori. Shaffoflikka qancha narsa bog'liq

ko'k lablari bo'lgan yigitning qornidan yirtilib, gastrostomiya. Qanday

ko'p narsa olamning kuzatuvchisiga bog'liq.[\[15\]](#)

Allaqachon yarim ongli holatda u meni tashladi

qaradi va g'o'ldiradi:

"Siz she'r yozishni bilmayapsizmi?"

156-bet

19-bob

U kasalxonadan bir necha kun o'tgach, xayolparastlikdan qaytdi

aniq va shartsiz. Endi og'riq doimiy ravishda o'qqa tutildi

dorilarni infuziya qilish. U doimiy ravishda yashash xonasiga - kasalxonaga ko'chib o'tdi

derazaga karavotni qo'ying.

Bu pijamalar va o'sayotgan somonni tirnalgan kunlar edi

so'rovlar va tarqoqlik boshqalar uchun cheksiz minnatdorchiilikda

uning uchun qildi. Bir kuni tushdan keyin, u ikkilanmasdan savatga ishora qildi

ular xonaning burchagida joylashgan kirlarni yig'ishdi va mendan so'rashdi:

- Nima bu?

- Kir yuvish uchun savatmi?

- Yo'q, yoping.

- Savat yonida men hech narsa ko'rmayapman.

"Mening qadr-qimmatimning so'nggi zarari." Umuman kichkina.
Ertasi kuni qo'ng'iroq qilmasdan uyga kirdim. Gusning ota-onasi yo'q
Eshik qo'ng'irog'i chalinishi menga juda yoqdi, chunki bu bemorni uyg'otishi mumkin.
Uyda Gus opa-singillari bor edi, ularning eri bilan banklarda xizmat qilgan va
uchta bola, oldimga yugurib chiqqan va uchga chiqib ketgan bolalar
ovozlar: siz kimsiz, kimsiz, kimsiz? - eshik ostidagi doiralarni kesish. Mumkin
o'pka sig'imi qayta tiklanadigan resurs deb o'ylaysiz. Opa-singillar gus men allaqachon
Men ko'rdim, lekin hali erlari va avlodlari bilan uchrashmaganman.
- Men Hazelman, - dedim men.
"Gusning qiz do'sti bor", dedi o'g'illardan biri.
"Gusning qiz do'sti borligini bilaman", dedim.
"Uning sissi bor", dedi yana biri.
"Siz mendan xushomad qilyapsiz"
- Va nima uchun? - deb so'radi birinchisi va aravani ko'rsatganча
kislorod tsilindri.
"Bu menga nafas olishga yordam beradi", deb tushuntirdim. - Gus uyg'ondimi?
- Yo'q, u uxlayapti.
- U o'layapti, - dedi ikkinchi bola.
"U o'layapti", deb tasdiqladi uchinchi, to'satdan jiddiylashdi.
Bu lahzada jim bo'ldi - mendan qanday mulohazalar kutilishini bilmasdim, lekin keyin
biri ikkinchisini tepdi va ular yana bir-birlarining ustiga tusha boshladilar

asta-sekin oshxonaga ko'chib o'tgan kichik bir to'plam.
Men Gusning kuyovlari Kris bilan tanishishim kerak bo'lgan mehmonxonaga bordim
va Deyv.
Men uning o'gay opalarini juda yaxshi bilmas edim, ammo ular meni yaxshi bilishardi
quchoqladi. Julie uxlab yotgan Gus bilan gaplashib, to'shakning chetiga o'tirdi
go'dakni u ishontiradigan odatdagi ovozdagi
chiroyli:
"Gassi-Gassi, bizning kichik Gassi-Gassi ..."
"Bizning" Gassi? Ular sotib olishdimi?
- Nima bo'ldi, Avgust? - deb so'radim, o'rmini namoyish qilib
o'ziga xos singillari uchun muomala.
- Sevimli Gassi, - dedi Marta unga egilib. Menda
Gus uxlayaptimi yoki barmog'ini butun kuchi bilan bosadimi, shubha paydo bo'ldi
eng yaxshi narsani istagan opa-singillar ish'ol qilinishini oldini olish uchun og'riq qoldiruvchi tugma.
Birozdan keyin u uyg'ondi va u birinchi aytgan edi
Hazel. Men beixtiyor xursand bo'ldim: xuddi mening ham bir qismi ekanligim aniqlandi
oila.
- Ko'chaga, - ohista so'radi u. - Ketsam bo'ladimi?
Biz ketdik. Oyim stul, opa-singillar, kuyovlar, otalar, jiyanlar va men
orqasida harakatlanmoqda. Kun bulutli, sokin va issiq edi - iyul, toj
yozlar. Gus ko'k rangli ko'ylak va jun sport kiygan edi
shim. Negadir u doimo muzlab turardi. U chanqagan edi va otasi uni olib keldi
suv.
Marta Gusning yoniga o'tirib, suhbatga kirishga urindi.
tizzangizda.
"Siz doimo shunday go'zal ko'zlarga egasiz!"
U zo'rg'a bosh iring'adi. Kuyovlaridan biri Gusning yelkasiga qo'lini qo'ydi:
- Xo'sh, toza havoda qanday yoqasiz?
Gus qisdi.
- Sizga dori bering? - so'radi onasi qo'shilib
Avgust atrofida tiz cho'kkan aylana shakllandi. Menman
orqasiga o'g'irilib, jiyanlarining gulzor ichidan o'tib ketishini tomosha qildi

yashil o'tga o'ralgan va darhol kerakli bo'lgan o'yinni boshladi
bir-birlarini erga otish.
- Bolalar! - qichqirdi Julie. - Men faqat umid qilaman, -
- dedi u Gusga qarab, - ular o'ylanib qoladilar.
sizga o'xshagan aqlli yoshlar.
Gagni qasddan tasvirlashni xohladim.

158-bet

- U unchalik aqlli emas, - dedim men Juliga.
- Hazel to'g'ri. Aksariyat go'zallar ahmoq, men shunchaki
kutgandan oshib keting.
"To'g'ri, uning konki - bu birinchi navbatda tashqi go'zallik", - men qo'llab-quvvatladim.
- Ko'zni qamashtiruvchi.
"U Ishoqqa qarab harakat qildi, - dedim men.
- Dahshatli fojia, lekin mening qotilimni nima qilishim kerak
go'zallikmi?
- Hech narsa.
- Chiroyli yuz - bu og'ir yuk.
- Tanani eslatmaslik.
- Oh, mening shahvoniy tanam haqida ham boshlamang! Siz aniq emas
sen meni yalang'och holda ko'rishni xohlaysan, Deyv. Mening yalang'ochligimni ko'rgan Hazel Greys
"hayajonli", - Gus maqtanib, mening kislorod bakimga ishora qildi.
"Qani, kelinglar," dedi otasi Gus to'satdan meni quchoqlab va
sochlarining yonidan o'pib, pichirlab: - Men har kuni rahmat
Alloh seni asrasin bolam.
Bu Gus bilan oxirgi yaxshi kunim edi
kunning.

159-bet

20-bob

Onkologiya janrining ozgina ahamiyatsiz qonunlaridan biri
oxirgi Xayrli kun anjumani jabrlanuvchi kutilmagan holatda ko'rib chiqiladi
kutilmaganda bir necha soatlar kutiladi, go'yo muqarrar parchalanish
tog 'platosiga etib borgach, og'riq bir muncha vaqt o'tib ketadi. Muammo shundaki
sizni normal holatga keltirishni bilishning iloji yo'q
kun yoki bu sizning so'nggi yaxshi kuningiz. Bir qarashda ular
ajralmas.
Avgustga tashrif buyurishdan bir kun dam oldim, chunki unchalik yaxshi emas
Men his qildim: hech qanday maxsus narsa yo'q, shunchaki charchaganman. Kunni ichkarida o'tkazdim
muborak dangasalik, va oltinchi yilning boshida Avgust chaqirganida, men allaqachon edim
ventilyatorga ulangan holda, men yashash xonasiga o'tkazdik
onam va dadam bilan televizor tomosha qiling.
- Salom, Avgust, - dedim men.
U bir paytlar kirib kelgan ohangda javob berdi:
"Xayrli kech, Hazel Greys" Siz soat sakkizgacha haydashingiz mumkin
tom ma'noda Isoning yuragida?
- Ha, ehtimol, ehtimol.
- Zo'r. Agar bu oson bo'lsa, qabr toshini tayyorlang.
- Hm, - dedim men.
"Men seni yaxshi ko'raman", dedi u.
"Va men sizman", dedim. Telefonda ular chertish bilan osishdi.
"Hm", men ota-onamga murojaat qildim. - Men soat sakkizgacha haydashim kerak
qo'llab-quvvatlash guruhi. Favqulodda yig'ilish.

Onam televizordagi ovozni o'chirib qo'ydi.

- Birov narsa bo'lganmi?

Men unga bir soniya tikilib, qoshlarimni ko'tardim.

- Men tushunganimdek, savol ritorikmi?

- Nima uchun favqulodda vaziyat ...

- Negadir Gus menga kerak. Xavotir olmang, men o'zim ko'chib ketaman. -

Men onam mendan uni olib tashlashda yordam berishini kutib, shamollatuvchi niqobni shoshilinch ravishda ag'dardim lekin u yordam bermadi.

"Hazel, - dedi u, - otam va men seni deyarli ko'rmayapmiz."

"Ayniqsa, butun hafta ishlaydiganlar", deb qo'shimcha qildi dadam.

"U menga kerak", dedim nihoyat niqobdan.

160-bet

- Bolam, lekin senga ham keraksan, - dedi dadam meni balandroq tutib

cho'tkalar, yugurishni istagan qaysar ikki yoshli bola kabi

yo'l-yo'l.

- Xo'sh, dadajon, terminal bosqichda saraton kasalligiga yo'liqsangiz, biz tez-tez bo'lamiz bir-birini ko'rish.

- Hazel! - xitob qildi oyim.

"Siz o'zingiz uyda o'tirishimni xohlamagansiz", deb eslatdim. Dadam

hali ham qo'limni siqdi. - Endi uning tezroq kelishini istaysan

Men yana uyga qamalib qolishim uchun vafot etdim

har doim sizga ruxsat berganim kabi, ehtiyot bo'ling. Ammo menga bu kerak emas, onam va siz Menga avvalgiday kerak emas. Oddiy hayotni boshlash kerak!

- Hazel! - Dadam qo'limni mahkam siqdi. - Onangdan uzr so'ray!

Men qo'limni tortdim, lekin u qo'yib yubormadi va men etolmadim

kanullar. Bu avvalgiday g'azablendi. Men xohlagan narsalarning hammasi eski edi

xonadan chiqib ketish uchun yaxshi o'spirin isyoni va

eshikni ochib, keyin "Feverish Shine" ni yoqing

jiddiy nutq yozing. Va men qila olmadim, chunki men uni la'natladim, nafas ololmadim.

- Kannula, - dedim men. - Kislorod!

Dadam darhol meni qo'yib yubordi va shishani ochishga shoshildim. Men ko'rdim

uning ko'zlarida ayb, lekin u hali ham g'azablangan edi.

"Hazel, onangizdan kechirim so'rang."

- Kechirasiz, lekin bugun meni bezovta qilmang.

Hech narsa demadilar. Oyim qaramadi, qo'llarini kesib o'tirdi

menda. Birozdan keyin o'rnimdan turdim-da, yozish to'g'risida xonamga kirdim

Avgust.

Oyim va dadam bir necha bor eshigimni taqillatmoqchi bo'lishdi

so'rashni so'radim, lekin men muhim bir ish bilan bandligimni payqadim. Meni oldi

men yozmoqchi bo'lgan narsani tushunish uchun ko'p vaqt, va bundan keyin ham men

Men yaratganimdan to'liq qoniqmadim. Qachon tugamadim

soat yigirma sakkizda ekanligini payqadi. Bu mening kechikishimni anglatadi

agar kiyimni o'zgartirmasam ham, ya'ni ko'k pijamaga kiraman,

Flip-flops va basketbolchi Butler bilan Gus futbolkasi.

Men xonadan chiqib, ota-onamning yonidan o'tishga harakat qildim, lekin otam

aytdi:

"Siz ruxsatsiz biron joyga borishingiz mumkin emas."

- Ilohim, papa, u mendan unga qabr toshini aniq yozib berishimni so'radi

sizga? Ertadan kungacha har dam la'nati kechada men uyda bo'laman, yaxshimi?

Bu bilan ular nihoyat orqada qolishdi.

161-bet

Ota-onam bilan gaplashgandan so'ng, men tinchlanib qoldim. Menman

Men orqamdan cherkov tomon yurdim va yaqin atrofda yarim doira bo'ylab to'xtab turdim Avgustusning mashinasi bilan. Cherkovning orqa eshigi ochiq va qulflangan edi. mushtning kattaligi Men zinadan tushaman deb o'yladim, lekin keyin shunga qaramay, eski chirigan liftni kutishga qaror qildi.

Lift eshiklari ikkiga bo'lindi va mening oldimda bir guruh kulba ochildi qo'llab-quvvatlash. Bo'sh stullar aylana shaklida, Gus esa nogironlar aravachasida Juda xiralashgan stul, doira markazidan menga qarab, kutib turardi asansör ochilganda.

"Hazel Greys" dedi u. "Siz ajoyib ko'rinasiz."

"Men bilaman, buni tushundingizmi?"

Olis burchakdan shovqin-suron eshitildi. Ishoq kichkinagina uning yonida turar edi unga ikki qo'li bilan yopishgan yog'och stol.

- O'tirmoqchimisiz? Men Ishoqdan so'radim.

- Yo'q, men qabr toshini boshlamoqchi edim. Siz kechikdingiz.

- Siz ... men ... nima?

Gus meni o'tirishimga ishora qildi. Men krujkaning o'rtasidan stul chiqardim o'tirdi. Gus va stul Ishoqqa o'girildi.

"Men dafn marosimida qatnashmoqchiman" dedi u. - Aytganicha, siz mening dafn marosimida gapira olasizmi?

- Ha, albatta, - javob berdim men boshimni uning yelkasiga qo'yib. Sirpanish qo'lim bilan orqamda Gusni va nogironlar aravachasini quchoqladim. Gus qo'rqib ketdi. Men darhol qo'limni echib oldim.

"Yaxshi", u xursand bo'ldi. - Hammasini ichidan eshitishga umid qilaman arvoq sifatida, lekin faqat holda, men ishonch hosil qilishga qaror qildim. Istamadi Sizga noqulaylik tug'diradi, lekin bugungi kundan keyingina men bu haqda o'yladim Siz dafn marosimiga tayyorgarlik ko'rishingiz mumkin va men qaror qildim, chunki men juda quvnoq edim kayfiyat, boshqa kutmang.

- Qanday qilib bu erga keldingiz? - deb so'radim men.

- Eshiklar tunda qulflanmasligiga ishonasizmi? - savol-savol

Gus javob berdi.

"Men bunga ishonmayman", dedim.

"Siz bunga to'g'ri ishonmaysiz", Gus jilmayib qo'ydi. - Albatta, tushunaman bu ozgina o'zini qo'zg'atadigan narsa ...

- Hey, sen mening qabr toshimni o'g'irlaysan! - Ishoq g'azablendi. -

Birinchi qism shunchaki siz o'zingiz haqingizda ko'p o'ylagansiz!

Men kuldim.

- Mayli, mayli, - dedi Gus. - Istaganingizda boshlang.

Ishoq tomog'ini tozaladi.

162-bet

- Avgust Vater Uats o'zi haqida ko'p o'ylardi va o'zini baland ko'tarish bilan gunoh qildi.

Ammo biz uni kechiramiz. Biz uni kechirmaymiz, chunki uning yuragi edi

majoziy ma'noda, u bilmagan darajada oltin

hozirgi yoki u sigaretani har qanday odamdan yaxshiroq ushlab turishni bilgani uchun

butun tarixda boshqa chekmaydigan kishi yoki u faqat yashagani uchun

o'n sakkiz yoshda ...

"O'n yetti", Gus tuzatdi.

"Shu bilan siz hali ham yashaysiz, badbashara va aralashmaysiz!" - va

Ishoq gapini davom ettirdi: «Avgust Vaters shunchalik ko'p gapirganki, uni o'ldirish kerak edi

siz va o'zingizning dafn marosimingizda. U aldamchi edi. Iso

eng yoqimli, bu yigit o'ylamasdan tashlay olmadi

inson ishlab chiqarishining ko'plab metaforik rezonanslari

chiqindilar. U takabbur edi: men hali ham chiroyli odamni uchratmaganman,

kim o'zining jismoniy jozibadorligini ko'proq biladi

Avgustus suvlari. Ammo men buni sizga aytaman: kelajakda mening uyimga qachon

olimlar kelib menga elektron ko'zlarni joylashtirishni taklif qilishadi, men yuboraman ushbu sudralib yuruvchilar va ularning gadjetlari bilan uzoqda, chunki men ko'rishni xohlamayman Avgust suvlari bo'lmagan dunyo.

Bu so'zlardan men yig'lab yubordim.

- Bunday gapdan keyin, albatta, men o'zim uchun elektron ko'zlarni joylashtiraman, chunki ular bilan, ehtimol, kiyim orqali qizlarni ko'rish mumkin bo'ladi va yana ko'p narsalar. Do'stim Avgust, baxtli sayohat qil.

Avgustus tez-tez boshini qimirlatib lablarini chayqadi va Ishoqning ikkalasini ham katta qilib ko'rsatdi barmoq. U o'zi bilan shug'ullanib, qo'shimcha qildi:

- Men ayollarga kiyim orqali qarashga o'rin qoldiraman.

Ishoq hali ham stoldan mahkam ushlab, qichqirdi va unga yopishib oldi peshona. Men uning yelkalari titrayotganini ko'rdim. Nihoyat dedi:

- Jin ursin, Avgust! O'zingizning mo'zoringizni tahrirla so'z!

"Isoning qasamiga qasam ichmang", dedi Gus.

"Hamma narsa la'nati," Ishoq yana g'azablendi. U boshini ko'tardi va yutib yubordi. "Hazel, qo'lingni olsam bo'ladimi?"

Uning o'zi yo'naltirilmaganligini unutib qo'ydim. Men yurdim, qo'lini pastga qo'ydim uning tirsagiga va sekin Gus yonidagi kursimga olib keldi; keyin men

Podiumga chiqib, bosma varaqni oldi

uning tarkibidagi qabr toshidir.

- Mening ismim Hazel. Avgust Uoters mening eng katta sevgim edi yuqoridan va yuqoridan yo'naltirilgan va uzilgan hayot. Bizda bor edi

buyuk sevgi. Ko'z yoshlar to'kib tashlamasdan, u haqida ko'proq gapira olmayman. Gus

163-bet

Bilardim. Gus biladi. Men bu haqda sizga aytmayman, chunki har kimga o'xshab haqiqiy sevgi, bizniki biz bilan birga o'ladi. Men Gus ekanligini angladim

U men uchun maqbara toshini aytadi, chunki boshqa hech kim ... -

Men yig'lay boshladim. - Ha, qanday qilib yig'lamasligim kerak. Qanday qilsam ekan ... Mayli.

Yaxshi. - Chuqur nafas olib, varaqqa qaytdim: - Gaplasholmayman

bizning sevgimiz, shuning uchun men matematika haqida gaplashaman. Men unday emasman

kuchli, lekin bir narsani aniq biling: noldan bittasiga cheksizlik bor

juda ko'p raqamlar. O'ndan bir, o'n ikki yuz, yuz o'n ikki

minginchi va boshqalar. Albatta, noldan ikkitagacha yoki noldan va

milliondan ortiq sonlar ko'proq - ba'zi

infinities boshqa infinitalarga qaraganda katta. Yozuvchi bizga buni o'rgatdi

ilgari biz yoqtirgan narsa. Kunlar bor, men his qilgan kunlar ko'p

shaxsiy cheksizligimdan g'azab va g'azab. Men xoxlayman; Men istayman

ehtimol o'lchaganimdan ham ko'proq vaqt va Xudo, men butun jonim bilan

Avgust Avtoulolovlar uchun ko'proq kunlar istayman, lekin sevgimdan qutulolmayman

bizning cheksiz cheksizligim uchun minnatdorman. Men qilmayman

uni butun dunyo uchun almashtirar edi. Siz menga bir necha kun ichida abadiylikni berdingiz.

Rahmat senga.

164-bet

21-bob

Avgust Vater Dafn marosimini o'qiganidan sakkiz kun o'tib vafot etdi

qachon Memorial shifoxonasining reanimatsiya bo'limida

undan tashkil topgan saraton, nihoyat, yurakni to'xtatdi.

U onasi, otasi va singillari bilan edi. Missis Uoters qo'ng'iroq qildi

meni ertalab soat uch yarimda. Albatta, men u ketayotganini bilardim - arafasida

kechqurun men otasi bilan gaplashdim va u dedi: "Bu bo'lishi mumkin

bugun, "- lekin baribir, men tungi taxtdan uyali telefonni olib, va Ekrandan "Mama Gus" ni ko'rdim, ichimdagi hamma narsa buzildi. U - deb yig'lab yubordi va takrorladi: "Kechirasiz", - men ham javob berdim eng ko'p, va u u taxminan ikki soat davomida hushidan ketganligini aytdi nima o'lim haqida.

Ota-onam kutishdi, men bosh irg'adim va ular yiqildilar bir-biringizni quchoqlang, qoplangan, menda shubha yo'q, garmonik dahshat, vaqt o'tishi bilan ularga bevosita ta'sir qiladi.

Men hayotni, koinotni va Xudoni la'natlagan Ishoqni chaqirdim va qamchi uchun la'nati mukofotlar qayerda ekanligini so'radi, endi ular hech qachon bunday qilmaydilar. yordamga keling. Shundan so'ng, men to'satdan qo'ng'iroq qiladigan boshqa odam yo'qligini angladim va eng achinarlisi shu edi. Men faqat o'lim bilan gaplashmoqchi edim Avgustus Water, Avgustus Vaterning o'zi edi.

Ota-onalar asrlar davomida mening xonamda tong otguncha qolishdi, Va nihoyat dadam so'radi:

- Yolg'iz bo'lishni xohlaysizmi?

Men bosh irg'adim va oyim aytdi:

"Biz eshikdan tashqarida bo'lamiz."

Kim shubha qiladi, deb o'yladim.

Bu chidab bo'lmas edi. Har bir soniya avvalgisidan yomonroq. Menga Men unga qo'ng'iroq qilib, nima bo'lishini ko'rishni xohlardim, kim javob beradi. So'nggi haftalarda biz birga o'tkazgan vaqtimiz qisqarib ketdi xotiralar, lekin boshqa hech narsa yo'q ekan. Men yutqazdim eslashdan zavqlaning, chunki siz yoningizda hech kim qololmaydi eslamog Sizni xotiralari bilan bog'laydigan odamni yo'qotish uchun, barchasi xuddi xotiramizni yo'qotish kabi, go'yo biz qilgan hamma narsalar kamaydi haqiqiy va muhim bir necha soat oldin.

165-bet

Siz intensiv terapiyaga kirishganingizda, birinchi navbatda sizni baholashingiz so'raladi og'riq o'n balli shkala bo'yicha va shu asosda qaysi birini tanlash kerak dori bering va qanday dozani bering. Bir necha yillardan beri bu haqda so'rashdi yuzlab marta, va eslayman, bir marta, kasallikning boshida, men qila olmaganimda xo'rsinib qaradim va ko'kragimda olov bor edi, otash qovurg'alarimni yaladi, butun tanani ichkaridan kuyib yuborish bilan qo'rqitib, men hatto gapirolmadim va faqat ko'rsatdim to'qqiz barmoq.

Keyinchalik, ular menga biror narsa berishganda, hamshira keldi. Bosimni o'lchash u qo'limni silab dedi:

- Bilasizmi, siz haqiqiy jangchisiz. Siz eng yaxshi o'nlikni baholadingiz to'qqiz.

Bu mutlaqo to'g'ri emas edi. Men og'riqni tejashni to'qqiz ball bilan baholadim yomon vaziyat uchun birinchi o'ntalik. Va endi u keldi. Haddan tashqari, dahshatli Men harakatsiz yotganimda, o'nlab odamlar yana va yana ustimga tushdilar to'lqinlar meni qoyalarga tashladi va jarlikning jag'iga tushib, yana dengizga tushdi va cho'kib ketmagan holda, suv yuzini tepaga qo'ying.

Nihoyat, men hali ham uni chaqirdim. Beshinchi qo'ng'iroq yoqildi avto-javob mashinasi: "Siz Avgust suvlarini chaqirdingiz", degan sado keldi bir vaqtlar men bir vaqtlar Gusni sevib qolgan edim. - qoldiring xabar. " Baqiriq bor edi. Chiziqda o'lik havo ko'rinardi g'ayritabiiy ravishda sudraluvchi. Bu sirni yana ochishga chaqirdim biz har doim o'zimizni topadigan notanish, uchinchi makon telefonda suhbatlashish va tanish hislarni kutish, lekin bunday emas paydo bo'ldi. Tarmoqdagi o'lik havo hech qanday osonlashtirmadi, shuning uchun tez orada men osilgan.

Men noutbukni karavot ostidan chiqarib, uni yoqdim va Gusning sahifasiga o'tdim.
Devorda allaqachon ko'p ta'ziya bor edi. Oxirgi o'qilgan:
Men seni sevaman. Sizni boshqa tomondan ko'ring.
Muallifni men hech qachon eshitmaganman. Deyarli barcha xabarlar
Men o'qishni boshlaganlar bilan bir vaqtning o'zida kelishgan
men tanish bo'lmagan va u haqida hech qachon gapirmagan odamlar.
Endi uning o'lganiga qaramay, ular uning fazilatlarini maqtashdi
Men aniq bilardim - ular Gusni ko'p oylar davomida ko'rishmagan va barmoq bilan barmoq bilan ko'rishgan
uni ziyorat qilish uchun urdi. Devorim shunday ko'rinadimi?
mening o'limimdan keyin, yoki meni maktabdan va hayotdan uzoqlashtirishdi, men esa bunday emasman
keng ko'lamlı yodgorlik bilan tahdid qilinganmi?
Men o'qishni davom ettirdim.

166-bet

Men sizni allaqachon sog'indim, uka.
Avgust, men seni yaxshi ko'raman. Xudo sizni marhamatlasin va qabul qilsin.
Siz har doim bizning qalbimizda yashaysiz, baland bo'yli yigit.
Bu, ayniqsa, meni xafa qildi
boqiylik hali ham tirik: siz mening xotiramda abadiy yashaysiz, chunki
men hech qachon o'lmayman! Endi men sening xudoyingman, o'lik yoshlar! Siz tegishlisiz
menga! O'zingizning o'lmasligingizga ishonish yana bir yon ta'sirdir
o'lmoq
Siz har doim ajoyib do'st edingiz. Kechirasiz, sizni qachondir ko'rganman
siz maktabga borishni to'xtatdingiz. Siz allaqachon jannatda to'p o'ynaganingizga aminman.
Men Augustus Waters ushbu sharhni qanday tahlil qilayotganini tanishtirdim: agar
Men jannatda futbol o'ynayman, bu jismoniy joylashuvda degani
sizda jismoniy basketbol bormi? Ularni kim u erda qiladi? Shunday qilib
Jannatda samoviy zavodda ishlaydigan ikkinchi toifali jonlar bor
basketbol men o'ynay olamanmi? Yoki Qodir Yaratguvchi
kosmik vakuumdan to'plarni yaratadimi? Bunday jannatmi?
fizika qonunlari qo'llanilmaydigan kuzatuvchisiz olam, agar shunday bo'lsa,
nega jahannam men ucha olganda basketbol o'ynashim kerak, yoki
o'qing yoki chiroyli odamlarni ko'rib chiqing - qisqasi, nima qilish kerak
menga haqiqatan ham yoqadimi? Sizning do'stingiz, men haqimdagi fikrlar
mening hayotim haqida emas, balki oxirat siz haqingizda juda ko'p qiziqarli narsalarni aytadi
bo'ldi va u kim bo'ldi.
Dafn marosimini aytish uchun uning ota-onasi meni peshin paytida chaqirishdi
besh kun ichida, shanba kuni bo'ladi. Men to'ldirilgan cherkov bilan tanishtirdim
u basketbolni yaxshi ko'radi va meni kasal qiladi deb o'ylagan odamlar, lekin men
u borish kerakligini bildi, chunki u Gusga nutq so'zlashni va umuman aytdi.
Oxirini bosib, Gus devoridagi yozuvlarni o'qishni davom ettirdim.
Hozirgina Gus Uoters uzoq davom etgan kurashdan so'ng vafot etganini bilib oldik
saraton kasalligi bilan. Tinchlaning, do'stim.
Bu odamlarning barchasi chin dildan qayg'urganini va aslida men ekanligimni bilardim
Men ularga g'azablanmayman, koinotdan g'azablanaman, lekin shunga o'xshash maksimalar
meni g'azablantirdi. Do'stlar endi sizniki bo'lmaganda, ko'plab do'stlar e'lon qilinadi
kerak. Men ushbu sharhga javob yozdim:

167-bet

Biz hamma narsa yaratilishi va yo'q qilinishi kerak bo'lgan koinotda yashayapmiz
ong. Augustus Waters saraton kasalligi bilan uzoq davom etgan kurashdan keyin o'lmadi.
U inson ongi bilan uzoq davom etgan kurashdan so'ng yiqildi
jabrlanuvchi - bir kun yiqilib tushishingiz mumkin va siz - olam odatlari
mumkin bo'lgan hamma narsani to'plang va demontaj qiling.

Men xabar yubordim va bir necha bor yangilanib, javoblarni kutdim sahifa. Hech narsa. Mening mulohazam allaqachon yangi qor bo'roniga botib ketdi xabarlar. Hamma uni halokatli sog'inishga va'da berdi. Hamma u uchun ibodat qildi oila. Men van Xoutenning xatini esladim: daftar tirilmaydi, u dafn etiladi.

Biroz vaqt o'tgach, men ota-onam bilan o'tirish uchun mehmonxonaga kirdim televizor tomosha qilish. Bu qanday uzatish ekanligini aniq ayta olmayman, lekin onam bir muncha vaqt so'radi:

"Hazel, sizga nima qilishimiz mumkin?"

Men shunchaki boshimni chayqab, yana yig'ladim.

- Biz nima qila olamiz? - takrorladi onasi.

Men silkitdim.

Ammo u iloji boricha so'rab turdi

Nihoyat men divanga tiz cho'kdim va dadam uning yonidan yurdi

oyoqlarimni qattiq quchoqladim va onamni belidan ushlab, dafn qildim

oshqozonimda edi va shunday qilib, suv toshqini boshlanguncha, ular meni bir necha soat ushlab turishdi pasayish

22-bob

Biz u erga borganimizda, men vidolashuv zalining eng chekkasida o'tirdim, cherkov yonida yalang'och tosh devorlari bo'lgan kichik bir xona tom ma'noda Iso yuragi. Xonada ikkita, saksonta stul bor edi uchdan biri band edi, lekin uchdan biri bo'sh edi.

Bir muncha vaqt men odamlar tobutga yaqinlashayotganlarini ko'rdim, g'ildiraklari binafsha rangga bo'yalgan zambilda turibdi

dasturxon. Hayotimda birinchi marta ko'rgan bu odamlarning barchasi qulab tushdi tiz cho'kkan yoki tik turgan va unga bir muncha vaqt tikilib qarash,

balki nimadir deb pichirladi va hamma teginish o'rniga tobutga qo'l tegizdi

Gus, chunki kim o'lgan kishiga tegmoqchi.

Gusning onasi va otasi qabirning yonida turishar edi, ketayotganlarni quchoqlashar edi meni payqashganida, ular jilmayishdi va o'zlari bilan yurishdi. Men o'rimdan turdim va avval otamni quchoqladim, keyin onam, Gus singari, meni siqdi elkama pichoqlari. Ular juda qarib qolishgan - ko'zlari xiralashgan, terilari xiralashgan charchagan yuzlar. Endi ular to'siqlarni engishga qodir emaslar.

"U sizni juda yaxshi ko'rgan", dedi Gusning onasi. - Haqiqatdan ham sevardi.

Bu o'smirlarga bo'lgan muhabbat emas edi

u, go'yo men bilmaganimdek.

"U sizni juda yaxshi ko'rar edi", dedim. Buni tushuntirish qiyin, ammo bu

suhbat siz murojaat qilish va qabul qilish tuyg'usini tark etdi

og'riqli yaralar. "Kechirasiz"

Shundan so'ng, Gusning ota-onasi mening ota-onam bilan suhbatlashdi - suhbat

asosan bosh va tugunli lablardan iborat edi. Men qaradim

tobut, dorining yonida hech kim yo'qligini ko'rib, yaqinlashishga qaror qildi. Chiqdim

burun teshigidan bir sharpa olib, trubkani dadaga uzatdi. Men xohladim

Gus bilan yakka bo'lish. Kichkina sumkamni olib, birga yurdim

stullar qatorlari orasidagi yo'lak.

Yo'l juda uzoq tuyuldi, lekin men yorug'imni takrorladim

ularning kuchli va bardoshli ekanligini isbotlab, yoping. Men uning kelayotganini ko'rdim.

Uning sochlari o'rtada chap tomondan - dan taralgan

bunday soch turmagi, u dahshatga tushadi, yuzi plastiklashadi, lekin u

Gus hali ham edi. Mening uzun, terisi go'zal gusim.

Men o'n beshinchi uchun sotib olingan qora ko'ylak kiyishni xohladim

tug'ilgan kunim va mening o'lik kiyimim tomonidan tayinlangan edi, lekin hozir shunday edi

169-bet

Men juda katta ekanman, shuning uchun tizzagacha oddiy qora ko'ylak kiydim.

Avgustus o'zi kiygan kichkinagina tor to'rli kostyumda yotardi

to'q sariq rangda.

Men tiz cho'kkancha, uning qovoqlari tushirilganini tushundim - qanday qilib

aks holda - va men uning ko'k ko'zlarini boshqa ko'rmayman.

- Men seni Sevaman. Hozirgi zamonda, - deb pichirladim va qo'ydim

ko'kragiga qo'l. - Mayli, Gus. Yaxshi. Eshityapsizmi Yaxshi. - U

Men yo'q edim va u meni eshitganiga ishonch yo'q. Men engashdim va

yonog'idan o'pdi. - Mayli, - dedim men. - Mayli.

Men to'satdan hamma bizga qarayotganini angladim - oxirgi marta biz

biz Ann Frankning uyida o'pishganimizda juda ko'p nigohlar tortildi.

Garchi, qat'iy aytganda, endi bizga qarashning iloji bo'lmadi - biz yo'q bo'lib ketdik.

Faqat men.

Men debriyajni keskin ochdim, qo'limni ichkariga qo'ydim va qattiq paketni chiqardim

"Tuya nuri". Hech kim sezmasligiga umid qilib, tez harakat bilan, men

sigaretlarni Gus bilan yumshoq kumush tabut qoplamasi orasiga qo'ydi.

- Siz bularni yoqishingiz mumkin, - dedim men. - Men qarshi emasman.

Men u bilan suhbatlashayotganda, onam va dadam tank bilan birga ko'chib o'tishgan

ikkinchi qator, shuning uchun uzoqqa borishim shart emas edi. Dadam ro'molchani uzatdi

men o'tirganimda. Men burnimni pufladim, naychalarni quloqlarim bilan bog'ladim va kanüllarni joylashtirdim burunlarida.

Dafn marosimi cherkovning markaziy qismida bo'ladi deb o'yladim, ammo barchasi

chekka peshtiq bilan chegaralangan - Isoning tom ma'nodagi qo'li (biz o'tirdik.)

taxminan bilagi xochga mixlangan qismida).

Ruhoniy platformaga ko'tarilib, tobutning orqasida, xuddi tobut yotgandek turdi

minbarda yoki minbarda va Avgustning qanday yo'l tutganligi haqida ozgina gapirdi

jasur jang va uning kasallik oldida qanday qahramonligi hammamizga qarzdor

namuna o'rnating. Ruhoniy e'lon qilganida men allaqachon qaynay boshladim.

«Jannatda, Avgust oxiri sog'-salomat bo'ladi».

Ko'rinishidan, u Gus boshqa narsalarga qaraganda kamroq ahamiyatga ega ekanligini ta'kidladi

oyog'i tortib olindi. Men jirkanch bir xo'rsinishni bostira olmadim. Dadam ushladi

va tiz cho'kkancha meni tizzamdan siqdi, lekin unga uchinchi qatordan kimdir kirdi

baland ovozda va deyarli qulog'imdan dedi:

- U nima deb g'o'ldiradi, ha, bolam?

Men keskin burildim.

Piter van Xouten kiyib olgan oq choyshabda o'tirdi

uning sharsimon shakli, ochiq ko'k ko'ylak va yashil galstuk.

Go'yoki dafn marosimi uchun emas, balki Panamaning mustamlakasi bosib olinishi uchun.

170-bet

Ruhoniy yig'ilganlarni ibodat qilishga chaqirdi va hamma bosh egishdi, lekin

Sag'an jag'im bilan Piter van Xoutinga qarab turdim

barcha parad. Bir soniyadan keyin u shivirladi:

- Hali ham ibodat qilaylik.

Va boshini egdi.

U haqida unutishga va Avgust haqida ibodat qilishga urindim. Men o'zimga va'da berdim

ruhoniyya quloq soling va orqaga qaramang.

Ruhoniy o'zini jiddiroq tutgan Ishoqni chaqirdi.

dafn marosimiga qaraganda.

- Avgust Vater Utsers hech kim bo'lmagan maxfiy Kanzervaniyaning meri bo'lgan

o'rniga emas, "Ishoq gap boshladi. - Gus haqida boshqa odamlar eslashadi

kulgili, chunki u katta prankster edi, lekin menga ruxsat bering
jiddiy haqida aytish. Ertasi kuni ular meni olib tashlashdi
ikkinchi ko'z, Gus kasalxonaga keldi. Men ko'r, yuragim og'riyapti
Men hech narsani xohlamagan edim, lekin Gus xonamga kirib, qichqirdi: - Ajoyib!
yangilik! ”deb javob berdim. Men bunday kunda yaxshi yangiliklarni tinglashni istamasligimni aytdim,
ammo Ga: "Siz bu yangilikni eshitmoqchisiz", deb turib oldi. Men: yaxshi
Mayli, uni yoyib yuboring va u dedi: "Siz uzoq umr ko'rasiz
siz tasavvur ham qila olmaydigan ajoyib va dahshatli lahzalar
mumkin! "
Ishoq davom etolmadi. Yoki u yozgan narsasi shunchaki.
Undan keyin, maktabdagi bir do'stim yorqin haqida bir necha qism aytib berdi
Gusning basketbol qobiliyati va o'yinchi sifatidagi ajoyib fazilatleri
jamoalar. Oxiri ruhoniylar dedi:
"Endi Avgustning maxsus do'sti Hazelni tinglaylik."
Maxsus do'stim? Bu tomoshabinlarning kulgusiga sabab bo'ldi, shuning uchun men shunday deb o'yladim
eng yaxshisi o'rnidan turib, ruhoniylar:
"Men uning qiz do'sti edim."
Tomoshabinlar kulib yuborishdi. Keyin qabr toshini o'qiy boshladim.
"Gusning uyida u va men bibliyada ajoyib voqea bor
Ular buni juda tasalli topishdi: "Og'riqsiz, quvonchni qanday bilamiz?" ...
Ushbu ruhda, ahmoqlar haqida bir necha daqiqani tarqatdim
va Gusning ota-onalari qo'llarini ushlab, bir-birlarini quchoqlashdi va
har bir so'ziga bosh iring'adi. Dafn, men qaror qildim, tiriklar uchundir.
Keyin uning singlisi Yuliya so'zga chiqdi va vidolashuv marosimi
Gusni Xudo bilan birlashtirish uchun ibodat bilan tugadi. Qanday qilib esladim
Avgustus menga Orange-da, bulut qasrlari va arfa narsalariga ishonmasligini aytdi,

lekin "n" harfi bilan biror narsaga ishonadi. Namoz davom etar ekan, men urinib ko'rdim
Buni sirli biron bir joyda katta harf bilan tasavvur qiling, ammo behuda
bir kuni u va men yana birga bo'lamiz deb o'ziga ishonadi. Bilaman
ko'p o'lganlar. Endi men uchun vaqt unga qaraganda boshqacha oqmoqda. Menga yoqadi
hozir bo'lganlarning barchasida men yo'qotish va muhabbatni to'playman va u allaqachon
yo'q. Men uchun oxirgi va chidab bo'lmas fojia shu edi
son-sanoqsiz o'liklarning barchasi, Gus bir marta va umuman o'ylashni rad etadi
bir fikr.

Uning kuyovlaridan biri bamboks olib kelib, qo'shiq aytganda
Gus tanladi - "Feverish" qayg'uli xotirjam kompozitsiyani
"yangi sherik" nomi ostida porlash - men, goli bo'yicha, xohlagan edim
uy. Men bu xonada deyarli hech kimni tanimasdim va o'zimni juda kichik his qilardim
Piter van Xutenning ko'zlari mening yalang'och elkama-elkama-elkama-elkama-elkama-elkama-zora buyumlarimni
tortmoqda. Ammo qachon
qo'shiq yangradi, barcha mehmonlar menga kelishlari kerak edi va
go'zal gapirganimni va xizmat juda chiroyli ekanligimni aytish
to'g'ri emas: bu xizmat emas, balki dafn marosimi edi va ular hech qanday farq qilmadilar
boshqa har qanday dafn marosimi.
Tabutni olib ketishi kerak bo'lganlar - uning amakivachchalari, otasi, amakisi, do'stlari,
Men birinchi marta ko'rgan odam, Gusni olib, u tomon yo'l oldi
qulf
Ota-onam bilan men mashinaga o'tirganimizda, dedim:
- Men borishni xohlamayman, charchadim.
- Hazel! - dahshatli onam.
- Onajon, o'tirishga joy bo'lmaydi, hamma narsa besh soatga kechikadi va men
allaqachon kuchsiz.
"Hazel, biz janob va missis Uotersning oldiga borishimiz kerak"

- eslatdi onam.

- Bilasizmi, nima? Men boshladim. Orqa o'rindiqlarda men qandaydir his qildim o'zingiz juda oz. Men hatto kichkina bo'lishni xohlardim. Taxminan olti yoshda. - Ajoyib.

Bir muddat derazadan qaradim. Men chindan ham borishni xohlamadim. Menman Men uni o'zi joylashgan saytda erga tushirganini ko'rishni xohlamadim u otasi bilan tanlagan, ota-onasini tizzasida ko'rishni istamagan shudringdan ho'l bo'lganimdan, ularning bardoshli nolasini eshitishni xohlamadim og'riqdan azob chekdi va Piter van Xoutenning ichkilikbozligini ko'rishni xohlamadi. oq choyshabni kiydi va ko'zlari oldida yig'lamoqchi emas edi juda ko'p odamlar, va bir hovuch tuproqni uning qabriga tashlashni xohlamadilar va bunday qilishmadi mening ota-onam u erda ochiq ko'k ostida turishlari kerak edi Xuddi shu xayolni o'ylab quyosh peshayvonining nurlarini maxsus qiyshaytirgan osmon

kun, mening bolam va qabristondagi makonim, qabrim va boshqa narsalar to'g'risida mening bir hovuch yerim.

Ammo men hammasini bajardim. Men bularning hammasini qildim va yana ko'p narsalar, chunki dadamga ham, dadamga ham shunday tuyuldi.

Hammasi tugagach, Van Xouten kelib, qalin qo'lini qo'ydi yelkamda.

"Iltimos qilsam maylimi?" Men ijaraga olgan mashinani qoldirdim tepalik etagi ...

Men qisib qo'ydim va van Xouten dadam bilan oq eshikni ochdi qulfni o'chirib qo'ydi.

Ichkarida, u oldingi o'rindiqlar orasiga suyanib dedi:

- Piter van Xouten, iste'fodagi badiiy yozuvchi va yarim professional umidlar chekinishi.

Ota-onalar o'zlarini tanishtirishdi. U qo'llarini siltadi. Bu meni juda hayratda qoldirdi Dafn marosimida qatnashish uchun Piter van Xouten dunyoning yarmiga uchib ketdi.

"Qalaysiz ..." deb boshladim, lekin u meni to'xtatdi:

- Sizing Internetingiz orqali men obituarlarni kuzatib boraman Indianapolis.

U qo'lini choyshabining ko'kragiga qo'ydi va bir litri chiqardi bir shisha viski.

"Shunday qilib, siz chiptani sotib oldingiz va ..."

U yana meni to'xtatdi va qopqoqni echib tashladi:

- Birinchi toifali chipta uchun o'n besh ming berdim, lekin menda bor uning qiziqishini qondirish uchun etarli kapital. Ha, ichaman samolyotda bepul - agar xohlasangiz, siz deyarli xarajatlarni to'lashingiz mumkin chipta.

Van Xouten viski ichdi va otasiga taklif qilish uchun oldinga egildi, lekin dadam rad qildi.

Keyin van Xouten shishani menga tashladi. Men uni oldim.

"Hazel", - deb ogohlantirdi onam, lekin men qopqoqni echib tashladim yuborilgan. Oshqozonda bu o'pkaga o'xshash narsaga aylandi. Men bir shisha mikroavtobus berdim Xuten, uzoq sukut tortib dedi:

- Shunday qilib, *omnis cellula e cellula*. [16]

- Nima?

"Sizing suvingiz va men uning oxirida biroz suhbatlashdik"

- Demak, endi muxlislarning xatlarini o'qidingizmi?

- Yo'q, u nashriyat orqali emas, uyimga xatlarni yubordi va

Men unga muxlis demasdim - u mendan nafratlanadi. Ammo u juda yaxshi

agar men kelgan bo'lsam, xatti-harakatlarim uchun meni kechirishimni aytdi uning dafn marosimida va men sizga Annaning onasi bilan nima bo'lganligini aytib beraman. Mana men keldi va bu erda javob bor: *omnis cellula e cellula*.

- Nima? - deb yana so'radim.

" *Omnis cellula e cellula*", deb takrorladi. - Barcha hujayralar kelib chiqadi hujayralar. Har bir hujayra avvalgisidan tug'iladi, bu esa o'z navbatida avvalgisidan tug'ilgan. Hayot hayotdan kelib chiqadi. Hayot hayotni boshlaydi, hayotni chaqiradi, hayotni boshlaydi ...

Tepaning etagiga bordik.

- Xo'p, mayli, - dedim men. Menda bunday kayfiyat yo'q edi tinglash Piter van Xouten boshchilik qilmaydi

Gusning dafn marosimi, men bunga ruxsat bermayman. - Rahmat. Menimcha, tepalik adolatli tugadi.

- Va siz izohni xohlamaysizmi? - ajablendi u.

- Yo'q, - dedim. - Men boshqaraman Sizni baxtsiz alkogol deb bilaman, diqqatni jalb qilish uchun bema'ni gaplarni gapiradigan kishi, agar bo'lmasa yillar davomida o'n bir yoshli shov-shuvni rivojlantirgan va bu men uchun sizga chidab bo'lmas darajada Men uyalaman. Ha, ha, siz "Royal Ailment" ni yozgan odam emassiz davomini o'zlashtira olmaysiz, hatto uni olsangiz ham. Men ular harakat qilganlarini qadrlayman. Jami sizga eng zo'r!

- Ammo ...

- Viski uchun rahmat, - dedim men. - Endi mashinadan tushing.

U jim bo'lib qoldi. Dad to'xtadi va biz o'chmasdan kutdik motor Gus qabri ostida turgan edi, van Xouten eshikni ochdi va nihoyat keyin yoping, chiqing.

Biz ketayotganimizda, orqa oynadan ichayotganini ko'rdim

viski va shishani men uchun ichayotgandek olib ketdi. Uning

ko'zlar juda g'amgin edi. Men hatto unga achinardim, rostini aytsam.

Oltiga yaqin uyga keldik. Men allaqachon charchagan edim. Men xohlardim

faqat uxlashim kerak edi, lekin onam meni pishloqli makaron iste'mol qilishga majbur qildi

Oxirida u meni yotog'ida ovqatlanishiga ruxsat berdi. Men bilan bir necha soat uxladim

Mexanik shamollatish Uyg'otish dahshatli edi: bir soniya menga hamma narsa yaxshi bo'lib tuyuldi,

lekin keyingi lahza yana meni urdi. Onam

meni ventilyatordan uzib qo'ydim, portativ sharga bog'lab, ichkariga o'tirdim

hammom tishlaringizni cho'tkasi.

O'zimni oynada baholab, tishlarimni yuvib, men shunday deb o'yladim

Kattalar ikki xil bo'ladi. Vannaxonalar - baxtsiz mavjudotlar,

kimdir zarar etkazadigan kimsani qidirib, yerni aylanib chiqmoqda. Va shundaylar bor

ota-onam zombi singari yurishadi va avtomatik ravishda nima qilishlarini ham bilishadi yurishni davom eting.

Menga bu yoki kelajak yoqmadi. Menda bunga ishonch kuchayib borardi

Men dunyodagi hamma narsani toza va yaxshi ko'rganman va men bunga shubha qila boshladim

Agar o'limga duch kelmagan bo'lsak ham, bizning sevgimiz

Avgust, uzoq davom etmasdi. Tong kunni o'rnini egallamoqda

deb yozgan Frost. Oltin abadiy qolmaydi.

Hammom eshigini taqillatdi.

- *Occupada*¹⁷¹, dedim.

"Hazel, - deb chaqirdi dadam, - men kirsam bo'ladimi?" - Men javob bermadim, lekin

Bir necha soniyadan keyin u eshikni ochdi va pastga tushirilgan kursiga o'tirdi

hojatxona idishi. Nimaga nafas olish bunday qiyin ish bo'lishi kerak? Dadam

yonimda tiz cho'kdi, boshimni ko'tarib, unga yopishib oldim

ko'krak qafasi, dedi: - Gus vafot etganidan juda afsusdaman. - Men ozroqman

Uning ko'ylagini yaltiratib nafas olardim, lekin o'zimni yaxshi his qilardim quchoqlash va tanish otaning hidi. U deyarli ko'rinardi g'azablangan, lekin menga yoqdi. Men o'zim ham вэводда edim. - Boshidan oxirigacha qanday bema'nilik. Sakson foiz omon qolish qolgan yigirmatasida edi. Nopoklik Shunday chiroyli bola! Qanday adolatsiz ... Ammo uni sevish katta sharaf, shunday emasmi? Men dadamning futbolkasiga bosh irg'adim. - Endi men sizni qanday sevishim to'g'risida tasavvurga egasiz, - - pichirladi dadam. Azizim. U nima deyishni doim biladi.

23-bob

Bir necha kundan keyin, men tushdan keyin karavotdan chiqib, Ishoqning oldiga bordim. Eshikni o'zi ochdi.

"Onam Grexemni kinoga olib borgan", dedi u.

"Biz biron bir joyga borishimiz yoki biror narsa qilishimiz kerak", dedim men.

- Ehtimol, "nimadir" video o'yinda ko'r bilan o'tirish bilan kurashishni anglatadi divan?

- Men aynan shuni xayolimga keltirgan edim.

Biz bir necha soat ekran bilan suhbatlashdik va yo'limizga o'tirdik bitta uchqunsiz ko'rinmas er osti labirint. Ko'pchilik o'yinning kulgili qismi, albatta, kompyuterni masxara qilish edi tuzoqqa tushish

Men : g'or devorlariga tegin.

Kompyuter : Siz g'orning devoriga tegasiz. U ho'l.

Ishoq : G'or devorini yiring.

Kompyuter : tushunmayapman. Takrorlang.

Men : G'orning nam devorini sindiraman.

Kompyuter : Siz g'orning devoridan sakrab o'tmoqchisiz. Siz boshingga ur.

Ishoq : sakrama, lekin fuck!

Kompyuter : tushunmayapman.

Ishoq : Do'stim, men labirintni bir necha hafta zulmatda kezib yuribman, menga kerak tushirish G'or devorini to'ldiring!

Kompyuter : siz ... qilmoqchimisiz?

Men : Qorinning pastki qismini keskin ravishda g'or devoriga bosib.

Kompyuter : tushunmayapman ...

Ishoq : G'or bilan yumshoq mehr bilan ishlang.

Kompyuter : tushunmayapman ...

Men : Yaxshi. Chapga o'ting.

Kompyuter : chapga ketyapsiz. O'tish torayadi.

Men: to'rtga boring.

Kompyuter : Siz har yuz to'rt metrni bosib o'tasiz. O'tish torayadi.

Men : Ilon singari emaklay.

Kompyuter : Siz ilon kabi o'ttiz metrga sudralasiz. Tanangizda bir shiddat bilan suv oqadi. Yo'l kichik tepalikdagi tepalik bilan to'silgan.

Men : Endi g'orni sig'dirsam bo'ladimi?

Kompyuter : Siz moyil holatdan sakrab o'tolmaysiz.

Ishoq : Menga Augustus Suvsiz dunyoda yashash yoqmaydi.

Kompyuter : tushunmayapman.

Ishoq : Men ham. To'xtatish

U pulni oramizdagi divanga uloqtirdi va so'radi:

- Bilasizmi, bu unga ozor berdimi?

"Albatta u bo'g'ilib qoldi", dedim. - nihoyat yo'qoldi

ong, lekin, aftidan, ketish oson emas edi. Hech bo'lmaganda o'lish kasb.

Ishoq rozi bo'ldi. Va u uzoq vaqtdan keyin qo'shib qo'ydi: - Men hammaman imkonsiz ko'rinadi.

- Bu doim ham shunday bo'ladi, - dedim.

"Siz yovuz odamsiz", dedi u.

- Ha, - deb javob berdim. Men o'zim olib borgan uzoq vaqt jim o'tirdik

yengillik. Gus aytganida men qo'llab-quvvatlash guruhining yig'ilishini esladim

u unutib qo'yishdan qo'rqadi, va men bu hodisadan qo'rqish uchun ahmoqlik borligiga e'tiroz bildirdim

universal va muqarrar va muammo azobning o'zida emas va emas

o'z-o'zidan yo'q bo'lib ketadi, ammo bu hodisalarning axloqsiz maqsadsizligida

inson uchun mutlaqo xos bo'lmagan azobning nigilizmi. Dada haqida o'ylardim

kim aytdi - Koinot e'tiborga olinishni xohlaydi. Lekin biz bir narsani xohlaymiz

shunda koinotning o'zi bizni sezishi va hech narsaga yaramasligi kerak

biz bilan sodir bo'ladi - aqlli hayotning umumiy g'oyasi bilan emas, balki har biri bilan

alohida shaxs.

"Gus sizni chindan ham yaxshi ko'rardi", dedi Ishoq.

- Bilaman.

- U bu haqda og'zini yopmasdan gapirdi.

- Bilaman, - takrorladim men.

- Bu g'azablandi, chunki men nimani bilmayman.

"Bu meni xafa qilmadi", dedim.

"U yozganlarini sizga berganmi?"

- U nima yozgan?

"Sizga yoqqan kitobning davomi kabi."

Men Ishoqqa qarab:

- Nima ?!

- U siz uchun biron bir narsa ustida ishlayotganini aytdi, lekin u o'ziga qobiliyatli emas edi yozish qobiliyati.

- Buni qachon aytdi?

- Aniq aytmayman. Bu Amsterdamdan ko'p o'tmay ko'rinadi.

- Qachon aniq eslaysiz? Men turib oldim. U muvaffaqiyatga erishdi yoki yo'q davomini tugatasizmi? Yoki tugadi va kompyuteringizda qoldirdimi?

- E-e, - deb xo'rsindi Ishoq. Bu haqda gap ketdi

bir marta bu erda, men bilan. Biz elektron pochta dasturim bilan o'ynadik,

Mening buvimdan elektron xat oldim, u bilan prefiks orqali tekshirishim mumkin, agar ...

- Ha, u qani?

Gus bir oy oldin ushbu seriyani eslatib o'tdi. Oy Uning uchun eng oson emas, lekin

hali bir oy. Hech bo'lmaganda biror narsa yozishga etarli vaqt. Kimdan

u hali ham undan emas, balki uning muallifligidan qolgan narsasi qolgan edi. Menman

Men olishni xohladim.

Men uning uyiga bordim.

Men minivenga shoshildim, ustiga balli solingan aravani tortdim

yo'lovchi o'rindig'i va mashinani boshladi. Hip-hop stereodan qichqirdi va qachon

Men radio stantsiyasini o'zgartirishga qaror qildim, kimdir shved tilida rap qila boshladi.

Orqaga o'girilib, orqa o'rindiqda Pyotr vanni ko'rdim

Xuten.

"Agar men qo'rqsam uzr so'rayman", dedi Piter van Xouten,

bir-birini takrorlovchi kar U hali ham dafn marosimida edi

kostyum, deyarli bir hafta o'tgach. Undan terlashayotgandek tutdi
alkogol. - Siz haydovchingizni ushlab turishingiz mumkin, bu Snook, asosiylaridan biri
Shved ...

- Aaaaaaa, mening mashinamdan tushing! - Men stereoni o'chirib qo'ydim.

"Bu men tushunganidek, onangizning mashinasi", deb e'tiroz bildirdi u. - va
qulfdan chiqarildi.

- Voy xudo, tashqariga chiq, yoki to'qqiztasini chaqiraman! Ha, do'stim
sizning muammoingiz nima ?!

- Agar bittasi bo'lsa, - dedi u tushida. - Men shu erga keldim
uzr. Ilgari men yomon baxtsiz odam bo'lganimni payqagansiz
alkogolga qaramlik. Men bilan birga o'tkazgan bir do'stim bor edi
vaqt, chunki men unga pul to'lagandim, lekin u ketdi va menda ham bor edi
faqat shirkatga ega bo'lolmaydigan olijanob jon
pora. Bularning barchasi haqiqat, Hazel. Bu va nafaqat bu.

"Mayli", dedim. Nutq yanada jonli bo'ladi,
agar van Xouten tilini xijolat qilmaganida edi.

"Siz menga Annani eslatasiz."

"Men ko'p odamlarga ko'p narsalarni eslataman", dedim. - Men chindan ham
borish kerak!

- Xo'p, bor, - dedi u.

- Chiqib chiq.

- yo'q. Siz menga Annani eslatasiz ", deb takrorladi. Bir soniyada men
Men teskari tomonga burilib, yo'lga chiqdim. Chiqishni xohlamaydi - qilmang,
Men Gusning uyiga boraman, Van Xouten suvlari chiqarilsin.

- Siz Antoniy Meo haqida albatta bilasiz, - deya gap boshladi van Xouten.

- Yo'q, - dedim men, shu bilan stereo, lekin van Xouten baqirib yubordi
shved-hip-hop:

- Ehtimol u yaqinda eng yosh avliyo bo'ladi
katolik cherkovi tomonidan kanonlangan shahid bo'lmagan. At
u mister Uotter kabi osteosarkoma bilan kasallangan. Uni olib ketishdi
o'ng oyoq. Og'riq qattiq edi. Antonietta Meo yotganida
olti yoshida gullaydigan bu og'riqli saraton kasalligidan o'lish, u
u otasiga aytdi: "Og'riq to'qimaga o'xshaydi: kuchliroq bo'lsa, kuchliroq bo'ladi
qadrladi. " Hazel, bu to'g'rimi?

Men orqamga o'girilmadim, lekin unga orqa oynada qaradim.

- Yo'q! Men baqirib, musiqani to'sib qo'ydim. - Itni aldaydi!

- Ammo siz bu rost bo'lishini xohlamaysiz! - deb baqirdi. Menman
pleerni o'chirib qo'ying. "Safaringizni buzganim uchun uzr so'rayman." Siz
juda yosh edilar. Siz edingiz ... - U xuddi aytganday gapni uzdi
Gus uchun yig'lash huquqi. Van Xouten - bu boshqa qayg'u emas
hayoti davomida Gusni kim bilgan bo'lsa, uning devoridagi yana bir oh-vohlar
Internet.

"Siz biz uchun hech narsani buzmadingiz; burningizni ko'tarmang." Bizda bor edi
ajoyib sayohat!

- Men harakat qilyapman! - dedi u. "Qasam ichaman, qasam ichaman."

Aynan o'sha paytda men Piter van Xoutenning oilasi ekanligini angladim
o'lgan odam edi. Uning kasallar haqida yozgan rostgo'yligi esimga tushdi
saraton kasalligi bilan og'rigan bolalar, va u Amsterdamda men bilan gaplasha olmasligi haqiqat emas
avval Anna singari ataylab kiyinganimni va uning jirkanchligini so'rab
menga va Avgustga bo'lgan muomala va u uchun bu og'riqli savol
og'riq kuchi va uning qiymati o'rtasidagi bog'liqlik. U orqa o'rindiqda o'tirardi
va ko'p yillar ichgan bir kekka odam ichdi. Men statistika haqida o'yladim,
Bilishning keragi yo'q: nikohlarning yarmi bir yilda ajraladi

bolaning o'limidan keyin. Men Van Xutinga orqaga qaradim. Biz hozirgina bosib o'tdik mening kollejim, shuning uchun men to'xtab turgan mashinalarda to'xtadim va so'radi:

- Bolangiz o'lganmi?

- Qizim, - javob berdi u. - U sakkizda edi. Chiroyli azob chekdi. Va hech qachon kanonizatsiya qilinmaydi.

179-bet

- Leykemiya bilan kasallanganmi? - deb so'radim men. U boshini qimirlatib qo'ydi. - Anna singari, - Men qo'shdim.

- Deyarli ha.

"Siz turmush qurganmisiz?"

- yo'q. Uning o'limi paytida endi yo'q. Men ancha oldin chidolmay qoldim biz uni qanday yo'qotganimiz haqida. Voy, bizni o'zgartirmaydi, Hazel, bu bizning hayotimizni ochib beradi mohiyati.

- Siz u bilan yashadingizmi?

- Yo'q, avvaliga yo'q, garchi oxirida uni Nyu-Yorkka olib bordik uning kunlarini zaharlagan bir qator eksperimental azoblarda yashadi, ammo yo'q hayotni uzaytirish.

Bir soniyadan keyin men aytdim:

"Va siz unga o'spirin bo'lgan ikkinchi hayotni berdingiz."

"Adolatli baho, - dedi u va tezda qo'shib qo'ydi: "Menimcha

gipotetik bilan aqliy tajriba muammosi bilan tanishsiz

Philippe Foot Trolley^[18]

- Va keyin men sizga o'xshagan qiz kabi kiyingan holda uyingizga keldim qizingiz bo'ladi deb umid qilardim va siz mening tashqi ko'rinishimdan hayratda qoldingizmi?

- Mana, tushundingizmi, boshqaruvsiz trolleybus yo'l bo'ylab ketmoqda ... -

- deb boshladi u.

- Sizni ahmoqona fikr tajribangiz qiziqirmaydi, -

Men aralashdim.

"Meniki emas, Filipp Fot."

- U ham.

"U nima uchun bunday bo'layotganini tushunmadi", dedi Van Xouten. - Men

Men u o'layotganini aytishim kerak edi. Ijtimoiy ishchi dedi

unga nima deyishim kerak Men qizimga o'layotganini va men uxlayotganimni aytishim kerak edi

u osmonga ketayotganini aytdi. U men u erda bo'lishimni so'radi. Men javob berdim -

hali emas. - Hech bo'lmaganda, - deb so'radi u. Va ha deb va'da berdim

albatta, juda tez orada, lekin hozircha u erda chiroyli oila unga g'amxo'rlik qiladi.

Va qizim mendan qachon bo'lishimni so'rab turdi va men javob berdim - tez orada.

Yigirma ikki yil oldin.

"Kechirasiz"

- Menga ham.

Biroz pauzadan so'ng men so'radim:

- Onasi bilan nima bo'ldi?

U jilmaydi:

- O'zingizning natijangizni kutmoqchimisiz, biroz jirkanch?

Men ham kuldim.

180-bet

"Siz uyga borishingiz kerak", deb maslahat berdim. - Hushyor.

Yangi roman yozing. Yaxshisi nima qilsangiz. Kichkina

kimga bunday iste'dod bir narsaga beriladi.

U uzoq vaqt ko'zguda menga qaradi.

«Mayli», - deya rozi bo'ldi u. - Ha. Siz haqsiz. Siz haqsiz. - Ammo, gapirish

shu bilan u deyarli bo'sh litrli viski shishasini oldi, ichdi va vidalandi

qopqoq bilan eshikni ochdi. - Xayr, Hazel.

- Hechqisi yo'q, van Xouten.

U mashina orqasida o'tirdi. Men u kabi oynaga qaradim

kamayadi. Van Xouten shishani oldi. Bir lahzaga u hozirday bo'lib ko'rindi

yo'lakdan ko'tariladi, lekin u bir yelkasini oldi.

Indianapolisdagi kun juda issiq bo'lib o'tdi

go'yo bulut o'rtasida. Men uchun eng yomon ob-havo, ammo

Men mashinadan ayvongacha cheksiz kampaniyani davom ettirayotgan edim

o'zingiz - bu shunchaki havo. Men qo'ng'iroq qildim. Gusning onasi ochdi.

"Oh, Hazel" dedi va u yig'lab meni quchoqladi.

U meni baqlajon lazaniyani eyishga majbur qildi - ehtimol

Endi ko'p odamlar ularga ovqat va har xil narsalarni olib kelishdi - u va otasi

Gus.

- Qandaysan?

"Men uni sog'indim."

- Ha.

Men nima haqida gapirishni bilmasdim. Men podvalga tushmoqchi edim va

u men uchun nima yozganini toping. Bundan tashqari, sukunat meni ichkariga tushirdi

xona. Suvlar bir-birlari bilan gaplashsalar yaxshi bo'lardi.

bir-birlariga tasalli berishdi, qo'llarini ushlab turishibdi, lekin ular shunchaki ovqatlanib o'tirishdi

bir-biriga qaramasdan lazanya mayda bo'laklari.

Biroz vaqt o'tgach, otasi: «Jannat farishtaga muhtoj», dedi.

- Ha, - dedim men. Keyin singillari kelib, ichkariga kirishdi

oshxona jiyanalari. Men o'rnimdan turib Julie va Martani quchoqladim. Bolalar shoshilishdi

oshxona, shoshilinch ravishda ortiqcha shovqin va harakatni talab qiladigan to'qnashuv

quvonchli molekularlar va baqirish:

- Sen buqalaysan, yo'q, sen zo'rsan, yo'q

sen menga tegmading, yaxshi, endi salo, yo'q, soqov eshak,

vaqt tugadi.

- Doniyor, sen akangni soqov eshak deb atashga jur'at etmaysanmi?

- Onajon, agar men bu so'zni ayto'lmasam, nega faqat sizsiz

"soqov eshak" nima dedi? - Ular xor kuylay boshlashdi: -

Ass ahmoq, eshak ahmoq, eshak ahmoq! - Gusning ota-onasi olib ketishdi

qo'llarim va bu menga o'zimni yaxshi his qildi.

"Ishoq Gus menga nimadir yozayotganini aytdi", dedim.

Bolalar hanuzgacha soqovlar haqidagi qo'shiqlarini ijro etishdi ...

"Siz buni kompyuterdan ko'rishingiz mumkin", dedi onasi.

"So'nggi haftalarda u u bilan unchalik uchrashmadi", dedim men.

- Bu to'g'ri. Menimcha, biz hatto noutbukni tepaga olib chiqmadik va

podvalda turish. Men to'g'riman, Mark?

"Menda hech qanday tushuncha yo'q."

"Unday bo'lsa ham, mumkin," deb so'radim, "bu mumkin ..." Men eshik oldida bosh iring'adim

podval.

"Biz hali u erga tushishga tayyor emasmiz", deb tan oldi Gusning otasi. - lekin

Siz, shubhasiz, Hazel. Albatta, boring.

Men L shaklidagi o'yin xonalari oldidan uning to'shagidan pastga tushdim

stullar. Kompyuter yoqilgan edi. Men sichqonchani unga ko'chirdim

uni uyg'otib, eng so'nggi tahrirlangan fayllarni qidirdi. Hech narsa uchun

butun oy. Eng so'nggisi "Eng yaxshisi

ko'zlar "Toni Morrison.

Ehtimol, u qo'l bilan biror narsa yozgandir? Izlab javonlarga bordim

kundalik yoki notepad. Hech narsa. Men "Qirol Ailment" dan o'tdim. U yo'q

kitobda bitta daftar qoldirdi.

Men tungi stolga bordim. "Endless Mayham", to'qqizinchi ketma-ket "Narxlar tong yorug'ligi », chiroq yonida, egilgan varaq burchagi bilan 138. Va oxirigacha o'qimadi.

- Men sening zavqingni buzaman: Mayxam tirik qoldi, - dedim baland ovozda. Meni tinglasa Gus.

Ishlov berilmagan karavotga yotdim va o'zimni choyshab kabi o'ralgan holda, hidi bilan o'zini o'rab oldi. Men o'tkirroq his qilish uchun kanulani oldim hidlang, nafas oling, shodlaning, ammo har soniyada hid paydo bo'ldi zaiflashdi, nafas olish va ekshalasyonda ko'kragida yondi va tez orada og'riq allaqachon to'xtovsiz edi. Men to'shakda o'tirdim, yana kanulni qo'ydim va biroz oldin nafas oldim yuqoriga chiqqandan ko'ra. Men kutganga javoban bosh chayqadim ota-onasining qarashlari. Bolalar mening oldimdan yugurishdi. Gus opalaridan biri - Men ularni farq qilmadim - so'radim:

- Oyim, ularni parkga olib borishingizni xohlaysizmi?

- Yo'q, yo'q, yaxshi.

- U biron joyda daftarchasini qoldirganmi? Balki ichkarida shifoxona yotar joylari?

182-sahifa

To'shak allaqachon kasalxonaga olib ketilgan.

"Hazel", dedi otasi. "Siz har kuni biz bilan edingiz." Siz ... u

yolg'iz o'zi yo'q edi, bolam. U shunchaki hech narsaga vaqt topolmadi

yo'zmoq Bilaman, siz xohlaysiz ... Men ham buni xohlayman. Lekin u xabarlar

bizni tark et, endi osmondan kel, Hazel. - go'yo shiftga ishora qildi

Uy bilan uchib ketadigan Ha. Biroq, ehtimol u uchib ketgan, bilmayman. Men uni

Men borligimni his qilmadim.

- Ha, - dedim va bir necha kundan keyin ularga yana tashrif buyurishga va'da berdim kunlar.

Men undan hech qachon hid chiqara olmadim.

183-bet

24-bob

Uch kundan keyin, erdan ajralishning o'n birinchi kunida, Papa Gus

ertalab meni chaqirdi. Men hali ham ventilyatorga ulandim, shuning uchun men javob bermadim,

lekin u uyali telefon gupillaboq bu xabarni tingladi. "Hazel, salom!

bu dad Gus. Men u erda "Moleskin" qora daftarini topdim

shifoxona yotog'ining yonida jurnal javoni - ehtimol u qaerga borishini qo'yish kerak edi

erishmoq Afsuski, kitobda yozuvlar mavjud emas. Barcha varaqlar toza.

Dastlabki uch yoki to'rttasi yirtilgan. Butun uyni qidirdik, lekin sahifalar yo'q

topildi. Buni qanday tushunishni bilmayman. Ehtimol, bu varaqlar haqida

- dedi Ishoq. Umid qilamanki, hammasi yaxshi. Biz har birimiz uchun ibodat qilamiz

kun. Xo'sh, xayr.

Uch yoki to'rt varaq daftarchadan yirtilgan

Avgust Uoters uyida bo'lmagan "Moleskin". U men uchun qaerda edi

chapidami? Jinsiy suyaklarga bog'lab qo'yingmi? Yo'q, u endi u erda bo'lmaydi

keldi.

Isoning tom ma'noda yuragi. Ehtimol, u erda biron bir narsani qoldirgan

So'nggi yaxshi kun?

Ertasi kuni men yigirma yoshda qo'llab-quvvatlash guruhiga bordim

daqqa oldin. Men Ishoq uchun to'xtadim va biz tom ma'noda yuragimizni egalladik

Iso haqida, minivenning derazalarini tashlab, Internetga qo'shilgan yangi narsalarni tinglamoqda

Gus hech qachon eshitmaydigan "Feverish Shine" albomi.

Liftdan tushdik. Men Ishoqni ishonchli doiradagi stulga olib bordim va asta-sekin tom ma'noda yurak atrofida yurib, hamma joyni tekshirib ko'rdi: stullar ostida, stol ortida, men qabr toshini o'qiyotgan stol atrofida pechene va limonad bilan, e'lonlar taxtasida osilgan rasmlar bilan Yakshanba maktab o'quvchilari Rabbiyning sevgisini tasvirlashdi. Hech narsa. So'nggi kunlarda biz birga bo'lgan yagona joy uyda, yoki yo bu erda choyshab yo'q, yoki men biron bir narsani etishmayapman. Balki u ularni meni kasalxonada qoldirdilar, ammo bu holda ular allaqachon aniq tashlandi. Nafas olib, Ishoqning yoniga o'tirib, diqqat bilan tinglardim Patrikning qiziqishi yo'qligi va o'pkalarni hamma narsa ular bilan ekanligiga ishontirish haqidagi to'liq voqea ular nafas olishi mumkin va kislorod etarli. Meni to'kib tashlang Gus vafotidan bir hafta oldin - amber saratonini ko'rdim ekssudat tez-tez, ko'pincha naycha orqali mendan tomiziladi, ammo o'pka yana qaytib keladi

to'liq tuyuldi. Men o'z vujudimni ishontirishga juda ko'p e'tibor qaratdim, Patrik mening ismimni qanday gapirishini darhol payqamadi. Diqqat o'zgartirildi va men so'radim:

- Ha?

- Qandaysan?

- Yaxshi, Patrik. Biroz nafasi chiqib ketdi.

- Siz guruh bilan Avgustning xotiralarini baham ko'rishni xohlamaysizmi?

"Men shunchaki o'lishni xohlayman, Patrik." Siz hech qachon adolatli xohlaganmisiz o'lmoq?

- Ha, - javob qildi Patrik odatiy pauza qilmasdan. - Ha albatta. Nima sizni ushlab turadimi?

Men o'yladim. Menda eski javob tayyor edi - men yashayman ota-onalar, chunki ular yuragi ezilib, farzandsiz qoladilar. Bu hali ham o'ziga xos haqiqat bo'lib qolaverdi, lekin barchasi ham shunday emas haqiqiy.

- Bilmayman.

"O'zingizni yaxshi his qilyapsizmi?"

- Yo'q, - deb javob berdim. «Yo'q» Men aslida bilmayman. Ishoqmi? - deb so'radim men. Men gapirishdan juda charchadim.

Ishoq haqiqiy sevgi haqida gapirdi. Men nima deb o'ylaganimni ayta olmadim chunki menga bu yolg'on bo'lib tuyuldi, lekin men shunday deb o'yladim Olam e'tiborga olinishni xohlaydi va men buni iloji boricha sezishim kerak yaxshiroq. Men bu olamdan qarzdor ekanligimni va buning uchun pul to'lay olishimni his qildim burch faqat sizning e'tiboringiz bilan. Men allaqachon to'xtaganlarning barchasiga qarzdorman shaxs bo'lish va hali odam bo'la olmagan har bir kishi oldida. Dadam nima va agar qarasang, menga aytdi.

Qo'llab-quvvatlash guruhining qolgan yig'ilishlarida men jim bo'ldim. Patrik alohida men uchun ibodat qildi, Gusning ismi marhumlarning uzoq ro'yxatiga kiritildi - har birimiz uchun o'n to'rt, biz bugun kabi yashashga va'da berdik hayotimdagi eng yaxshi kun, keyin men Ishoqni mashinaga haydab yubordim. Men borganimda, onam bilan dadam dasturxon atrofida o'tirishar edi noutbuklar. Men kirganimdan keyin onam to'satdan ularni yopdi.

- U erda nima bor?

- Oh, antioksidantlar uchun turli xil retseptlar. Xo'sh, mexanik shamollatish va Amerikaning yangi modeli? - deb so'radi u.

- Men yotaman.

- Siz yaxshimisiz?

- Ha, men shunchaki charchadim.

"Siz oldin ovqatlanishingiz kerak ..."

- Oyim, men mutlaqo och emasman. - Eshikka bir qadam tashladim, lekin onam meni to'xtatdi:

"Hazel, ovqatlanish kerak." Bir necha ...

- Yo'q, uxlashga boraman.

- Yo'q, - norozilik bildirdi onam. - Siz bormaysiz.

Dadaga qaradim. - U qisdi.

"Bu mening hayotim", deb esladim.

Av gust vafot etgani uchun o'zingizni och qoldirmaysiz. Siz o'tirasiz

va kechki ovqat.

Men negadir birdan jahlim chiqdi:

- Men yeya olmayman, onajon. Men qila olmayman, maylimi?

Yonidan o'tmoqchi edim, lekin onam elkalarimni ushlab:

"Hazel, ovqatlanasiz." Sog'lom bo'lishingiz kerak.

- Yo'q! Men qichqirdim. - Kechki ovqatim bo'lmaydi va qololmayman

men sog'lom emasman, chunki men sog'lom emasman. Men o'layapman, onajon! Men o'lib sizni tark etaman yolg'iz, va senga yopishib oladigan hech kim bo'lmaydi va boshqa hech kim senga qo'ng'iroq qilmaydi onam! Kechirasiz, lekin men bunga yordam berolmayman, mayli ?!

Aytgan narsamdan afsusdaman, zo'rg'a muzokara olib boraman.

"Siz meni eshitdingiz ..."

- Nima?

- O'shanda otangizga aytganlarimni eshitgansizlar. - uning ko'zlari

namlangan. - Eshitdingizmi? - Bosh iring'adim. - Yo Xudo, Hazel, meni kechiring,

chaqaloq men yanglishgan edim. Bu yolg'on. Men buni umidsizlikda aytdim. Menman

Men o'zimga bunga ishonmayman. - Oyim o'tirdi, men bundan afsuslanib, keyin o'tirdim shunchaki g'azablanish o'rniga egan makaronni qusmadilar.

- Bu holda siz nimaga ishonasiz? - deb so'radim men.

«Agar biz tirik bo'lsak, men sening onang bo'laman», dedi u. -

Agar o'lsangiz ham, men ...

"Qachon" deb to'g'riladim.

U boshini qimirlatib qo'ydi.

"O'lsangiz ham, men baribir onang bo'laman, Hazel." Men qilmayman

onangiz bo'lishni to'xtating. Gusni sevishni to'xtatdingizmi? - Men

bosh chayqadi. "Qanday qilib seni sevishni to'xtataman?"

"Mayli", - deb javob berdim. Dadam allaqachon yig'layotgan edi.

"Men o'z hayotingni xohlayman", dedim. - men

Siz hayotga ega bo'lmasligingiz va oxirlab kunlar davomida o'tirasiz degan xavotirlar

bu erda mensiz, parvarish qilish uchun ob'ekt, devorga qarang va o'zingizni tilang o'lim.

Bir daqiqadan so'ng, onam dedi:

- Men Indiana universitetida Internetda o'qiyman. Men olishni xohlayman

Ijtimoiy ish bo'yicha magistratura. Men retseptlarni qidirmadim

antioksidant. Men nazorat varag'ini yozdim.

- Rostdanmi?

- Hayotni keyinchalik rejalashtiraman, deb o'ylashingizni xohlamagan edim

siz. Ammo agar men xo'jayinning topshirig'idan o'tsam, men oilalarga maslahat beraman,

inqirozni boshdan kechirish yoki oilasi bo'lgan odamlarning etakchi guruhlari

saraton kasalligi bo'lgan yoki ...

- To'xtang, siz Patrik bo'lmoqchimisiz?

- Yo'q. Ijtimoiy ishning har xil turlari mavjud.

Dad dedi:

"Ikkiniz ham o'zingizni tashlab ketmasligingizdan xavotirdamiz." Bizlar

har doim bor bo'l, Hazel. Onam hech qaerga ketmaydi.
"Ammo bu juda zo'r!" Qanday yaxshi! - samimiy kuldim. - oyim
Patrikga aylanadi. Undan ajoyib Patrik chiqadi! U yuz bo'ladi
Patrikdan yaxshi marta!
- Rahmat, Hazel. Men uchun sizning fikringiz hamma narsa.
Men bosh irg'adim, yig'ladam. Samimiy baxtga dosh berolmayman, men birinchi marta
asrlar davomida xursandchilik bilan yig'lab, onasini Patrik rolida tanishtirdi. Menman
bexosdan Annaning onasi haqida o'yladi - undan yaxshi odam ham chiqadi
ijtimoiy ishchi.
Biroz vaqt o'tgach, biz televizorni yoqdik va tomosha qilishni boshladik
"Eng yaxshi amerikalik model", ammo besh soniyadan keyin biroz to'xtab,
chunki men savollarga to'la edim.
- Va diplom oldida qancha pulingiz bor?
- Agar bu yoz men Blumingtonda bir hafta tursam, u holda dekabrgacha
Men tugataman.
"Mendan qancha vaqt yashirmoqdasiz?"
- Yil.
- Onajon!
"Men sizning his-tuyg'ularingizni xafa qilishdan qo'rqardim, Hazel."
Ajoyib.
- Shunday qilib, siz meni kollejda yoki qo'llab-quvvatlash guruhida kutganingizda,
har safar ...
- Ha, ishladam yoki o'qidim.
- Qanday ajoyib! Agar o'lsam, bilaman jannatda xo'rsinaman
har safar kimgadir his-tuyg'ularini baham ko'rishni so'rasangiz.
Dad kulib yubordi.

U: «Men sen bilan bo'laman, bolam», dedi.
Nihoyat, biz "Top Model" ni tomosha qilishni boshladik. Dad qo'lidan kelganini qildi
Zerikishdan o'lmang va qizlardan qay biri kimligini tez-tez so'rab:
"Biz unga yoqadimi?"
- Yo'q, yo'q, - dedi onam. - Bizga Anastasiya yoqmaydi. Bizga
Entoni kabi, yana bir sarg'ish.
"Ha, ularning hammasi uzun va dahshatli", dedi Papa. - Kechirasiz
Men boshqasini boshqasidan ajratib turaman. - Dad menga etib kelib, onamni yonidan olib ketdi
qo'l.
"Eshiting, agar men o'lsam, siz birga bo'lasizmi?" - deb so'radim men.
- Hazel, nima? Bolam, - onasi pulni sezdi va yana bosdi
pauza - nima bo'ldi?
"Shunchaki so'rayman, siz birga bo'lasizmi?"
- Ha albatta. Albatta, dadam javob berdi. - Onang va men yaxshi ko'ramiz
bir-birimiz, va agar biz sizni yo'qotib qo'ysak, biz birgalikda buni boshdan kechiramiz.
"Xudoga qasam ich", dedim.
"Xudo haqi qasam ichaman", dedi papa.
Men onamga qaradim.
"Xudoga qasam ichaman", - takrorladi u. - Nega bu haqda umuman gapirayapsiz?
tashvishlanasizmi
"Men sizning hayotingizni buzmoqchi emasman."
Oyim engashib, sochlarimni yuziga bosdi va
boshining tepasidan o'pdi. Men dadaga aytdim:
- Sizni baxtsiz mastga aylanishingizni xohlamayman
ishsiz.
Oyim jilmaydi:
"Dadangiz Piter van Xouten emas, Hazel." Siz boshqalardan yaxshiroqsiz

og'riq bilan yashay olishingizni bilasiz.

- Mayli, - dedim men. Onam meni quchoqladi va men qarshilik qilmadim, ammo va quchoqlashni xohlamadi. - Mayli, yana to'xtating.

Men kechki ovqatning bir nechta vilkalaridan foydalanganman - kamon taqish shaklida makaron pesto sousi - va ovqatni ichkarida saqlashga muvaffaq bo'ldi.

188-bet

25-bob

Ertasi kuni ertalab dahshatdan uyg'onib ketdim - men shunday tush ko'rdim katta ko'lning o'rtasida tugadi. To'satdan to'shakda o'tirdim shamollatgichni ishlatdi va onasining unga qo'lini qo'yganini his qildi.

- Hazel, siz kimsiz? - Yuragim qattiq urgan edi, lekin men bosh qimirlatdim hamma narsa tartibda ekanligini his eting. Onam aytdi: "Kaitlin sizni chaqiryapti". Ventilyatsiya niqobini ko'rsatdim. Onam uni ochishga yordam berdi, meni kiyintirdi Filippning kanülü va nihoyat men undan o'zimning telefonimni oldim:

- Salom, Kaitlin.

"Men sizning ahvolingizni bilishga qo'ng'iroq qilaman", dedi u. - Ishlaring qanday?

"Rahmat", dedim. - Ishlar yaxshi.

- Siz juda omadsiz edingiz, azizim. Siz haddan tashqari bo'lganlardan omon qoldingiz adolatsizlik.

"Ha, ehtimol," deb rozi bo'ldim. Men omadim haqida biroz o'ylayman yoki yomon omad. Men Kaitlin bilan gaplashganday emas edim, lekin u suhbatni kechiktirdi.

- Eshiting, qanday qilib? - deb so'radi u.

- Yigitingiz qachon vafot etadi? Bu bema'ni narsa.

- Yo'q, - dedi Kaytlin. - Oshiq bo'lmoqchimisiz?

"Oh" men nafas oldim. - Bu ... men bilan muloqot qilishdan juda mamnun edim shunday qiziq odam. Biz bir-birimizdan juda farq qilar edik va ko'p odamlar to'g'risida bahslashardik narsalar, lekin u har doim juda qiziq edi, bilasizmi?

- Afsuski yo'q. Men uchrashadigan bolalar juda qo'rqinchli qiziqmas.

- U mukammal emas edi. U mukammal emas edi. U yo'q edi ertaklar shahzodasi. Ba'zida men shahzoda kabi bo'lishga harakat qilardim, lekin u menga Bu qobiq undan uchib ketganda menga yoqdi.

- Uning suratlari va xatlarining albomi bormi?

- Bir nechta rasmlar bor, lekin u menga hech qachon xat yozmagan. Rost uning daftarchasida bir nechta sahifalar yo'q, biron narsa bo'lishi mumkin meni, lekin, mening fikrimcha, u ularni tashladi yoki ular yo'qolgan.

- Balki u ularni sizga elektron usulda tashlagan?

- Yo'q, hamma narsa allaqachon bo'lgan edi.

"Shunda ular siz uchun yozilmagan bo'lishi mumkin", deb taklif qildi u.

Kaytlin. "Nima bo'lsa ... Men sizni buzmoqchi emasman."

189-bet

kayfiyat, lekin u ularni boshqa birovga yozib yuborgan bo'lsa-chi?

e-pochta ...

- Van Xouten! Men qichqirdim.

- Nima qilyapsan? Siz yo'talayapsizmi?

- Kaitlin, siz mo'jizasiz. Siz dahosiz! Ketishim kerak.

Men qo'ng'iroqni tugatdim va karavotga suyanib, noutbukni olib, yoqdim uni Lideview Vligenthart yozgan.

Lideview!

Avustus Uotersning bir nechta sahifasini yuborganiga ishonaman

Daftar Piter van Xouten vafotidan oldin. Menga kimdir ularni o'qishi juda muhimdir. Albatta men ham xohlayman o'qing, lekin ehtimol ular men uchun yozilmagan. Shunga qaramay, bular sahifalarni topish kerak. Kerakli. Menga yordam bera olasizmi? Sizing do'stingiz Hazel Greys Lancaster.

Lideview bir necha soatdan keyin javob berdi.

Hurmatli Hazel!

Avgustning vafot etganini bilmasdim va bu xabardan juda xafa bo'ldim.

Bunday xarizmatik yigit! Kechirasiz, motam

siz bilan

Meni ishdan bo'shatgandan beri Butrus bilan gaplashmadim va biz sizlar bilanmiz.

keyin muzeyga bordik. Endi bizda chuqur tun bor, lekin ertalab men birinchi bo'laman

Men uning uyiga borib, ushbu xatni topib, Butrusni qilaman

o'qish uchun. Odatda ertalab u bilan gaplashishingiz mumkin.

Sizing do'stingiz Lideview Vligenthart.

PS Men Piterga kerak bo'lsa, yigitimni o'zim bilan olib ketaman

jismonan ushlab turing.

Avgustning so'nggi kunlarida menga emas, balki Vanga nima uchun yozganiga hayron bo'ldim

Xuten, van Xuten menga bersa, kechiriladi, deb ta'kidlaydi

davomi. Ehtimol, daftarchadagi sahifalar faqat uni takrorlashni o'z ichiga oladi

doimiy so'rovlar? Chetlatilmagan. Gus o'zining yaroqsizligini ichkariga qo'ydi

orzularimning amalga oshishi; natija uchun o'lishning o'zi qiyin, lekin bu

qolganlari uning ixtiyorida qoldi.

Men pochtamni yangilab turdim, keyin bir necha soat uxladim va soat beshda

Ertalab yana yangilay boshladim, ammo hech qanday xat yo'q edi. Men tomosha qilishga harakat qildim

TV, lekin mening fikrlarim bilan Amsterdamga qaytib borishni davom ettirib, xayolga keltirdim

Lideview Vligenthart va uning sevgilisi qanday qilib velosipedda minishadi

190-bet

aqlidan ozgan missiyaga ega bo'lgan shahar - o'lgan yoshlarning so'nggi xatini topish.

Lideview orqasidagi magistralg sakrash qanchalik yoqimli

G'ijimlangan ko'chalarda va jingalak qizil sochlaridagi Vligenthart

shamol esib, yuzimdan esar, ko'chalar esa kanallardan suv hidi kelardi

sigaret tutuni va odamlar ko'cha kafelarida pivo uchun o'tirishardi

"p" va "j" harflarini men hech qachon o'rganmayman.

Men sog'indim ... kelajak. Albatta, uning qaytishi oldidan ham tushundim

Avgust Vaters bilan qarish niyatim yo'qligini aytdim. Ammo o'ylash

Lideview va uning do'sti, men o'zimni o'g'irlab ketgandek his qildim. Ehtimol

Men boshqa hech qachon o'ttiz ming fut balandlikdan ummonni ko'rmayman; bunday bilan

to'lqinlar yoki qayiqalar orasidagi masofani ajratib bo'lmaydi va okean go'yo

cheksiz monolit. Men uni tasavvur qila olaman. Men uni eslay olaman. Lekin men

Men uni boshqa ko'rolmayman, va menga odamning qoni to'kilmadi

orzu hech qachon qoniqmaydi: har doim

hamma narsani yaxshiroq va yana qilish mumkindek tuyuladi.

Men rashk qilsam ham, to'qson yoshda bo'lsam ham shunday bo'ladi

omadli bo'lganlar buni shaxsan tekshirib ko'rishadi. Boshqa tomondan, men allaqachon yashaganman

van Xoutenning qizidan ikki baravar ko'p. U bolali bo'lish niyatida emas edi,

kim o'n oltida o'lsa.

To'satdan, onam qo'llarini ushlab, men va televizor o'rtasida turdi

orqangiz bilan.

"Hazel," u juda jiddiy dedi va men qo'rqdim - bir narsa

sodir bo'ldi.

- Ha?

- Bilasizmi, bu kun qaysi kun?

- Mening tug'ilgan kunim?

U kuldi:

- Hali yo'q. Bugun Hazel o'n to'rtinchi kuni.

- tug'ilgan kuningiz?

- yo'q.

- Garri Xudinining tug'ilgan kuni?

- yo'q.

- Bu shunday, men taxmin qilishdan charchadim.

- Bugun Bastiliyani qo'lga olish kuni! - u qo'llarini yon tomonlariga va yoniga yoydi g'ayrat bilan ikkita kichkina frantsuz bayrog'ini silkitdi.

- Qandaydir fantastika, masalan, vaboning oldini olish kuni.

"Sizni ishontirib aytamanki, Hazel, Bastiliyani qo'lga olish to'g'risida biron bir soxta narsa yo'q". Ha ikki yuz yigirma uch yil oldin Frantsiya xalqi bilishini bilasizmi?

qurollarini olish va kurashish uchun Bastiliya qamoqxonasiga kirib ketdi

ozodlik.

"Voy", - deb xursand bo'ldim. - Buni faqat biz nishonlashimiz kerak muhim sana.

- Shunday bo'ldi, men hozirgina piknikda bo'lishga rozi bo'ldim

Dam olish bog'i otangiz bilan.

U hech qachon tinchlanmaydi, onam. Men divandan turtdim va o'rnidan turdi. Birgalikda biz qandaydir tarzda qalin sendvichlarni kesib, tashqariga chiqardik koridorda chang bosgan piknik savati.

Bu mahalliy me'yorlar bo'yicha juda yaxshi kun edi. Nihoyat Indianapolisda haqiqiy yoz keldi, iliq va nam, - uzoq vaqtdan keyin shunday ob-havo qish bizga dunyo odamlar uchun emas, balki odamlar uchun yaratilganligini eslatadi dunyoning. Dadam bizni ochiq jigarrang kostyumda kutib turardi nogironlar uchun to'xtash joyi va cho'ntagiga biror narsa yozing kompyuter. Biz to'xtab, quchoqlaganimizda u bizga qo'l silkitdi.

"Bu ob-havo", dedi u. - Biz Kaliforniyada yashaymiz, hamma bunday kun ko'rinar edi.

"Xo'sh, biz darhol yaxshi kunlardan charchagan bo'lardik", dedi onam. U to'g'ri emas edi, lekin men tuzatishni boshlamadim.

Biz xarobalar yonida adyolni yoydik - g'alati to'rtburchaklar o'rtalarida xiralashgan Rim xarobalari tasvirlangan inshootlar Indianapolis. Haqiqiy xarobalar emas, balki o'ziga xos haykal dam olish. Sakson yil oldin qurilgan, xarobalar beparvolik va beparvolik haqiqiy xarobaga aylandi.

Van Xuten buni yoqtirar edi. Va Gus ham.

Xarobalar soyasida biz kamtarona tushlik qildik.

"Sizga quyosh kremi bera olasizmi?" - deb so'radi oyim.

- Yo'q, - deb javob berdim.

Shamol barglar bilan shitirlab bolalar maydonchasidan bolalarning qichqirig'ini olib keldi.

tirik qolish, dunyoni qanday boshqarish kerakligi sirini hal qildi, ular uchun yaratilgan o'yin maydonchasida ular uchun yaratilmagan.

Dadam ko'zlarimni ochdi va so'radi:

- Shunaqa xursandchilik qilolmayotganingizdan xafa bo'lganmisiz?

- Ba'zan, ehtimol.

Ammo men bu haqda o'ylamagan edim. Men hamma narsaga e'tibor berishga harakat qildim: yorug'lik o'ynaydi eskirgan xarobalar, bolalarni zo'rg'a yurishni o'rganish, o'yin maydonchasi burchagida bir tayoqchani topgan, charchagan onam, kurak bilan sendvichga xantalning zigzaglarini tortdi, dad, tozalangan cho'ntak cho'ntagi kompyuter va uni olish istagini cheklovchi,

yuzinchi marta yugurayotgan yigit frizbi itiga tashlamoqda plastik plastinka bilan bir qatorda, uni ushlab, olib keladi. Bularning barchasi abadiy emas, deb kimni aytyapman? Kim Piter van Xouten, haqiqatan ham bizning har qanday gipotezamizni ta'kidlaydi Bu harakatlar behuda emasmi? Men jannat va o'lim haqida biladigan har bir narsam shu erda ushbu istirohat bog'i: doimiy harakatda oqlangan koinot xarobalar va shovqinli bolalar. Dadam ko'zlarim oldida qo'l silkidi.

- Hazel, uyg'on! Qayerdasan?
 - Ha, nima?
 - Oyim Gusga borishni taklif qildi.
 - Bo'lsin, - dedim men.

Tushlikdan keyin Crown Hill qabristoniga bordik. uchta vitse-prezident, bitta prezident va Avgustus suvlari. Biz toqqa chiqdik va to'xtadik. Orqaga O'ttiz sakkizinchi ko'chada mashinalar yugurib chiqishdi. Gusning qabrini toping oson bo'lib chiqdi - bu eng yangi edi. Mozor ustidagi yer hanuzgacha joylashmagan. Qabr toshi hali o'rnatilmagan. Uning bu erda ekanligini his qilmagan edim, lekin baribir onamning onasini oldim ahmoq frantsuz bayroqlari va qabr etagida erga yopishgan. Ehtimol, yo'lovchilar Gusni frantsuzlar a'zosi deb o'ylashlari mumkin Chet el legioni yoki boshqa qahramonlik yollanma qo'shinlari. Lideview men divanda tomosha qilganimda, tushdan keyin soat yettida javob berdi noutbukda ham televizor, ham video. Men darhol to'rtni ko'rdim elektron pochtaga qo'shimchalar va ularni ochishni xohladim, lekin vasvasani yengib chiqdim va xatni o'qing.

Hurmatli Hazel!

Ertalab Butrus allaqachon alkogolga duchor bo'lgan edi biz uning uyiga keldik, ammo bu qisman ishni osonlashtirdi. Bass (meniki) yigit) meni chalg'itdi, men axlat tarkibini saralab tashladim Butrus pochmani saqlashga moyil bo'lgan paketlar muxlislar. Ammo bu erda Avgustning uy manzilini bilgani esimga tushdi Butrus. Ovqatlanish stolida men joylashgan pochta qutisi katta edi Men tezda xat topdim. Men uni ochdim, ko'rdim Butrusga murojaat qildi va o'qishni so'radi. U rad etdi.

O'sha paytda juda g'azablandim, Hazel, lekin men Butrusga baqirmayman bo'ldi. Men unga marhum qizi uchun qarzdorligini aytdim marhum yoshlarning xatini o'qib, unga xat berdi. U o'qidi boshidan oxirigacha men aytdim: "Buni qizga yuboring va qo'shadigan hech narsam yo'q deb ayt. Men xatni o'qimadim, garchi ba'zi iboralarni ko'rgan bo'lsam ham choynabni skanerdan o'tkazdi. Men bu erda skanerlarni biriktiraman va sizga sahifalarni yuboraman pochta orqali. Sizning manzilingiz bir xilmi? Xudo baraka va barakot bersin, Hazel. Sizning do'stingiz Lideview Vligenthart. Men tezda to'rtta dasturni ochdim. Uning qo'lyozmasi ixcham edi harflar hajmi va rangi bo'yicha farq qilar edi. Ko'p kunlar gus Men buni har xil qalam bilan va turli darajadagi ong bilan yozdim. Van Xouten! Men yaxshi insonman, lekin shijoatli yozuvchi. Siz beadab odam lekin yaxshi yozuvchi. Biz ajoyib jamoa tuzamiz. Men xohlamayman

siz qarz olasiz, lekin vaqtingiz bo'lsa - va men ko'rganimdek,
sizda etarlicha vaqtingiz bor - so'ramoqchiman, yozmang
Siz Hazel uchun qabr toshisiz? Menda yozuvlar va qoralamalar bor, shuning uchun
parchalarni izchil narsaga ulashingiz mumkin, qandaydir tarzda qayta ishlaysiz
yoki hatto shunchaki ayting-chi, buni boshqa yo'l bilan qaerga qo'yishim kerak?
Hazel bilan bo'lgan narsa. Deyarli hamma chiqib ketish bilan ovora
uning tarixdagi belgisi. Merosni vasiyat qilish. Xotirada qoling. Biz hammamiz
eslab qolishni xohlaydi. Men bundan mustasno emasman. Dunyoda eng kam menman
Men qadimgi va mashaqqatli urushda yana bir unutilgan qurbon bo'lishni istayman
saraton.
Men o'z izimni qoldirmoqchiman.
Ammo van Xouten, odamlar ko'pincha qoldiradigan izlar
yara bo'lib chiqadi. Katta mini savdo majmuasini quring yoki qiling
to'ntarish yoki rok yulduzi bo'lishga harakat qilish va
deb o'ylaysiz: "Endi ular meni eslashadi", lekin a) ular sizni eslamaydilar va b) hamma narsani
ketganingizdan so'ng, chirkin izlarni eslatadi. To'ntarish
diktaturaga aylantirilsa, mini-savdo foydasiz.
(Ehtimol, men juda xijolatchi usta emasman, lekin qanday ulanishni bilmayman)
davlat, van Xouten. Mening fikrlarim, men qila olmaydigan yulduzlardir
turkumlarni birlashtirish.)
Biz olov hidrantlarida siyayotgan itlar to'plamiga o'xshaymiz. Bizlar
biz zaharli siydik bilan er osti suvini zaharlaymiz, hamma narsani shunday belgilaymiz

o'z o'limidan omon qolish uchun bema'ni urinishda mulk. Men qilmayman
Men olov hidrantlarida siyishni to'xtata olaman. Men buni bilaman
ahmoq va befoyda - mening hozirgi paytimda mutlaqo foydasiz
shart - lekin men hamma kabi hayvonman.
Hazel boshqacha. Uning chiroqchasi bor, chol. U oson yuradi
er. Hazel haqiqatni biladi: bizda zarar qilish uchun imkon qadar ko'proq imkoniyat bor
Olam ham unga yordam berish bilan bir qatorda, biz ham bunga qodir emasmiz
birinchi yoki ikkinchi.
Odamlar aytishadiki, u o'zidan keyin boshqa narsani tashlab ketishi achinarli
keng miqyosli chandiq va kamchilik uni eslasalar ham, uni sevishgan
chuqur, lekin uzoq emas. Ammo bu xafagarchilik emas, van Xouten. Bu g'alabadir. Bu shunday
qahramonlar. Bu haqiqiy qahramonlik emasmi? Qanday qasam ichdi
Gipokrat, birinchi amr - zararli emasmi?
Haqiqiy qahramonlar - bu harakat qiladiganlar emas; haqiqiy qahramonlar -
bular hamma narsani sezadiganlar. Chepoks vaktsinasini ishlab chiqqan tur
aslida hech narsa ixtiro qilmagan. U shunchaki odamlarni payqadi
Chechakni yuqtirganlar hozirgi paytda kasal emaslar.
Pozitronni skanerdan o'tkazib yuborib, ichkariga bordim
reanimatsiya bo'limida yotganida Hazelni ko'rdi
ong. Men hamshirani ko'krak nishoni va yaxshi o'ntadan ortda qoldirdim
daqiqalar meni payqamadi. Men u o'lib qoladi deb o'ylagandim va unga vaqtim yo'q
men ham o'laman deb aytish. Bu chidab bo'lmas edi: doimiy
reanimatsiyada asboblarning mexanik tovushlari. Ko'kragidan tomchi
bu quyuq saraton suyuqligi. Ko'zlar yopiq. Intubed. Ammo qurol
hali ham uning qo'li issiq, tirnoqlari qorong'i edi
ko'k, deyarli qora lak, va men uning qo'lini sinab ko'rdim
bizsiz dunyoni tasavvur qiling va men uchun bir soniya shunday yaxshi,
Hazel men ham o'layotganimni bilmasdan o'lishiga umid paydo bo'ldi. Ammo
Men darhol uning yashashini xohladim va biz sevib qolishimiz kerak edi.
O'ylaymanki, men istagimni amalga oshirdim. Chandig'imni qoldirdim.
Hamshira kelib, meni tashqariga chiq, dedi, chunki bu erga tashrif buyurganlar

ruxsat berilmagan Men prognoz nima ekanligini so'radim va u: "Hozircha shish bor davom etmoqda. " Suv. Sahro ne'mati, okean la'nati.

Yana nima? U juda chiroyli. Unga qarashning iloji yo'q. Yo'q uning mendan aqlli ekanligidan tashvishlanishingiz kerak: uning aqlli ekanligini men allaqachon bilaman. U kulgili va hech qachon yomon emas. Men uni sevaman. Menga omad kulib boqdi uni seving, van Xouten. Bu dunyoda biz tanlamaymiz, bu bizga zarar qiladi yoki yo'q, qariya, lekin siz bizni yaratganga bir necha so'z aytishingiz mumkin og'ritadi. Tanlaganimdan mamnunman. Umid qilamanki, u ham shunday qiladi.

195-bet

Umid qilamanki, Avgust.

Ha shunaqa.

196-bet

Muallif minnatdorchilik bildiradi:

Saraton va uning davosi, men uni romanda juda erkin muomala qilganman. Masalan, Phalanxiphore mavjud emas. Men buni o'ylab topdim - xohlayman bunday dori paydo bo'ldi. Haqiqiy bilan tanishishni istagan har bir kishi saraton kasalligi tarixi, Siddxartaning barcha kasalliklar qiroli haqida o'qishi kerak Mukerji. Men Robert A. Vaynbergning "Saraton biologiyasi" asarida juda katta qarzdorman Josh Sandkvist, Marshall Urist va Jonneke Xollanderga, ular o'z bilimlarini men bilan bo'lishish uchun vaqtini tanladilar tibbiy masalalar. Men olingan ma'lumotni mamnuniyat bilan e'tiborsiz qoldirdim, qachon xohlaganimda.

Ester Earl, uning hayoti men va boshqalar uchun sovg'a bo'lgan. Menman Earl oilasiga minnatdorchilik bildiramiz - Lori, Ueyn, Ebbi, Angie, Grexem va Abe sezgirlik va do'stlik. Esterning xotirasiga Earl oilasi asos solgan "Bu yulduz chiqmaydi" notijorat fondi. Siz bu haqida ko'proq o'qishingiz mumkin. o'rganish tswgo.org .

Gollandiya adabiy uyushmasi ikki oy imkoniyat uchun Amsterdamda yozing. Fleur van Kopen, Gen uchun alohida minnatdorchilik Kristof Boul van Xensbrok, Janett de Uit, Karlin van Ravenshteyn, Marjer Qoyalar va Golland jamiyat jangarilar ziyolilar.

Mening muharririm va noshirim Julie Strauss-Geyb ko'p yillar davomida bu roman va ajoyib nashriyot bilan burilishlar va burilishlar Pingvin. Rosanna Lauer, Debora Kaplan, Lisa Kaplan, Elisga rahmat Marshall, Stiv Meltzer, Nove Ren Suma va Irene Vandervoort. Eylin Cooper, mening ustozim va yaxshi ertak xudosi. Aqlli maslahatlar meni qutqardi mening agentim Jodi Rimer son-sanoqsiz muammolar. Sinf va hashamatli jangarilar. Kattyud, unsiz dunyo bundan ham battar bo'lishini istash uchun. Xank aka, eng yaxshi do'st va eng yaqin hamkori. Turmush o'rtog'im Sara, nafaqat mening hayotimdagi muhabbat, balki birinchi va mening eng ishonchli o'quvchim. Bola Genri, u bergan hayot Mening ota-onam Mayk va Sidney Grin, va xotinimning ota-onalari, Marshall va Konni Uristov.

eng muhim fikrlar, shuningdek, Joellen Hosler, Shannon James, Veni Xart, Venn diagrammasining mohir biluvchisi Karen Kavert, Valeri Barr, Rosiannu Xals Royas va Jon Darniel.

Izohlar

1

Radioizotopni o'rganish. - *bundan keyin eslatma. boshiga.*

2

Markaziy venoz kateter.

3

From *Iotin*. Avgustus ajoyibdir.

4

Van Xutenning "Imperial azob" kitobining sarlavhasi noaniq: uning uni "qirollik kasalligi" deb tarjima qilish mumkin (kam uchraydigan kasalliklarga alomat Anna qoni), "Qirol qayg'usi" yoki hatto "Yuqori" sifatida azob ».

5

Chaynash mushaklaridagi og'riqli spazm.

6

S. Bekettning "Godotni kutish" spektaklining qahramonlari.

7

W. Shekspir. Yuliy Tsezar. Per P. Kozlova.

8

V. Bryusov tomonidan tarjima qilingan.

9

Giyohvandlik fentsiklidin.

10

"J. Alfred Prufrokning sevgi qo'shig'i" T.S. Eliot.

11

Doktor Eklburgning ko'zlari F.S. Fitsjerald ajoyib Gatsby "bu tashlab qo'yilgan ulkan reklama taxtasi ko'z - okulist uchun reklama. Bu ko'zlarga qarab, roman qahramoni "Egamiz hamma narsani ko'radi", degan ishonchga to'lib, Gatsbini o'ldirishga qaror qildi.

12

J. Salingerning "javidarda tutuvchi" romanining qahramoni.

13

U. Stivensning "Ko'rishning o'n uch yo'li" she'ridan parcha

200-bet

qoramtir ».

14

Xeylimichni qabul qilish (diafragma ostiga keskin bosib turish) odatlangan yuqori nafas yo'llaridan begona jismlarni olib tashlash.

15

Bular odamdan (biz falsafiy antropik printsiplari haqida gapiramiz) ishtirok etish - D. Wheeler. Koinot uchun kuzatuvchilar kerak bo'lish).

16

Hujayra faqat bitta hujayradan keladi (*lat.*).

17

Band (*Ispan*).

18

Amerikalik tadqiqotchi Filipp Fot 1967 yilda birinchi bo'lgan yugurayotgan trolleybus misolida axloqiy muammoni taklif qildi relsda o'ynayotgan bolalar boshqa yo'lga o'tkazilishi mumkin faqat bitta bola o'ynaydi.